

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กวีกาบเมือง. พระนคร : แนวรวมนักศึกษาเชียงใหม่, ๒๕๑๗.
- กาญจนาคพันธ์ (ขุนวิจิตรมาตรา). เรื่องของละครและเพลง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
เรื่องศิลป์, ๒๕๒๐.
- ลี้กฤษดิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. โครงการกระดูกในตู้. พระนคร : โรงพิมพ์ชัยฤทธิ, ๒๕๑๘.
- จดหมายเหตุเรื่องรับพระยาเศวตฉัตรขจรข้างเมืองแรกได้ในสมัย ร. ๒ ๒๓๕๕.
พระนคร : ๒๔๗๐. (พิมพ์ในงานสมโภชพระเศวตฉัตรเชลวันดิศก พ.ศ. ๒๔๗๐)
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. "ปัญหาพัฒนาการเศรษฐกิจไทย" ๒๓ ตุลาคม.
กรุงเทพฯ : สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑.
- เฉลิมเกียรติ นีวนวล. จิตวิเคราะห์ของฟรอยด์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล,
๒๕๒๑.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ศึกษากับพัฒนาการของสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์นำอักษร
การพิมพ์, ๒๕๑๘.
- ชุมนุมเรื่องพระลอ. พระนคร : ๒๕๐๘ [พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ
อำมาตย์เอก พระพิชัยดิษฐ์รูปที่ (อำนาจ รมยานนท์) ๒๐ มกราคม ๒๕๐๘]
- คำทรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ. ชีวิตและงานของสุนทรภู่. พิมพ์ครั้งที่ ๒.
พระนคร : สำนักพิมพ์คลังวิทยา, ๒๕๕๕. "นิราศภูเขาทอง".
- เสด็จประพาสต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๒๔. กรุงเทพฯ : ๒๕๒๐.
(พิมพ์ในงานฉลองอายุครบ ๗๒ ปีของ นางอัมพร พึ่งผดุง ๑ กรกฎาคม
๒๕๒๐).
- หทัยานุกา, หลวง. นิราศเมืองหลวงพระบาง. พระนคร : ๒๕๖๕ (พิมพ์ในงาน
ฉลองอายุครบ ๗๕ ปี จอมพลเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๕).

ธนิต อัยโพธิ์. "กำเนิดนาฏศิลป์ไทย" คึกฤทธิ์ ๒๐. พระนคร : ก้าวหน้า, ๒๕๑๔.

บวร ประพตคีรี, ทิพาพร พิมพ์สุทธิ และเฉลิมพล ศรีหงส์. สตรีไทย : บทบาทในการ
เป็นผู้นำการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ๒๕๒๐.

บำรุงราษฎร์, สมเด็จพระเจ้าฟ้าเทพรัตนมาลา กรมพระยา. โคลงพระราชพิธีทวาทศมาส.
พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๐๘.

บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. สามสิบชาติในเชียงราย. [ม.ป.ท., ม.ป.ป.]

ประชุมจารึกวัดพระเชตุพน. พิมพ์ครั้งที่ ๓. พระนคร : ๒๕๑๗ [พิมพ์ในงานพระราชทาน
เพลิงศพสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น ปุณฺณสีริ)
๒๓ เมษายน ๒๕๑๗]

ประชุมประกาศรัชกาลที่ ๔ พ.ศ. ๒๔๐๕ - ๒๔๐๘. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา,
๒๕๐๕.

แปลก สนธิรักษ์. หนังสือชุดความรู้ไทย เรื่อง เทศกาลสงกรานต์. พระนคร :
องค์การการค้าของคุรุสภา, ๒๕๑๖.

แผนกวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ผู้พิมพ์). ทวาทศมาส.
พระนคร : บริษัทบริการทองจำกัด, ๒๕๐๕.

พ.ณ.ประมวญมารค (ผู้รวบรวม). นิทานคำกลอนสุนทรภู่. พิมพ์ครั้งที่ ๒
พระนคร : แพร่พิทยา, ๒๕๑๕.

พระญาติไท. ไตรภูมิพระร่วง. พิมพ์ครั้งที่ ๔. พระนคร : สำนักพิมพ์คลังวิทยา,
๒๕๑๕.

พระญาณสังวร, สมเด็จพระสังฆราช. พระพุทธศาสนากับสังคมไทย. คำบรรยายวิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย
ม.ธ. ๑๑๑. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๖.

พระมหานาค (วัดท่าทราย). ปณิโณวาทคำฉันท์. พระนคร : กรมศิลปากร,
๒๕๐๓. (พิมพ์ขึ้นเนื่องในงานวรรณคดีสัญจรสู่พระพุทธบาทสระบุรี
๒๑ พฤษภาคม ๒๕๐๓).

เพลงชาวบ้าน. พระนคร : โรงพิมพ์ราษฎร์เจริญ (ม.ป.ท.)

พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก, พระบาทสมเด็จพระ. บทละครเรื่องอุณรุท. พระนคร : ๒๕๑๔.
(พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นายสุวรรณ วิชัยศิษฐ์ ๒๒ มีนาคม
๒๕๑๔).

พุทธเลิศหล้านภาลัย, พระบาทสมเด็จพระ. บทละครเรื่องอิเหนา. พิมพ์ครั้งที่ ๖.
พระนคร : สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร, ๒๕๐๘.

นที พยอมยงค์. ประวัติวรรณคดีล้านนา. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์คนเมืองการพิมพ์,
๒๕๑๓.

มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. บทละครกึ่งคำบรวปเรียงศกุนตลา
บทความเรียง และบทละครเรื่องเรื่องสาวตรี. พิมพ์ครั้งที่ ๒
พระนคร : องค์การคำของคุรุสภา, ๒๕๐๘.

..... . ลิลิตพ่ายพิ. พระนคร : ๒๕๑๐. (มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย
พิมพ์เนื่องในวันคล้ายสวรรคตของรัชกาลที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๑๐).

มนตรี ตราโมท. "ลักษณะเพลงไทย" เกร็ดความรู้เรื่องดนตรีไทย.
พระนคร : ๒๕๐๘ (พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นายพิษณุ แซ่มาง ๒๕๐๘).

มอร์แกน เลวิส เฮนรี. กำเนิดครอบครัวของมนุษยชาติ. แปลจาก
โดย กุหลาบ สายประดิษฐ์. พระนคร : สำนักพิมพ์

ร. แลงการ์ต (ผู้ชำระ). กฎหมายตราสามดวงเล่มหนึ่ง. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา,
๒๕๐๘.

..... . กฎหมายตราสามดวงเล่ม ๒. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๐๘.

..... . กฎหมายตราสามดวงเล่ม ๕. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๐๕.

ลาดูแบร์, มร. เคอ. ราชอาณาจักรสยาม. แปลโดย สันต์ ท. โกมลบุตร

พระนคร : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, ๒๕๑๐.

วิจิตรมาตรา, ชุน. "ตำนานลักขณา". สองฝั่งลำน้ำเจ้าพระยา.

พระนคร : โรงพิมพ์พระจันทร์, ๒๕๐๘.

ศิลปากร, กรม. (ผู้รวบรวม) เสภาเรื่องขุนช้าง-ขุนแผนฉบับหอสมุดแห่งชาติ.

พิมพ์ครั้งที่ ๑๔. พระนคร : สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร, ๒๕๑๒.

สนิท สมัยกราด. "บทบาทของครอบครัวที่มีต่อคุณภาพของคนไทย" ใน รักเมืองไทย.

สมบัติ จันทรวงศ์และ วัชรินทร์ ชนะพรพันธุ์ (บก.)

กรุงเทพฯ : โครงการตำราสมาคมสังคมศาสตร์, ๒๕๑๕. (รวมบทความ

เนื่องในโอกาสอายุครบ ๒๐ ปี ศาสตราจารย์ผวย อึ้งภากรณ์)

สุภัทรดิศ ดิศกุล, ม.จ. (ผู้เรียบเรียง) ประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์ถึง พ.ศ. ๒๕๐๐.

กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการชำระประวัติศาสตร์ไทย สำนักนายกรัฐมนตรี,

๒๕๒๒.

สุภาสิตพระร่วง. พระนคร : โรงพิมพ์สหกรณ์ขายส่งแห่งประเทศไทย, ๒๕๐๕.

(พิมพ์เป็นอนุสรณ์งานฌาปนกิจศพ นางเปลี่ยน ศรีสีอัน ๒๕๐๕).

สุมาลย์ เรื่องเคช. เพลงพื้นเมืองจากพนมทวน. เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ ๑๗๑.

พระนคร : หน่วยศึกษานิเทศน์ กรมการฝึกหัดครู, ๒๕๑๘.

สุนทรภู. พระอภัยมณีฉบับหอสมุดแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คลังวิทยา, ๒๕๐๘.

เสฐียรโกเศศ (พระยาอนุমানราชชน). ประเพณีเนื่องในเทศกาล.

กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, ๒๕๐๖.

..... . ลัทธิของเพื่อน. พิมพ์ครั้งที่ ๓. พระนคร : สำนักพิมพ์แพรววิทยา, ๒๕๐๐.

อ.สายสุวรรณ (นามแฝง). เทวคาถารั้ง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรววิทยา, ๒๕๑๕.

อดิน ทรัพย์พัฒน์, ม.ร.ว. สังคมไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ พ.ศ. ๒๓๕๕ - ๒๔๑๖.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สมาคมสังคมนักข่าวแห่งประเทศไทย, ๒๕๑๘.

เอนก นาวิกมูล. เพลงนอกศตวรรษ. กรุงเทพฯ : การเวก ๒๕๒๑.

บทความ

บุษย์ จินตนา. "ละครชาตรี", วารสารศิลปากร, ๒ (พฤษภาคม, ๒๕๐๑), ๓๔ - ๓๕

ปราณี วงษ์เทศ. "เพลงพื้นบ้าน", วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒ (เมษายน - มิถุนายน, ๒๕๒๑) : ๓ - ๓๘.

พรหมศักดิ์ เจิมสวัสดิ์. "กันกระ", วารสารเมืองโบราณ, ๕ (มิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๒๖) : ๘๗ - ๘๙.

ข้าม เนียมกรี่. "เพลงพวงมาลัย", วารสารวัฒนธรรมไทย, ๑๐ (กุมภาพันธ์, ๒๕๑๕) :

๖๒.

สุวิธนา อารีพรรค. "ทัศนคติเกี่ยวกับเพลงในวัฒนธรรมต่าง ๆ", วารสารสมาคมจิตแพทย์, ๒๒ (กันยายน, ๒๕๒๑), : ๓๖๘

อัมพร หาญนภา. "เพลงสากลในเมืองไทย", กระจังทอง, ๑๖ (กุมภาพันธ์, ๒๕๕๔) :

๒๕ - ๓๓.

เอกสารอื่น

กิ่งแก้ว อัครถาวร. เอกสารประกอบการศึกษาวิชาทัศนศึกษา ฉบับที่ ๒.

กรุงเทพมหานคร : โครงการเอกสารเชิงทัศนศึกษา, ๒๕๒๑. (อัครสำเนา)

จารุวรรณ ธรรมวัตร. เพลงพื้นเมืองอีสาน. เอกสารทางวิชาการศูนย์ศิลปะและ

วัฒนธรรมอีสาน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.

(อัครสำเนา)

ชลธีรา สัตยวิวัฒนา. "การนำวรรณคดีวิจารณ์แบบใหม่แบบตะวันตกมาใช้กับวรรณคดีไทย".

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓. (อักษรสำนวน)

ชวลิต วาญักกักร. "การปฏิรูปเศรษฐกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๗๕ - ๒๔๘๕".

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕. (อักษรสำนวน)

พัชนี อัยราชวงศ์. "จริยศึกษาของสตรีไทยในสุภามิตสอนหญิงค่างลอน".

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐. (อักษรสำนวน)

ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูนครราชสีมา. เอกสารประกอบนิทรรศการวันภาษาไทย ๒๐.

นครราชสีมา : ๒๕๒๐. (อักษรสำนวน)

วัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. "คู่มือการจัดตั้งคณะกรรมการวัฒนธรรม

จังหวัดและศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดพระนคร".

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ๒๕๒๒.

สาโรช บัวศรี. "วัฒนธรรมพื้นบ้านกับสังคมปัจจุบัน". กำนับรยายพิเศษใน เอกสารสรุปผล

รายงานสัมมนาในระดับชาติเรื่องวัฒนธรรมพื้นบ้าน.

กรุงเทพมหานคร : ๒๕๒๐.

ศิลปากร, กรม. "ระเบียบการกรมศิลปากรว่าด้วยการขออนุญาตและการควบคุมการ

สแดงละครอน", ราชกิจจานุเบกษา, ๘๐ (๒๒ ธันวาคม ๒๔๕๕),

๓๑๑๐ - ๓๑๑๓.

ดุบงกชศึกษากร, ชุน. "ประเพณีการเล่นซำเจ้าหงส์" วัฒนธรรมไทยภาคตะวันออก

เฉียงเหนือ. (พิมพ์เนื่องในงานจัดนิทรรศการวันภาษาไทย ณ วิทยาลัยครู

นครราชสีมา ๑๓ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๐)

สุพรรณ ทองคล้าย. "การละเล่นพื้นบ้านจากตำบลบ้านเก่า ต.บางกระจะ อ.เมือง
จันทบุรี". เอกสารฉบับที่ ๕ กรุงเทพมหานคร : โครงการเอกสาร
เชิงคติชนวิทยา, ๒๕๒๑. (อักษราเนา)

สุนทรภษิต, ชุน. แบบเรียนบทกวี อ้างถึงใน เพลงโคราช : การศึกษาในเชิงวิเคราะห์
และวิจารณ์. ถาวร สุกงขและคณะ. (เอกสารวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการ
วิจัยแห่งชาติ ๒๕๒๒). (อักษราเนา)

หน่วยประเคราะห์ ศูนย์ชุมนุมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา, ระบำ
เอกสารฉบับที่ ๑. (อักษราเนา)

อนิรุทธ สุวกันทรกุล, บัดเทิด เทพกฤษร และ ปรัชญา สายะตานันท์. "ประเพณีการละเล่น
ในอดีตที่สูญไปแล้ว ความเชื่อเรื่องแห้วแผนโบราณ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม
และวัฒนธรรมของชาวบ้าน หมู่ที่ ๓ ต.เมืองเก่า อ.เมือง สุโขทัย".
ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๑๔.
(พิมพ์ที่คัด)

หนังสือพิมพ์

ศรีกรุง, ๑๕ กันยายน, ๒๕๔๕.

_____ , ๔ กุมภาพันธ์, ๒๕๔๖.

สัมภาษณ์

กิ่งแก้ว อัครากร. ผู้เชี่ยวชาญทางทฤษฎีคติชนวิทยา. สัมภาษณ์. ๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐.

จาก จุงกลาง. พ่อเพลงชาวโคราช. สัมภาษณ์. ตุลาคม ๒๕๒๑.

เดือน โพรธิภักดิ์. พ่อเพลงชาวอ่างทอง. สัมภาษณ์. ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๑.

พรหมศักดิ์ เจิมสวัสดิ์. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผนกประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์. ๗ ธันวาคม ๒๕๒๑.

สนธิ อรรถ. แม่เพลงชาวนครปฐม. สัมภาษณ์. ๔ สิงหาคม ๒๕๒๒.

ไสร วงษ์งาม. พ่อเพลงชาวสุพรรณ. สัมภาษณ์. ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๑.

ฮ้อ กิ่งจันทร์. พ่อเพลงเขมร. สัมภาษณ์. ๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๐.

Books

Barry, Philips. "The Part of the Folk Singer in the Making of Folk Balladary," The Critics & The Ballad. Edited by MacEdward Leach and Tristram P. Coffin. Carbondale : Southern Illinois University Press, 1961.

Basham, A.L. The Wonder that was India. 4th ed. Calcutta : Fontane Books, 1977.

Burndt, Renold M. Love Songs of ArnhemLand. West Melbourne : Thomas Nelson (Australia) Ltd., 1976.

Dundes, Alan. "Oral Literature", Introduction to Cultural Anthropology. Edited by James A. Clifton. Boston : Houghton Muffin Co; 1968.

_____ (ed). The Study of Folklore. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, Inc., 1965.

Fromme, Eric, The Forgotten Language. New York : Grove Press Inc., 1951.

Gaster, Theodore H. The New Golden Bough. New York : New American Library, 1964.

Lord, Albert B. The Singer of Tales. Massachusetts : Harvard University Press, 1960.

Luce, Gay Gair and Segal, Julius. Sleeps and Dreams. London :
Panthen Science, 1969.

Phallism, London : Privately Printed, 1589.

Sokolov, Y.M. Russian Folklore. New York : The MacMillan Co.,
1950.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.
เพลงปฏิพากย์สั้น

นางเหม อินทร์สวาสติ

ค. เน้นพระปรางค์ อ.สองพี่น้อง สุพรรณบุรี

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑

เพลง ร้อยซึ้ง

- พระตะวันทันทน์มาปลดอยแซก สองมือก็แหวก แหวกจากป่าพง
หงส์เอ๋ย หงส์ทอง เจ้าพาน้องไปส่ง ในท้องคอง นะทองเอ๋ย นอยแม่
- ญ. เอ เอ เอ ตัวพี่รักน้อง หวังว่าจะมาขอ ทั้งแม่ทั้งพ่อเขายังว่าเล็ก
เออ เอ้อ เอ้อ เอ้อ เออ เอย เล่นกะโหลกกะลาตามประสาเด็ก ๆ (ล.ค. วู้ วู้)
พ่อร้อยเอ๋ย เออ เอ้อ เอ้อ ซึ้ง เออ เอ้อ เอ้อ เอ้อ เอ้อ เอย
- ช. เอ เอ เอ พี่รักน้องหมายว่าจะมาขอ ทั้งแม่ทั้งพ่อเขายังว่าเล็ก
เออ เอ้อ เอ้อ เอ้อ เออ เอย เล่นกะโหลกกะลา (วู้ วู้) ตามประสาเด็ก ๆ
เอย แม่ร้อยซึ้ง
- ญ. เอ เอ เอ เอ เอย ตัวพี่รักน้องหวังว่าจะได้ เอย
พอขึ้นกะโค ทำไมไม่มีคเอยแม่เพลง เออ เอ้อ เออ เอ้อ เอย
ตัวพี่เรียนผูก ทำไมพ่อไม่เรียนแกะ พอแสนแท้ทองเอย พ่อร้อยเอ้อซึ้งเอย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางมอญ สิ้นรุพรหม

นางละม้าย แสนสุช

นางอิก เขียวเกษม

ต.เซาทอง อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐

เพลงแก

แกไปเถิดนางเอย (โห้ฮิ้ว) เข็ญแกเถิดแก เข็ญแก แม่นกกระสาไค้แก แกให้ชิดกินเอย
 เอย เจ้าเอย คินเอย โนนน้ำ ส่าหรัยแทน แกให้ชิดกินเอย (ซำ) (ชะซา ชะซา)
 เอย ย่างไปเถิดนางเอย ย่างเถะย่าง แมย่าง เอยย่าง เอะย่าง แมย่าง ยั้งกะว่าเนื้อหมู
 เนื้อกวางเข็ญย่างให้เต็มชาเอย
 เอย เจ้าเอย ชาเอย เนื้อหมู เนื้อกวาง ย่างให้เต็มชาเอย
 มาแลวนายเอย (ฮิ้ว) มาแลวมา พอมา มาแลวมา พอมา
 พอพมพวง ควงแกว พอลุกมาแลว นายเอย (ซำ)
 เคินเสี้ยเถิดนางเอย เคินเสี้ยเคิน ชะพอเคิน เอยเคินชะเคิน พอเคิน (เข็บ)
 หนทางบ้านก่เน็ก ระหกระเหิน ทุกคนต้องเคินรำเอย
 เอยยะ เจ้าเอย รำเอย หนทางบ้านนอกระหกระเหิน ทุกคนต้องเคินตามเอย (ซำ) ฮิ้ว ๆ ๆ
 เกี้ยวกันเถิดนางเอย เอยเกี้ยวเถะเกี้ยวแม่เกี้ยว เอยเกี้ยวเถะเกี้ยว
 ไม่วาชาวเจ้า ชาวเหนียว เกี้ยวให้เต็มกำเอย เอยเยอเอย กำเอย ชาวเจ้าชาวเหนียวเกี้ยว
 ให้เต็มกำเอย

สายสุมาลย์ ไกรฤทธิ์ ผู้รวบรวม

วิทยากร นายไสว วงษ์งาม
อ.ศรีประจันต์ สุพรรณบุรี
๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เพลงสงฟาง
ส่วนที่ ๑

สงเถิดหนาแม่สง แม่ควาคอกกระทง
มาช่วยกันสงฟาง มาช่วยกันสงฟางเอ๋ย
(ล.ค. เอ็งเงย ฟางเอ๋ย แม่ควาคอกกระทง มาช่วยกันสงฟางเอ๋ย)

วิทยากร นางใหญ่ บุธา
ต.บางสาม อ.สองพี่น้อง สุพรรณบุรี
๑ มิถุนายน ๒๕๖๑

ส่วนที่ ๒

สงเถอะนะแม่สง (เฮ เฮ) แม่สงละลี้ควักโก่ง มาช่วยกันสงฟางเอ๋ย
(ล.ค.เอ็งเงย ฟางเอ๋ย แม่สงละลี้ควักโก่ง มาช่วยกันสงฟางเอ๋ย)

วิทยากร นางใหญ่ บุชา
ค.บางสาม อ.สองพี่น้อง
สุพรรณบุรี
๑ มิถุนายน ๒๕๖๑

เพลงพานพาง

สำนวนที่ ๑

๑. พานเถอะนะแม่พาน อวนมอค้อเหมือนค้อหม้อตาล มาช่วยกันพานพางเอ๋ย
๒. พานเถอะนะแม่พาน จะมานั่งรอบขอบลาน มาช่วยกันพานพางเอ๋ย
๓. พานเถอะนะแม่พาน จะมานั่งที่หยาน มาช่วยกันพานพางเอ๋ย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร ชาวบ้านคำบลบางกระพวย
 ณ ลานนวดข้าว อ.บางแพะ ราชบุรี
 มกราคม ๒๕๒๑

เพลงส่งคอลำพวน

สำนวนที่ ๑

๑. ส่งคอลำพวนเอ๋ย ลำพวนแล้วกล้ำไฟ (ลูกคู่ข้า)
 นายสมศักดิ์นี่เจ้าคะ สมศักดิ์เจ้าขา ทำไมถึงไม่เอามาให้
 ทำคุณก็ได้ ทำได้ก็ดี แล้วพอกก็เอามา พอกจะนั่งคู่ข้าไปทำไม
 (รับ) ซ้อเจ้าเอ๋ยคอกไม้ รับมาไว ๆ เอะนวนลเอ๋ย
๒. ส่งคอลำพวนเอ๋ย ลำพวนแล้วกล้ำไฟ
 สมศักดิ์จะ สมศักดิ์จา เอามาเร็ว ๆ ไว ๆ
 ฉันจะส่งคอลำพวนให้ ให้เอามาเร็วไวชะเถิดเอ๋ย
 (รับ) ซ้อเจ้าเอ๋ยคอกไม้ ยกโองเทให้นะนวนลเอ๋ย
๓. ส่งคอลำพวนเอ๋ย ลำพวนก็ล้ำไฟ
 พี่นอนรอยละก็ถอยกลับ ไปอันหยังบ้านพี่ชาย
 จะว่าลูกเมียก็เหลือที่อยู่ข้างหลัง กะเคี้ยวจะเด่นเป็นหนังกะหน้าเออไฟ
 (รับ) ซ้อเจ้าเอ๋ยคอกไม้ ยกโองเทให้นะนวนลเอ๋ย
๔. ส่งคอลำพวนเอ๋ย ลำพวนก็ล้ำไฟ
 ว่าลูกเมียอะไรที่อยู่ข้างหลัง ทำไมจะเด่นเป็นหนังหน้าไฟ
 ถึงว่าลูกเมียก็อยู่เต็มคัก จะให้พี่น้องรับรัก เห็นอย่างไร
 (รับ) ซ้อเจ้าเอ๋ยคอกไม้ ยอนน้อยถอยไปนะนวนลเอ๋ย
๕. ส่งคอลำพวนเอ๋ย ลำพวนก็ล้ำไฟ
 จะมารักหรือไม่รัก ฉันก็สมัครก็สมาน พี่กะพี่ชานักว่าสงสารกรุณาได้ไหม
 ว่าพี่จะพี่จ่านักสมเพศ เอะพี่ยาจะเป็นไฉนไป
 (รับ) โไอแม่เอ๋ยคอกไม้ ถอนเอ๋ยถอนไปนะนวนลเอ๋ย

วิทยากร : นายละมุน พันธุ์พอง
 นายเประาะ อรชร
 นายชำ
 นางสนธิ อรชร
 นางกฤษดา พันธุ์พอง
 นางขุนทอง
 รายการ "บทเพลงแห่งท้องทุ่ง
 ครั้งที่ ๒" ณ หอประชุมจุฬาฯ
 ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๒๓

สำนวนที่ ๒

นายละมุน

ส่งคอลำพวนเอ๋ย
 ว่านาน ๆ เจอทีปีเจอน
 ลูกไม่ใช่เพลงต้นไม้ใช่เพลงหา
 เจ้าขอแม่เอ๋ยดอกไม้

ส่งคอลำพวนเอ๋ย
 ว่าเพลงกรุงเทพมหานคร
 นี่เพลงเขาวาแม่บุญมาเขาร้อง
 ขอเจ้าเอ๋ยดอกไม้

ลำพวนก็ลำไฟ (ชำ)
 เจอแล้วให้แม่หัน อาลัย
 เป็นเพลงชวานา ชาวไร่
 ผากรักเจ้าไว้นะवलเอ๋ย (ลูกกูชำ)

ลำพวนก็ลำไฟ (ชำ)
 ผิดกับเพลงชาวคอน จำได้
 เขารำเขาร้อง รำได้
 ผากรักปากใคร่นะवलเอ๋ย

นายชำ

ส่งคอลำพวนเอ๋ย
 การไหว้ครูอะไรว่าแล้วเล่า
 ลูกจะไหว้เจ้าพ่อหลักเมือง
 ลูกจะไหว้เจ้าพ่อปานนี้
 ลูกมาถึงศาล ลูกมีโคลบหลู
 ขออย่าถือโทษ
 ขอเจ้าเอ๋ยดอกไม้

ลำพวนก็ลำไฟ (ชำ)
 ลูกจะขอไหว้เจ้า องค์ใหญ่
 ที่ขึ้นชื่อลือเลื่อง ทั้งเมืองไทย
 เกิดฟากสร้างที่ องค์ใหญ่
 ถึงศาลลูกก็ชู มือไหว้
 มาลูกช่างไ้มากันแต่ ไกล
 ผากรักเขาไว้นะवलเอ๋ย

นายเปราะ

ส่งคอลำพวนเอ๋ย

อับการไหว้ครูเขารูมีว่า

คนไหนแม่เป็นแม่ไซลง

ขอเจ้าเอ๋ยคอกไม้

ส่งคอลำพวนเอ๋ย

เชิญนะจะเชิญนะจา

ใครเป็นแม่ขอนแม่ไซลง

ไอ้พวกหนุ่ม ๆ เขาออกมายืนกรูมกริม แม่พวกจิ้มลิ้ม แกอยู่ไหน

(พรา).....

ขอแม่เอ๋ยคอกไม้

ลำพวนก็ลำไฟ

กะโหลงร้องมา เมื่อไร

ให้ช่วยแม่ชักโยง ๆ ออกมาไว

ที่จะฝากรักไว้ระนวลเอ๋ย

ลำพวนก็ลำไฟ

เชิญมาน้องมา ไม่เป็นไร

ขอให้แม่ช่วยชักโยง กันเข้าไวไว

ไอ้พวกหนุ่ม ๆ เขาออกมายืนกรูมกริม แม่พวกจิ้มลิ้ม แกอยู่ไหน

สาวน้อยแม่ไปค้า กล้วยไซ

อยากรักก็อยากใคร่ระนวลเอ๋ย

นางสนิท

ส่งคอลำพวนเอ๋ย

แต่พอลูกกะโรยินเสียง

ว่าผู้ใดใครหรือ ผู้ใดใครเล่า

ว่าผู้ใดใครรู้ว่ากันจะร้าง

แหมฉันไม่จักแรงพบแต่่งแต่หน้า

ขอแม่เอ๋ยคอกไม้

ส่งคอลำพวนเอ๋ย

ฉันจะจักแรงตบแต่งกายา

แหมฉันมาชักชวนเพื่อนเอ๋ยเพื่อนสาว พวกเขาไม่เข้า (พรา).....

ยกไหลแม่เอ๋ยกะโรงคางาม

ขึ้นน้าสำขึ้นท่า

ฉันจะนุ่งผ้าบางบาง

แม่เจ้าเอ๋ยคอกไม้

ส่งคอลำพวนเอ๋ย

ให้อยากจะว่ามันชักตะพาน

ว่าวันนี้แคงตัวกันให้สวายป้อ

ลำพวนก็ลำไฟ

ก็พึ่งสำเนียงจำได้

นั่นเขาร้องเรียกเรา ทำไม

หรือคุกรักอำพราง คอกกะไร

แม่งามน้องอยู่ท่า คอยใคร

มาทางไหนระนวลเอ๋ย

ลำพวนก็ลำไฟ

งามน้องนี้ไม่ช้าอยู่รำไป

แม่สิมัวหมองตงรักมิกทอง เท้าไร

ผลัดผ่อนผลัดผ้าเอาเข้าไว้

ให้มันเป็นรางราง ไรไป

รีบกันยกใหญ่ ระนวลเอ๋ย

ลำพวนก็ลำไฟ

ลำพวนก็ลำไฟ

ดูผู้ชายเขามาแต่ไกลไกล

ได้เลยลงไปล่อเจ้าผู้ชาย

	แต่งตัวให้หอมกรุ่นกรุ่น ขอเจ้าเอ๋ยดอกไม้	แต่ให้แล้วเป็น ไร่ไร มาทางไหนนะนวลเอ๋ย
นางขุนทอง	ส่งคอลำพวนเอ๋ย ฉันมายกมือขึ้นวันทา ที่มีค้ำบัลลังก์วาจา เป็นเพลงเก่าแก่มาช้านาน ตั้งแต่ครั้งโบราณเก่ามานานหนักหนา มายกหน้ากันให้ชาวเมือง มายกหน้ากันให้ชนนวล ขอเจ้าเอ๋ยดอกไม้	ลำพวนก็ลำไฟ พ่อแม่ที่นี้มา มากมาย ฉันมาขอสมา อภัย ตั้งแต่คำโบราณ กล่าวไว้ แต่พวกชาวนา เขามีไว้ ทั่วกันก็ละออง ดินทราย มาส่งคอลำพวน เกล็ดหนาพี่ชาย ฟางกองใหญ่ นะนวลเอ๋ย
	ส่งคอลำพวนเอ๋ย พี่จะแต่งตัวนุ่งผ้าซักซ้ำ ฉันจะแต่งตัวแต่พอสมควร ฉันมาอย่างเท้าอะไรก้าวตรง มาเดินยั้ง ๆ หรือย่องย่อง ฉันไม่เหยียบหัวเพื่อน ฉันไม่ยื้อนหัวขัง ฉันมาเดินกรีกกรายขยายเล็บ ฉันมาเดินกรีกกรายขยายคอน ขอเจ้าเอ๋ยดอกไม้	ลำพวนก็ลำไฟ ช่วยท่านชายเขาก็มาแต่ไกล หยิบเอาแพรสีนวล มากี่ไป ออกมาจากสีพง กอไม้ ดูมาเดินยักคอ ไบใหญ่ ถอยหน้าถอยหลัง เดินไป ทำท่าจะมาเก็บฟาง ใหญ่ ว่ามารับสุนทรคำชาย อย่าช้าไกลเลยเอ๋ย
นางกุหลาบ	ส่งคอลำพวนเอ๋ย ใครหนอใครหนอ แหมแม่เหลียวทางซ้ายชะม้ายทางขวา แหม ฉันมาหอมแก้มอยู่กรุ่น ๆ แหมฉันมาหอมแก้ม แหมช่างน่าจูบ ออ พี่ชายของฉันคอกหรือ แหม พี่มีธุระอะไร	ลำพวนก็ลำไฟ ใครมาเรียกช็อคอกไม้ น้องไม่เห็นใครมาใครไป ไม่รู้ว่าเป็นใครคุณแก้มใคร แหมคล้ายยังกับรูปจุดไฟ ฉันนี้กว่ากระสือมาตอมไหม ช่วยบอกน้องไปนะนวลเอ๋ย

ส่งคอกำพวนเอ๋ย

ถ้าแม้นพึง เงินสวณ้องจะให้ทอง

หรือจะพึงผอบพึงผ้า

แหมไม้มัน้องจะหา แหมไม้มัน้องจะกู้

แหม ถ้าแม้นเป็นหมากเป็นพลู

แหม ถ้าแม้นเป็นหมวกหรือว่าเป็นงอบ

ส่งคอกำพวนเอ๋ย

แหมพี่จะ ะไรว่าพี่จำ

คูเหือกไหล คูะไรหนักหนา

วิกน้ำในอ่าง เข้ามาล้างหน้า

น้ำไหลริน ๆ ใ้หินอ่อน

ขอแม่เอ๋ยคอกไม้

ลำพวนก็ลำไ้

หรือจะมาทิ้งทองน้องจะให้

ถ้าไม้มัน้องจะหาเอามาให้

เพราะนี้จะล่องดู ใจชาย

น้องจะจับหักหู เอาไปให้

ถ้ามีแล้วน้องจะชอบพวกชาย

ลำพวนก็ลำไ้

นี้พี่ชายก็เข้ามาแต่ไหน

มาทางนั้นน้องจะอาบน้ำให้

คอยมาเจรจา กันข้างใน

มาหยุดกินแก้วน แล้วคอยไป

อย่าช้าไฉฉะฉานเลย

าลา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงเตชะว

วิทยากร : นางสนธิ อรรถ

ต.สระกระเทียม อ.เมือง

นครปฐม

๕ สิงหาคม ๒๕๖๒

เพลงเตชะว

ส่วนที่ ๑

๑. คลอยเจ้าเอย ทรามเขยนะพอพงมาลัย (ลูกคู่ ฉานะฉ่า)
 พอมาถึงจะมาฝากรัก หุยงน้องนี่ยังหนักน้ำใจ (ลูกคู่ ฉานะฉ่า)
 พอมาถึงพี่จะเมาเอา พี่พอลจาเหมือนยังกับเจ้าเหมือนนาย (ลูกคู่ ฉานะฉ่า)
 คลอยเอย ทรามเขยเป็นใหญ่ นี้องยังรักไม่ได้เลยเอย
 (ลูกคู่) เอาหวา เอาเหวย เลยเอย คลอยเอย เจ้าพงมาลัย
 จะมารักมาใครเลยเอย
๒. คลอยเจ้าเอย ทรามเขยนะพอพงมาลัย (ลูกคู่รับ)
 รักจริงหรือให้มาขอ พี่น้องจะบอกคุณพ่อยกให้
 มาครแน่นเขามิให้มา พี่จะลักจะพา ตัวน้องนี้ก็จะไป
 คลอยเอยทรามเขยเป็นใหญ่ มาขอน้องไม่เป็นไรเลยเอย
 (ลูกคู่รับ)
๓. คลอยเจ้าเอย ทรามเขยนะพอพงมาลัย
 พอมารักจะมาขอ นีการรูปหล่อหรือไม่เป็นก็อะไร
 พี่จะพี่เจ้า ตัวน้องนี้จะว่าให้พี่เห็นใจ
 พ่อแม่ของน้องเลี้ยงมา เขาไม่ให้ท้อฆ่าเที่ยวความชาย
 รักน้องให้มาขอ ให้เอามีกเชือกคอก ตัวน้องก็ไม่ไป
 คลอยเอยทรามเขยเป็นใหญ่ ให้เอามีกเชือกคอกให้คายนะน้องเอย

วิทยากร : นายอาบ ใจงาม

๓๓ ศ.สระกระเทียม

อ.เมือง นครปฐม

๕ สิงหาคม ๒๕๖๒

สำนวนที่ ๒

๑. คลอยเจ้าเอย ทรามเซย ก็แม่พวงมาลัย (ลูกคู่ ตั้งนะตั้ง)
 วันนี้เป็นวันสนุก น้องมาแก้ทุกขนะแม่พวงมาลัย (ลูกคู่รับ)
 คลอยเจ้าเอย ทรามเซยเป็นใหญ่ นึกว่ารำไม้ไหวเลยเอย
 (ลูกคู่) เอาหะเอาห่วยเลยเอย คลอยเอย ทรามเซยเป็นใหญ่
 นึกว่ารำก็ไม้ไหว เลยเอย
๒. คลอยเจ้าเอย ทรามเซย ก็แม่พวงมาลัย (ลูกคู่รับ)
 เข้ามาเล่นกันสนุก เรามาแก้ทุกขนะแม่ขึ้นอาลัย
 ก็มารักกันแต่โดยดี โอ้แม่โฉมศรี น้องจะเสียกับใคร
 คลอยเอยทรามเซยเป็นใหญ่ เอ็นคูพี่ไว้เถิดเอย
 (ลูกคู่) เอาหว่าเอาห่วยเลยเอย คลอยเอย ทรามเซยเป็นใหญ่
 เอ็นคูพี่ไว้ก่อนเอย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร : ชาวบ้าน ต.บางกะพูน
อ.บางแพะ ราชบุรี
มกราคม ๒๕๒๑

เพลงซึกกระถาน

สำนวนที่ ๑

- ๑ ข้าเจ้าข้างซึกเอ๋ย ข้างน้อยห้อยหัดหัดบนยอดลำเจียก (ลูกคู่ข้า)
ฉันไม่ใช่คู่ครองของพ่อทองเนื้อละเอียด จะได้มาชวณกันซึก
(รับ) เอ้าหน่อ ละนอย หนอละนอย นารัก ซึกให้เสมอกันเอ๋ย
- ๒ ข้าเจ้าข้างซึกเอ๋ย ข้างน้อยห้อยหัดหัดบนยอดสะเคา
ฉันไม่ใช่คู่ครองของพ่อทองสีเทา จะได้มาชวณกันซึก (รับ)
- ๓ ข้าเจ้าข้างซึกเอ๋ย ข้างน้อยห้อยหัดหัดบนยอดสะแก
นี่แหละรูปทองของพ่อทองคนบางแพะ จะได้มาชวณกันซึก (รับ)
- ๔ ข้าเจ้าข้างซึกเอ๋ย ข้างน้อยห้อยหัดหัดบนยอดลำเจียก
ฉันไม่ใช่คู่ครองของพ่อทองเนื้อละเอียด จะได้มาชวณกันซึก (รับ)
- ๕ ข้าเจ้าข้างซึกเอ๋ย ข้างน้อยห้อยหัดหัดบนยอดมะขาม
ฉันไม่ใช่คู่ครองของแม่ทองคนงาม จะได้มาชวณกันซึก (รับ)
- ๖ ข้าเจ้าข้างซึกเอ๋ย ข้างน้อยห้อยหัดหัดบนยอดมะขามเทศ
ฉันไม่ใช่คู่ครองของพ่อทองคนกรุงเทพฯ จะได้มาชวณกันซึก (รับ)
- ๗ ข้าเจ้าข้างซึกเอ๋ย ข้างน้อยห้อยหัดหัดบนยอดมะรุ้ม
ฉันไม่ใช่คู่ครองของพ่อคนหนุ่ม ๆ จะได้มาชวณกันซึก (รับ)
- ๘ ข้าเจ้าข้างซึกเอ๋ย ข้างน้อยห้อยหัดหัดบนยอดไฟฟ้า
นี่แหละคู่ครองของแม่ทองกานดา จะได้มาชวณกันซึก (รับ)

- ๘ ข้าเจ้าข้างซึกเอย ข้างน้อยห้อยหักหักบนยองซ่า
ฉันไม่ใช่คูครองของพอนักศึกษา จะไ้มาชวนกันซึก (รับ)
- ๑๐ ข้าเจ้าข้างซึกเอย ข้างน้อยห้อยหักหักบนยองคนเสื่อแดง
ฉันไม่ใช่คูครองของพอทองเนื้อแดง จะไ้มาชวนกันซึก (รับ)
- ๑๑ ข้าเจ้าข้างซึกเอย ข้างน้อยห้อยหักหักบนยองตะไคร้ (มีคนท้วงว่า มีหรือคะ)
ฉันไม่ใช่คูครองของพอทองพระลาย จะไ้มาชวนกันซึก (รับ)
- ๑๒ ข้าเจ้าข้างซึกเอย ข้างน้อยห้อยหักหักบนยองกระกำ
นี่แหละคูครองของพอกนีสื่อคำ

วิทยากร : นายอาม ใจงาม

๓๓ หมู่ ๔ ต.สระกระเทียม

นครปฐม

๔ สิงหาคม ๒๕๒๒

- ๑ ข้างเอยข้างซึก สาวน้อยห้อยหักบนยองเกียด
หนุ่ม ๆ แฉวโน้มนี่เกียด ให้ตายหาเอาเสียเถิด เอย
- ๒ ข้างเอยข้างซึก สาวน้อยห้อยหักบนยองสะเคา
หนุ่ม ๆ แฉวโน้นจนกว่าเขา ให้ตายหาซิเน่าเถิดเอย
- ๓ ข้างเอยข้างซึก ข้างน้อยห้อยหักบนยองสะแก
หนุ่ม ๆ แฉวโน้นแลดูข้างแก ให้ตายหาเสียเถิดเอย
- ๔ ข้างเอยข้างซึก สาวน้อยห้อยหักบนยองสะเคา
มาถึงมารักแม่งามน้องนี้ยังหนักตรงหัวเขา มันกรายคืนเสียกว่า พี่ค่อยยกยอนซึ่งจะว่าเอา
เอาหาเอาเหวย

เพลงปฏิพากย์สั้น

วิทยากร ชาวบ้าน อ.ท่าเรือ อยุธยา
 วิทยาลัยออย อ.ท่าเรือ
 อยุธยา
 ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เพลงพิษฐาน
 ส่วนวนที่ ๑

๑. พิษฐานเอย มือหนึ่งถือพาน พานดอกมณฑา
 ขอให้ความรักของเราคงอยู่ อยามีวันรุโรยรา
 ขออย่าให้ความรักมาลับ จนถึงวันดับชีวา
 พิษฐานวานไหวขอ ขอให้ไต่คังใจซาคิด
- (ล.ค.) พิษฐาน พิษฐาน วานไหว ขอให้ไต่คังใจซาคิด
๒. พิษฐานเอย มือหนึ่งถือพาน พานดอกคักเค้า
 ขอให้สระของเรามีปลา ขอให้นาของเรามีข้าว
 มีทั้งบ้านทั้งเรือน มีทั้งเพื่อนรวมเหยา
 พิษฐานวานไหว ขอให้ไต่คังใจซาคิด
- (ล.ค.) พิษฐาน พิษฐาน วานไหว ขอให้ไต่คังใจซาคิด

ศูนย์วิทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร นางรำพึง คณาวาส
 วิทยาลัยออย อ.ท่าเรือ
 อัญชยา
 ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

สำนวนที่ ๒

- ๑. พิษฐานเอย มือหนึ่งถือพาน พานคอกแก้ว
 ขอให้สระของเรามีปลา ขอให้หนาของเรามีข้าว
 มีทั้งบ้านทั้งเรือน มีทั้งเพื่อนร่วมเหยา
 ขอให้ความรักของเราคงอยู่ อยามีวันรู้โรยรา
 พิษฐานวานไหว ขอให้ไต่กิ่งใจซาตึก
- (ล.ค.) พิษฐาน พิษฐานวานไหว ขอให้ไต่กิ่งใจซาตึก
- ๒. พิษฐานเอย มือหนึ่งถือพาน พานคอกพุด
 เกิดชาติหน้าฉันใด ขอให้ไต่ไคร้วิสุทธิ์
 หอมเอยคอกพุด คอกพุดเอย

(ล.ค.)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร นางม้อย สิ้นสุพรหม

นางละม้าย แสนสุข

นางอิก เขียวเกษม

ค. เขาทอง อ. พยุหะคีรี นครสวรรค์

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐

สำนวนที่ ๓

๑. พิษฐานเอย มือน้องถือพาน พานคอกเอยคุณ (ข้า มือน้องถือพาน...)
 ทำมาปชออย่าให้ไค้ ลูกไค้อย่างใจทำบุญ
 (ล.ค.) พิษฐานวานไหว้ ขอให้ไค้อย่างพิษฐาน พิษฐานเอย
 พิษฐานวางลง ขอให้กรงอย่างพิษฐาน พิษฐานเอย
๒. พิษฐานเอย มือน้องถือพาน พานคอกเอยพิกุล (ข้า มือน้องถือพาน...)
 ถึงจะยากชออย่าให้ลูกยาก ถึงจะจนชออย่าให้ลูกจน ขอให้มีคนค้าจุน
 (ล.ค.) พิษฐานวานไหว้ ขอให้ไค้อย่างพิษฐาน พิษฐานเอย
 พิษฐานวางลง ขอให้กรงอย่างพิษฐาน พิษฐานเอย
๓. พิษฐานเอย มือน้องถือพาน พานคอกเอยกระทอน
 ลูกอยากจะซื้อ เขาจะให้ลูกบวช ลูกอยากเสียดัว ขอให้ไค้ร่วมที่นอน
 (ล.ค.) พิษฐานวานไหว้ ขอให้ไค้อย่างพิษฐาน พิษฐานเอย
 พิษฐานวางลง ขอให้กรงอย่างพิษฐาน พิษฐานเอย

สายสุมาลย์ ไกรฤทธิ

ผู้รวบรวม

วิทยากร นางใหญ่ บุษบา

ค.บางสาม อ.สองพี่น้อง สุพรรณบุรี

๑ มิถุนายน ๒๕๒๑

เพลงคล่องช้าง

สำนวนที่ ๑

๑. ช้างของเราไค้เอย เอามาผูกไว้ ผูกไว้ที่ต้นจำปี (ล.ค. ช้า)
 (ล.ค.) เราคล่องของเรามาได้ เราจะอาศัยให้คนละที่
 ต้นจำปี เอ็งเงย เล็กหนัก เท่านั้นจะหักลงเอย
 ต้นจำปี เอ็งเงย เล็กน้อย เท่านั้นก็ลอยลมเอย
๒. ช้างของเราไค้เอย เอามาผูกไว้ ผูกไว้ที่ต้นตาล (ล.ค. ช้า)
 (ล.ค.) ฉันทล่องของฉันทมาได้ ฉันทจะเอาชายสักห้าพัน
 ต้นตาล เอ็งเงย เล็กหนัก เท่านั้นจะหักลงเอย
 ต้นตาล เอ็งเงย เล็กน้อย เท่านั้นจะลอยลงเอย
๓. ช้างของเขาไค้เอย เอามาผูกไว้ ผูกไว้ที่ต้นตาล
 (ล.ค.) เขาคล่องของเขาไปได้ ฉันทจะขอไถสักห้าพัน
 ต้นตาล เอ็งเงย เล็กหนัก เท่านั้นจะหักลงเอย
 ต้นตาล เอ็งเงย เล็กน้อย เท่านั้นก็ลอยลมเอย

วิทยากร นางรำพึง คณาวาส

นาง

วัดศาลาลอย อ.ท่าเรือ อัญญา

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑

เพลงระบำบ้านไร่

สำนวนที่ ๑

ชาย	ระบำที่ไทรเฒ่าเอย	ระบำของชาวบ้านไร่ (ล.ค.ช้า)
	ฉันมาธุระที่ตรงนี้	ฉันไม่เคยไปที่ตรงไหน (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)
หญิง	จะมากินพลูหรือว่ากินหมาก	ฉันจนไม่อยากจะพ้อขึ้นหัวใจ (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)
	จะกินพลูซึ่งยากกินหมากเสียชีพ	นี่มาคำนึงนี่ยังง (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)
(ล.ค.)	คงไทรเฒ่าเอย	หอมหวลอยู่ในคงเอย
		เออระเหยลหายไป ลอยมาลอยไปอยู่ที่ชาวบ้านไร่
หญิง	ระบำที่ไทรเฒ่าเอย	ระบำของชาวบ้านไร่ (ล.ค.ช้า)
	มาเถิดหนาพอมมา	พอมจะมาอยู่ช้าทำไม (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)
	มาเถิดหนาพอมมา	พอมจะนั่งช้าเฉยไว้ (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)
ชาย	มาเถิดหนาพอมมา	หมายใจจะยำแคงไทย (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)
	พี่แบกรักมาจะให้พารักกลับ	แม่แหวนประคัมวงใน (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)
	นิ้วเมี่ยมกำลังจะกอด	ทำไมน้องไม่อดอกำไล (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)
	มาเถิดหนาพอมมา	จะหน่วงหนักชักช้าอยู่ทำไม (ล.ค.คงไทรเฒ่าเอย)

วิทยากร นางรำพึง คณาวาส
 วิทยาลัยการอาชีพ อ.ท่าเรือ อ.ชุมพวง
 ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

สำนวนที่ ๒

ระบำที่ไหนดเล่าเอ๋ย เอ้อ เอ้อ	ระบำแต่ชาวบ้านไร่ (ซ้ำ)
มาถึงจะมาฟัง พระพิภักตร์	มาบอกน้องว่ารักอย่างไร
คบคนจรทมนหมอนหมิ่น	ชาวบ้านเขาจะนินทาได้
ชื่อของมันต้องคูหน้า	ถ้ามากแน่นชื่อผ้าต้องคู่ลาย
ไอ้ลูกไอ้ผัวน้องก็อยากจะมี	แต่มันหากคนดีไม่ได้
คันขึ้นเช้าหรือก็เข้าโรงบ่อน	สองมือก็ซ่อนแต่ไพ่
ผัวนักเลงฉันเองก็ไม่เอา	ฉันซีก็ยงหุงข้าวเอาไว้

(ล.ค.) คงไหนดเอ๋ยเล่าไย ทอมทวลอยู่ในคงเอ๋ย เอ้อระเหยลอยไป ลอยมาลอยไปอยู่ที่
 ชาวบ้านไร่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร นางทองอยู่ รักษาพล
 นายเผื่อน โพรธิภักดิ์
 นายเพชร กฤษณพันธ์
 นายพยอม ไชยสฤติย์
 หอศิลป์พระศรี รายการ "ฉอยประชัน"

สำนวนที่ ๓

นายเผื่อน ระบุว่าไหนเล่าเอ๋ย แม่ชื่นใจเอ๋ย ระบุว่าบ้านไร่ (ล.ค.ซ้ำ)
 ว่าจะเล่นจะอวดกับตัวข้า แม่ทองอยู่จะซ้ำทำไม (ล.ค.คงไหนเอ่ยลำไย)
 หากว่าได้เสียมมาเป็นเมียพี่ หากว่าได้อย่างนี้รักตาย (ล.ค.คงไหนเอ่ยลำไย)

นายเพชร โอ้แม่แขนอ่อนยังกับท่อนอ้อย เชิญร้องเพลงสักหน่อยเป็นไร (ล.ค.คงไหนเอ่ยลำไย)

นายพยอม ถ้าได้เสียมมาเป็นเมียพี่ โอ้มารศรีอายุใคร (ล.ค.คงไหนเอ่ยลำไย)
 ถ้าได้ทองอยู่มาเคียงแอม ใครจะเบือนใครจะแถมอายุอายุ (ล.ค.)

รับ คงไหนเอ่ยลำไย ทอมทวลอยู่ในคงเอ๋ย

นางทองอยู่ โอ้การลูกขวัญฉันก็อยากจะมี แต่ที่อยู่อย่างนี้ก็สบาย
 ความรู้ท่วมหัวกลัวให้ถวนดี คอกน้องจะมีเสียใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร นายโมรา

นางทองใบ

บ้านวัดท่า หมู่ ๑๐ ต.ห้วยชัน

อ.อินทร์บุรี สิงห์บุรี

๑๕ เมษายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๔

- ช. ระบุว่าไหนเอ๋ย ระบุว่าบ้านไร่ (ซ้ำ)
 พอไคยีนสำเนียงเสียงน้อง ฉันก็ไม่ซัดซ้องอะไร
 เออระเหยลอยมา ลอยมาแล้วก็ลอยไป (ซ้ำ)
 ก็ทุกวันเที่ยวมานักฉันไม่มีรักแม่น้อง ก็ชะตาไม่ต้องรักใคร
 (ล.ค. คงไหนเอ๋ยลำไย)
 รักน้องจริงหนาเหมือนปากกาจิ้มหมึก ไค้เองสมนึกมาให้นาย
 (ล.ค. คงไหนเอ๋ยลำไย)
 ฝ่ายคนเหอยากจะเห อย่าให้ฉันทำเลเสียไป
 (ล.ค. คงไหนเอ๋ยลำไย)
 รักเอารักเอาเข้าทุกที รักออกอย่างนี้เมื่อไร
 (ล.ค.) เออระเหยลอยมาลอยมาแล้วก็ลอยไป
 รักน้องจริงหนาเหมือนปากกาจิ้มหมึก ไค้เองสมนึกพี่เองก็ไม่หน่าย
 ถิ่นน้องจะตายก็ให้ตายบนตัก ฉันไม่คิดลัดถัดใส่
 รักเจ้าอมพะออมคังพ้อมสี่เหลี่ยม พ่อแม่รักเทียมเมื่อไร
 เมตตาลักนึกแม่ขันสัมฤทธิ์ของพี่ เมตตาปรานีเกิดแม่ขึ้นหัวใจ
 ไค้บุตรเบิกคณาด้วยความลำบาก ไปด้วยความรักจึงไค้คืนตาย
 มุกน้ำไค้แม่ข่มขืนหัว ไปด้วยความรักนะขึ้นใจ
 รักน้องจริงหนาคังปากกาจิ้มหมึก ไค้เองสมนึกพี่ก็ไม่หน่าย

วิทยากร นางรำพึง คณาวาส
 วิทยาลัยออย อ.ท่าเรือ อัญญา
 ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๑

เพลงข้าเจ้าหงส์

สำนวนที่ ๑

๑. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคกงะขาม (ล.ค. ข้า)
 ฉันจะเชื่อก็ไม่ไว้ใจ กลัวจะเป็นชายอุทาม
 (ล.ค. รั้ว) หงส์เอยหงส์ข้า เจ้าพระยาหงส์เอย เออ เออ เอ็ง เอย แหกชะละแตก แหก
๒. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคงจำปี
 เสี่ยงทายทายหงส์ ให้ไปตกลงของแม่นารี (ล.ค. รั้ว)
๓. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคกงะเขือ
 จะมาเวียนท่ายัน มั่นคงไม่หล่นใส่มือ
๔. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคงกระท้อน
 พี่เป็นหนูเป็นไหน พี่จะโตคามกลอน
๕. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคงกระท้อน
 หอน้อยห้องใน อย่าฟังให้ใครเขานอน รอ ๆ พี่ก่อนเถิดนะแม่หงส์เอย
๖. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคงกระท้อน
 หอน้อยห้องใน ของน้องไม่มีใครเขานอน
๗. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคงกระถิน
 พี่มีปีกอย่างกา พี่จะพาน้องบิน
๘. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคงอัญชัน
 ทำบุญสิ่งใดหนอ จะไคร่วมหอกับแม่สร้อยซัดมัน
๙. ข้าเจ้าหงส์เอย ปีก่อนร่อนลงเข้าในคงอัญชัน
 ทำบุญสิ่งใดหนอ ก็ไม่ไคร่วมหอกับแม่หอมจันทน์

วิทยากร นางใหญ่ บูชา

ต.บางสาม อ.สองพี่น้อง สุพรรณบุรี

๑ มิถุนายน ๒๕๒๑

เพลงพวงมาลัย

สำนวนที่ ๑

๑. เออระเหยลอยมา ลอยมาแต่ไฟเคี้ยว (ลูกคู่ซ้ำ)
มาจักตอกมันไม้เป็นเส้น ชมกั้เขม้นจะมีเมีย
หนูน้อยไฟเคี้ยว มันไม้ไค้เมียชะแล้วเอย
(ล.ค.) หนูน้อยไฟเคี้ยว มันไม้ไค้เมียชะแล้วเอย
๒. เออระเหยลอยมา ลอยมาแต่เตาอิฐ (ลูกคู่ซ้ำ)
ไช้้องจะหาเมียให้ มันเป็นแม่มายลูกคิก
ลอยมาเตาอิฐ ลอยมาสามคนเอย (ลูกคู่ซ้ำ)

วิทยากร นางเหม อินทร์สวัสดิ์

วัดคอนกลาง อ.สองพี่น้อง สุพรรณบุรี

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๒

๑. เออระเหยลอยไป ลอยไปก็ลอยมา
ลอยมาพวงนี้ มาควยกันกับพี่เชอจา
(ล.ค.) พวงเอยมาลัยของข้าอยู่พวงเดียวเอย พวงเจ้าเอยมาลาของข้าอยู่พวงเดียวเอย
๒. เออระเหยลอยไป ลอยไปก็ลอยมา
ข้ามทุ่งข้ามท่าข้ามป่าข้ามคง แสงหา..... (ชื่อคน)
พวงเอยมาลัย ของข้าอยู่พวงเดียวเอย
(ล.ค.) พวงเจ้าเอยมาลาของข้าอยู่พวงเดียวเอย

๓. เออระเหยล่อยไป ล่อยไปก็ล่อยมา
 พอมาดึงมาฟังพระพิศตร มาบอกรักว่าใคร
 ไม่รู้จักมักจี่ จะบอกรักกับพี่อย่างไร
 พวงเอยมาลัยของข้าอยู่เพลง เคี้ยวเอย
 (ล.ค.) พวงเจ้าเอยมาลัยของข้าอยู่เพลง เคี้ยวเอย

วิทยากร นางทองอยู่ รักษาพล
 เมืองโบราณ สมุทรปราการ
 ๓ กันยายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๓

- เออระเหยล่อยมา ล่อยมาแต่บ้านไกล
 ฉันทักมือหอย ๆ มานี่หนอยไต้ใหม่
 ก็กลัวจะรักน้องไม่จริง จะรักเป็นสิ่งแถมให้
 ถ้าไต้เสียเข้าไปก่อน จะรักเมื่อกอมยอนฉันทักกาย
 (ล.ค.) พวงเอย พวงเอยมาลัย รักกันไม่ไหวแล้วเอย (ซ้ำ)
 พวงเอย พวงเอยมาลัย รักกันไม่ไหวแล้วเอย

วิทยากร นายไสว วงษ์งาม
 อ.ศรีประจันต์ สุพรรณบุรี
 ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๔

- เออระเหยล่อยมา ล่อยมาก็ล่อยไป (ล.ค.ซ้ำ)
 รักจะเล่นให้เต็นเข้ามา พ่อคุณจะข้าอยู่น้อยไย
 พวงเอยมาลัย รักกันไม่ไหวเลยเอย
 (ล.ค.) พวงเอยมาลัย รักกันไม่ไหวเลยเอย
 พวงเอย พวงเอยมาลัย รักกันไม่ไหวเลยเอย

วิทยากร นางน้อย สิ้นรุพรหม
 นางละม้าย แสนสุข
 นางอิก เขียวเกษม
 ต. เขาทอง อ. พยุหะคีรี นครสวรรค์
 ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐

สำนวนที่ ๕

- พวงมาลัยเอ๋ย ลอยไป ก็ลอยเลิศ
 ลอยไป ลอยไป ก็ลอยเลิศ
 ลอยมา สีนอทางนี้ ลอยมาหาพี่สักหน่อยเถิด
 * เอ๋ย พวงเจ้าเอ๋ย เจ้าพวงมาลา พวงมาลัยเอ๋ย
 (ล.ค.) พวงเอ๋ยมาลัย ใจข้าจะขาดเอ๋ย
- พวงมวดีเอ๋ย จะโศกโศกก็ ชะเลยละที่จะไม่รัก
 อุ่มลงบนหมอน ออนลงบนคัก
 มัวเรือนเพื่อนรัก รักเจ้าแม่นางเอ๋ย
 (ล.ค.) พวงเอ๋ยมาลัย ใจพี่จะขาดเอ๋ย

ศูนย์วิทยุพัทยาศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สายสุมาลัย ไกรฤทธิ
 ผู้รวบรวม
 วิทยากร นางรำพึง คณาวาส
 ต. วัดศาลาลอย อ. ท่าเรือ อัญญา
 ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๖

๑. นุญฉายเอ๋ย
 เจ้าหน้มนอยนอย
 กระเคียดกระเทายเอ๋ยกะทักรัก
 เขาก็คอยสังกัก

- (ล.ค.) เอมาง รำรัก
เอ๋ เอ็ง เอย
พวงมาลัย
เจ้าลอยละล่อง
ทักให้ถนัดใจเอย
๒. เจ้าคุณนายเอย
มือหนึ่ง เค็ดไบบอน
เอวมาง รำรัก
เอ๋ เอ็ง เอย
พวงมาลัย
เจ้าลอยละล่อง
ทักให้ถนัดใจเอย
กระเคี้ยกกระทาย รำงะทักรัก
มือหนึ่ง ซ้อนปลากัด
กอกให้ถนัดใจเอย
- (ล.ค.) เอมาง รำรัก
เอ๋ เอ็ง เอย
พวงมาลัย
เจ้าลอยละล่อง
ทักให้ถนัดใจเอย
ควรหรือจะไปจากห้อง
ไปห้องไหนเอย
๓. เจ้าคุณนายเอย
มือหนึ่ง กุ้งกระเบน
คอกไม้ห้อยหู
น้ำอบชมพูหน้า
เอ๋ เอ็ง เอย
พวงมาลัย
เจ้าลอยละล่อง
ทักให้ถนัดใจเอย
มือหนึ่ง กั๊กหมา
สีชมพูห้อยมา
เมื่อเวลาเย็นเอย
- (ล.ค.) เอมาง รำรัก
เอ๋ เอ็ง เอย
พวงมาลัย
เจ้าลอยละล่อง
ทักให้ถนัดใจเอย
ควรหรือจะไปจากห้อง
ไปห้องไหนเอย
๔. พวงมาลัย
พี่จะไปข้างนิ้ว
เอ๋ เอ็ง เอย
พวงมาลัย
เจ้าลอยละล่อง
ทักให้ถนัดใจเอย
จะโศกโศกไปเลย ว่าพี่จะไม่รัก
จะมาเดินตัวกะตุ๊กกะตุ๊ก
- (ล.ค.) เอมาง รำรัก
เอ๋ เอ็ง เอย
พวงมาลัย
เจ้าลอยละล่อง
ทักให้ถนัดใจเอย
ควรหรือจะไปจากห้อง
ไปห้องไหนเอย

๕. พวงมาลี จะโศกโศกี้ไปเลยว่าพี่จะไม่รัก
 จะให้นั่งบนหมอน พี่จะให้บนมณคัก
 บุญเรือนเพื่อนรัก รักให้หนักใจเอย

(ล.ค.) เอ๋ เอ๋ เอ็ง เอย

พวงมาลัย ควรหรือจะไปจากห้อง
 เจ้าลอยละล่อง เข้าในห้องไหนเอย

วิทยากร นางบัวผัน วงษ์งาม
 เมืองโบราณ สมุทรปราการ
 ๓ กันยายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๗

เอื้อระเหยลอยมา ลอยมาแล้วก็ลอยไป
 กระจิบกระจิบซี่บับมานี้ แม่มันจะซี่บอกให้
 คนนี้คนดี เขยิบมานี้ได้ไหม
 จะรักจะใคร่ จะกายจะเกลียดฉันเป็นเมียพ่อไหว
 สองมือเกี่ยวก้อยผูกอ้อยผูกอี่ รักกันจริงหรือไม่
 พวงเอยมาลัย รักกันไม่ไหวเลยเอย (ซ้ำ)

(ล.ค.) พวงเอย พวงเอยมาลัย รักกันไม่ไหวเลยเอย

วิทยากร นายเปาะ อรชร
 นายละมุน เกรืออยู่
 นางสนิท อรชร
 นางกุหลาบ เกรืออยู่
 ต.สระกระเทียม นครปฐม
 ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒

สำนวนที่ ๘

นายเปาะ	<p> เอ้อระเหยลอมมา ตั้งวงไว้เพื่อปูเสื่อไว้ท่า ฝ่ายพี่เป็นเงาะกะล่อน ไม่เชื่อมาคูรี ก็หลายห้อง อย่าซักอะไร </p>	<p> ลอมมาลอมไป (ลูกคู่ ซ้ำ) ตะโพนร้อง ร้องมาเมื่อไร รูปทองนั้นซ่อนเอาไว้ข้างใน พี่จะถอดกรูปทองไปให้ แม่เอ๋ยแม่นายเพลงเอ๋ย (ลูกคู่ ซ้ำ) </p>
	<p> เอ้อระเหยลอมมา พ่อแม่ทั้งหลายหญิงชายที่มา คนไหนเป็นแม่โซลง ออกมาไวไวน้องจะน้องจา พวงเอ๋ยมาลัย </p>	<p> ศรีมาลาเมียพระไวย (ลูกคู่ ซ้ำ) ตามประกาศที่นั่งพ่อแม่คอยฟัง เข้าไว้ ขอให้แม่ซักโยงออกมาไวไว พี่จะว่าให้ยลแม่มะยมหวานเย็นชื่นใจ มาเถิดในวันนี้เอ๋ย (ลูกคู่ ซ้ำ) </p>
นายละมุน	<p> เอ้อระเหยลอมมา วิสัยเป็นเพลงแม่อย่าอมน้ำเสียง เชื่อพี่ฟังพี่แม่ทองค้ายาค่า บัวบอนซ่อนใบ </p>	<p> เห็นหน้ามึงยังชื่นใจ (ลูกคู่ ซ้ำ) นึกถูกก็ต้องเคียงกันไป ใครขอทอค่าเป็นเพลงไทย ให้ซ่อนอยู่ในบึงเอ๋ย (ลูกคู่ ซ้ำ) </p>
	<p> เอ้อระเหยลอมลัว มาเถิดน้องมาพี่จะพาน้องจร แม่คุณน้องจาหันหน้ามาทางนี้ </p>	<p> ว่าไปคู้งวกับพี่ก็ไป (ลูกคู่ ซ้ำ) เทียวสมุทรสาคกรเวียงชัย เห็นหน้าพี่มันจะเป็นไร </p>

	มาเด็คน้องมาที่จะพาน้องเล่น	ลมพระพายพัดเย็นยอกไม้
	บัวบนช่อนใบ	ซ่อนอยู่ในวงเอย (ลูกคู่ ซ้ำ)
นางกุหลาบ	เออระเหยลอยมา	ลอยมาก็ลอยไป (ลูกคู่ ซ้ำ)
	ใครหนอใครหนอ	ใครมาเรียกแม่ช็อคอกไม้
	เหลียวมองทางซ้ายระม่ายทางขวา	ไม่เห็นใครมาใครไป
	น้องมาหอมแก้มอยู่กรุณ ๆ	ไม่รู้เจ้าประคุณแก้มใคร
	หอมแก้มช่างน่าจูบ	คล้าย ๆ จุคจูบจุคไฟ
	อ้อ พี่ชายของฉันคอกหรือ	นึกว่ากระสือมาตอมไ้
	ทุระอะไร	ขอเชิญขยายความเอย (ลูกคู่ ซ้ำ)
นางสนธิ	เออระเหยลอยมา	ไ้ฟังวาจาพี่ชาย (ลูกคู่ ซ้ำ)
	ใครหนอ ใครหนอ	มาเรียกแม่ช็อคอกไม้
	ใครหนอร้องแจ้ว	ก็ไปกันเสียหมดแล้วหรืออย่างไร
	จะเป็นลูกตัวลูกเขา	มาร้องเรียกหาเราว่าุ่นวาย
	จะเป็นเงินจามหรือพราหมณ์จร	ว่าลาว่ามอญมาแต่ไหน
	หรือว่าเป็นฝรั่งอังกฤษ	เถิดเข้ามาเข้ารีตเมืองไทย
	ไม่รู้ว่าเป็นใคร	พี่มาแต่ไหนกันเอย (ลูกคู่ ซ้ำ)
	เออ เอย ลอยรับ	พ่อคอกกุหลาบเมืองไทย
	จะจึกแจงหรือแต่งตัว	พี่เข้าหัวหัวแทงไร
	แหมฉันมาแห่งไรหมดไม้เป็นกอบ	เจ้างานชอบเสียเมื่อไร
	จะเคาะ ระฆังหรือฝรั่งยินเสียง	ไ้ไหนงามก็เพียงผิวกาย
	ฝนตกไม่ทันเห็นไม้งาม	แม่จึงหยิบเอาน้ำมันใส่
	แม่จะหยิบหรือน้อยมาสอยมาเสย	เอาแพรเข้าไว้เลยอย่าซ้าย
	อยู่ซ่าไม่ได้	พวงผู้ชายคอยเอย (ลูกคู่ ซ้ำ)

นางกุหลาบ	<p> เอ้อ เออลอยมา ฟังว่าจัดแจงแต่งกายา นางจะลงไปตื่นท่า จะลงไปแช่ที่ในแม่น้ำ ล้างให้หมกรากินสิ้นมัวหมอง พอล้างจากตื่นท่า แม่จะนุ่งผ้าขึ้นที่ฉีกขึ้นบาง ๆ พวกพี่ชายที่ เขาแลเห็น ฉันทจะออกไป </p>	<p> ร้องว่าระชาพ่อพวงมาลัย (ลูกคู่ ข้า) งานน้องไม่ช้ารำไร ไปสรงคงคาให้สบาย แม่จะล้างจะทำให้มองใส ลง รักปิดทอง เขียนลาย นุ่ง ผลัดค่อนผลัดผ้าผืนใหม่ ให้มอง เห็นรางรางไรไร ให้เขายืน เขม่นน้ำดาบไหล ไปหาพี่ชายเราเอ๋ย </p>
นายเปาะ	<p> เอ้อ เออลอยมา ไต่ยีนสาว ๆ มันแต่งตัว มะ เรามาแต่งตัวกันให้สะอาด ไอ้มนมึงจะเอาแม่มึงก็เอา เอ็ง เล่นไม้มากเล่นปากกุกที่ เอ็งไปซื้อคือคือผลไปสองกระเช้า แม่ชื้อบ้านไกล </p>	<p> ลีซาไม่วักก็ควาย ฝ่ายพี่ยวนยั่วหัวใจ นุ่งถุงภาคใหม่ กูจะช่วยถือมะพร้าวสองใบ วันหลังกูมีก็จะใช้ จะทาแม่มึงให้ขาวทั้งกาย ทำให้อายคนเอ๋ย </p>
นางสนิท	<p> เอ้อระเหยลอยมา เส็นาะน้องน้อยถอยรำ ฉันทจะไม่ว่าพี่มึงเลย แหมพี่ชายว่าได้ว่าเอา ลูก เขามีพ่อลูก เขามีแม่ แหมลูกบัวมีพันธุ้ลูกมันมีเถา แหมพี่ชายจะไวพี่เอ๋ยจะว่า แหมไอ้การลูกมีตัวฉันทก็อยากจะมี นี้แหละฉันทบอกให้พี่เห็น </p>	<p> แสงฟ้าสว่างไฟ พ่อหวานเย็นเป็นน้ำตาลทราย หัวร้อยจะเคยตัวไป แหมไม่เกรงใจเขามึงหรือไร เขาไม่เกิดมาแต่โพรงไม้ น้มกอมมีเสาะจะบอกให้ จะต้องมีอาชอาคัย ไข่จะคักเพ็ไปเสียเมื่อไร รอพี่เนื้อเย็นชื่นใจ </p>

แม่รักจริงให้แม่มาขอ
อย่าราคาไหล

เออระเหยลอยมา
วางขึ้นใจของน้องนี้เอ๋ย

กูจะมีตัวกับเขาสักที
แม่รักจริงพี่วิ่งเข้ามา
เหมโบริกเย่อมัวเป็นทามะคำ
เขาวาผู้ขายมันร้ายเหลือ
พวงเอยมาลัย

เออระเหยลอยลง
ถ้าแม่รักจริงให้พี่มาขอ
แต่ไ้การสู่ขอหาหอเคหา
แต่ไ้การสู่ขอปลุกทองโรง
เอ๊ะ จะให้พี่ไปขอแม่ล่องามขึ้น
ไ้การสู่ขอมันแสนจะยาก
จะไปหากองทุนทองสินเคี้ยวไ้กินขนม
พอดานั่งข้างแม่ยายนั่งข้าง
แล้วพอมุนยกมือขึ้นจับไหว้
เวทคาอยู่ข้างบนท่ามวงคลสวมคอ
พอสั่งขึ้นทอหัวระริก
เอ๋ยตัวชวนเมียเข้ามั่ง
ตัวคับตะเกียงไม่เตียงสักคำ
บัวบนชอนใบ

ถ้าแม่รักล่อเฉยไว้
จะมีว่าไรเลยเอ๋ย (ลูกคู่ ซ้ำ)

จะว่าซ้ำ ๆ เป็นพวงมาลัย
ฉันไม่ไหวเลยกะไร
จะชั่วจะดีหรือยังไ้
จะท่วงหนักชักรักกันอยู่ทำไม
เอาพองจำใส่ใจ
หญิงน้องหลงเชื่อจะต้องอาย
ฉันรักไม่ไหวแล้วเอ๋ย

มาจากคลองบ้านไกล
แม่รักล่อเฉยไว้
กับประกาศพ้อคาแม่ยาย
แต่กุศลเราไม่ส่งก็จะต้องอาย
แม่ผัวขมขื่นพันแหมตักอะไร
ตกทุกข์ได้ยากให้เคยคืนตาย
แทนค่าน้ำนมพ้อคาแม่ยาย
แล้วนี้ลูกเขยอยู่กลางยกมือไหว้
สวดเจ็ดตำนานบทใหญ่
ส่งตัวขึ้นทอหญิงชาย
ตัวหยอกเมียหยิกตัวเกยเมี่ยงกาย
เช็ดหนังตะลุงที่แม่ลำไย
กูทำหลับตาเหมือนยังกับตาย
ชอนอยู่ในวงเอ๋ย (ลูกคู่ ซ้ำ)

ละมุน

นางกุหลาบ

เอ้อเอยล่อขมา	ล่อขมาแล้วจะต๋องไป (ลูกคู้ ซ้า)
พระสุริเยศโพลเพลพลบค่ำ	พระอาทิตย์ตกต่ำลงไป
กุ่มันก็เย็นแล้วหนอไอ้ระอของพี่	พักกันพรงนี้มันจะเป็นไร
แม่ฐขึ้นใจ	ขึ้นของพี่จริงเอย (ลูกคู้ ซ้า)
เอ้อเอยล่อขมา	ล่อขมาก็ล่อขไป
ฉันจะขออวยพร	ให้คุณนายถาวรเรื่อยไป
ให้ขุ่นข้าวเหนียวสูงเท่ายอดมะพร้าว	อีกทั้งขุ่นข้าวเจ้าสูงเท่ายอดคคาล
ให้แม่มีโชคอำนาจ	ให้พ่อไปถูกหวยรัฐบาล
จะลากลับบ้าน	ไปเสียในวันนี้เอย (ลูกคู้ ซ้า)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร นางมัชฌ สิ้นรุพรหม
นางละม้าย แสนสุข
นางอิก เขี้ยวเกษม

เพลงซิดเลเล

ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล คอกเอ๋ยคอกขอมารำล่อกันสิเว
(เอ้า) ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล คอกเอ๋ยคอกกล้วย ขอรำด้วยสักคนนะเว
ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล คอกเอ๋ยคอกกล้วย ทำไมรำสวยนักเล่าเว
ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล คอกเอ๋ยคอกมะกลัก นึกรักเสียแล้วเล่าเว
ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล กาเอ๋ยกาไฟรักไม่ไค้สินะเว
(เอ้า) ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล คอกเอ๋ยพักทองเรามีเจ้าของเสียแล้วนะเว
ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล คอกเอ๋ยตะไคร้ ก็อยากจะได้สินะเว
ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล คอกเอ๋ยมะค่าอยากจะทำไปนะเว
ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล คอกเอ๋ยกาแพ้นหา ถ้าแก้ไม่ไค้นะเว
ซิดเลเล ชะ ๆ ซิดเลเล ถ้าไค้เรือนหอผ้าห้อยไม่ยอมเป็นน่อยใครนะเว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สายสุมาลย์ ไกรฤทธิ
ผู้รวบรวม
๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐

เพลงปฏิพากย์ยาว
เพลงปรบโก (ตบโก)

วิทยากร : นางเหม อินทร์สวาสติ
นายภู ขำเป็ล่ง
นางจำรัส
ค. เนินพระปรางค์ อ. ส่องพี่น้อง
สุพรรณบุรี ๑ มี.ย. ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๑

บทไหว้ครู

นายภู	สืบนิ้วลูกน้อยยกขึ้นเสมอเคี้ยว (ลูกคู วุย วุย)
	จะไหว้ทั้งรูปทั้งเทียนไหว้แล้วกับเอยซา
ลูกคู	(จะไหว้ทั้งรูป เอย เออ เอ็ง เอย ทั้งเทียน จะไหว้ทั้งรูปทั้งเทียน ไหว้แล้วกับเอยซา)
	สืบนิ้วเอยยกขึ้นเสมอเกศ
	จะไหว้พระพุทธรูปพระธรรม พระสงฆ์ระรำกลายเพศ
	ไหว้พระปฏิภักปกเกศลูกมาแต่นอนนอย
ลูกคู (รับ)	ไหว้พระปฏิภัก เอย เออ เอ็ง เอย ปกเกศ ไหว้พระปฏิภักปกเกศ ลูกมาแต่นอนนอยนอย)
	ลูกจะไหว้คุณพอบานแหลม ที่โคตอแตมเพลงให้
	ไหว้คุณพ้ออีกไซ ไหว้หลวงพ้อโตเป็นใหญ่
	พ้อโคตบมานศาลกลาว เมื่อเรื่องราวเป็นไซ
	ให้คุณพ้อมาช่วย จะโคตไม้มวยบรรลย์
	คุณพ้อก็ไ้ช่วยมา เขาจึงรักษาได้หาย
	พ้อพนโคกโรคภัย ออย่าโคตมาแผ้วพาน
ลูกคู (รับ)	ยกหัตถ์มีสการ ไหว้พ้อของค่านไฟ
	เป็นที่ยักที่หนาง คุณพ้อเขาหลวงลูกก็ไหว้

	จะไหว้คุณพ่อคุณแม่	คุณพ่อบานแหลมเป็นใหญ่
	ลูกมาวันนี้ให้โชคก็โชคชัย	มากันตะบอยมานั่งคอยจนสาย
ลูกคู่ (รับ)	เอ๋ย เออ เอ็งเงย มานั่งตะบอย มานั่งคอยจนสาย	
	ฉาด ฉา ฉา ฉา เอ ชะ	
	พอไหว้ครุเสร็จจสม	ลูกซันขยับเอาท่า
	คนไหนเล่าเป็นแม่โซลง	ช่วยซักช่วยโยงกันมา
	จะมานั่งฟังพาบคาบหม่า	เสียเลยนางนงลักษณ์ (รับ)
ลูกคู่ (กระทุ้ง)	ฉาด ฉา ฉาด ฉา เอ ชะ	
วงที่ ๑		
นางเหม	เล่นเพลงปรบไก่	สี่จันทน์ไหลมัน ยอก
	อัฐีเพื่องก้ไม่ถึง	อัฐีสลิ่งไม่ออก
	เราจะเล่นทำไม	ให้หัวไหลมันยอก (รับ)
	เจ้าขุนช้างของแม่เอ๋ย	เกิดมาไม่เคยเห็น
	เสียแรงแม่มอมทองมา	จนเลือดตากกระเด็น
	ช่างไม่มีผม	ให้แม่ชมสักเส้น (รับ)
	ฝ่ายยายทองประศรี	เป็นชนนีไอ้แผน
	ขึ้นนั่งบนเตียง	ก็ส่งสำเนียงเสียงแปรน
	ชากเสลดกม้นำลาย	ชิชะลูกชายไอ้แผน
	มาเห็นแบบแสบแสน	สุคประเสีริฐเอ๋ยคน
	อ้วนทองสองตัว	แสนจะชั่วระยำ
	แก่จะรับมาทำไม
	มองเห็นเขางามวิ่งตามเขาไป	เอ๋ยเอ็ง (รับ)
นายภู่	ตามประกามานั่งกันนี้	พวกอืดเอ๋ยเนา (รับ)
	ให้แมงวันมันเข้าไปตาย	เป็นสองกระบวย ดวงข้าว
	ไอนั้นไม่มี	มีแต่หีเปลาเปลา

นางเหม คำหนึ่งก็สองคำก็หึ อยที่สี่เอยปาก
 ว่าไควาคี ว่าไคตาสี่คนยาก
 ว่าเขาคนมึ เขาจะเอาหีบปาก (รับ)

นายภู จะเอาหีบมาคบบปาก เอาควยทำสากกัน (ซ้ำ)
 หึเห็นกระคอบ หัวร้อออกกัน (หัวเราะ)

นางเหม จะเขียนหมายไปบอก ไปถึงหัวหงอกเทวดา (ซ้ำ)
 ให้ตะไกรฏู ไหม้นหลงมา

(ร้องส่งร่ำทำนองสีนวล)

นางกระจงหลงไหลเอยแถมมพิ เอยเอยเอย ยังไม่มีลูกแก้วค้วคนเคียวเอย
 นิคันงระหนอย หนอย นอย หนอย นอย (ซ้ำ)

วงที่ ๒ กจะขยับอกคาล ใคควยมันยานลากกิน (ซ้ำ)
 หึเล็กหนอย แมจะรอยให้สิ้น เอย เข็บเข็บ
 หึเล็กหนอย แมจะรอยให้สิ้น ฉาคซา ฉาคระเอย
 คำหนึ่งก็สี่สองคำก็สี่ ว่าไควาคีไคตาสี่คนยาก
 ไปว่าเขาคนมึ เขาจะเอาหีบปาก (รับ)
 เมื่อถึงกำหนดทรุสงกรานต์ กจะให้ทานหึ (ซ้ำ)
 ให้ทานพวกผู้ชาย ไหม้นววยกันเสียหึ (รับ)

วิทยากร นายเปาะ อรรถ
 นายคอม เครืออยู่
 นายละมุน พันธุ์พวง
 นางสนธิ อรรถ
 นางกุหลาบ เครืออยู่
 ต.สระกระเทียม
 อ.เมือง นครปฐม
 ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒

สำนวนที่ ๒

เพลงวงไหว้ครู

เอ๋ เอ๋ เอ๋ เอ็ง เอ๋ ฮ้าฮั ฮ้าฮั

นางกุหลาบ ยกมือขึ้นวันทา เอ๋เอ๋เอ๋เอ๋ สาธุการ เอ๋ เอ๋ เอ๋เอ็งเอ๋ ฮ้าฮั
 จะกราบกรานคุณครู เอ๋ เอ๋ เอ็งเอ๋ ที่บูชา
 (พิณพาทย์รับ) หิงนอย นอย นอย หนอย นอย, หนอย นอย หนอย นอย หนอย นอย,
 หิงนอย นอก นอก นี นอย นีนอยนอย นอย นอย หนอย)
 จะไหว้พระภูมิเจ้าที่ทั้งสี่ทิศเอ๋ย
 จะไหว้พระลักษมณ์ศกีสอิทธิที่เป็นครูเอ๋ย (พิณพาทย์รับ)
 จะไหว้ครูพิณพาทย์ระนาดตะโพน เอ๋ย
 ถ้าผิดบ้างพลั้งไป เอ็งเงย ไม่ชอบกล
 พอจะทำตะโพนนางเอ๋ย เอ็งเงย เอ๋ เอ๋ เอ็งเอ๋ย
 ช่วยเพิ่มเติม (พิณพาทย์รับ)
 ไหว้ครูพิณพาทย์ระนาดของเอ๋ย ถ้าผิดบ้างพลั้งไปในทำนอง
 พอจะรับลูกของ นางเอ๋ย เอ็งเงย ช่วยรองที่ (รับ)

ไหว้ครูพิณพาทย์ระนาดมีเอ๋ย ถ้ามีบางพลังไปไม่สู้ดี
พอจะศักดิ์มีนางเอ๋ย เอ็งเงย ช่วยเพิ่มเติม

เออ เออ เออ เอ็ง เอ๋ยฮาไฮ้

สรรสรรพระคับทรวง เออ เอ๋ย เจ้าเอ๋ย หั่งกายา

นางหงส์ (เอ๋ย เอ๋ย) จะลอยควาง เออ เอ๋ยเจ้าเอ๋ย ลงมาคินเอ๋ย (คบมือ)

(ลูกชั้นยืน ร้องทำนองสั้นวล)

เอ๋ย เค้นเอ๋ย เรามาเค้นไป ทางเหนือเอ๋ยทางใต้ เข้าในภูธร

(พิณพาทย์รับ ทำนองสั้นวล) นอค นอย นอย นอย

เออ เออ เออ เออเออ เอ็งเงย เออ เอ๋ย ท่านจะไปทางไหน

เออ เออ เอ๋ย เออ เออเอ็งเอ๋ย ท่านจะไปทางนั้น

ขอเฝ้าตามร่วมกัน (เอ๋ยเอ๋ย) มีไค่ถอยหลัง (รับ)

เออ เอ็งเอ๋ย...ขอบุญช่วย เออ เออให้บุญช่วย

ขอให้รับสำรวยทุกเวลา (รับ)

เรามาเค้น เอ๋ย เออ เออ เรามาเค้นไป เออ เออ เออ เอ็งเงย

ควยว่าหนทางไกลเป็นนักษนา

(ชั้นทำนองใหม่)

พวกเราชาวไทยใจองอาจ เป็นเชื้อชาติไทยจริงทุกสิ่งสรรพ (รับ)

ตัวไทยใจก็ไทยไปตั้งนั้น สารพันล้วนเป็นไทย ไทยยืนยง (รับ)

ถึงตัวจะตายเอาไว้ชื่อ ให้โลกเขารู้ว่าลือว่าเลือดไทย

ออกรำเป็นวง

เอ๋ย...ฮาไฮ้

เมื่อไตรรงค์จะวิ่งตรงไปรบเอชชัย ถึงเสียกาย เอ๋ยเอาไว้ลาย นักรบไทยเอ๋ย (รับ)

ไตรรงค์ขงไทยสะบักพริ้ว หัววีวสีแคงน้ำเงินขาวเอ๋ย (รับ)

คังดวงเดือนลอยเด่นในหมู่ควาว เป็นมิ่งขวัญของชาว...ประชาไทยเอ๋ย (รับ)

สิ้นน้ำเงินคือสี่พรักกะซาค ชาวสะอาคคือพุทธรัตนศรัยเอย (รับ)
สี่แดงคือเลือด...ของชาวไทย ประคิษฐ์ไว้ ตลอดกาลเอย (รับ)

(ปรบมือ)

ชั้นท่านองปรบไก

ไหว้ครูครบจบเสร็จ ลุกขึ้นสำเร้จบรจรจง
กราบเกรนเชิญชวน คอยเรียกแมนวลระหง
สองแถมเป็นโยเหมือนไขปอก เคาเมเหมือนคอกบุงบง
ขอเชิญตัวเจามาเข้าวง หนอยเถอะนางนองเอยรัก (ฮ้าฮั)

ลูกค

พิกระตุกลุกเตือนเหมือนนองไม่เชื่อนซัก ถึงเบาหนักนองจะถือเลยซึ่งโทสาเอย

ฉา ตะ ละ ซา ฉา ซา ฉา ฉะ

นองก็ป็นกษัตริมีอาณา

ไคยีนเสียงชายมาร้องเชิญ นองกลัวจะเกินเวลา

นั่งหนวงหนักซักซา นางนองก็เกรง เอย ใจ (ฮ้าฮั)

นางก็ยกคั้นช้ายปายคั้นชวา

นางย่างเขาวงนางตรงเข้ามา หาซาไมเอย

รับ

ฉา ตะ ละ ลา ซา ซา ฉา ฉะ

เรีย้วเราให้เข้ามา พวกท่านจะว่ากะไ

หังถอยหังค้ำ ระเบียบพร่าไฟโรเลยวา

นองเป็นหญิงไม่หังชวง ไม่ตองมาทวงทัก

เป็นลูกผู้คิ ยอมมีศักคินา

ร้องเรียกแม แมเอยเเ้วเจ้า นางนองก็เข้ามาหา

จะมากินอะไร ที่ไครมฉา เอย เอย เรวเอย

รับ

ฉา ตะ ละ ลา ฉา ฉา ฉะ

สัญชาติสะเคาปา นองไม่สมาคม

ไปลวงน้ำจนช้ำตาย สะเคาไม่หายชม

พวกเจ้าเป็นเชื้อไก่แจ้ และเป็นลูกแมวผสม
 เขามาอ่อนวอนชม นางนงไม้พ้อ เอ๋ย ใจ (ฮ้าฮั๊)
 ที่เจ้าเคยเฉลยเจ้าไม่เคยเล่น มันแหลชะชาติเช่นหญิงชั่ว
 อันตัวนงนี่เปรียบ เหมือนคอกเอ๋ยฟ้า
 คนชาติชั่วตัวเจ้า เหมือนคอกสะเคาป่า
 ไทพ้อแมซาค ไม่ปรารถนา เออ เออ เออ เออ เออ

(รับ)

ฉา ตะ ละ ลา ฉาชา ฉาฉา ชะ
 ฝ่ายเจ้าวิมาลา นั่งอยู่คหาห้อง
 นางให้เลื่อมสง่างเบา ถานางให้เศร้าหมอง
 ตั้งแต่พระยาละวัน ท้าวเธอไปบรรลัย์ล่อง
 นางให้ผายผอมครอมครม อยู่ทุกเวเอ๋ยลา (ฮ้าฮั๊)
 นางโศกจะอาลัยไทยให้ละหอย นำเนตรของนางก็พร่างพรอยลง
 ไปเกิดเหตุเภทร้ายเพราะไปได้อีนางกะตุ้ม มันนาทรงฤทธิ์ ชีวิตจึงมูย ..ผง..ลง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร นางกุหลาบ เครืออยู่
 นางสนธิ อรชร
 นางขุนทอง
 ค.สระกระเทียม
 อ.เมือง นครปฐม
 ๔ สิงหาคม ๒๕๒๖

สำนวนที่ ๓

ยกมือขึ้นวันทา เอ้อเอ๋ย สาธุการ เออ เออ เออ เอ็งเอ๋ย ฮ่าโฮ้
 จะกราบกรานคุณครู ทัชชชา (รับ) หิงนอย นอยนอย.....)
 จะไหว้ครูพิณพาทย์ระนาดของเอ๋ย ถ้าผิดบ้างพลั้งไป ในทำนอง
 พอจะคักคูลงของนางเอ๋ย ช่วยรองที
 จะไหว้ครูพิณพาทย์ระนาดตะโพน ถ้าผิดบ้างพลั้งไปไม่ชอบกล
 พอจะท่าตะ โทพนางเอ๋ย ช่วยเพิ่มเติม
 จะไหว้ครูพิณพาทย์ระนาดปี่เอ๋ย ถ้าผิดบ้างพลั้งไปไม่สู้ดี
 พอจะคักคูลงปี่นางเอ๋ย ช่วยเพิ่มเติม
 เออ เออ เอ็งเอ๋ย...ฮ่าโฮ้ ช่วย
 เสรีจสรพรพระคัมภีร์วาง เออ เอ๋ย เจ้าเอ๋ย ทั้งกายา
 นางหงส์จะลอยควางลงมาคินเอ๋ย (คัมมือ)
 จะทอศัควาลทั้งคลังคินเอ๋ย เอ๋ยลงทั้ง เอ๋ย เอ๋ย คลังคิน
 (ลูกคู่) เอาว่าเอาว่าเอา เอ๋ย ฮ่าโฮ้ ฉานา ชะว่าเอา เอ๋ยฮ่าโฮ้
 และเปลี่ยวเปลี่ยวเปล่าให้เสรีใจเอ๋ย เอ๋ยเปลี่ยวเปลี่ยวเปล่าให้เสรีใจ
 (ลูกคู่) ฉา ฉา ชะ ว่าเอา เอ๋ยฮ่าโฮ้ ฉานา ชะว่าเอาเอ๋ยฮ่าโฮ้
 ไคแลว่าทำเป็นไม่นำพาเอ๋ย เอ๋ยทำเป็น เออ เอ๋ย ไม่นำพา

(ลูกคู่) ฉา ฉา ชะว่าเอา เอ้อ ฮ้าฮั ฉา ฉา ชะว่าเอา เออย ฮ้าฮั
ให้พี่เลี้ยงช่วยจูง พุงเคินเออย เออยช่วยจูง พุงเคินเออย (ลูกคู่รับ)
เอ้อ เอ้อ เอ้อ เอ็งเออย...ฮ้าฮั
เคินเออย เอ้ามาเคินไป ทางเหนือเออยทางใต้เข้าไปโพทอง

(พิณพาทย์รับ ทำนองสิ้นวล)

เจียมใจว่าคนจน เป็นคนจน (ซ้ำ)..... (พิณพาทย์รับ)
เจ้าสิ้นวลเออย เจ้าสิ้นวล ถึงเวลาก็จวน เออยรีบคว้นไป (พิณพาทย์รับ)
สถิตเกิดเทวัญ ฉิมจะลา (ซ้ำ) มากกว่าสุคาเคียวทองไปทรงรับ (รับ)
ตัวไปใจอยู่ อยู่ระวัง (ซ้ำ) สิ้นสิ่งชีวิต ฉิมจะลา (รับ)
เอ้อ เอ้อ เอ้อ เอ็งเออย ฮ้าฮั

(เปลี่ยนทำนอง)

ไอ้เจ้าพลายสายสุก เออย สุกอาลัย มาสุกใจน้องแล้ว แก้วพี่เออย (รับ)
กอดหอกว้นน้องสองเวลา มาเผยพาพิมยุค ที่ไร่วอน (รับ)
มายามเย็นจะกล่อมให้้องนอน เมื่อยามร้อนพี่จะพักกระพือลม (รับ)
เอ้อ เอ้อ เอ็งเออย ฮ้าฮั
ฉิมจะซั้ม เออย ไบไพรรก เออยในไพรรก เอ็งเออย มาจะซั้มนก เอ้อเออย ..พุดไสว(รับ)
ไพรระกไพรระกั จับกะทุม นกแก้วเกาะกิ่งกุ่ม เอ้ย ...พุดไสว (รับ)
กาจับเป็นกลุ่มจับพุ่มไทร นกโชนนอนแล้ว นกชะน่ม (รับ)
คราวนี้กระจับและกระสินธุ์ทางบินลม ไม่เลือกหงส์เงืองหงอยชะงอยเงาะ (รับ)
กะลิงค่างโหนข้างเอาหัวหยอย ชะนั้ชอยไล่นก ผกฉิน (รับ)
เอ้อ เอ้อ เอ้อ เอ็งเออย ฮ้าฮั

(ทำนองสิ้นวล)

หยุดลงนั่งฟังสาร ชาร้องเรียกพ้อจอมขวัญ
ลงมาแนมมา พ้อดวงจันทร์ ขวัญเข้าเจ้าไม่ทัน ไม่ว่าอะไร (รับ)
มาเถิกพ้อมาจะซ้ำไย มาเถิกพ้อเออย มาจงฟัง (รับ)
จะตัวคึกเกี่ยวผ้าท่มตกลงสิ้น อู้น่าเจ็บจริง จนเหลือใจ (รับ)
ก็กั้จนถึงเพียงนี้หนา ขอหยุดพักเสียดี้ จะเป็นเออยไร (รับ)
จงอยู่เกิดหนา ขอลาแล้ว พมพวงดวงแก้ว พ้อทหน้าเออย...

เพลงเรือ

วิทยากร : ภิษุพร้อม
 วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ธนบุรี
 พฤศจิกายน ๒๕๒๐

สำนวนที่ ๑

เพลงปลอบ

ชาย	มาเลียบเลียงเคียงลำ มาเจอแม่สาวสะเทิ้นสวยเกินมนุษย์	พี่จะชักธำมา (ฮ้าฮั) ให้เรือน้องหยุด ชายเห็นแล้วก็หยุดชมเออย
ลูกคู่รับ	(เจอสาวสะเทิ้นสวยเกินมนุษย์ ชายเห็นแล้วก็หยุดชมเออย ฮ้าฮั) คุณครุฑแม่หนูสัตว์มนุษย์ บ้างเผยในขยายกลีบ โอ้แม่แก้วมาลือย่าให้พี่ต้องวอน ให้ถวนทศสามบทสามคำ ช่างไม่ปราณีแม่กับพี่บ้างเลยบ้างใส ปลอบแล้วปลอบอีกพี่จึงขยิกเข้าใกล้ ถึงไม่ซันก็คลอองคูสักหน	สาวสาวสะเทิ้นสวยเกินมนุษย์ คุณแม่ผมผาคุด (ฮ้าฮั) ชายจ้อง เสียไ้อ่างไขว่กลีบ อยู่สลอน แม่เชื้อละคอนรำเออย (รับ) จะได้มากลับถาม ชึ่งนายหน จะไม่ให้ใคร? ช่างไม่กังวล เปรียบเหมือนคังกับไก่ เคยชน แม่เชื้อสมณฑาเออย (รับ)

ศูนย์วิทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทลักทหาพาหนี

ชาย	รักกันหนา พากันหนี ถ้าไปสู่ออ ปลุกหอลงโรง รักกันหนา น้องเอ๋ยว่าพากันหนี แต่พอน้องแมลงมา ตัวสูงเมียดำ ตัวดำเมียขาว นกร่องกระชั้น ไก่ขันกระโชก รุ่งเช้าแสงสว่าง เห็นจะสว่างกันแน่ เข้าป่ามันก็ต้องชมนก เดินมาทางนี้ พี่จะชี้ให้ชม คันตังเป็นแถว โนนันตังเป็นทิว คันขนานขนุน มีหิ้งยี่สุนศรี มะปลิง ปราง ปร่างปราก ที่ไพรนก คันกระเบาบก นันตังมะขวิด ลูกคิกโคนตัง ครันพี่จะขึ้นเขย่า เอามาให้	ให้น้องมาไปกับพี่ ถ้าแม่มกุดลไม่ส่ง ไปกินน้อยหน้าลพบุรี ตัวพี่ก็คว่าเจียวว่า เมียสั้น ตัวยาว แสงทองส่องโลก มีหิ้งกระต่ายกระแต นีสัยเข้ารก ของคีมักับถม นันทาหลงสูงลิ่ว มีหิ้งสารภี เกลื่อนกลาด กะทกรก ยังมีลูกคิกโคน เจ้าจะเอาหรือไม่	แต่คืนนี้ คงไม่ได้ เสียเจ้าไป หัวไหล เดินตามกันไป ปัจจุสมัย ขวกไขว่ ชมไม้ เขาไป เรียงราย ในไพร หัวไป หงอนไก่ สองใบ เอาเอย (รับ)
หญิง	ป่าชายป่าชวา นั้นเขาเรียกกันว่าป่าอะไร		
ชาย	ป่าชายเขาเรียกป่าช้า ป่าชวาป่าหิมพานต์ ที่มนุษย์กันมานานกันทั้งหญิงทั้งชาย อีแก่งวางทอง เสือร้องข้างหน้า กระต่ายกระเต็นมันก็เล่นหย้าคอก อีเห็นเห่าหอนกันอยู่ที่ขอนไม้แห้ง	หมีเม่นหนูหมาวิ่งกันขวกไขว่ ฝูงหมาจิ้งจอกวิ่งหนีหมาใน เหยียดหางแดงฉมไป	
หญิง	ต้นไม้ในป่า ใครเป็นพระยาไม้ใหญ่		
ชาย	ต้นไม้ในป่าตันทว่าเป็นพระยาไม้เล็ก	พระยามูลเหล็กเป็นพระยาไม้ใหญ่	
หญิง	ถามว่าแผ่นดินหนาเท่าไร		
ชาย	พสุธาหนาแน่นได้สองแสนสี่หมื่นโยชน์ ใต้พสุชายังมีปลาอาเนนท์	ควยว่าทั้งหมดที่พระท่านกล่าวไว้ หนูนแผ่นดินคลกกันเข้าไว้	

สองตัวมีวเมียมมันกลอเคลียดกันหนาแมคุณ
 ผลัดกันที่ไร แมนคินก็ไหวทุกที
 ใต้ปลายังมี แม่น้ำลำธาร
 ใต้น้ำสาคร ยังมีพระพายุพัด
 ใต้ลมลงไปเล่า มีอากาศว่างเปล่า
 ใต้พสุธา มีปลาอานนท์
 ไม่เชื่อคำซ้ำ น้องก็อย่าเชื่อใคร

ผลัดเปลี่ยนกันหมุน เรือยไป
 ภัยพระบาลี กล่าวไว้
 มีห้วยละหาน โศกใหญ่
 ก็ไม่ใต้น้ำตกหยัด ลงไปได้
 มีหิ้งฝูงค้างคาว บินกันซวกไขว่
 มีน้ำมีฝน ยังมีลมมีไฟ
 ให้จำเอาไว้ เถิดเอ๋ย

หญิง

ชาย

จะถามเนื้อหรือหนัง
 กระดูกเรานั้นมีกันเท่าไร
 คาใจเรียกว่าหนัง มั่งสังเรียกว่าเนื้อ
 นขาว่าเล็บ หันทว่าฟัน
 เอ็นเล็กร้อย เอ็นน้อยเก้าพัน
 เขาเรียกกันว่าเอ็น

จะถามมั่งสังแรกรุน
 เสด็โหวว่าเชื้อ เมโหว่าไกล
 สามสิบสองอันติดอยู่ที่ขาตะไกร
 เอ็นหนึ่งสิเคิม โศกเท่าลูกใต้
 ถ้าแมคุณไต่เล่นจะติดใจ

บทชิงชู

จะกล่าวแต่ตนเอ็งเอ๋ยว่าหีสเคิมเริ่มเรื่อง
 ทานเจ้าเอ๋ย ฉันเคยไต่สู่ออกตั้งแต่พ่อแม่ ให้หาผู้หญิงเก่าแก่เขาไปให้
 กองทุนกองสินให้กินขนม แทนค่าน้ำนมไปตามประสา
 ได้นิมนต์พระสงฆ์ไปเป็นองค์พยาน สวดเจ็ดตำนานให้เป็นบทใหญ่ ๆ
 ชักน้ำสวดมนต์ ไว้เอามงคลสวมคอ แต่งตัวให้หล่อทั้งหญิงชาย
 แต่งตัวเข้าหอเคินหัวระริก นวักก็หยอกเมียก็หยิกอยู่ข้างใน
 เหนื่อยอ่อนนอนเสียดาเมียเข้ามุ้ง แล้วเซ็ดหนังตะลุงกันยกใหญ่
 แค่ออกขันเสียดัวเล่าก็เตรียม วิวาห์เข้ามาเทียมใส่ไถ
 โถนามากก็ไถถักร่องไม่ออก ถ้าแน่นไม่ส่ายเราก็กไม่ปลคควายไป
 จะตัดเวทางไถไปไต่รอย จะหาพลาคลักหนอยมันก็ยังไม่ได้

ทำมาหากินอยู่ในถิ่นแมงาย มันให้แสนสบายก็เอ๋ย (รับ)
 อยู่กับงามงาม สามาโคสามสี่ปี ลูกเต้าก็มีไปทั้งผู้หญิงผู้ชาย
 เกิดเหตุอันสงคร้อ ไอ้กองกับอี่ปู้ ฉันโคเลี้ยงโคคู่กันเข้าไว้
 พระเจ้าอยู่หัวท่านก็กลัวเมืองแตก ท่านก็คิดย้ายแยกกันไป
 กรมพระกำแพงเพชรท่านก็เสด็จนั่งหน้า แล้วประทับต้องตราออกไป
 ข้าหลวงใหญ่หน่อยตลอดรอยหัวเมือง แม่เอ๋ยแต่พอทราบเรื่องก็เสียใจ
 เขาจะต้องเกณฑ์ทหารไปในการพຽງนี้ สำหรับไปกู้บุรี เมืองไทย
 ฝ่ายครั้งนั้นเขานำหมายส่ง ทางเลขบอกลงถึงใจ
 เขาจะได้เกณฑ์ชุกก็ไปในกรมทหาร ชรบคาลูกบ้านจะต้องไป
 หันหน้าหาเมียแล้วเจ้าจะเสียน้ำใจ พຽງนี้เข้าเข้าตัวเราจะไป อยู่ควยไม่ได้แล้วเอ๋ย
 พຽງนี้เข้าเข้า ตัวเราจะไป เข้าเข้า เข้าเข้า ตัวเราจะไป พื่ออยู่ควยไม่ได้แล้วเอ๋ย
 เออ เอ๋ย เอ็งเอ๋ย ฮ่าฮือ
 หันหลังมาสั่งเมีย แล่นองรักแม่คุณจะเสียน้ำใจ
 ให้แม่อยู่กับเหยาไ้หนองแม่เฝ้าแต่เรือน นองเอ๋ยจะไปคบเพื่อนที่ไหน
 ที่บ้านเขามีนองก็อย่าไปง้อ แม่นชวบ้านเขาหาอย่าพึ่งไป
 คิดถึงนิ้ววางตัวเด็กแม่อีหนู เอ็งจะไปคบชู้มากมาย
 เอาลูกเล็กฝากไว้ ลูกใหญ่ฝากยา ตัวเองฉันต้องลาครวไร
 แล้วก็ลงกระโศ แล้วก็ไหลลงดิน
 ไปถึงอ่างทอง เขาก็นั่งเสนอ อยู่ที่แขวงอำเภอน้อยใหญ่
 แม่นบางคนเขาเรียกไอนันไอนี้ ก็แต่พอถึงชื่อพี่ทันใจ
 เขาก็จับข้อมือยึดถือแขน เขาก็เรียกเจ้าแมนแมนเหลือใจ
 เรียกเข้าเฝ้าแม่เอ๋ยมันโคถนัด มันคือสารพาคีไซ้โค
 เขามอกกับพี่แม่ทองเอวกลิ้ง เขาว่าเป็นคี่หนึ่ง เอ๋ยไซ้โค
 ไอ้พวกสมักรมันก็สักข้อมือ แล้วเขาก็คักเอาชื่อออกไป
 เขามอกกับพี่นะแม่ทองเอวกลิ้ง เขาว่าเป็นคี่หนึ่ง เล่นเอาใจหาย
 พวกสมักร เขาก็สักข้อมือ เขาก็คักเอาชื่อออกไป
 คิดถึงแม่คางบ้านมันจะเป็นอันตราย นักรักมีจะไกลจอมเอ๋ย (รับ)

เป็นทหาร

มาถึงกรุงเก่าเขาก็เป่าแตรเป่ากร
 เขาก็คักทหารออกเป็นสองสามอย่าง
 พระเจ้าอยู่หัวเลยท่านก็เกณฑ์
 เสรีจบกัเสาเมรุท่านก็เกณฑ์ให้กลับ
 ทัพฝรั่งกะลิงค์ ญี่ปุ่นพะแลม
 นั้งยิงนอนยิง ยัวว้างขึ้นแทง
 ทัพไทยตายสอง ฝรั่งตายสี่
 พระเจ้าอยู่หัวท่านก็เกณฑ์ให้กลับ
 ท่านจึงผูกศาลขึ้นบวงสรวง
 จะบนเจ้าป่าเขาคด
 เทวคาเคินหนีให้เข้าคดใจนาย
 รุ่งขึ้นเช้าเราไม่ผูกไม่ปลง
 ส่งเสื่อส่งปิ่นไม้ศันตัวฉันทองลา
 แคพอใบลาที่พระยาแขวงเขิน
 คุณนายเจ้าชาวมจะต้องลาคุณนาย

ยักย้ายย้ายหน้าฉัน คินมาไม่ซาค
 มีกระทั้งถ้าย ของชาวตลาด
 ส้มเกลี้ยงลูกโตส้มโอลูกงาม
 หุเรียนแมงคุดมีทั้งละมุดสีดา
 หมกขมขิงหมกขมิ้นขมขมิ้น
 ขมขมิ้นโกมีทั้งตะโกย้าแย
 พวกขมขมิ้นเองจะขมไม่สิ้น
 ตรงโน้นร้านข้าวแกงไอ้เจ๊กก็แบ่งไว้เสรีจ
 มีทั้งปลาถูกแกงใบขอ

ขึ้นไปบนปะแหรคหันค
 บ้างก็ถูกตราตั้ง จะตองไป
 เอาไปปักเสาเมรุเชียงใหม่
 ท่านให้ไปซัดตาทัพหนองคาย
 เกิดหิมเกิดแพงยกใหญ่
 สามง่ามก็แพงเลือกไหล
 ไอ้พวกญี่ปุ่นมันหนีทัพไป
 มันก็กลับมาบ้านไค
 ขอให้เลิกทัพหลวง ทัพไทย
 ก็ขอให้มาคดออกคดใจ
 ให้เลิกทัพกลับไปกรุงเอย (รับ)
 สวมเสื่อก็ส่งกับเจ้านาย
 เขาไม่ยกเว้นให้ลาหอกคุณนาย
 ท่านห้ามญาติยกเว้นส่งให้
 ถ้าเกิดศึกเกิดสา ผมจะมาให้ใหม่ จากเมียมาก็หลาย

-เคื่อนเอย (รับ)

ฉันจะต้องขมตลาดยามสาย
 บ้างก็กระเคียบกระจาดเที่ยวเวรชาย
 กล้วยน้ำกล้วยหอมกล้วยไซ
 ทั้งส้มขึ้นส้มขามะไฟ
 ขนมเชื้อฝรั่ง ใสใส
 แต่งเมกะละแมลงไป
 มีทั้งขนมคอกคินชายไค
 ทั้งหมุ่คักแกงเผ็ดแกงโก
 มีกระทั้งปลาหมอหม้อใหญ่

ถั่วคัมทองหยอก ข้าวเม่าทอดเขากี่ชาย
มีทั้งเต้าหูปลาหูทอดมัน
แต่พอฉันถึงบ่อนหัวเม็ด
คิดว่าแม่ไอ้หมามันจะมาด้วยไม

จะชมไปนักมันก็ซักจะซ้ำ
ฉันลงเรือเมลที่ท่าช้าง
แล่นเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ มา
สามทุ่มเดือนเที่ยงเรือเอียงทอดตรง
ฉันว่าแหวนก้อยเลื่อนลอยไปลิบ
ฉันว่าเป็นแตกออกจากปลายกระบอก
หัวคคโคเค้โคเคคองแกง
มันช่างมีพิษสวระพัก

ลูกเมียที่บ้านเห็นจะเป็นอันตราย
ชั่วคี้ห้วง ฉันยังไม่หยิ่งใจได้
พอถึงหน้าบ้านไม่เห็นสะพานแขวนรอ
เงียบไปทั้งโก เงียบไปทั้งกา
สะอึกสะอื้นฉันเลยขึ้นกระโค

พิศดูเหยาเรือนชั้นตาเถร
เหยาเรือนเคหายังกับป่าช้าผีอยู่
พากัดตก ปีกนกก็หัก
จั่วก็ร้าย ออกไก่อก็พัง
เพดาน มันลมไม่ถมหัวกลอน
เอ็งมาสงสัยด้วยใจหมองมัว
พิศดูข้าวครว มันช่างชั่วลามาก
หม้อข้าวก็กลิ้ง หม้อแกงก็กลิ้ง
ไอ้ครกกระบอกมันก็เล่นละคร

* กวญเคี้ยวบะหมี่ทั้งกาแพ เค็ดใบสะระแหนโรยใส่
มีทั้งสะระหมันแกงควาย
แม่คนนั้นสวยเค็ดไปยิ่งกว่าใคร
มันช่างแนมละม้ายเมียเอย (รับ)
เคี้ยวเมื่อความช่างหน้ามันจะมีต่อไป
เคื่อนักแจ่มกระจ่าง มองใส
ตัวเรามาซ้ำ รำไร
แกก้หลับตาลง ฝันไป
คล้ายคล้ายเนรมิต แหวนหาย
ฉันว่างูเลื้อยออกซบไล่
หัวโคหงอนแคงถูกคิกข้างปลาย
เห็นถนก็ก้มมันเสียจวนจะตาย
ฉันจะลักไปให้ลูก แม่ยายจะผูกคอตาย
จากเมียมากี่หลายเดือนเอย (รับ)
ซ้ำกรองเอ้อเฮอ ใจหาย
อีกทั้งหมูหึ่งหมา นีมันน่าสงสัย
ผู้คนไปไหนกันเอย (รับ)
กูเส้าบ้านโตนเอนไปยั้งกะเรือนผีตาย
แม่ดวงมีคู่หรืออย่างไร
รอยคนมันซัก เอาไปใหม่ ๆ
อีกทั้งประตูหน้าต่างมันให้กระจาย
อีกทั้งฝากระคอนตกไป
ไอ้ไม้เสียบหนุอยู่ไหน
ทิ้งให้สกปรกไม่ได้อาย
ฝาละมีที่ฉิ่งอยู่ที่ข้างครวไฟ
สากกระเปือก้นนอนเป็นไซ้

หอน้อยห้องใน มีแคชชีโกซี่เบิก
 เห็นลูกทั้งสอง เห็นไอของอู่ปู่
 แลคุณมเกลละ พระรุงพระวัง
 พอเห็นพ่อวังแค ไอหนูแม่เมิงไปไหน
 ไอของอู่ปู่ นั่งอยู่ไต่คุณ
 แต่พอไต่กินสำเหนียกก็ร้อง เรียกกหา
 แต่พอเข้าไปทักมันไม่รู้จึกว่าพ่อ
 พ่อรู้ว่าพ่อ หัวร่อว่า
 นั่งนั่งฟังความพอเขาถามถึงแม่
 ไอข้างโน้นก็พ่อ ไอข้างนี้ก็แม่
 ลูกจะแสดงไปให้แจ้งข้อความ
 พ่อรุ่งขึ้นเช้าแม่ก็เข้าแคป่า
 หั่งข้าวหั่งปลา เขาไม่หาตุงกิน
 เขาทาขม้นสิ้นไปวันละเฟื้อง
 ไม่ว่าวันตรุษวันสารท
 ถามแม่เจ้าชาขอเสมาผูกคอ
 เขาพาโลพาลี เขายังก็เอาของ
 หลังไหลลูกน้อย ๆ มีแต่รอยหวาย
 สามวันข้างหน้าถ้าพ่อไม่มากก็ตาย
 ส่งสิ่งฟังการมันไต่การลูกบอก
 เมียเรามีฐู เราก็ภูกันซัก
 แลเห็นแม่ยายเขากำลังซักหน้า
 แม่ยายแม่ชาเมียไปไหน
 จะปรับเอาเสียให้ไต่เมียเออย (รับ)
 ไต่ฟังแม่ยายแกมาปฏิ เสธ
 ก่อนไปลูกก็ไต่ฝาก

ไม้มีกนเขาเซ็ดหรือยังเง
 เคี้ยวไม้มันมานั่งอยู่คายาย
 ซึ่มุกก็กรัง เออย ปนน้ำลาย
 เอ็งบอกพ่อ เติคใจความเออย (รับ)
 ก่าลิ่ง เล่นฝุ่นเล่นทราย
 จะเป็นมีคาหรือก็ยังไม่ไต่
 ทั่วสิ้นทั่วอ ใจหาย
 ถามว่า พ่อจะม้านไหน
 ย่นย่อทอแท้แต่ในใจ
 ไม่รู้เลยลูกจะแก ว่ายังเง
 ที่คุณพ่อแกมาถาม มาไต่
 อีก็หั่งข้าวหั่งปลาก็หั่งให้กินเมื่อไร
 แม่เขาทาขม้นทุกวันไป
 หน้าตาก็เหลืองยังกับไต่
 ลูกจะไปไต่มาตรงกับคุณยาย
 ไอที่คุณพ่อยกให้
 ไอลูกก็พากันร้องหมให้
 แม่เขากินแต่หมู ลูกกินปลาหุงไฟ
 ออกข้าวมาเป็นหลายวันเออย (รับ)
 เจ็บคังหนามยอกน้ำใจ
 จับมันไต่หนัก ใจ
 แลดูพ่อตาเห็นจะคูไม่ไต่
 ถ้ามันไม่ได้ลูกสาว จะปรับเอาแม่ยาย
 แกมาพुकมคเท็จเสยก็ไต่
 คราวนี้ลูกจะคอกปรับแม่ยาย

แม่มายแม่หมานี้พอตาพอคุณ
 แก่มาเล่นกันแกหัวหงอก
 บุญของลูกเขยจะได้ช่วยแม่มาย
 ถ้ามูกทั้งสามตามไอ้กองไอ้รู
 แล้วจักแจงแตงตัว เราไม่มีวอชู้ช่า
 จะไปที่ป่ามะเขือ จะไปที่เหนือกอไผ่
 ลงกะไคฉั่นก็ไหลลงกิน
 เข้าป่ามันก็ทองชมมุก
 อีแก๊งกวางทองเนื่อล่องอยู่ข้างหน้า
 กระจ่ายกระจ่า เต็มมันก็เดินเข้าหยอก
 เสียงอีเห็นเห่าหอนที่ซอนไม้แห้ง

บทว่าเมีย

เมียของฉันทันนั้นมันเป็นนักเลง
 ส่งสำเนียงเสียงแจ้วแจ้ว
 ฉันทีย่องไปเหยียบไม้ให้เกรียบไม้ให้กรอม
 ส่งสำเนียงเสียงแจ้ว ๆ
 เขยิบเข้าใกล้ เอาหัวไหลเข้าไปชิด
 ให้แม่กลับเค้งไปเสียยังเคหา
 พี่จะใส่ตะกร้าไปไอ้ที่ตาห่าง ๆ
 ให้หมกเมือกหมกคาว กลิ้งเกลลาละลาย

ไม่ให้ฉันทันพูดหรืออย่างไร
 พอกาหัดค้อยแกก็พลอยเหลวไหล
 จะปรับเอาเสียเมื่อปลายมือเอย (รับ)
 ตามอี่ปู้ไม่ไค้ความ คราวนี้จะไปถามใครไค้
 หัวหัวฉัดหน้า ตั้งใจ
 จะตามเมียเสียให้ไค้ความเอย (รับ)
 สาวเท้าก้าวตีนรีบไป
 วิสัยเข้ารกชมไม้
 แมวเม่นหมูหมาวิ่งกันซวกไชว
 หมูหมาจิ้งจอกวิ่งหนีหมาใน
 เขี่ยคางแดงวิ่งหนีหมาใน

ไม่เห็นจะออกเล่นเพลงกันไม่ได้
 เสียงน้องแผ่ว จำไค้
 ฉันทิจัย่องไปหมอบใกล้ใกล้
 อ้อว่าหนอน้องแก้ว จำไค้
 ที่เอ้อมมือสะกิด นางใน
 ฉันทันมันไม่ว่า อย่างไร
 พี่จะเอาไปล้าง เสียที่น้ำใสใส
 ยังไม่ว่ากะไร เมียเอย (รับ)

บทชิงชู้

ฉันทัน
 ลักวัวลักควายเจ้านายยังโกรธ
 กูไปฟ้องมิกก็ตองตีครวน
 ขโมยหน้าเหี้ยมลักเมียกูไค้
 ชู้
 ทุกไอ้หน้ากระดองมิงจะไปฟ้องก็ไป

มิงลักสี่มีโทษ เสียรู้จักเท่าไร
 จะมาลายนวลอยู่ไค้
 ลักเมียเสียมิตรกูจะไม่คิดเสียค้าย ไช้ขโมยหัวใจคนเอย
 จะไปฟ้องเงินค่าสี่หรือมิงไม่มียางอายไอ้คนจัญไรคนเอย (รับ)

บทจาก

๒๕๕

จะเสี่ยงสัจย์อธิษฐาน
 ถ้านองเป็นน้ำ คิวที่จะความเป็นปลา
 ถ้านองเป็นข้าว พี่จะขอเป็นเดียว
 ถ้านองเป็นไม้ พี่จะขอเป็นนก
 อีกทั้งศาสนาของพระมหาเมตไตรย์
 เหลืองเอ๋ยไบขอ
 รักกันให้มั่น
 สามปีสี่เดือน
 รักนงให้มั่นเหมาะใจเอ๋ย (รับ)
 แอแมงามเจริญสวยเกินผู้หญิง
 เมื่อแต่แรกพิศจิตพิศรัก
 หนักแน่นแสนรักจะพิศพิศครุคุณอง
 ชลไฉนไหนไหน จิตเตือนใจห่อ
 จากไปไกลนางพี่ไม่วางในอก
 มาพลัดคู่คู่ซึ่ง เพราะที่นี้ไม่ดี

ขอให้เป็นพยาน (ฮาไฮ้) จะกลาดไป
 มันจะได้เห็นอรุณ พี่ชาย
 พี่จะได้ตามไปเที่ยว ฉาดไป
 จะได้อื่นนอก ชื่นใจ
 ขออย่าให้แคล้วกันไปเลยเอ๋ย (รับ)
 หอมระอมะเชื้อเปราะ
 เหมือนเชื้อกษัตริย์เนาะ
 ขออย่าให้เลื่อนรักเปราะ
 ฉันชอบใจแม่หญิงใครจะร่วมชีวิต
 มาเบือนย้ายย้ายซักเสียมันไม่ตาม พอที่
 เหมือนจันทร์สองดวง แม่จะนิ่งเอา
 ช่างไม่รังไม่รอ เขียวนะแม่เนื้อสองสี่
 เคี้ยวชะคาฉันตกมาสักสองสามปี
 จะไม่ชะเง้องก็พิไรเอ๋ย (รับ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงเรือ

วิทยากร : นายโมรา

นางทองใบ

นางสมหวัง

บ้านวัดท่า

อ.อินทร์บุรี

สิงห์บุรี

๑๖ เมษายน ๒๕๒๑

บทเกริ่น

สำนวนที่ ๒

ซิงซู่ ชาย นอละนอย นอละนอย ฮ้าฮั เออ เอย
 วันนี้มาเจอแม่หวัง ป้อมป้อ แม่เสียงก็ไหนดอง เาเคาะ (ฮ้าฮั) ซ้าหน้อยไร
 จะพูดก็ซ่าน แม่จะวานก็เกรง ฉันก็ผูกเป็นเพลง ซ้าหน้อยไร
 ให้เจ้าเอ๋ยเถิดน้อง ให้เจ้าร้องเถิดรำ มาหักทายกัน เป็นธรรม มาคา
 เอน้ำบัววนปาก เจ้าคายหมากลงกอง ก็ขอเชิญวาน้องให้เจ้าว่า (ชะชะ)
 นาน ๆ เจอที่ เาเถอะว่าปีเจอหนู เจอแล้วให้เจ้าสน ทนา
 เอน้ำบัววนปากแล้วคายหมาลงทิ้ง ขอเชิญเถิดบอกหญิง ก็ให้เจ้าว่า (ชะ)
 แม่น้องน้อยทยอยสังข์ วันนี้อยู่สร้างเจ้ามด จะให้พี่ยกเอวเปล่า เหมือนกิ่งว่าวถูลา
 นาน ๆ ไ้มาเอย
 ลูกคู่ ก็อย่าให้ยกเอวเปล่า เหมือนกิ่งว่าวถูลา นาน ๆ ไ้มา เอ้า ไ้มาเดินเอย (ฮ้าฮั)
 หญิง (ไม่ซัก)
 ชาย เอ้าฮ้าฮั เอ็ง....

แม่คอกกระจางวางในอีกกระจก ไ้ยืนเสียง น้องก็ตก (ฮ้าฮั) ประหม่า
 แต่พอซ่ายเรียก อันสำเนียงของพี่ น้องสมานไม้กรี ของซ้า
 ก็กระทบสวดยเอย กะไรเขาจับ แม่สาวน้อยเอ็งก็รับ เข้าท่า
 แม่ใจเศรษฐี เหม่น้องช่างดีกว่าเพื่อน หาไหนหนอมันไม่เหมือน นะน้องซ้า
 แต่พอพี่เอ้อม สวดยเอยกระไรมือขอ แม่สาวน้อยมิไ้งอ เอมือมา

ไม่ให้พี่อายน้องสวยเอยกะไรเขาป็น ธรรมดาฝูงชน เขามา
จะนับน้องว่าคือไปจนป็นี่หน้า ละครคทั้งหมู่ที่มาเอยกันเคย (รับ)
โหนดเล่าเอยนกแก้ว (ซ้ำ)

(หอม) โหนดเนาะแถวจำปา (ซ้ำ ลูกคู่รับ)

ฉันเสียใจบ้าน बै นึกว่าพวกเจ้าไม่มา (ซ้ำ)

วิ่งไปบนพอบู่ ให้เจอแม่หนูของข้า (")

บนทั้งกระทู ไปทั้งหูทั้งตา (")

บนทั้งปลาทั้งเบี้ยว บนทั้งเขี้ยวกัญชา (")

เอาพวกเราขึ้นข่ม อย่างกะส้มพุทรา (")

ล่อให้ควันกุ่มตุค คัง เขาคุกกัญชา (")

เอาเหลือบโยย หอมซอจำปา (ซ้ำ) หอมเมื่อยามเย็นเอย ฮ้าฮ้อ

หญิง พี่มาเสียใจ คูเอยกะไรบ้าน बै ก็สำคัญว่าเรา (ฮ้าฮ้อ) จะไม่มา

พี่มานึกขอม ก็ขอมใจ แม่สาวน้อยนะช่างอาศัย อาร้า

ฉันจะไม่เล่น ก็เห็นเขานจะชั่ว จะว่าหญิงถือตัว เล่นตา

...

..ฉันจะแก้เก้อ แกลกลับเมื่อยไค้หน้า

ครันจะเลื่อนลอยแขวน เอ็งจะคองแหงนเป็นบ้าหมคทั้งสามสี่ห้าคนเอย (ซ้ำ)

หญิง ๒ พ่อเหลือบโยย หอมซอจำปา (ซ้ำ)

พอนีมาคอย ค้อยคอย นึกว่าสาวน้อยไม่มา (ซ้ำ)

ถ้าฉันมาเข้าไม่เห็น ฉันมาคอยเย็นไม่มา

ก็หรือว่าคู่เกี่ยวคอย ว่าเขาไม่ปล่อยให้มา (ซ้ำ)

หรือมัวเขาคั้งหินหนึบ หรือมัวเขากลับจำปา (ซ้ำ)

หรือหินหนอนมันับ แกลถึงไม่กลับคืนมา

ก็ฉันมาคอยค้อยคอย แกลถึงไม่คอยจะมา

ฉันมาตั้งแต่ลาแต่ลาคอยเอย (แม่เพลงว่าเป็นตอนปลอบ แก่หอมคอกจำปา)

ชาย	เอ๋ เอ็ง ...		
	ไต่ยีนสาวเนียงเสียงนก	คล้ายเหมือนฝูงวิหค (ฮ้าฮั๊) ในป่า	
	แม่ใจเกรงรี ก็คือช่างตีเสียดจริง	วันนี้มาเจอกับแม่หญิง	ปัญญา
	แต่พอพี่ยก ฑู ๆ กระทบหางคิ้ว	แม่สาวน้อยน่องก็หลิว	หางศก
	แต่พอกระทบ สวดยเอะอะไร เข้าพิบ	แม่สาวน้อยน่องก็รับ	เข้าท่า
	แต่พอกระทบหัวอกมา โคนแขน	แม่สาวน้อยน่องก็แอน	ต้นขา
	อันนี้มันช่างกะไร ก็เฉย	ประคุนหนึ่ง อย่างเดียว	หนอลันคา
	แต่พอพี่เขียน กะไรกอ ข้อ	แม่สาวน้อยน่องก็ต่อ	กอกกา
	ไม่ให้พี่อาย กะไร เขามั่ง	ดูห้ายเขาได้	ตั้งใจมา
	จะนับน้องว่าดี ไปจนมีปีหน้า	หมคทั้งหมู่ที่มา	กันเออย
หญิง	เออ...ไต่ยีนคำของพ่อคนงามมาเกริ่น	ก็สวดยเพราะฟังเพลิน (ฮ้าฮั๊)	หนอพี่ชาย
	เขาว่านึกชอบ กะไรใจเจ้า จริงหรือน้องหนอช่างเอา		หนอใจชาย
	ฉันกลัวจะไม่จริง ชะแล้วหนอแก	ฉันก็กลัวหนอไม่แน	หนอพี่ชาย
	จะว่ามาถึง จะมาฟังพระพักตร์	จะมาส้ารวมร่วมรัก	"
	ฉันไม่ใช่ผู้หยิกผู้หญิง กะไรพวกแก	โมราเขาจะได้แม่	"
	ฉันจะไม่ทัก จะว่านะหญิงเล่นชั่ว	ก็จะว่าน้องถือตัว	หนอเล่นตา
	ขำมิไต่อาย กะไรเขามั่น	ไปเสียแล้วฝูงชน	หนอที่มา
	จะร้องทักที่เอ๋ย กะไรกระโถม	ก็ทักห้ายจะได้โล่ง (ฮ้าฮั๊)	น้ำใจ
	ก็มีไต่อาย กะไรเขาแย	ก็ไปเสียแล้วหนอนะแม่	หนอน้ำไหล
	ฉันไม่ชักหน้าก้ม ให้แกทกลมั่ว	หมคทั้งสามสี่ห้าคนเออย	(รับ)
ชาย	เออ...		
	พวกคนคูหนึ่งอยากจะฟัง เรื่อง	อยากให้หมคให้เปลื้อง (ฮ้าฮั๊)	การไป
	ก็ฝ่ายผู้ชาย เราชอบเฮชอบฮา	ฝ่ายผู้หญิงก้มหน้า	คูทราย
	จะพูดไปนักก็ซึ้งก็จะเนิ่น	ควยสายตีหมันจะเกิน	เวไล
	จะสืบหาราว เราจะสาวหาหนอ	วันนี้มาเจอแม่สาวตะกอด	แก้มใส่
	ฉันเที่ยวมานัก ไม่นึกก็เหมือนอย่างน้อง	ว่าชะตาฉันไม่ต้อง	หนอกับไกร

รักน้องคนเคี้ยว เหมือนควายเปลี่ยวซากทุ่ง
 จะซบไม่หน่าย จะตายไม่ถอย
 รักน้องจริงหนา เหมือนปากกาจิ้มหมึก
 ถ้าน้องจะตาย จะให้ตายบนคัก
 ถึงน้องจะตาย หวังเอ๋ยเข้าไปสู่เมรุ
 หากว่าใครจะยอมเป็นพระ ท่านโกนหัว
 จะคอยว่า ฟังคำฉันก่อน
 รักเจ้าอมพะออม เทากับพ้อมสี่เหลี่ยม
 ถักรักไม่หน่าย ถึงจะตายก็ไม่หนี
 รักเอวรักเอา หวังเอ๋ยรักเข้าทุกที
 ไม่ทำน้ำเย็นให้ปลานอน
 จะไม่ซุกบ่อหวัง เอ๋ยกะไร
 ฉันไม่ซุกบ่อ หวัง เอ๋ยกะไรล่อ
 พุกถึงเรื่องรัก น้องก็ซักหน้าก้ม
 หรือน้องไม่สม หรือหมไม่เทียม
 ว่ากูไปมาร้าย หรือว่ากายซีเหร่
 พุก - (ฉันน่ารักเหมือนกันนะ) หัวเราะ

หญิง

ไม่รักหรอก (หัวเราะ)

ชาย

ฉันทาย ใครไม่รักไม่ใช่คนละวะ (หัวเราะ)

กลางคืนนอนฝัน ก็กลางวันนอนเห็น
 รักน้องคนเคี้ยว เหมือนควายเปลี่ยวซากทุ่ง
 อยากจะซักดวงจิตมาเย็บคิคดวงใจ
 เหลือง ไทร โบบอน
 แกร็กมาหาน้อง
 อย่าพุกไถลละเลื่อน
 น้องมาไปดัมพี

เอาจิตฉันหมายใจฉันมุ่ง ละแม่ขึ้นใจ
 จนแขนหักคอห้อย หนอไม่ไป
 ถ้าไถ่เองสมนึก พี่ไม่หน่าย
 ตัวพี่ไม่คิกน้องจะฉลัก นะคิกไส
 โมราจะขอลาบวสแดร หน้าไฟ
 ไกรถามจะบอกว่าเมียของฉัว มันตาย
 น้องอย่าทำแสนงอน นะแม่เงาเดือนหงาย
 แม่เทียบฉันรักเทียม (หัวเราะ) เมื่อไร
 จะเป็นฉัวฝากผี น้องจนได้
 รักออกฉันนี้มีเมื่อไร
 ฉันไม่ทำน้ำร้อนให้ปลา ตาย
 แม่หวังน้องตกพุ่มแม่มาย
 ฉันทกลัวว่าจะเป็น เวรเมื่อตาย
 ละวาสนาของฉันไม่สมหวังอย่างไร
 มันไม่อดละเอี่ยม ที่ไหน
 หูคาฉันไม่เซ ทั้งชวาซ้าย

ไม่รู้ว่ากรรมว่าเวร หนออะไร
 เล่าจิตพี่หมายหรือใจพี่มุ่ง แม่ขึ้นใจ
 หมกทั้งลูกคู่ทั้งแม่นายเพลงเอ๋ย (รับ)
 เกสรล่าท่อ (ซ้า)
 ก็ถางช่องจำเพาะ (ซ้า)
 แม่ปลาตะเพียนคิคเกาะ (ซ้า)
 จะพาไปซีเรือเหาะ (ซ้า)

<p>ไม่ให้^๑น้องเจ้าคกลง เจ้าได้กับพี่แม่^๑อรธา เจ้าได้กับพี่^๑คีน้อง แต่พอไก่อ^๑รวนเสา เอา^๑เหลียงไปยอมหอม^๑ชื่อว่า (ข้า) จะ^๑นี้ไม่เห็นถึง^๑โคน^๑ตี^๑ก็ไม่^๑ถอย จะ^๑มาหา^๑นิ้ว^๑ พี่^๑เอ๋ย^๑ กะ^๑ไร^๑ฝาก^๑ผี ถ้า^๑แมน^๑นิ้ว^๑ดี^๑ พี่^๑เอ๋ย^๑ก็จะ^๑รักษา^๑ จะ^๑มา^๑เป็น^๑นิ้ว^๑ เจ้า^๑เอ๋ย^๑เจ้า^๑แม่^๑โยนี่ ไม่^๑ได้^๑คม^๑เอ๋ย^๑ คม^๑เอ๋ย^๑กะ^๑ไร^๑คม^๑เม็ค จะ^๑มา^๑ให้^๑ฉัน^๑รัก^๑ ดู^๑เอ๋ย^๑กะ^๑ไร^๑จริง^๑ ๆ เอ^๑อัน^๑อล^๑ละ^๑นอย^๑ น้อ^๑ละ^๑นอย^๑ ละ^๑ฮ้า^๑ฮั จะ^๑มา^๑ซุด^๑มือ^๑ เจ้า^๑เอ๋ย^๑จะ^๑ให้^๑ล่อน^๑น้ำ ฉัน^๑จะ^๑ไม่^๑รับ^๑ พี่^๑เอ๋ย^๑จริง^๑ ๆ^๑ หลาย^๑รัก^๑ ฉัน^๑ยัง^๑ไม่^๑รู้^๑ นะ^๑พ่อ^๑โฉม^๑ครู ฉัน^๑กลัว^๑จะ^๑ซุ่ม^๑ พี่^๑เอ๋ย^๑ละ^๑หัว^๑จม^๑เหล่า จะ^๑เป็น^๑เกือก^๑ทอง^๑ กะ^๑ไร^๑ รong^๑เท้า ฉัน^๑จะ^๑เป็น^๑ผ้า^๑เล่า^๑หรือ^๑กะ^๑ไร^๑เขา^๑อยู่ ฉัน^๑กลัว^๑แม่^๑ยาย^๑ เขา^๑จะ^๑มา^๑แย^๑ ถ้า^๑แมน^๑แม่^๑ยาย^๑มา^๑คา พี่^๑เข้า^๑มา^๑พัก^๑ พี่^๑ไม่^๑รัก^๑ (ฮ้า^๑ฮั) เหมือน^๑น้อง^๑ ใน^๑แถว^๑ถิ่น^๑อ่าง^๑ทอง^๑ มอง^๑มาก^๑ก็^๑ไกล พี่^๑ผูก^๑สมัคร^๑ไหนด^๑้อง^๑ก็^๑รัก^๑สมาน จะ^๑ไล่^๑พี่^๑ที่ไม่^๑เห็น^๑ ถึง^๑จะ^๑โคน^๑ตี^๑พี่^๑ก็ไม่^๑ถอย พี่^๑จะ^๑ขอ^๑ฝาก^๑น้อง^๑เอ๋ย^๑ กะ^๑ไร^๑ควา^๑มรัก^๑ ให้^๑แม่^๑ปลง^๑ใจ^๑รัก^๑ พี่^๑มา^๑สัก^๑พัก^๑เป็น^๑ไร</p>	<p>กลัว^๑แข่ง^๑ชาน^๑อง^๑จะ^๑เคาะ^๑ (ข้า) จะ^๑ให้^๑น้อง^๑นอน^๑แต่^๑รวน^๑เมาะ^๑ (ข้า) จะ^๑ให้^๑น้อง^๑นอน^๑บน^๑เบาะ^๑ (ข้า) จะ^๑ล่อ^๑ให้^๑เสา^๑เรื้อน^๑เคาะ^๑ (ข้า) เอา^๑หอม^๑ระ^๑ยำ^๑แทน^๑เออ^๑ (เฮ้^๑ ฮ้า^๑ฮั) ถึง^๑แขน^๑จะ^๑หัก^๑คอ^๑จะ^๑ห้อย^๑ ก็^๑ไม่^๑ไป ก็^๑จะ^๑ให้^๑น้อง^๑หา^๑สามี^๑ ฝาก^๑ไซ้ ก็^๑เจอ^๑ไอ^๑ด้^๑ว^๑ซี^๑ซ่า^๑ มัน^๑จะ^๑ปลอ^๑ย^๑ให้^๑ตาย มัน^๑ไม่^๑ไค^๑คม^๑ของ^๑ดี^๑ ของ^๑แม่^๑ข้าง^๑ใน ของ^๑แม่^๑น^๑ก^๑เทศ^๑ เมือง^๑ไทย เจ้า^๑เอ๋ย^๑พ่^๑ย^๑อด^๑ค^๑ย^๑หญิง^๑ ผู้^๑ชาย จะ^๑ให้^๑ไป^๑ลาง^๑หน้า^๑ค่าง^๑ หนอ^๑เกือ^๑บ^๑ตาย จริง^๑ ๆ^๑ ว่า^๑น้อง^๑หนอ^๑จะ^๑หนัก^๑ น้ำ^๑ใจ แก^๑ก็^๑จะ^๑เป็น^๑คู่^๑ เจ้า^๑ของ^๑ใคร เห็น^๑โม^๑รา^๑นะ^๑แก^๑เป็น^๑คน^๑ บ้าน^๑ไกล ของ^๑อื^๑ก^๑แล้ว^๑แม่^๑เจ้า^๑ คน^๑ใด ก็^๑หรือ^๑จะ^๑จ้าง^๑หนอ^๑เป็น^๑คู่^๑ ของ^๑ใคร ว่า^๑น้อง^๑มัน^๑ลัก^๑ลูก^๑เขย^๑เขา^๑ไป^๑ มัน ฉัน^๑จะ^๑เอา^๑หน้า^๑ไป^๑ไว้^๑ไทน^๑ หมค^๑ทั้ง^๑ลูก^๑คู่^๑ทั้ง^๑นาย^๑เพลง^๑เอย^๑ (รับ) พี่^๑เข้า^๑มา^๑พัก^๑ พี่^๑ไม่^๑รัก^๑ (ฮ้า^๑ฮั) เหมือน^๑น้อง^๑ ใน^๑แถว^๑ถิ่น^๑อ่าง^๑ทอง^๑ มอง^๑มาก^๑ก็^๑ไกล พี่^๑ผูก^๑สมัคร^๑ไหนด^๑้อง^๑ก็^๑รัก^๑สมาน จะ^๑ไล่^๑พี่^๑ที่ไม่^๑เห็น^๑ ถึง^๑จะ^๑โคน^๑ตี^๑พี่^๑ก็ไม่^๑ไป พี่^๑จะ^๑ขอ^๑ฝาก^๑น้อง^๑เอ๋ย^๑ กะ^๑ไร^๑ควา^๑มรัก^๑ ให้^๑แม่^๑ปลง^๑ใจ^๑รัก^๑ พี่^๑มา^๑สัก^๑พัก^๑เป็น^๑ไร</p>
---	---

หญิง ที่มาถึงจะมาฟังพระพิศตร
ให้แก่นรอรอยดอยหลัง
สาว ๆ บ้านพี่ชูเอาก็มีอยู่มาก
ถ้าแน่นแถมแถมรักมากก็ให้แกeparรักไป
พี่มาถึงจะมาฟังพระพิศตร
ไม่รู้จักหัวนอนปลายตีน
จะเป็นคนดีหรือคนชั่ว
จะเป็น เกือกทองรองเท้า
ยังชุกอยู่นอน ฉันยังซ่อนอยู่นัก
ฉันคบคนก็ยิ่งคู่หน้า
ถ้าแน่นผ้าขาวกลางคืน
หมดทั้งลูกคู่ทั้งนายเพลงเออย

ลัทธิพาหนี่

หญิง จะลองปรึกษาใจคูที
ให้พี่มาชอยังเห็ดยมาพา
ว่าพ่อแม่ของเรา จะว่าอีลูกมาเหล่า
ถ้าพี่รักจริงนะจริง
พี่จะขอหรือพา น้องไม่ว่าอะไร
ก็พี่จะขอหรือจะพา
ให้พี่กำกับนัควัน
วันศุกร์วันศรวันคือสองวัน
ถ้าพี่รักจริง พี่จำฉันวาน
จะได้กระจกพี่เอ้ยกันฉอง
เสียดายกะท้อท้อหวิ
ให้พี่เอียงบ่ามารับ

ก็จะมาบอกว่ารัก ว่าใคร
ขอให้แกกลับไปเสียยัง บ้านชาย
ทำไมสาว ๆ เขาไม่ยอม จะได้
หมดทั้งลูกคู่ทั้งนายเพลงเออย (รับ)
ก็จะมาบอกสักเลยว่ารัก ว่าใคร
ก็ของพวกแหหากิน กันยังง
จะปะหนึ่งคนหัว ไม้
ก็ของอีแม่เจ้า คนไร
ฉันกลัวไม่สมเสีย เจ้ายังรัก ยังใคร
ถ้ามาตรมั่นชื้อผ้า คูตาย
จะให้น้องคืนไปกับใคร

คือใจเออยจะมี รักให้
คู ๆ ก็น่า น้อยใจ
เลี้ยงไม่ได้
ฉันกลัวจะทอดทิ้ง น้องไป
ก็จริงหนอนะชายเลยเออย (รับ)
น้องรักแล้วไม่ว่า อะไร
กับอีแม่บ้านอยู่ไกล
เราจะไปกันวันอะไร
ให้แกมาพา น้องไป
ที่น้องนะเออยมอง ค้างไว้
จะส่งเอาไปให้พี่ลงไป
แม่งามสรรพะไป น้องจะได้ครรรไลเลยจรเออย (รับ)

ชมคง

หญิง

อันตัวเข้าป่า พี่เอยกี่คองชมคก	ชรรมเนียมเข้ารัก ชมไม้
นั่นเรียงเป็นแถว นั่นคันแก้วเป็นทิว	กาหลงสูงลิ่ว เห็นไหม
นั่นคันอะไรที่สูงสุด	คันที่มนุษย์ นั่งไหว
พี่ออกน้องกะไรไม่ถูก	แกไม้ไซลูกผู้ชาย
พี่วชก็เสีย ผัวเหลืออง	สีกลงมานะก็เปลืองผ้าไหม
พี่ออกน้องไม่ถูก คงไม้ไซลูกผู้ชาย	หมดทั้งลูกคู่ทั้งนายเพลงเอย (รับ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร

นายเป๊ะ

อ.ท่าเรือ อูรุษยา

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๓

บทไหว้ครู

จะขอขอรยกขึ้นหว่างศรี นมน้ำพนม
 กัมเกล้าเกล้า ขอสมาแห่งพระคงคา ไหลมาแต่บน
 ตกท่วมมา ไหลมาหลากัน ฝูงสัตว์ ฝูงคนกินอาบบาปมี
 ลอยล่องท่องเที่ยว มาดาหลากสี รูปเทียนอัคคี ๆ ข้านี้บูชา บูชาเสร็จแล้ว
 ยังพระเชี้ยวแก้วอยู่เมืองลังกา
 รูปเทียนดอกไม้นำไปบูชา คึงข้าเจรจา นิพพาน ปฏิโย โทกุ

บทประ

เออ

เรียบเรียง เคียงประคอง	สายน้องแม่ก็ร้อง (ฮ้าฮ้อ) ทูลว่า
ปลอบลูกลูกเด็ก วันทองน้อย	ขุนแผนมาคอย มาอยู่ที่ท่า
แม่เมยพระแกล ให้มาแลดูข้า	เด็กแม่หญิงไค้มาเด็กเอย (รับ)
หุยกเอย... พี่ยังท้อใจหนัก	สาวน้อยมันจะไม่รัก (ฮ้าฮ้อ) คัวข้า
ให้มารักจริงไปเสียละเอาจริง	ถึงเป็นตายพี่ไม่ทิ้ง ท้าย
จะกอดคอกับผมไปจนสิ้นลมหายใจ	ไม่เชื่อก็ลองดูใจรักเอย (รับ)
พี่มารักหนอพี่ไม่ท้อไม่แท้	พี่จะหาถ้ำแก่ มาให้
พี่จะหาถ้ำแก่ เข้าไปแหยมอยู่ใหญ่	สาวน้อยแม่จะว่า อย่างไร
ให้เจอน้องสั่ง พี่จะฟังเสียงน้อง	แม่จะฟังก็ร้อง คนว่า
เขาจะชอบใจน้อง ให้เหมือนคังทองแผ่นเดียว เจอน้องละพี่ไค้เดียว มาหา	
พี่รักจริง เอาจริง พี่ไม่ทิ้งให้ใคร	ไม่เชื่อหัวใจ เอย รักเอย

หญิง	เคย...ว่ารักจริงว่าเอาจริง มานอกกับน้องว่ารัก ถ้าแม่รักจริง ให้แม่พี่มาขอ ไม่หวง ไม่ห้าม เอาไว้ทำอะไร	พ่อแม่จะไม่ทิ้ง ไป ตัวฉันก็ยังหนัก หัวใจ ฉันจะบอกให้พ่อ ฉันให้ เขามาลองดูใจ รักเคย (รับ)
ชาย	เคย เจ้าทั้งอย่างหลังเจ้าจ่าอย่างว่า พี่จะให้เขามา (ฮ่าฮือ) ขึ้นใจ จะให้เถ่าแก่เขามาเหยยผู้ใหญ่ พี่จะสู้มาขอ จะด้อพายหนัก พี่จะมาสู้มาขอ พี่ไม่ท้อไม่แท้ พี่จะเอาเถ่าแก่ เข้าไปเหยยผู้ใหญ่	น้องจะเห็นเป็นอย่างไร กลัวน้องจะไม่รัก หรือไร ฉันจะกลัวเถ่าแก่ เคืองให้ เจ้าจะคิดยังไง น้องเคย ว่าจะเอาไปเหยย ผู้ใหญ่
หญิง	ว่าจะเอาไปละเถ่าแก่ ถ้าแม่รักจริง ให้แม่พี่มาขอ ใจหัวหงอกหัวดำ มาเหยยย่ากระโก	เดอะมันไม่เป็นอะไร เลยเคย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร : นายเผื่อน โปธิภักดิ์
นางบัวผัน วงษ์งาม
อ.ศรีประจันต์ กาญจนบุรี
๓๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๔

บทประ

เผื่อน	วันนี้ประสบเข้ามาพบแม่น้อง แม่มกกระแวนทางโจ้ง ขอเชิญแม่มดั่งเสียงมา ทวาน ๆ สักห้าก่าเอย (รับ) แม่เอยเด็กน้องร้องเชิญเล่น ไม่ใช่คนอื่นน้องจะได้ชื่นใจแทน ก็จะคอยคูปคอยคด่า ก็เอาแต่น้ำวาจา ก็ไม่เอาปลาตีขึ้นไปซื้อปลาห้า	แม่เหลืองสวยก้านทอง (ฮ้าฮ้อ) ของข้า ว่าลมพระพายพัดเย็น (ฮ้าฮ้อ) แม่นอนชะ ก็เราเป็นคนเคยเห็น (ฮ้าฮ้อ) กันมา มิให้หนักข้าวเจ้า มิให้เบาข้างข้า ซอเนั้นเจ้าอย่ากลัวเอย
บัวผัน	โสนน้อย ๆ มันคอยว่า ว่าเอ็งไม่เอาปลาตี แหบพอข้างก็เหลือเกิน ฉัยไม่ตีระกำหรือกชายเอย ว่าไหน ๆ ไคมาเจอกัน เอาไม่เอาปลาตีอันเบที่ปลาห้า ซอเนั้นพอจ่าอย่างกลัวเลย (เอา โยน โยน ฮ้าฮ้อ ๆ)	แต่พอไคยมน้ำคำ (ฮ้าฮ้อ) พี่ว่า ก็ขึ้นไปซื้อ ปลาห้า ฉัยไม่ตีประเมิน เกินหน้า ให้มันเก่าเสีย เกอะหน้า ว่าเมืองสุพรรณ ฉัยก็มา ฉัยไม่ให้เกลือกปลาสลิก ขึ้นไปติดกะลา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร : นายเพชร
 นายพยอม
 นายวิฑิต
 นางทองหลอ ท่าเลทอง
 นางทองอยู่ รักษาพล
 นางละม่อม
 นางมาลัย
 ณ เมืองโบราณ สมุทรปราการ
 ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๕
 บทเกริ่น

ชาย	พอนาวาเข้ามาเคียง ฉันก็เลยคอเคียง แม่ข้างชะม้ายชายตามองเมียง โอ้แม่คิ้วกว้าง เคียนแมงเบือนหน้าคอบ	(ฮ่าฮั) เป็นเพลงปลอบ ว่าเอานาวาเข้ามาเรียง (ฮ่าฮั) รายเอย มากับพี่ให้มันชอบใจเอย
ลูกคู่	ให้ชอบใจเอย โอ้แม่คิ้วกว้าง เคียน แมงเบือนหน้าคอบ คิ้วกว้าง เคียนแมงเบือนหน้าคอบ มากับพี่ให้ชอบ กับพี่ให้ชอบใจเอย ฮ่าฮั เขียม เขียม	
ชาย	พอเหลือบชะม้าย เห็นสายสมร ไม่มีชายใครจะกรายจะกล้า ขอเชิญแม่พุ่มมาลา ให้หันหน้ามาเหลียว	อยู่ที่นั่งสาคร (ฮ่าฮั) น้ำเขี้ยว เห็นแมลอยล่า อยู่ล่าเดียว นื่องจะว่าพี่เกี้ยวเลยเอย (รับ)
หญิง	เออ เอย เอ็ง เงย... วันนี้ฝนตกพอบได้เห็น มันเป็นวันบุญ เขียวนะคุณวันสารท จะเล่นจะหัวขอน้องจะกวน มาทอมแม่มะม่วงมัน ที่รักฉันที่ว่า	ไค้หังจวนจะเย็น อย่าช้า มันไม่ไช้งานวัด งานวา แม่จะทำยียวน หน้าหน้า ไปรคอย่ามัวอยู่ช้า เลยเอย

วิทยากร . นางบัวผันวงษ์งาม

นางบุญมา หับสุวรรณ

นางสาวเตือนใจ โพธิ์ถักดี

นางสาวเสวียน วงษ์งาม

นายเขื่อน โพธิ์ถักดี

นายไสว วงษ์งาม

นายเผ่า

ณ ศูนย์สังคีตศิลป์ ธนาคาร-

กรุงเทพ

๘ กรกฎาคม ๒๕๒๒

สำนวนที่ ๖

บทไหว้ครู

ไสว

ลูกจะยกบายศรีขึ้นลุ่ม

ลูกจะไหว้ไตรสรุรงค์พระพุทธรูป

วาชนอันทรงพรหมขนยมกาล

ไหว้พระโมคคัลลานองค์พระสารีบุตร

ไหว้พระพุทธรูปเจ้ามาดวงเขานิพพาน

ไต่ปากศาสนากันนั่งหาพัน

มาเถิดมาทันนักขานาน

มีแต่ฝ่าพระบาทองค์พระศาสดา

พวกเราชาวบริวาร

จะไหว้พระพุทธรูปที่ล้ำ

จะไหว้พระธรรมที่เลิศ

ใฝ่มาในคอบอกว่าคอบอกนี้

(เอ๋ยทุกวันเอ๋ย ขอใฝ่มาในคอบอกว่าคอบอกนี้

ในคอบอกว่าคอบอกนี้ ในคอบอกว่าคอบอกนี้ มาช่วยคอบอกนี้ กันเสียให้ทุก

ลูกจะไหว้พระภูมิ (ฮาฮา) เจ้าของที่

ลูกจะไหว้เทวดา องค์ คีรี

ท้าวเวสสุวรรณ ลิบลี

จะไหว้ท้าวธรรมาวุธ กุมภีร์

ไต่คัมภีร์สงสาร ลิบลี

ก็พวกเราหรือท่าน ประเดี้ยวนี้

ก็เทศาไฉนระมะไม่ทัน กันสักที

เหยียบบ้ายอยู่ในป่า พงพี

ก็ได้ไม่เสียการ ทุกปี

จะไหว้พระสงฆ์องค์ประเสริฐ -

-อยู่ในโลกนี้

กันไปเสียทุกวันเอ๋ย

วิ ทุ่กวันเอย ฮ้าไฮ)

ถอยกลอนนง เอยยอนกลับ
แม่อุศลาทถนอมกลอมเกลี้ยง
คุณแมลีสอง อุมทองเหนอยเห็นค
จะยกคุณแม่ขึ้น ไปไวบนมาชาย
ใหม่่าฝังในค่อ ช่วยคอบัญญา

ถอยกลอนนง เอยยอนกลับ
ลืบนิ้วประนม ขอนอบนอมนิ้วนำ
จะไหว้ครูพัก ที่เคยลักจงจำ
ครูหวยวิกร้า แม่บุญมารีกรอง
ยกมือขึ้นไหว้ ตลอดทั้งคุณพ่ออุม
ลูกนิกอะไร ขออย่าให้ลูกติด
ขอให้เห็นชอบรองปลอบ ไปจนตลอดปลายลง
ประคูนันไค่ยังกับกงเกวียนเอย (รับ)

ไหว้ครูเสรีจสรพ จึงขยับเพลงปลอธ
บอกวาพมาปลอบ อีหนูจะไม่ถาม
มี... ว่าไคกวา

บัวผัน

จะยกบาย... สิมม
ไหว้ทั้งแมช่าวเจ้า ทังพอช่าวเหนียว
ลูกจะไหว้แม่โพสพ
ขอใ้หมาปกปกรัักษาลูก
ขอใ้หมาเป็นมงคล มาสวมบนเกศา

ชาย

แหวยๆ ทุ่กตะละล้า ฮ้า ไฮ ไฮยายวๆ เขียบ เขียบ (รับ)

บัวผัน

ถอยกลอนขึ้นพากย์กลับ
ผู้ไคถนอมกลอมเกลี้ยง

ลูกจะขอค่านับ มารก
บำรุงชูปเลี้ยง ลูกมา
คุณบิคาย์ลืบเอ็ค ไครักษา
จะยกคุณบิคาให้ ขึ้นมาชวา
เมื่อลูกรักจะวาเพลงเอย (รับ)
ลูกจะขอค่านับตามประสงค
ยกกรขึ้นไปนำนึมนอย จ่านง
ขอใ้หมาแะมานำ อย่างประสงค
ลักจู้ท่านอง แม่มือนองค
ขอใ้หมาเป็นพระภูมิ คอนเพลงจะลง
ใ้หราบเรียบปานเหมือนริค ตาไคตง
ถาหญิงไคคิคู้ ก็ใ้ประคูนันลม

ใ้ส่วยนงแม่จงคอบ คำมา
จะทำให้หนอที่อายเขา ที่มา
นึมนันไคเวลาแล้วเอย (รับ)

ลูกจะไหว้พระภูมิ ก็ที่มา
เสี้ยแหละเมื่อลูกนี้เกยวักเมา
ลืบนิ้วนอบนบ นิ้วหน้า
ขออย่าใ้หม่ทุ่กช เลยหนา
กันแต่เมื่อเวลานี้เอย

ลูกจะขอค่านับพระมารก
ก็ไคบำรุงเลี้ยง ลูกมา

๑. หึงนำขุนขามมกมีให้อาบ
 แมซึกผาซี ครอบจนสี่ผาเยียว
 จะยกคุณแม่ เอาไวบาชาย
 ขอใ้หมาเป็นมงคล มาสวมบนเกศา
 เอยถอยกลอนย้อนกลับ
 จะไหวครุเศย จงมาช่วยแนะนำ
 ลูกจะไหวครุสศตลอดกระหังครุแสง
 ขอไม้หแพ แลวเพลงจน
 ขอใ้ผุชายนันแพ เรียกแมวาจา

หึงขมึนหยาบๆ ไม่ใ้ทา
 มาจนรอดปากเหยียว ปากกา
 จะยกคุณมิกาใ้ ไ้บาชวา
 กันเสียวเมื่อเวลานี้เอย (รับ)
 ลูกจะขอค่านับ ครูชา
 ขอใ้หมาคอกำ วาจา
 ขอใ้หมาซีแจจ คำว่า
 ขอไม้ใ้จน เพลงคก
 หมกหังสามหังหาคคนเอย (รับ)

บทประ

๒. เอย ไ้หวครุเสร์จสรพ
 แตพอชรายรองครวญ แม่หนไมชวไน้พาย
 วาการจะเลน การจะหัว
 จะเลนจะหัว นองมีใ้กักแล้วคไมคิน
 แตพอเรียกหงสทองนองคร์ขงจา

ลูกจะขอชยบับ เป็นกลอนมา
 เสียงชรายรองมา ชางหนา
 นองกไมถือคัว ถือทา
 มันมีไชยามแลวกชิน ผาปา
 กันแต่เมื่อเวลานี้เอย (รับ)

๓. เอยแตพอเรียกกผาน แตพอวานกเกร็น
 คีแล้วแมคุณ แมชางจุนใจเื่อ
 แตพอเรียกกชาน พอวานคมันเลน
 นีกชอบชอบใจ นำใจอาศัยอาณา
 พบพิเวลาคนเอย (รับ)

วาสาวนอยเลยไมเน็น ชักชา
 แมหนูชางแผ่ใจเื่อ พวกชา
 ถาเป็นมานันคงแผน จริงผับผา
 ฉินเสียวใจเป็นกอง นีกวานองไมมา

๔. เอยวาเสียวใจ ไปเ็นกอง
 วาการจะเลน ฉินมีไชเซนหึงชัว
 แตพอเรียกคชาน พอจะวานกเอย
 แตพอพิพนอง ฉินจะรองวาจา
 ไ้หนๆแกไ้คมากันเอย (รับ)

พิไ้เอยนีกวานอง จะไมมา
 เขาจะวานองถือคัว ถือหนา
 นองไมนึ่งทำเนย ยังใ้คมา
 พิ้กักนองกัก ฉินใ้ส่าล็กน้ำตา

๕. เอยวานองทกพิทก

นองกใ้คส่าล็ก น้ำตา

- นึกชอบชอบใจแม่คุณช่างเอาใจพี่
 แต่พอส่งเสียงไป ทางน้องก็ให้เสียงมา
 มาเจออาาน้องก็เสียเมื่อเวลาเย็นเอย (รับ)
 ฝัน ว่าพบน้องไค้เล่น
 ฉันจะไม่หักหนอไม่ทนาย
 ฉันกลัวจะอาย เขาปน
 ฝูงหมกกราว ฝูงสาวกเกรียว
 ฉันรองหักขมิ้นกัน ไปคยลมาจา
 ฉันไม่ใหสูงกวาน้ำ ฉันมิไค้ค่ากว่าหญา
 ใจแม่ฉันแกลงก็ จริงพิบผา
 มาพบน้องก็ไค้เล่น ก็ไค้กว่า เป็นขวัญตา
 นึกกันนี้มาเป็นขวัญตา
 ฉันกลัวว่าเกินจะ กันเกินหา
 หึงฝูงฝูงคน มากหนา
 หงนงแกลงหมเขี้ยว มากหนา
 ฉันรองหักพวกพี่ ขอในวันนี้ กมา
 ฉันไม่ให้น้ำไค้คง หยดลงไค้ตา
 -นะเจ้าหอมเสียกว่าคนเอย(รับ)
 ฝัน ไม่ให้น้ำไค้คง
 ก็แล้วไค้เล่า คือแม่เจ้าประคุณ
 เราเช่นคนรู้จัก ฉันหยุดคิดธธา
 บุษมา หรือเป็นคน เจ้าซาเอयरูจัก
 ถ้าไม่หักแล้วจะถือ ถ้าไม่หักแล้วจะให้
 รองหักพี่ชาย ไม่ใหอายไหน
 ไสว เอ่ยว่านานนานเจอที ว่าปีเจอหน
 ถาน้องไม่หักก็เกอ ถ้าแม่ไม่เจอคือค
 ถาน้องหักพี่หัก ไค้จอกหักซาซา
 บุษมา เจอน้องเจ้าชายเอย ไม่ซัก
 ฉันไม่อาย ..จะคองไป
 ฝัน ...แล้วพอกมาถึง
 ...เจอน้องไม่ขาดเพลงหนักมากหนา
 ของแม่หนูหยดลงไค้ตา
 แม่แสนบางสมบุญ ของซา
 เพราะเราเป็นคนเห็นหน้ากันเอย (รับ)
 วันนักรองหัก วาวจา
 จะหาน้องนี้ไม่หนัก ถือหน้า
 ไปพ้อหน้าชาวเหมือนฝ่ามือ อเอย(รับ)
 วาจอแจเข้ามาจน มากหนา
 ก็นี้จะหักก็จึงหัก กลับมา
 ว่าเจอพี่ไม่ซัก ไม่วากลางวัดกลางวา
 -เจอน้องพี่ไค้วาเพลงเอย(รับ)
 ไม่วากลางวัดกลางวา
 แต่พอกถึงถิ่นฉันไม่ให้ ไค้ไหนๆชายไค้-
 -มาวอนเอย(รับ)
 น้น้องไม่ให้ลือ... (พร้า)
 กันเสียเมื่อเวลาพบเอย(รับ)

- บัวผัน เอยว้าเจอน้องก็ไม่ซัด
 บอกว่าเขาทักกันเขาหนอย
 ฉันจะไม่ทักแก่ใคร
 เขารองทักแก่เกอ ยังเผยอไค้หน้า
 ฉันไม่ซัดหน้ากม ไท้กลมผวา
- ไสว พี่ไม่ซัดหน้ากม ไท้กลมผวา
 อย่างงั้นนี่เพื่อน จึงไค้เหมือนใจพี่
 เจอกันไม่ทันกัน
 วาน้องทักพี่ทัก เลยเปิดสลับดูคยา
 เขาไม่จับกระแตก ไท้ร่องแจกไปยังกัมภา
- บัวผัน เองไม่ทำเจียวนะผลูปโผล
 บอกว่าแก่ลี้คี่ คี่จะฉันก็คี่
 วาน้องทัก พวกพึดทัก
 น้องทัก พวกพึดทัก
 ออไม่จับ พอกคนเผยกระแตก
 ตัวฉันเหมือนกัน พอไหวพี่
 จะคอยลูปคอยไค้ เอาพอกแต่ไบทานาคา
- ไสว น้องไม่ยกสนเสย
 บอกว่านานพบที ว่าบีพบหน
 เจอะกันทักกัน ฐานน้องและพี่
 กพาคี่แล้วแมคณ แมซางจุนใจเจือ
- เดือน น้องชอบใจเจ้า แมคณจะเข้าใจฉัน
 น้องไม่ยกมือเสย ให้มันเลยเกศา
 อีกหนอยจะล้นทะลัก มาถึงหยักกุกตา
- หนอมเจอแมมา
 ไอ้หารากเอย (คนคูปรบมือ) ก็พลอยไค้หน้า
 กลั้วว่าจะอาย
 ฉันจะรับหน้าเขอไว้เสมอหน้า
 หอกเจ้าล้นทะลวณเอย (รับ)
 เล่นดลลาๆ หงส์เอย
 วาน้องเลยวาคี่ จริงบีผวา
 ทักฐานอนธิฐาน วาจา
 ขออย่าให้แหกรูลอด ข้าจะไค้สอดครุรา
 เขาไม่เขาผลูปโผล ไปเหมือนสิงโต-
 ลืมตา เจอน้องเมื่อเวลาพบเอย (รับ)
 ไปเหมือนออย่างสิงโต ลืมตา
 มาเจอกันวันนี้ จริงบีผวา
 คราวนี้มาเปิดลัก สบาย
 ฉันไม่ไห้ทอเสลาลัก น้ำตา
 ก็ไม่ไห้ นร่องแจก เหมือนฝักกับกา
 มาเจอแมบัวผันวันนี้ จริงบีผวา
 ฉันไม่ยกสนเสย ว่าเอาไปกวยเกศา
 -เพราะเจ้าเป็นคนเห็นหน้ากันเอย (รับ)
 ไปเสยให้เลย เกศา
 พบน้องรองสน -หนา
 คอยปราศรัยปราศรัว พาคี่
 น้องซางแฉซางเผือ ตัวซาง
 แมหนไม่เกียง แมหนไม่ก้น หลอนจา
 ซอให้แมเสยรอๆไปเทียมคอเทียมบา
 ซอนนน้องอยากลัวเอย (รับ)

บัวผัน

+ + +
 เอยว้จะล้ันทะล้ก
 วานองกคนทมขอ
 วันน้มาเจอ ก้นเขากะพี
 + + +
 ออไม้ไ้คล้าขว้ชาย
 ฉน้จะคอยลบบคอยไล้ แต่พอไ้บหนาคา
 เห็นแกมกระแอม คองหันแคนนาวา
 ฉน้ร้องทักพวกพี ฉน้ไม้เอาหน้ทำหน้

เอาเหล็องไ้บยอ
 ฉน้จะไม้จูบแกมสัน
 เอ็งอยาหลงวากแอม
 เจ้าชอฉน้เอยจำปี (ข้า)
 เอาหอมเมือเย็นวาน เอาหอมเมือวานฉน้ เอาหอมเมือคินวาน

ไสว

+ + +
 เอยนองทักพีทัก
 ร้องทักก้นองเอยพวกพี
 พอเห็นพวกพี อีหน้เอยกระแอม
 แต่พอดกหลังปีปี เตนรับยังกับมา
 จะขอฝากน้ำห้วย เอาไว้สักสองถ้วยชา
 เจอนองเมือเวลาจวนเอย (รัช)

เดือน

+ + +
 เหล็องเอยไ้บยอ
 พี้จะหลงวากแอม
 ถาแมนจบกจูบแกม
 เอาชอฉน้เอยจำปี

บัวผัน

บอกวานอยหนอยนอยเจ้าผอยหมาก
 เอ็งไปเอากล้วยตานี
 แหมเป็นหญิงไ้ไ้ แหมเป็นชายละหรือ
 จะลงนิ้วเป็นเกลอ กล้วจะเสียน้ำเกลือ

+ + +
 ออลงไปที้หยัก ลูกกา
 เขากไ้ไ้รำลือ เลาก้เมา
 แหมใจคอกแกก้กี้ จ้งพับผา
 คล้าก้นแคพอกี้ มะพีจา

ฉน้พานักสงสาร เห็นแกวานพวกข่า
 นองทักพวกพี ออวันน้แกมา
 ไ้หนๆแกไ้ไ้มากันเอย (รัช)

+ + +
 หอมชอจำปี (ลูกค ข้า)
 เสี้ยก้นข้างละที้ (ข้ว)
 จะจูบเอาแคนผาชี
 เอาหอมเมือยามเย็นเอย

+ + +
 ไม้ให้ล้าล้าก น้ำคา
 หนอว่าวันน้ คตมา
 อยก้นที้ริมแคน นาวา
 นองทักพีทัก ไม้ให้ล้าล้ากน้ำคา
 เอาไ้หมกล้วยตานี ไปยค้มีน้ำว่า

+ + +
 หอมชอจำปี (ข้า)
 จะจูบเอาแคนผาชี
 เอาคตแคนสองที้ (ฮา)
 หอมเมือยามเย็นเอย...

+ + +
 มันพุดงายพ้งยาก จ้งพับผา
 แหมเขามายค้หวี น้ำว่า
 จะลงนิ้วเขาเซ้นช้อ ก้ไ้ไ้บยา
 ก้ยังไม้เห็นน้ำเนื้อ ใจข้า

เอิ่งไม่เอากลวยตานี ไปยัคทวินน้ำว่า
 บุษมา เออเอย ไปยัคแม่แกลี้
 ไสว ไปยัคแม่แกลี้
 บอความาถึงนี้ ว่าทาที่ไมซัค
 ยัคแมผันแกลี้ ยัคแมมาเสี่ยหา
 บัวผัน เออยัคแม่เพลงเสี่ยให้เค็มหู
 บอความแม่ลูกดู เขานั่งอยู่เฉยเฉย
 เขาไมไคคาแกกัสนักกิน
 ซาฉาซา พวกไอหมาพังพอน
 ไอคนโน้นกว่ากันไมนอย
 ไอหมาคำหมาชาว ทมายาวหมาสั้น
 ออยัคแม่เพลงกันหรือนี่
 มีกลวยกัไบ จะมายัคพวกฉิน
 เอาแม่บุษมา ตังกะทะซีเจ้า
 ฉินจะให้แกเป็นคนชน
 ว่าฉินจะทอดเชียวนะกลวยแซก
 บอความจะทอดเชียวนะชาว เม้าพอก
 นี้จะว่า เอ็งอย่าพคชัคหมื่น
 ไสว เอยจะไปทอดชาว เม้าทอด
 ซามีกลวยน้ำว่า คิคกันมาลูกเคียว
 มันลอกมันแลนจนไอเปลือกถลอก
 บัวผัน เอากลับไปถิ่นไปฐาน
 ไมเอาไปทำชาว เม้าพอก
 เขาชายกันลูกเชียวละคัย
 ไสว บอความทุ่งกวาง หนทางกเกิน
 วันนี้ตั้งใจ คราวนี้มาให้เปล่าๆ
 ไปยัคแม่แกควย (คนหัวเราะ)
 ไปยัคพี่แกหา ไปเถอะไอหมานิลเอย (รับ)
 คราวนี้เลยไปยัคพี่แกหา
 เเทนแกสั่งให้ไปยัค ฉินไมว่า
 คนลูกคู้ทั้งสาม จับจำไหมละไปหังสัแล้วหาคนเอย
 จะยัคทั้งแม่ลูกดู ลกซา
 เขาไมว่าเกินเลย เมื่อไรลา
 ไอตายโหงทองขึ้น กันทรอกน่า
 ปากอมเหมือนอย่างแคม งามสง่า
 ไอหมาคำมันพลอย มันกว่า
 แหมคารมจักจัน เลยว่า
 จะสามว่าแกนี้ กัหรือซา
 อเจ้าไหวสุพรรณ เอ็งบว่า
 บอความตัวน้องสาว จริงนะซา
 น้องจะเป็นหนามล เฉยว่า
 เอะเอาไปเทียวแจก พระมารดา
 เอาไปชายกันตามกรอก นะไอบา
 ไปเลยเจ้านิลสันตา เราเป็นคนเห็นหน้ากันเอย
 นี้ไปชายปากตรอก พวกซา
 ไอลูกกัแห่งไอลูกถเห็นว จริงณะมา
 มันไมมีเปลือกจะหุ้มปลอก (ฮา)
 ใให้เอากลวยกลับบ้าน พี่จา
 ใให้เอาไปชายตามตรอก พี่ซา
 ใให้พอไหวแกไปยัค แคนบายา
 สู้คู้ที่จะเคิน หลอนจา
 โคนพี่ไมคองเอา ราคา

กล้วยนำวาลูกใหญ่โยกกล้วยไขลูกลอย
 กล้วยจะปลอกไม้หัน คันเข้าไปทิ้งเปลือก
 กล้วยมา เอวการกินการอยู่ น้องไม่สู้เท่าไร
 บอกว่าแม่หนู เขาไม่อยากจะอม
 เอาไปให้แม่ของพี่ กันเถอะสี่ห้า

ไล่ว กตแซ่ กตแซ่ กันนี้เลยที่แม่คงคา
 ว่าตั้งใจเขาถึงมาให้เปล่า ๆ
 นอกนั้นสัก ๆ ยกให้พอมอม

ฝื่อน มองดูแม่ฉัน วันนี้แก่งยืม
 ไล่ว กล้วยซาวหวานหลานเอ๋ย

กล้วยพอไหววันนี้มันสัก
 กล้วยมา รปร่างสวย ๆ มาขายกล้วยขายออย
 จะขอสักหน่อยว่าอวควารวย
 ให้มารคานั่งหยอดทอดเป็นกล้วยแขก
 ออวบอกว่าขาย เอยกะฉัน

พุดจาพาที้ พุดคี่สังเคษ
 บัวผัน พุดจาไม่คี่แม่จะเอาสี่ยอมหน้า
 ไล่ว หากแม่พุดจาไม่คี่ แม่จะเอาสี่ยอมหน้า
 บอกว่ากล้วยไม่เอา มีอยู่กันนะเจ้า
 มะเคดมะคี่มากหนา
 บอกว่าออยตะเกา ก็ลำยาวเท่าแขน

บัวผัน ออว่ามีกับข้าวทั้งคาวทั้งหวาน
 มีทั้งออยตะเกาลำยาวเท่าแขน
 ว่าฉันไม่รับ เชี่ยวหนอประทาน
 บอกแม่บุญมาจะซื้อกันไหมเล่า

เหลืองอารามสูงกอม แดงรา
 จะไปนอนคาเหล็ก
 ก็ไม่เหมือนกับของเขา เจ้าไท พับผ้า
 เพราะพวกฉันเขาเป็นลม รุ้ใหม่ละ
 ไปกคแซกคแซกกันอยู่ที่แม่คงคา พวกเจ้าหัวร่องหา
 ไทเอ๋ย

สว่นองจะไม่เอา หลอนจา

ถ้าแมนไคฟาคกล้วยหอมแม่บุญมา
 ถ้าแมนรักตองไคตี๋ม
 ถ้าแมนวานองไคเสวย คีนะจา
 เขามีมากคนละลูก นี่หา
 จะขอซมกันสักหน่อย พืช
 เจ้าชายเอ๋ย รวยกลีบมา
 ให้มารคานั่งแหก ชายเจ้า
 บอกวารสแม่คงหวาน จริงพับผ้า

เขาจะหวานวิเศษ ไทใหม่ละ
 พวกไอพอดากกล้วยเอ๋ย (รับ)
 มีไปตั้งกับข้าวมีทั้งข้าวและทั้งหวาน

ไอ้เนื่อนันตันมันก็แน่นอนจริงพับผ้า
 มีสะเคาและมะคี่น พิจา
 ว่าพอไหวผูกแขวน กันมา
 ว่าให้เอาคี่นกลับมาน เถอะพิจา
 ว่าเจ้ามาขายกับข้าว กันเล่าหนา

เลี้ยงมารองโหวก ๆ อยู่ที่กรอกหน้าบาน
บอกว่าแวะตรงนั้นนะพี่เอ๋ย
ว่าของอะไร แล้วคิด

ฉันอยากจะดูเขี้ยวนะไต เห็นอวามีเขื่อนน้ำมัน
บอกว่าโกนกอง น้องกรองเรียกพอคานี่หน้า
ให้แวะเข้ามาที่ทางนี้

ไสว ข้าเลยวาคเรือแวะ ไอ้เรือก็พะจอตึง
อยากจะดูรูปร่างไอนี้หน้าก็บางกลมแบน
อย่าเอาของมาวาง น้ำมันยางมันจะหยด

บัวผัน รูปร่างใสตอก ชีมนักมีปลอกสามเปลาะ
ไอ้อะไร ๆ นะลูกกลมอย่างกลิ้ง
อวามีเป็นไต่เห็นอมีเขื่อนน้ำมัน

ไสว หยิบเอาไตออกมาดู อยากจะรูคดี
โหมาสัญญาวากัน เป็นหลักฐานเชื่อถือ
ถ้าชายเป็นสาว จะเอาลูกละสลัด

เพื่อน ถ้าหากว่าจุดไม่ลุก หากว่าชุกไม้คั้น
บัวผัน เอยจุดไม่ลุก ชุกไม้คั้น
คราวนี้จะหยิบลูกไต คุณนายเอยมาค้ำที่
คราวนี้หยิบเอาไม้ชุก เขามาฉีกคั้งแฉ
ไต่พอคานี่ มันไม่คัก
อยู่แต่สามที่สี่หก ไม่คักสักที
สามที่สี่หกมันไม่คักสักที

เพื่อน จุดไตไม่มีท่าศาลีตาเหลือก
บุญมา เอยวาท่าศาลีตาเหลือก
พอคานี่ชายไต ร่างกายมอซอ

ตะโกนเรียกแล้วแม่ฉัน แม่มา
น้องอยากจะชู้กันเลย จริงพิบฉ่า
ก็ทพอคานี่ กั้นมา

เพราะแกเป็นคนสุพรรณ จริงหน้า
ให้พอแวะกันเข้ามา กั้นฉ่า
ฉันอยากจะดู ของดี จริงพิบฉ่า
ก้อยที่ข้างคลัง หน้าทา

ไอ้เนื้อในมันยักแน่น ไควะนะ
เปราะเปื้อนมือหมก หลบหน้า
มันเต็มข้อมือพอเหมาะ น้ำเน่า
ซารองถามพอเรือ พอคานี่

ถ้าคิดไฟแล้วเป็นควัน จริงนะชา
หยิบเอามาคุย พอคานี่
แม่อายจะดูไตพอลอนจา

ถ้าจุดไม้คักคักคือ ใจว่า
ถ้าหากว่าช้อเป็นขี้
ขอให้เอาไตเข้ามาคั้น พกช่า
ว่าสัญญาไตคั้น พอคานี่

เขาบอกว่าไตของเขาคือ จริงนะหน้า
แมจุดแล้วแมกแพย ไคพอคานี่
ฉันก็มานั่งคิด จริงพิบฉ่า
จะว่าไตของแกคือ ไทใหญ่ละ

แม่เลยเอาไตเข็ดไอนี้ตามหน้า
ทำไมถึงจุดเขาไปทั้งเปลือก(ตา)
ทำไมถึงไม่ปอกเปลือก ละอี่เภา
รูปร่างอย่างหมอ นางมา

* ๖
 ขอบานของฉัน ใช้น้ำมันตะเกียง
 ไขเสียสักอัน จะตองนั่งละเหย
 ฝัน ไต่ของมันไม่ดี
 เลยจับเอาหัวเข้าไท ให้ร้องไต่ยังกับหมา
 ไล่ ไอแมนตัวเจ้าไม่เอาก็ตาม
 ฉันเรียกก็ไม่ลุก ปลุกก็ไม่ตื่น
 ฝัน บอกว่าไต่ของแก ไม่ตองไขไม้ซีก
 ฉันจะมีเนื้อความ ร้องถามพวกพ
 ไล่ เอยจะจับเป็นราว ต่อนี้จะสาวเป็นเรื่อง
 ยั้งนั้นว่ากลอนลา เห็นถ้าจะขาด
 น้เข้ามาประสบ อีหนเอยพบหน้า
 ฝัน คูทั้งอวนคูทั้งลำ คูทั้งคำคูทั้งขาว
 ฝัน ตัวจะสูงไม่สูง คูจะดำไม่ดำ
 ฝัน คูจะสูงไม่สูง คูจะเคี้ยวไม่เคี้ยว
 ฝัน แกขมมึงฉันจะขมมึง
 นี้เขาขมฉันมาก่อน แม่หนูจะยอนตาปริบ
 ก็แต่พอขม พวกฉันก็ขม
 ฉันจะขอมขม พอเผ่าคนหน้า
 จะนั่งก็ขม ครึ่งจะหมกก็ขม
 เมื่อจะขมจะขม ดิ้นแหลมมาหนอย
 แลดูเนตรสมหน้า แลดูคาสมตัว
 เสียกันน้อยนิด มันไม่ผิดของหญิง
 ขอมคนนกลูก
 ครึ่งจะนั่งกะแดง ครึ่งจะใส่กะคอก
 ตัวฉันจะขมเขี้ยวนะพอเพื่อน
 ฝัน แลดูหน้าคล้าย ๆ กับหมาขี้ตูด
 ไล่ ไอไต่หอเปลือกเรียงนี้หนา
 นี้ชาติไอไต่เหย (คนฮา)
 เอยเช้คสิขวางหน้า
 หมกทั้งสามทั้งห้าคนเอย (รับ)
 ไอลูกนี้มันมีน้ำ เอยไหมเล่าจา
 หนอยให้เอากลับมาคืน ตัวข้า
 ฝัน แต่พอเอามือคิก ๆ ลมมา
 ไล่ เจ้าหนาเรียวยเหยยบี
 จะไต่หมกไต่เปลือก หลอนจา
 คราวนี้ก็เลยอยากคึด เป็กลอนไต่
 เอยเจอแมมา ทาใหญ่
 คูทั้งสั้นคูทั้งยาว ตัวก็ใหญ่
 ตัวจะดำไม่ดำ ไม้ หญ
 ถ้าหากกไต่เป็นเมีย คงใหญ่
 พอแม่ที่ฟัง ยกรือไหว
 เจ้าหนาบูกเหมือนนอย่าง จังให้ตาย
 ฝัน หมกใครจะสม กว คนไหน
 กูรูปร่างโสภาก เลอวิไล
 ฝัน หมกซางหลอสวยเรียบ งามวิไล
 ผิดกับสีแมกลอย ไปเมื่อไร
 ฝัน แลดูห่มหัว จริให้ตาย
 ก็ยอกจุมกแกเหมือนตั้ง หมากาย
 จะขมพอกคนสอง คอไป
 ฝัน หมกแกสวยกันไม่หยอก จริให้ตาย
 สวยเหมือนหมาขี้เรื้อน จริให้ตาย
 ข้าไม่อยากแล้วจะพูด คอไป

	พอเพื่อนจะพอเพื่อนจา ถ้าดวงเนตร คลาย ๆ เพชรเขาแกม แลดูหักหนา แลตากเรือ คปากก็แยะ เหมือนอย่างมีคโกนมาค ว่าหันมามอง ถัดมาคนที่สาม ออกจะนั่งกัสม จะใส่กัสม	มันช่างสวย โสภา อีเมื่อจะยิ้มเมื่อจะแย้ม ฟันใหญ่เต็มเบือ ฟันฟางแกนาจะฟาด กรปร่างของแกงาม คล้ายเหมือนพรภิรมย์	กันนี้เมื่อไร หลอกเป็นโย กันอย่างควาย หือควาย จริงให้ตาย
บังฉับ			
บุญมา ฉับ	คตากลัก คลาย ๆ อย่างหลมมรค ว่าคหัวของแกกลาน หักกานันคตากลัก จะรักกันองกัแล กันเสียแต่ไกล ๆ เอยแกชมวา ซากี่มาชมบาง บอกวาคแม่มา รูปร่างมันสวยฉกรรจ คแม่ฉับชะแร คกแกชะแรน ถึงวาแกนองเอยแสนแก ถ้าเป็นเกียนมันนาเวมกนาช บอกวาเป็นสาวน้อย ๆ เรานี้เป็นหนมมาฉพ เมื่อไม้คเมื่อสาว ให้ไหวเอาเมื่อแก ไม้คเมื่อสาวจะตามเอาเมื่อแก ชอจริงฉฉกลาว ไชชอเปลาจะรับ ก็เขาวาคนเราพอไหวเกิดมา หนมตายกอนแก แกตายกอนหนม เกศาเรียกคมีหงอกแล้วเปลี่ยนลี บอกวาไหวจะ คราวนี้ไหว ออไม้คเมื่อสาว จะตามเอาเมื่อแก ชอวาเนื้อหนึ่ง เจียวนะของเรา บอกวา นิตาเขาเรียกกันวาฟัน บอกวาเป็นของแม่ฉับเอยเปื่อยเน่า	หมหมากพลัดคค ลงไปตาย ขมบักลับไอค้วกาลี คุคางเหี้ยวแห่ง ฉฉรยองออกกัพอไหวรักเอย (รับ) ขมสุรกันฟัง ไปคแม่ฉับ คฟันหายชคคลอนแคลน แกแล้วกัยังแน คยังคมเพลาคี เทศไรไม่พบ ถ้าที่เหี้ยวข้างแม่ ชองเหี้ยวข้างแม่ มันยังไม่หายถึงอับ มันยอมจะมีฉฉหา เขาตายกันเสียออกกลุ่ม จะหลงฉมคมี ฉื่อไหว ให้เอียงหเข้ามาทางนี้ แม่ฉับเหี้ยวข้างแม่ ตายแล้วเขาไปเผา ชองพวกเราเปื่อยเน่าตามกาย ยังฉฉกยอมให้เขาเอา จะหวงไว้ทำไม	กันนี้เมื่อไร หลอกเป็นโย กันอย่างควาย หือควาย จริงให้ตาย ลงไปตาย _____ กันนี้เมื่อไร มันเหิงใจ คคควาย เคล็ดอนคล้าย กว่าไหน ๆ ไชได้ ฉฉฉ มันประไร ถึงอาย รูใหม่ รูใหม่ จริงนะประไร ฟันไหม _____
ไสว			
เพื่อน ฉับ			
เพื่อน			

บทหมกรัก

* ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๑. แอ๒ยเก๑ยว๒น๒อง๒มา๒น๒ัก๒ทำ๒ไม๒ไม่๒รับ๒ข๒าง๒เลย
 ๒. ไป๒หา๒หม๒อก๒ที่๒ทา๒น๒ลง๒เลข
 ๓. บ๒อก๒ว๒า๒หม๒อก๒ทา๒น๒คุณ๒ เน๒อ๒ค๒อ๒ย๒ทา๒ง
 ๔. วั๒น๒นี้๒ส๒ัน๒ค๒ระ๒ะ๒ห๒ มา๒เจ๒อ๒แ๒มา
 ๕. น๒อง๒จะ๒เก๒ย๒ง๒ห๒ร๒ือ๒จะ๒ก๒ัน น๒อง๒จะ๒ห๒ัน๒จะ๒เท
 ๖. น๒อง๒จะ๒ร๒ัก๒ก๒ั๒ก ใ๒ห๒มัน๒เ๒น๒ห๒ล๒ัก๒เ๒น๒แ๒ล๒ง
 ๗. แ๒ม๒แ๒น๒ส๒อง๒พ๒ เน๒อ๒ค๒ส๒อง๒ผ๒า
 ๘. ถ๒า๒หาก๒จะ๒ข๒าย๒ก๒ั๒ข๒าย เม๒ื่อ๒รา๒ค๒า๒ย๒ัง๒แ๒ง
 ๙. วั๒า๒จะ๒ใ๒ห๒ย๒ว๒จะ๒แ๒ง ก๒ล๒ึ๒น๒ห๒อม๒มา๒ระ๒เห๒ย

บุญมา

ไสว

๑๐. ใ๒ล๒ูก๒น๒ั๒ว๒า๒ข๒อย๒าก๒จะ๒มี
 ๑๑. บ๒อก๒ว๒า๒อ๒ย๒าก๒จะ๒ไ๒ แ๒มา๒แ๒ย๒ข๒าย๒ค๒ิ
 ๑๒. ฉ๒ัน๒ล๒ัก๒ไม๒เก๒ง น๒ัก๒เล๒ง๒ก๒ไม๒พ๒ัน
 ๑๓. ฉ๒ัน๒ทำ๒ก๒ิน๒หม๒ก๒ม๒น๒ ลง๒ท๒น๒น้ำ๒แ๒ว๒ง
 ๑๔. ฉ๒ัน๒อ๒อก๒ก๒่า๒ด๒ัง๒ไม๒ไ๒ช๒เ๒ล๒น๒ ห๒ร๒ือ๒จะ๒เ๒น๒จ๒ิน๒เ๒น๒ท๒อง
 ๑๕. ถ๒า๒แ๒น๒ไ๒ค๒เ๒สิ๒ย๒มา๒ เ๒น๒เม๒ีย๒พ๒ี
 ๑๖. ง๒าน๒ท๒ุง๒ง๒าน๒ทา๒ ง๒าน๒ป๒าง๒ง๒าน๒มา๒น

บุญมา

ไสว

๑๗. แ๒หม๒พ๒ี๒ข๒าย๒มัน๒ไม๒จ๒ริง๒ห๒ร๒อก๒แ๒ มัน๒ไม๒ไม๒แ๒น๒ห๒ร๒อก๒แ๒ ฉ๒ัน๒ไม๒เ๒น๒มัน๒แ๒
 ๑๘. วั๒า๒จะ๒โล๒เล๒ เ๒ห๒ย๒ว๒ไ๒ค๒ก๒ิน๒แ๒เต๒เห๒ลา
 ๑๙. ค๒ี๒ล๒ทำ๒ไม๒ถ๒ือ๒ ไม๒ห๒า๒ร๒ือ๒บุญ๒ู
 ๒๐. แ๒ต๒ถ๒า๒พ๒อ๒ไ๒ว๒ค๒น๒ทำ๒ก๒ิน อ๒ย๒ใน๒ค๒ี๒ล๒ใน๒ช๒ร๒ม
 ๒๑. ค๒ี๒การ๒พ๒ิ๒ก๒ล๒ ข๒อง๒น๒อง๒ม๒น๒ก๒ิง
 ๒๒. จะ๒ร๒ับ๒ร๒ัก๒ก๒หน๒าย๒ จะ๒จ๒ับ๒ข๒าย๒ไม๒ค๒ิ
 ๒๓. บ๒อก๒ว๒า๒ข๒ิต๒ข๒อง๒อ๒ย๒าง๒ไ๒ ก๒็๒ใ๒ห๒แม่๒ข๒ะ๒บ๒อก๒มา
 ๒๔. บ๒อก๒ว๒า๒ค๒น๒อ๒ย๒าง๒พ๒ี เ๒น๒มัน๒ค๒ิ๒ไม๒ห๒ย๒อก
 ๒๕. ฉ๒ัน๒ถ๒ก๒ลับ๒ค๒ัว๒ไ๒ค๒แ๒เต๒ เ๒น๒ไม๒ท๒ิง๒เม๒ีย

๑. น๒อง๒ทำ๒เม๒ิน๒เฉ๒ย น๒อง๒ไม๒เ๒น๒ใ๒จ๒ข๒าย
 ๒. ที่๒ทา๒น๒เ๒น๒หม๒อก๒ แ๒ก๒ ค๒ุ๒ไฟ
 ๓. ฉ๒ัน๒ว๒น๒เว๒ีย๒น๒จะ๒หา๒ที่๒ว่าง๒ ก๒ัน๒ไม๒ไ๒ค๒
 ๔. ฉ๒ัน๒ซ๒ึ๒ก๒ข๒อบ๒น๒ั๒น๒ค๒า๒ฉ๒ัน๒หล๒ง๒ร๒ัก๒ ห๒ัน๒ไ๒ค๒
 ๕. หน๒อย๒จะ๒รว๒น๒จะ๒เร๒ ไป๒ทำ๒อะ๒ไร
 ๖. ใ๒อ๒ใ๒ห๒เ๒น๒ค๒ู๒น๒ั๒น๒อ๒ย๒า๒ใ๒ห๒แ๒ง๒ ส๒อง๒ไฟ
 ๗. น๒อง๒จะ๒ข๒าย๒อ๒ย๒า๒ใ๒ห๒ตา๒ ห๒ม๒ค๒รา๒ค๒า๒ที่๒ข๒าย
 ๘. ซ๒ึ๒ก๒หน๒อย๒จะ๒เ๒ห๒ย๒ว๒จะ๒แ๒ง๒ ร๒อง๒ใ๒ห๒
 ๙. ป๒ล๒อย๒เลย๒ตาม๒เลย๒ ห๒อก๒อ๒า๒ล๒ัย
 ๑๐. แ๒ต๒ย๒ัง๒หา๒ข๒าย๒ค๒ิ๒ ไม๒ไ๒ค๒
 ๑๑. มา๒ซ๒ึ๒มา๒ร๒ัก๒ก๒ับ๒พ๒ี๒ ไม๒เ๒น๒ใ๒ไร
 ๑๒. ก๒า๒ร๒เ๒น๒แ๒ล๒ว๒พ๒ัน๒ ไม๒เ๒า๒ใจ
 ๑๓. ถ๒ู๒ค๒ร๒อน๒หนา๒แ๒ล๒ง๒ ห๒ย๒ค๒ะ๒เ๒า๒เม๒ื่อ๒ไร
 ๑๔. เ๒า๒มา๒เ๒น๒ก๒า๒ย๒เ๒น๒ก๒อง๒ ทำ๒ก๒ิน๒เล๒ย๒ง๒ก๒า๒ย
 ๑๕. ก๒มี๒ใ๒ห๒มา๒ร๒ศ๒รี๒ อ๒าย๒ใ๒ค๒ร
 ๑๖. ๒น๒ช๒อ๒ว๒าง๒าน๒ ไม๒ไ๒ช๒
 ๑๗. ค๒ร๒ง๒ไ๒น๒
 ๑๘. เ๒า๒ไม๒ไ๒ค๒
 ๑๙. วั๒น๒ีย๒
 ๒๐. แ๒ก๒ไป๒
 ๒๑. ห๒ร๒ือ๒ย๒ัง๒ไ๒
 ๒๒. ก๒ล๒ัว๒เ๒็น๒มา๒ย๒
 ๒๓. ห๒ร๒ือ๒ย๒ัง๒ไ๒
 ๒๔. ไป๒เม๒ื่อ๒ไร
 ๒๕. วั๒า๒แ๒ก๒อ๒น๒ฉ๒ัน๒เ๒ห๒ย๒ เ๒็๒ค๒็๒ว๒น๒ด๒หา๒ย

	ว่าคนคนปลายตรง ถ้าจักกันได้เกลี้ยงเกล้า	มาชิมารักกับเรา	ถ้าไร
บุญมา	บอกว่าจริงหรือแหหรือ	กระโดดก็ข้อมมือ	คลใจ
	ถ้าหากว่าจริง นะอย่างว่า	ข้างแม่ศรีบุญมา	นักรวย
	ฉันจะหัดใจลง ฉันจะปลงใจรัก	จะรักใสสั๊กพิ๊ก	ไม่เป็นไร
	ใครเขาจะว่าชั่ว นข้างแม่มากข้าง	จะสูหนารับอย่าง	เฉยไว้
	ถ้าแม่นวาร์ก ข้างแม่ศรีบุญมา	ฉันก็จะหอยา	ตามไป
	ฉันจะหอยา บอกว่าไปกะพี	กันเสียในคืนวันนี้	เป็นไร
.... ไสว	...พีเป็นสามี คราวนี้จะเห็นหน้า	กนองเป็นภรรยา	ตามไป
	คุดข้างโนนบกเหมาะะ คุดข้างนั๊กเหมาะะ	เหมือนอย่างผีเขาแปะ	กันไป
	ฉันจึงฝันหน้า คราวนี้จะพานองจร	ไปยังทิศอุดร	รีบไป
	รับจูงมือพาเมีย เลยจิตใจหมายมุ่ง	ข้าเดินลัดคักทุ่ง	จากถิ่นเมืองไทย
	ไต่เดินลัดคักเห็นทกซจากทัพไปเลยแม่ถ้าประทุ	แม่หนาโหนกอกนูน	ไปทุ่งไหน
	สมมุติเขาปานตองฆมนก	เดินทางในรก	ชมไม่
	จากนั้นจะบอกไหนดองแมชม	ชมไม่มีถม	เถไป
	มันกันการปากง ไม่พงแ่มพิค	คุดะเมาะกำมิด	หมูไม่
	แมแหวแหวหมู มันมีหมูไม่มาก	มันแะมะม่วงตันทมาก	เห็นไหม
	ชวานแมมาชมไม่ มากมายมีพร้อม	โมกมันเท้ายายม่อม	รากไม้
... บุญมา	พอไหวชมบ้าง ฉันขอชมบ้าง	ชมสู้กันพิง	เขียนไร
	ธรรมเนียนเขาป่าเอย มันตองฆมนก	ธรรมเนียนเขารก	ชมไม่
	ตนเต้งแปนเถว มันตนแควเป็นทิว	กาหลงสูงลิ่ว	เรียงราย
	มีทั้งเงาะรังบี อีโนนกระจับลูกจัน	ฉันเพียงไต่เลือกเผือกมัน ผลไม้	
	อีมาออกอ้อนกะไรพอไหวพี	ให้หันหน้ามาที	เป็นไร
	ฝ่าตั้นกเรา ฝ่าเท้ากฟอง	มันชำเลืองชำหนอง	ไปไม่ไหว
ไสว	จึงเข้าประคองแม่บุญมา	พิคเลยหมคทา	เดินกไม่ไหว
	ฝ่าตั้นรักเรา ฝ่าเท้ากฟอง	ว่าชำเลืองชำหนอง	เดินกไม่ไหว
	ถ้าว่าเดินไม่ไหว จะใส่สะเอวอ้อม	ไอ้สองมือข้ากุ่ม	กันเข้าไว้

	จึงยอมบวชทา แก่ผาออกไปพัน	ผ้าขาวข้างมัน	ซ็อกกันเอาใหม่
	ยั้งงั้นผมไม่ว่าจะขอยก	ชวนแม่มาชมนก	ต่อไป
	นกเขาเคลาคู จับกันอยู่ไม่ขอย	เปรียบเหมือนคูค้อยคอย	หากจะใช้
	นกเขาเคลาคู ประเดี้ยวกรูค้อย	ถ้ามั่นกันอกขอย	เห็นชนจึงโค คาย
	พอตัวผู้เข้าเคลีย ตัวเมียกหงาง	มันโคชนบนหลัง	มองเห็นใจหาย
	แลคุณกพอนี้ มันยังเปิดหาง	ชวนแม่มาเอาอย่าง	บางเป็นไร
เพื่อน	คุณแดนกมันยังเปิดหางให้เล่น	ให้แม่มาปลดกระเบน	เป็นไร
บุญมา	จะมาเข้าป่า เชี่ยวหรือวามาทางเถื่อน	มันไม่ใช่เหยาเรือน	ของพ่อไสว
	อันนั้นมันสัตว์ พอไหวเอ๋ยหนาชน	จะเอามาเปรียบเทียบคน	ยังใจ
ไสว	บอกว่าปลาตอกพิทยอกน่องเล่น	วานิดหน่อยไม่เช่น	ไรไป
	นี้จะวากันใหญ่ หนอยจะใส่กันเปิง	คนฟังจะรู้เชิง	เรื่อยไป
	ยั้งงั้นหยุดพัก ลงเอ๋ยยั้ง	อยู่ที่ไตรมวัง	บางเช่นไร
	หยุดหยอนนอนเล่น ตะวันเย็นไปควน	ทั้งเพลามันก็จวน	นะชื่นใจ
	จึงหาใบคองรองหลัง มาค้ำคางกันละเสื่อ	มาชวนเอาเนื้อจิ้มเนื้อ	อะไร
บุญมา	พอไหวเอ๋ยนี้จะเอาฝาเข้ามาทางเหนือ	พอไหวเอ๋ยเอาเสื่อ	ทางใต้
	เอาอย่างนี้ทางตรง นี่มันลมพัดกรัน	เพื่อน—นอนตะแคงสักคืน	แล้วค่อยไป
	ชดด้หมากผัว		
ฝัน	จะขอตัดบททศความ	กนองจะขอร้องห้าม	ชายไป
	เพราะมันเป็นผัวเก่าของข้าเจ้าจริงๆ	ฉันมีใครขวางฉันมีใคร	ของใคร
	เมียสูเมียขอ ใต้ปลุกทอเคหา	ชอกกับบิทรมารคา	กรายไหว
	เมียสูเมียขอ ใต้ปลุกทอกันห้อง	ไคลงทอนหมั้นทอง	กันไว้
	ไค้มนมคพระสงฆ์เป็นองค์พยาน	สวดเจ็ดตำนาน	บทใหญ่
	ส่งตัวเข้าหอ หัวรอกันรัก	ไอ้ผัวก็หยอกเมียก็หยิก	กันได้
	ว่าฉันมีบุตรทั้งสอง	ว่าชื่อนางบุกับเจ้าของ	ริลุขชาย
	ผัวของฉัน เขาบอกว่าจะไปเหนือ	ไปหากวายเป็นเรือ	จึงให้ไป
	ส่วนตัวของฉันมันก็จนแสนจน	เกิดมาเป็นคน	ยังใจ

ใ้ค้กัเงินหลววงค้ล้ง กั้นมาข้งสี่
 คอยเข้าไม่เข้ิน คอยเข้ินกั้หาย
 นองมาข้ินคณทองเฝ้าแ้ตมองแล
 พอเอยพอทลหัว
 คอยเข้าไม่เข้ิน คอยเข้ินไม่กลับ
 หรือไปทกห้ินงั้บ พอจ้ิงใ้ค้กลับไม่ใ้ค้
 เอยผ้ินหน้าเข้ามาหาลูก
 ห้ินหน้ามาหาลูกห้ิงสอ้ง
 วาพอเอ้ิงหายจะไปคตามหา
 มาเห้ินลูกห้ิงสอ้ง แม้กรอ้งแ้ไต
 นั้กรั้กแ้สนรั้ก ทำไมมาจากเมย้ไป
 รอ้งเรย้กลูกห้ิงสอ้ง
 เรย้กลูกกั้นใ้ให้ออกมา
 มาเก้ิตลูกมามาห้ิงสอ้ง
 สวณตัวเจาบุ้ไปอัยกั้บยา
 คิ้คถึงลูกห้ิงสอ้ง แม้กรอ้งแ้ไต
 ...เข้าวาเฝ้ิหายคองคตามหา
 คำโบราณเข้าวา กั้นมาทวงพระทวงธรรม
 เข้าวาเสย้ผ้ัวเปรี๊ยบเห้ือนเสย้เมือ้ง
 จะมีเงินเมือ้ง ไปห้ิงสอ้งคตามคัม
 ฉั้นจะหมนวมกั้นยั้คั้น
 ฉั้นจะหมผ้า กั้นสั้กรอยทอน
 ยั้งคิ้คข้ึนมา น้้าคานอ้งกั้ไหล
 เอยวาลั้ค ๆ คั้คความ
 เสย้แหบแ้สย้ศอ เลนเอาคอเป็นผง
 เสย้งกั้แห้ง อี้กห้ิงแ้รงกั้ถอย

ใ้ผ้ัวไปซื้อควายคิ้ จริ้งใ้ค้หาย
 นองมาแลอาลัยรั้กเอย (รั้บ)
 ฉั้นมาข้ินคณคแ้ค รอ้งใ้
 กั้นองมาคอยกั้นค้แ้ผ้ัว ไปไหน
 มายั้นระแ้งแลสย้บ หลั้บไหล
 ยั้งคอยมั้นยั้งไ้กลงั้บเอย (รั้บ)
 แหมกั้เฝ้ากั้นค้แ้ทกขั้ รอ้งใ้
 มาทอ อี้ปกับเจาของ ลูกชาย
 มาเห้ินลูกน้้าหน้า หมออาลัย
 ยั้งคิ้คยั้งคั้น มาห้ิงแน้นใ้ใจ
 เลากั้สค้ออาลัยจริ้งเอย (รั้บ)
 เรย้กอี้ปกับเจาของ ลูกชาย
 ใ้ไมมาอัยกั้บปะกะยา ไม่เป็นไร
 ชวนอี้ปกับเจาของ ลูกชาย
 สวณเจาของใ้ให้เจามาอัยกั้บยาย
 คิ้คถึงผ้ัวกั้ไม่วายเลยเอย (รั้บ)
 ว่าผ้ัวฉั้นไม่มา จะคองไป
 วาใจคิ้ฉั้นจะจ่า ใ้สั้ใจ
 ไ้คร ๆ มั้นคั้คองเคี้อ้ง ไม่วาไ้คร
 มั้นยั้งไม่เห้าคั้สทนมุ้ รววมใจ
 ไปเห้ือนเจาประคณ นะพอไหว
 ยั้งสั้ผ้ัวกอนอน กั้นไม่ใ้ค้
 ทำไมพอไหวมาไ้กลเมย้เอย (รั้บ)
 พอหงสย้นคณงาน นั้กระไร
 ฉั้นวาเพลงฉั้นจะลง ไม่ใ้ค้
 บั้ญญาของฉั้นมั้นกั้นอัย ลงไป

ว่าเห็นใครเห็นกลางเขี้ยวนะ โสภกลางฉันทมาในกลางไพรชฎี มันช่างเงียบสงัด เสียนี้กระไร
 นกกาเหวารองเว้ มันจับย่อยอกสะหวอง น้องก็มายืนมอง ยอกไม้
 จะเหลียวข้างซ้าย มันก็เปลาคา น้องจะแลไปทางขวา เปล่าใจ
 จะคิดอะไรมันก็ไม่ตกลง ว่าโอกรรมของกูเอ๋ย นี้กระไร
 ว่ากรรมอะไรเขี้ยวนะใจกู ว่าตัวฉันมันจะอยู่ ที่ไหน
 เห็นกลางโศภกลางมาที่กลางไพรศรี ออกของแม่นารี หมกอาลัย
 น้องมากินกันแต่น้ำตา คิดถึงตัวขึ้นมา ร้องไห้
 คิดถึงตัวเขี้ยวนะขึ้นมา น้องมาเดินในป่า คงไม้
 มีทั้งสิ่งสาเขี้ยวนะราสัตว์ ถ้าพบแล้วมันคงกัก ฉันทาย
 คิดถึงตัวขึ้นมา น้องนั่งร้องไห้ คิดถึงมาแล้วไม่วายรักเอ๋ย (รับ)
 รอยเนื้อวาตก รอยนูกว่าหลน ว่ารอยผู้รอยคน มีเมื่อไร
 ฉันทเห็นหลังคา โนนแฉะเรื่องๆ มองเห็นกระเบือ ่อง ไรไร
 เห็นผู้คนเขาประชุมกันมาก เอ่นี้เขาบวชนาค ทำอะไร
 จะตองหมอบเคียง เทนจะตองเสี่ยงไปดู ว่าลูกตัวฉันจะอยู่ กันบางไหม
 ว่าเดินลัก นกพลัดเขามา แลวกทอดทัศน์า ไร่ไป
 ค้างสี่พื่อ เขาตบมือกันฉันทัน เอ่นั้นใครระนั้น เป็นใคร
 แดพอเหลือบชะเง้อ แดพอแลไปเห็น ว่าใจคอฉันเด่น จริงให้ตาย
 เลยถาสุวาพอไอหมา นี้เอ็งมาอย่างไร น้องยังไม่เข้าใจเลยเอ๋ย (รับ)
 ไล่ กล่าวถึงเจ้าตัว มาแดงตัวกันออกกลม มานั่งเรียงเคียงพุ่ม เมียใหม่
 นี้ไม่รู้สักตัว เมียหลวงเขามาตาม เลยนั่งเรียงเคียงงาม กับแม่เหงาเคื่อนหงาย
 พุดกันจ้อ มาหัวรอกันรัก ทางโนนก็หยอก ทางนี้ก็หยิก
 มัน เอ๋ย มาอ้อหิงเขี้ยวซึ่งๆหน้า ไม่เกรงตัวจะร้องคา กันหรือไม่
 นอยหรือเจ้าตัว พ้อหัวกุมฝอย มามามีเมียน้อย กันได้
 คำโบราณเขาว่า มาเสียขาดคำ ถ้าใจคิดมันยังจำ กันได้
 แม่จะเอาน้ำเย็นว่าเข้าไปก่อน แล้วคอยเอาน้ำร้อน เข้าไป
 คอยๆถามเอาเนื้อความพหูหนว ชยัมเข้ามาหาตัว เข้าใกล้

ไสว ไหวจ๋าไหวจี้ ไหวจี้ไหวจ๋า มาหาหาหมี่
 สงสัยไค่ถาม ไอ้เนื้อความดี ๆ
 พอเมียบิลดวงไมลหนา หมคทาแล้วกู
 พึ่งมีสุนทร เข้าไปออนวา

ฉันทน์ เสนาะ น้อย ๆ น้ำถอยร่ำ
 มาไค่ถามว่าคำเคี้ย
 ทำไมไมรู้ วิชาทูลหัว
 บอกว่าเงินหลวงคลัง ให้แก่มาซังสี่

ไสว ไอ้ที่จริงฉันจะเลา ไอ้ที่กล่าวฉันจะรับ
 เงินทองซังสี่ ซากินเล่นไม่เหลือ
 บังเอิญข้าเป็นไซเห็นอ ไมไซไซยา
 หาหมอเขามา ไปรักษาไซเห็นอ

ฉันทน์ พังคำทูลหัว
 บอกว่าลูกจลกร่องให้ ลูกใหญ่กรองหา
 ไสว ลูกเล็กร่องให้ ลูกใหญ่รองหา
 บุญมา พอไหวเอ๋ย พอไหวพี

ฉันทน์ ฉันทน์กษัตริย์ องค์พระภักศา
 ยามเจ็บกันวค ยามปวดฉันทน์กับบ
 เสี่ยงพิพคกับใคร กันละพีชา
 ฉันทน์ ชื่นเสียน้อย ๆ ลอยหลงยังกะหงส์บิน

ไสว ฉันทน์เนื้อความ ร่องถามทูลหัว
 จิวควายไม้ไค่ไป แม่ฉันทน์เขาไม่วา
 ให้เจ้ากลับไปก่อนแมร่อยซัง
 บังเอิญมันเกิดเหตุ เกิดเรพ้อจับจน

ฉันทน์ บังเอิญช้อควาย มากล็บกลายเป็นหนู
 พอจาเจ้าตัวหัวผอย

ร้องเรียกพอไหวจี้
 เรียกไหวจะไหวจี้
 บิดบังเลยไม้อยู่
 ถามว่าแมคณแมมา

พอไค่ยีนน้ำคำ
 พอไหวมาร่องถามเมียบ
 ฉันทน์ร่องถามฉันทน์
 ให้แก่มาช้อควายคิ

ฉันทน์ มันไมไซถึงอับ
 ให้น้องรับไมเชื่อ
 เจ็บสาคนละปาง(สรพวงค)ทั่วทั้งกาย
 ว่าเงินทองข้าจะเหลือ

พอไค่พังคำฉันทน์
 รอพอไอ้หมา
 พอคิดถึงลูกขึ้นมา
 ให้หันหนามานี้

ฉันทน์ อยู่กันทุกเวลา
 นำวิชาอาชีพ
 เห็นเขาเล่นนั้นมา
 มารอยเล่นฉันทน์

ไสว คราวนี้แมร่องถามฉันทน์
 มะพีกลับเคหา
 พึ่งจะยอนถามคามหลัง
 เกิดเหตุสามหน

ฉันทน์ คราวนี้มันลอบเขารู
 นี้มามีเมียบน้อย

ยกใหญ่
 เป็นใคร
 สองฝ่าย
 ยังใจ

พอปราศรัย
 ว่ายังใจ
 ฉันทน์ไป
 ไค่หรือไม

ถึงอาย
 คำช่าย
 กันเมื่อไร
 จริงใจ

จริงใจ
 น้ำตาไหล
 เป็นไร
 หึงเขาสาย

เลี้ยงไว้
 แต่ไหน
 กันไค่
 กันออกไป

รู้ไหม
 กลับไป
 บอกให้
 เขาไมไค่

รียังใจ

	ครั้นจะถามเมีย กันหรือแม่	ทำไมถึงมาเชื่อนเซ	กันได้
ไสว	บอกว่าเป็นผู้ร่วมทอง เป็นน้องร่วมกัน	คราวนี้ให้แม่ถือฉัน	ไม่เห็นไร
	เขาเป็นผู้ทอง เขาเป็นเมืองเหนือ	มาช็อควายชื่อเรือ	จะไต่กลับมาชาย
ฉันท	อ้อ ว่าเป็นพวกเป็นทอง	ถามว่าเป็นผู้ทอง	ของชาย
	อ้อ ว่าเป็นพอง หรือว่าของพี่	ญาติพงศ์ของแกมี	หรือพ่อไหว
	ถามว่าเป็นพี่ กันหรือร่วมทอง	หรือเอาน้ำเข้าทอง	นะพ่อไหว
บุญมา	เอ๋ยพ่อไต่ทั้งเนื้อความ เอ๋ยมารำสอนอง	เสียงเขามาว่านอง	จำได้
	พ่อไหวฉันจะ พ่อไหวฉันจี้	นี้หรือเป็นพี่ยา	พี่ชาย
	บอกว่าเป็นผู้หรือว่าร่วมทอง	บอกว่าเป็นน้อง	ร่วมได้
	บอกว่าเป็นผู้ เชี่ยวนะร่วมทอง	ข้างแม่หนูเขาก็มอง	แต่ไป
	มันก็เล่าแถลง มาแจ้งตอนอง	พอไปคตหนึ่งทอง	
ฉันท	มีเจ้าของมาร้องเล่น	ร้องเหมือนยั้งกะแตน	ละไต่
	ฉันจะมีเนื้อความ ถามสักทน้อย	ถามว่าเจ้าเป็นเมียนอย หรือยังใจ	
	ถ้าแมนเอ็งเป็นเชียวนะ เมียนอย	ทำไมถึงมากินนอย	ตอนปลาย
	ฉันมาสงสัย กันอยู่ในใจคราวนี้	ว่าเราเป็นหญิงกษัตริ	รู้ไหม
ไสว	ว่าทางโน้นก็ ว่าทางนี้ก็	ไฉนจะมาฟังกับพี่	ไม่เห็นไร
	เมียนอยไหลหน้า หมกทาก็ตลวก	ปิดมึงแล้วไม่อยู่	ว่าแก่ไป
	ทางเมียนอยก็เกิดหวง ไอ้เมียหลวงก็หึง	มันพูดจากมึง	กันมากมาย
	ก็แต่พอสบหน้า ว่าตัวเขาก็เลียง	เลยนั่งฟังเสียง	สองฝ่าย
	พิศดูเมียหลวง มันก็หะมัด	เมียนอยก็จัด	ไม่ได้
บุญมา	ว่าฉันจะขอ นะพ่อไหวจี้	ให้หันหน้ามานี้	เป็นไร
	กูแม่เมียหลวง เขาหึงหวงทั้งหึง	จะเกิดเรื่องเกิดคิง	ยกใหญ่
	หรือแม่มีธุระอะไร เขามาไถถามข่า	ถามแม่บุญมา	เรอะยังใจ
	ถามว่าส่งตัวส่งเตี้ย ไต่เป็นเมียเป็นผัว	ไต่รวมท่ายจมหัว	กะพ่อไสว
	ก็พ่อไสวจะหึง เมียนอย	บอกวานองกินนอย	ตอนปลาย
	พ่อไหวฉันเอ๋ยแหมข้าง เอาสายศอนี้มาทำสายสร้อย หลอกแม่มานี้ไหนนอย		เขาไต่

	ฉันว่าฉันจะไม่กินน้ำโตศอก	บอกว่าของแม่คอก	คนใด
ฉัน	ซา ฉ่า ซ่า เอย อะเจ้าตัวหัวผอม	เอ็งม่เป็นเมีย่น้อย	กันใด
	ทำไมมาดักกันเขี้ยวนะปลาเอา	ไม่เลือกกันว่าตัวเขา	ตัวใคร
	วาออเป็นเมีย นะเมียน้อย	เอ็งจะมากินอ้อย	คอนปลาย
	ให้พอใส่เขาเป็นอ้อยกันนี้หนา	ข้างแม่มันเขาจะปรา	นิตย
	ให้แมบุญมา เขาเป็นหีบน้อย	ให้พอใส่เขาเป็นอ้อย	ลำใหญ่
	ให้แมบุญมาแม่หีบเอาแต่น้ำ	ให้พอใส่ชักล่า	ดึงไป
ใสว	ทางโนนก็ควาทางนี้ก็ค	ให้เลือกรากันเสียที	จะเป็นุไร
	บอกว่าพี่เป็นชาย ก็เปรียบเหมือนแม่ข้าวเปลือก	หญิงยอมให้เลือก	โตทำก็เข้าใส่
	น้องเป็นตายพี่ไม่จาก จะขอฝากชีวิต	มอกม้วยมรณา	ไม่ไปไหน
บุญมา	ไหวเอยพอไหวซา	ให้หันหน้าเข้ามา	เป็นใจ
	มาแยกกระดอง ไปเสียทั้งสองบา	พอไหวเอยจะเอาหน้า	ไว้ไหน
	ทางโนนก็เมียทางนี้ก็เมีย	ไอ้ไหวเอยจะเลีย	ข้างไหน
	ให้มาเป็นหีบ คอยหีบเอาแต่น้ำ	จะ ให้พอไหวชักล่า	คืนไป
	ก็แม่เป็นเมียเก่า แมคงเคยมาก่อน	เห็นแม่เคยทางรอน	กะทาย
ฉัน	ฉันเป็นเมียเก่าฉันเอามาก่อน	ฉันรู้จักทางรอน	กะทาย
	ทาซางเอย ทาซมไบยอ	หัวสะพานหมตอ	ใบไม้
	เอ็งมาลาเขี้ยวนะซาเอา	ไม่เลือกกันว่าตัวเขา	ตัวใคร
	รูปร่างก็สวย มาแยงกล้วยของซาไป	อะอีกนไม่อายคนเอย (รับ)	
บุญมา	หาว่าฉันรูปร่างก็สวย ๆ	จะหาว่ามาดักกล้วย	เขาไป
	ฉันไม่สู้บล่า ไมค์ลาคูเลา	ฉันมาหลบตาเอา	ไม่อาย
	ฉันก็สู้บล่า ฉันก็คลาคูคี่	เขาบอกว่าเมียเขาไม่มี	จริงให้ตาย
	เขาบอกว่าเมียอื่นเอยก็เมีย	ไอ้เมียที่สองที่	ปลอยไป
	ว่าอีกนโรงไฟ โรงขาวใส่ โรงข้าวสาร	ไอ้ไว้รับทหาร	ปีกลาย
	เขาเอาไปใส่โรงตรอก	อี่เมียอื่นร่อยคอก	เลี้ยงไม่ได้
	บอกว่าตัวก็มึง นี้ใครไปหึงเอามา	ทำไมไม่ชมกันให้คา	เข้าไว้

ฉันทน์ บอกว่าฉันของข้า เอามันไม่อยู่
 ไสว บอกว่าราชาข้าบอกว่าข้าไว้ก่อน
 เสียงมันคึกกันอึง เสียงเขาหึ่งกันเอ็ด
 ฉันทน์ ทำไมไม่ปลดกันให้ออก ให้ไปกรอกถึง
 ให้ไปกินกันให้หมด ให้ไปกคกันให้มิด
 บุญมา ข้าจะเอาเสียให้หมด
 ทำไมไม่กคให้แน่ ทำไมไม่แฮให้ชาก
 ฉันทน์ ก็ทำไมฉันเขามึงเอาไปกค
 ไสว ว่าทางโน้นก็ดี ว่าทางนี้ก็ดี
 บุญมา บอกว่าฉันเขากระไร เสียเขาไปกค
 ครึแม่เมียหลวง เฮยพุดหลวงไม่ให้อึง
 คุณแม่เอ๋ย อีแม่เมียหลวง
 ฉันทน์ เอ๋ยวานิ่งเมียหลวง
 จริงซิมหลวงหลวง เหมือนค้ำพายเท่านั้น
 บอกวานี่รีเมียนอย
 หนอยเขาฉันของเขานี้เข้าไปกค
 บอกว่าแม่เมียหลวงอยู่เขาแล้วววจนหายอยาก
 เอาฉันไปหมก ให้มึงกคให้พอ
 บุญมา ยั้งนี้งามเอ๋ยแมงามทรัพย์
 ให้เอาไหมคำ เขามาทำปอ
 ฉันอยากจะถาม แม่ฉันเอ๋ยสักตัว
 ฉันจะล้างปลาสดกินของแมมาตากแดด
 แม่ฉันเอ๋ยให้เอาไปให้หมก
 บัวฉันทน์ บอกว่าหยกก่อนเขี้ยวนะแม่บุญมา
 เจ้าของเขาว่ายังสี่อกหนามาแปน
 ว่ามาถึงจะมาฟังหลังรู
 มันอยากจะไปหารู ใหม่ใหม่
 แม่คุณจะนั่งใจรอน กันไม่ได้
 ก็เพราะไอร้ายเรื่องเมีย (คนฮา)
 ให้แน่นตึกเหมือนยังกับตั้ง ตึกได้
 อึมาเอ๋ยไม่ตองคิด ถึงใคร
 กลัวนางเมียเก่าเขาจะอด คาให้
 คูปากมึงยังกับฟอด ปลาไหล
 ให้เล็กกรากันเสียที เป็นไร
 ตอนเสียยังกะฟอด ปลาไหล
 มือไอทำไมไม่คึง ซิว
 อึแมรทหลวง เห็นไกล
 หาว่าหขากหลวง เหมือนค้ำพาย
 ฉันถึงไคหลงหี ไม่ไปไหน
 คุดหน้าตาแซมชอย เสียนี้กระไร
 เฮยมันจะอนแล้วตลอด กันที่ไหน
 มะมาซาแล้วเอาไคกาก กันไปใส่
 อึมา เอ๋ยให้มึงล่อ ให้สบาย
 ให้เอาฉันของเองกลับ คืนไป
 มาชิมารั้ง เอาคอ พอไสว
 ให้แม่ฉันนี้เอาฉัน แกไป
 จะล้าง ปลาเตลค อ่าง ตาย
 ถึง ฉันมันจะอด ไม่ว่าไร
 ก็แกเอาฉันขอ ข้าไปคา รูใหม่
 ยังขึ้นเสีย ยั้งกับแดน รังไฟ
 ให้เอาคำแยะเข้าไปภูหีให้

เพลงเกี่ยวข้าวสั้น

วิทยากร

นางสมหวัง

นายโมรา

อ.อินทร์บุรี สิงห์บุรี

๑๕ เมษายน ๒๕๒๑

เพลงเกี่ยวข้าว

สำนวนที่ ๑

๑. ตะวันก็สายชายนอก เจ้าของแขกเขามอก เขาให้ออกกำเอย
(ลูกคู่ เอ็งเอยกำเอย ตะวันก็สายชายนอก เจ้าของแขกเขามอก เขาให้ออกกำเอย)
๒. มาเถิดมาแม่มา (ข้า) แม่นกกระทาคูชลุย
มาเล่นกับพี่มะมันดีกว่าคุย แม่ตูดังขุขุเอย
(ลูกคู่ เอ็งเงย ฟูเอย มาเล่นกับพี่มะมันดีกว่าคุย แม่ตูดังขุขุเอย)
๓. มาเถิดมาแม่มา แม่นกกระทาคั่วแก้ง (เฮ้ เฮ้)
พ่อของฉันอยากไต่ลูกกะไต้เป็นเพลง (เฮ้ เฮ้)
ฉันคู่แต่ฝูงมุนษย์ ไม่บริสุทธิ์เหมือนอย่างเอ็ง (เฮ้ เฮ้)
ไม่ทันจะเอามันเข้าไปเอง ในแม่เพลงทุกคนเอย
(ลูกคู่รับ เอ็งเงย คนเอย ข้าไว้ลูกคู่จะห่ม ให้เขาแหงตูดน้อยถึงไต่ลอยตุกมา เข้ามาใน
โพรงนี้เอย)
๔. ตะวันก็บ่ายลงชายซอน เจ้าของนาเขาก็บอก ให้เราออกกำเอย
ตะวันก็บ่ายลงไปชายแสง เห็นผ้าลายชายแคงแคง ไครมาเล็งเออ เอ เอย นกเอย (รับ)
๕. จะให้น้องหินหน้าไปทางโน้น เอาให้้องหินกันมาทางนี้ (เฮ้ เฮ้)
จะให้น้องหินตุคคู่มุหรี ไปเสียแล้วก็พอรักเอย
จะให้น้องหินหน้าไปทางโน้น น้องก็เลยหินกันไปทางนี้
เอาตุคมาตุคไม่ได้ ฉันจนใจนะหม่อมพี่
จะให้แม่เย็บข้างเรือหยัง ที่ไหนยังมี
ฝ่ายชาวบ้านเขาเอาเต๋ปาก ไอนี้มันปากไม้ดี

ให้น้องหินหน้าไปทางโน้น	ก็ให้น้องหินกันไปทางนี้
ไอ้นวลน้อยสอยหมาก	มันพุกจาไม่กระดากเลยหม่อมพี่
ก็ศุกมันกูดไม่ได้	น้องจนใจเค็มที่
ก็ชาติถ้าแม่เย็บข้าง	เย็บอย่างไปมี
จะหลอกให้ไฟไหม้หมอย	ไอहार้อยเหล่านี้
ฉันไม่ได้กูดแก้วสอย	ของแม่ที่ยอยไหลปรี่
มันไม่ได้กรีดเม็ดใน	ของแม่ที่โยสลาลี
ก็เหลืองในยอหอมช่อจำปี	(ซ้ำ)
หอมเมื่อยามเย็นเอย	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร นางรำพึง คุณาวาส

อ.ทาเวือ อยุธยา

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๒

- หญิง เกี่ยวข้าวบ้านฉันมันไปเป็นอันมันไม่เป็นอี (ลูกคุณ เอ้ เอ้)
 ไต่ข้างเสี้ยม้าง ไ้รวงไ้รังมันก็ไม่มี (ลูกคุณ เอ้ เอ้)
 มันสั้นแหง ๆ อยู่แค่นี้ สักองคุลีเดียวเอย
- (รับ มันสั้นแหง ๆ อยู่แค่นี้ (ซ้ำ) สักองคุลีเดียวเอย)
 ชาย ข้าวเราพวงรวงสั้น ไ้มาแต่บ้านเจ้าเจ๊ก
 อยากจะดูให้รู้แน่ เอามือไปแหยที่ตรงเปิด เม็ด
 ข้าวสุพรรณบ้านเจ้าเจ๊ก มันมีอยู่เม็ดเดียวเอย
- หญิง เกี่ยวข้าวเกี่ยวปลา ไ้ข้างคันทาเอาไว้เซ้นัด
 เอาหม้อปลากร้า เอาพริกไปอังเข้า ๗ เม็ด
 จะทำพยศ จะอดแกงเผ็ด ไ้หน้าทั้ง ๗ คนเอย
- ชาย ไ้บอกกระสากลาหก เขาเรียกวานกเบญจมาศ
 ไปไหนไมไ้ใครจะรอด ไ้คอมันคอดเสียเจียนจะขาด
 หัวมันแตกเหมือนแกวกบาตร มันช่างประหลาดนกเอย
- หญิง ไ้บอกมันถือศีล มันหากินแต่พวกมัน
 แอมมองตรงของฝา เห็นโนรากับพระอาจารย์
 เสีย ๆ ไ้หน้าเหี้ย มันจะพาเมียไปไหนนั่น

วิทยากร นางใหญ่ บูชา
 ค.บางสาม อ.สองพี่น้อง
 สุพรรณบุรี
 ๑ มิถุนายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๓

๑. มาเถอะพอมมา ทำไม่ถึงมาจนปานนี้ (เฮ้ เฮ้)
 นั่งหุงข้าวแกงดูนี่ อะไร ๆ ก็เสร็จพร้อม มันซาคหัวหอมฉันยังไม่
 ไม่เชื่อลองชครสเอยยังก็ ฉันแกงกระตี่นางเอย
 (ลูกคู เอ็งเงย นางเอย ไม่เชื่อลองชครสเอยยังก็ (ซ้า) ฉันแกงกระตี่นางเอย)
 ซ้าก็ยลิ่ง กระตี่ก็เมย (ซ้า) ไอ้นกกระจอกมันกินคอกหนามเตย (ซ้า) แล้วก็เลยไปเอย)
 เกี่ยวเถอะนะแม่เกี่ยว อย่ามัวเดเหลียวเดียวจะมากก้อยเอย
๒. ใส่หมวกกะหลาป่า เอ็งมาขี่ม้ากะบูหัก
 ร้องเรียกเท่าไร เอ็งไม่ได้ยิน ก็ยกสันตั้นขึ้นกว่ายัก
 ลอยหน้า ลอยตามาหาจวก (ซ้า) พวกเจ้านักเพลงเอย
 (ลูกคู เอ็งเงย เพลงเอย ลอยหน้าลอยตามาหาจวก พวกเจ้านักเพลงเอย)
๓. ไปไหนมาพ่อน้ำแรด เอ็งไปตากแดดหรือพ่อนุ่ม
 ยกน้ำขึ้นล้างหน้า ไปเสยเกศาเสียให้ชุ่ม
 ซ้าคุ่ม กระแทกคุ่ม อยู่ในคุ่มนางเอย
 (ลูกคู เอ็งเงย นางเอย.....)

ศูนย์วิทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงเกี่ยวข้าวยาว

วิทยากร ภิกษุพร้อม
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
พฤศจิกายน ๒๕๑๔

ส่วนที่ ๔

บทไหว้ครู

อันตัวของฉัน เออ เออ เอ็งเงย ขออัญฐลี ไหว้องค์พระมุนีโลกนาถเอย
ยกมือประเศียน ขึ้นเทียบศีระชะ ขอไหว้พระบรมราชา (เฮ้ ๆ เฮ้ ๆ)
ลูกแก้วลูกขวัญตัวฉันเคารพ อยู่ทีในพิภพเมืองนาคราช (เฮ้ เฮ้)
ขออย่าให้ทาน ไหว้ทั้งพระแท่นศิลาอาสน์ (เฮ้ เฮ้)
ผู้คนนับถือทั่วทั้งเมือง เขาก็ไหว้เมืองพระพุทธิบาท (เฮ้ เฮ้)
ให้เสียงลูกว่าไปเหมือนการเวก วิชಾಯ่าให้อัจฉนที่คนประมาท
ขออภิวาทคุณเอย
(รับ อย่าให้อัจฉนที่คนประมาท ขออภิวาทคุณเอย)
อย่าให้อัจฉนที่คนประมาท ผู้ใดไม่อาจจะแข่งสู้
ลูกจะไหว้บิกรมารคา เมื่อลูกยาจะเข้าไปสู
หลายวันละ ๗ วัน จะไปเป็นคนก็ยากอยู่
ถึงยามปลดคกก็คลอกออกมา บิกรมารคาท่านไต่เลี้ยงไต่คู
กินน้ำที่เค้า กินข้าวที่ป้อน เมื่อลูกจะนอนก็ไกวอยู่
ไว้ผมขวัญเมื่อฉันเล็ก ๆ ลูกเจ๊กเด็กหลังหนู
พอเต้นคึก ๆ ให้นึกเกรง มาเล่นเพลงแปลกคู
เร็วลูกจะตก ช่วยยกขึ้นชู อย่าให้อายแก่ผู้ฟังเอย
เห็นลูกจะตกช่วยยกขึ้นเชิด เสียกายค้ายเถิดพ่อแม่จะหึง
ลูกจะไหว้ฝรั่งรำไหว้ ที่เข้าใจเพลงจริง ๆ
ให้สอนลูกสอนหลาน ให้ตัวฉันเสียเลย แม่หญิง

ถ้าอยากกินเหล้า ก็ต้องหา	ถ้าอยากกินปลาแล้วฉันจะบั้ง
แคร์ร่อนกลางวันช่วยกันมีกลอง	ถ้าแม่จะล้มไม้ที่มีกิ่ง
จงช่วยเอื้อนกฎครูจะทิ้ง	จะให้อายแก่หญิงเพลงเอ๋ย (รับ)
เอ เอ๋ย เพลงเอ๋ย คุณครูจะทิ้ง ๆ	ให้อายแก่หญิง....
ไหว้ครูสำเร็จในสงฆ์	ข้าขึ้นถือวงลูกคู่ก็พร้อม
แม่ชาวข่างามยิ่ง	คู่เพริศพริ้งงามพร้อม
คูโอสระอาทกัซชาติสิ้น	หาที่จะยิ้มทำที่จะยอม
ทั้งรูปทรงก็สงศรี	มันไม่ว่าจะพี่จะยอม
มันรักสนิทชิดเชื้อ	คู่พี่แม่เนื้อฝรั่งคงหอม
มาเถิดมาเข้าวง เถินทางตรง ๆ	ไม่ว่าเถินให้ออม
เข้าวง ๆ เถินทางตรง ๆ	แม้ว่าให้น้ำกะบักสะบอม ลูกขึ้นมาซ้อมเพลงเอ๋ย (รับ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทไหว้ครูเกี่ยวอีกส่วนหนึ่ง

จะไหว้ครูว่าลำหัวไม้	ขึ้นชื่ออยู่ในแขวงเมืองอ่างทอง
แถมเป็นนักปราชญ์ฉลาดคึก	มีสำเนียงขึ้นจำจอง
นึกกะไรให้ไหลมา	เหมือนน้ำคงคาในท้องคลอง
จะนึกกะไรให้คลองแกล้ว	เหมือนคังแก้วที่สอคล้อง
มาปกนมเลนชมอง	ลูกจะร้องเพลงเอ๋ย (รับ)
จะไหว้ครูทองคลองบางเม็ก	เอิกเกริกมีชื่อคัง
แถมเป็นนักเลงไม้ไธเก้งหัวไม้	เล่น.....
ถ้าใครจะสู้ข้าให้ไค้หน้าล้มหลัง	
เหมือนคังไม้หลักปักชีควาย	ทองล้มละลายแนวกว้าง
ถ้าใครจะสู้ให้หูกาง	ให้นั่งลงวางกำเอ๋ย (รับ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเกริ่น

ตะวันก็ควน เออ เออ....มันจวนเพล
 دمกระจายหลายเส้น เพลแล้วไม่เห็นมา เออ เออ...
 แม่ม " " " " เออมา เออ เออ เอ็ย เอ็งเงย

สายันท์ เออ เอ็ย เออ เอ็งเงย ตะวันเที่ยง
 คำภาทองเอนเอียงเที่ยงแล้วนะน้องรัก เอ เอ เอ
 " " " น้องเอ็ยรัก เอ็ย เอ เอ เอ็งเงย (เฮ้ ๆ)

ขึ้นก่า

ชาย มาเด็กหนาแม่มมา แม่มมาสำหรับรัก ถ้าแม่ไม่เล่นเสียวกับข้า ไปข้างหน้าแม่มคุณจะอด ๆ
 แม่คอกประกู ชูรสเกี้ยวนองจะอดเพลงเฉย ๆ
 " " แม่หนูจะช้ำอยู่ทางที่
 ขึ้นลงตรงคำของหนูก็ทำไ้ คีบตี ไ้หนองแม่เล่นกับพ่อพร้อม
 เหมือนไ้ก่กลมมโหรี
 มาเล่นพี่ทั้งสี่ทั้งสาม ไ้หม่นอร่ามมากมี
 ไ้ไ้นั้นเป็นที่ ไ้ไ้นั้นเป็นน้อง คนนั้นเป็นกลอง ก็คังตี
 แม่คอตังนะ แม่คอตังหนอด น้ำแห้งก็หยอาเข้ารูปี
 แม่คอตยตะริคคี่คี่คี่ มันคังยังปีเป่าเอ็ย

รับ " จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 " " เอ็งเงย เป่าเอ็ย (รับ)

หญิง ไ้คีนสำเหนียกเรียกหญิง น้องเองไม่นั่งอยู่ช้ำ
 แม่เหย็ยหัวซัง เขาซังหัวตู่ก่า เดินเข้ามาหาชายเอ็ย
 มีธุระอะไร ไ้บอกไปเสียวกับข้า น้องเหย็ยหัวซัง ซังหัวตู่ก่า เดินเข้ามาวางเอ็ย (รับ)

ชาย แม่เหยียบหัวชิ่ง ไปกระทิงหัวหญ้า
 ไอ้ชิ่งมันแห้ง มันจะแยงเอาขา ไอ้คอโสมนมันโผล่หน้า จะคอเอาขานางเอ
 หญิง ไอ้คอโสมนมันโผล่หน้า น้องเองจะเหยียบให้แน่น เหมือนตัวกับแผ่นดิน
 จะเหยียบให้แน่น จะเอาเคียวเกี่ยวเหง้า เอามันไปเผาเสียหัวคันทนา
 ชาย จะเอาเคียวเกี่ยวเหง้า เอาไปเผาเสียหัวคันทนา
 ไม่ใช่หญ้าคูกของกูกอก มันเป็นหญ้าอกอยู่กลางนา
 เคียนสี่เคียนสาม ไอ้ไฟก็สามไปทุ่งนา
 เคียนห้าเคียนหก ไอ้ฝนก็ตกลงมาจากบนฟ้า
 ไอ้หญ้าก็แฉลม ไอ้หญ้าก็แหลมขึ้นมา จะโคเคเหมือนเทวคาจะคิกว่าอะไรเอ

.....

ชาย สงสัยไคถาม อยากไคความซ้อสำคัญ
 ข้าวปลานาที่ น้องไคปีละกัพัน (๒)
 ให้เล่าละลอกบอกฉัน มาเถิดแม่ขวัญตาเอย (รับ)
 หญิง นาของน้องมันน้อยไม่ไคก็ร้อยกัพัน
 ชาย เสียงฝนน้ำท่า น้ำป่าไหลยั้น
 แควน้ำลักลไหลแห้ง น้ำแฉมันไหลหลั่น
 เข้ามาหลับกลับเมื่อต้น เข้าตอนกลางคืนหรือกลางวัน
 หญิง รุงเข้าก็ไปนา เย็นแล้วก็มาแค้นาน
 ปลอยให้น้ำมันแฉเจอแม่อัน ข้าวจนทุกวันนาเอย
 รุงเข้าก็ไปนา เย็นแล้วก็มาแค้นาน
 เอ็งทำไมไม่โคนเหลือโคนคาล ตั้งเป็นคันทนาเอย (ตรงนี้ว่าเจ็บ)
 ชาย เสียคยที่ลุ่มจะเป็นหาด เสียคยที่ลาดจะเป็นวัง
 ออกที่ระยับอับเฉา เหมือนคังสำเภที่อับปาง เอ้ ๆ เอ้ ๆ
 เหมือนชี่เรือเทียบเปรี๊ยะเพราะ ข้ามเกาะมาถึงฝั่ง
 พี่ไคไคก็ไม่มีลม เห็นว่าจะจมเลยมรณัง
 แม่ชาคีเชื่อเรือพาย ลอยนาในสายอุทกั

	ทำบุญหล่นกุศลก็ร้อง	ข้ามช่องให้ถึงฝั่ง
	พอถึงคลังฟุ้งหนี	สัญญาให้พี่ช่วย เชือกหนึ่ง
	อกพี่จะพองเป็นรอฟัง	ก้วยกำลังนะแม่เอ๋ย
หญิง	เหมือนชีเรือเทียบเปรี๊ยะเพราะ	ข้ามเกาะมาถึงฝั่ง
	จะไต่ใบก็ไม่มีลม	เห็นว่าจะจมลงกลางทาง
	เห็นผมใครโรยอยู่ไกลฝั่ง	น้องไม่อินังเลยเอ๋ย (รับ)
ชาย	" "	แม่ชาติเชื้อเรือนาย ลอยมาในสายอุทกั๊ง
	หลายฝั่ง	ให้เหนียวไหลอ้ายถึงฝั่งได้ไหมนะทางน้องเอ๋ย (รับ)
หญิง	ถอยนะถอยน้ำค้างยางข่อย	มันจะย่อยหยกหัว
	หน้ามีคต้ามัว	ไปหมดทั้งตัวชายเอ๋ย
ชาย	ถอยพอดถอยน้ำค้างยางข่อย	มันจะย่อยหยกหัว
	เคี้ยวเอาถ่อเข้าไปกระทัง	ไอน้ำก็แตกไหลรั่ว
	น้ำก็หยกหยกหัว	มันอยู่ที่ตัวนางเอ๋ย (รับ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงจาก (เกี่ยวข้าว)

(ร้องตอนเย็น ๆ กลับบ้าน)

ชาย

กรรมวิบากจากจกเหมือนยังพระรดกับเมรี
 มาลักเอาท่อยาพระรดก็พาเอาเออหนี
 แลลวกลับบุรีรัตนไปครองสมมติกรุงศรี
 เอาพี่เลี้ยงมาเทียมหนิง จะกล่อมขวัญนางเมรี
 ขอเชิญนางกลับธานี เถอะแม่เมรีเมียเอย

บทล้อ (เกี่ยวข้าว)

จะบวชเป็นชีใหม่หนักเลิศ	ไม่เห็นประเทศที่ไหนสักที เฮ้ ๆ เฮ้ ๆ
จะอวคตัวก็กลัวเขาวา	อยู่ เป็นสี่กาทามช้อบาลี
จะบวชเป็นชีให้หนีว่าคาญ	ไม่ไปเทศน์กุ่มารมัทรี
ชักลูกประจำ มือคล่าแต่ดี	ผ้าขาวก็ขี้ลงเอย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงระบำบ้านนา

วิทยากร

นายแสวง คอกบัว

นายคอม มั่นคง

นายชู คอกบัว

นางชอย มูลศรี

นางมะลิ มูลศรี

นางบัว รุ่งเรือง

ค. บ้านบางลูกเสือ อ.องครักษ์

นครนายก

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

สำนวนที่ ๑

บทไหว้ครูชาย

พ่อเพลง

ลูกคู่

ยอกรชู้ตี ลีบนิ้วขึ้นวันชู้ตี

(เขาวางามเอย ยอกรชู้ตีลีบนิ้วขึ้นวันชู้ตี เขาร่างามเอย)

มาชีพ่องจูงวอนไหว้ ไปทั้งชายทั้งขวา

จะไหว้ครูบา (ล.ค.ซ้ำไว้) วันนี้

จะไหว้พระพุทธ ลูกจะไหว้พระธรรม

คุณที่มาแนะนำ (ล.ค.รับ) กลอนดี

ลูกร้องอะไร ขอให้เข้าใจคล

คล้าย ๆ เหมือนเมฆที่ ฤาษี

ลูกไหว้ภาคน้ำ แล้วหันมาไหว้ภาคฟ้า

ไหว้พันสุขา แม่ธรณี

ลูกคู่

(ยอกรเจ้าเอย วันชู้ตี เขาวางามเอย

แม่ยอกรเจ้าเอย ไห้ยกขึ้นวันชู้ตี เขาวางามเอย)

ก็ขอให้เข้าใจคล เหมือนเรือที่

ลูกร้องอะไรขอให้แคล้วคล่อง

ไปทั้งท่านคท่านอง กลอนดี

ลูกไหว้บิคร หินมาไหว้มารคา

ที่ปกบิกรักษา มาหลายปี

ที่ได้คุมอุทร เออท่านได้ป้อนข้าว

ตั้งแต่เย็นจนเช้า วันนี้

ลูกประคิษฐ์คิกกลอน ถ้อยสุนทรขอให้คล่อง

ไปทั้งท่านคท่านอง กลอนดี

ขอให้เข้าใจคล เถอะเอยครูบา

เมื่อลูกจะลั่นวาจาให้เข้าหน้าใจจี

ลูกคู่รับ
พ่อเพลง

(ยกกรเจ้าเอย....)

ไหว้เจ้าพ่อบางลูกเสือที่เคยศักดิ์สิทธิ์
ที่ได้มาคล เอย ตัวท่านมีฤทธิ์
ถ้าแม่หญิงใดใครเอยจะเข้าสู่

ที่วามรอนมีฤทธิ์....ฤทธิ์
ขอให้บาศักดิ์สิทธิ์ เกะนะนี้
ขอให้แพ้รู้ไปในท่านองกลอนลี

ลูกคู่รับ

(ยกกรเจ้าเอย...)

บทเกริ่นชาย

พอไหว้ครูเสร็จสรรพ แล้วขยับร้องเชิญแม่สาวระบำ ก็ด้อยสุนทรغامซ่าซานไซ
มาเถอะมาน้องมา มาร้องระบำ มาเล่นกันคนละครำ มั่งจะเป็นไรไป
ทาร์เจ้าเอย รำเอยไม่วี เซว่าเอยงามเอย (ซ้า)

ลูกคู่

วามาเถอะแม่มาน้องมา มาว่าคนละครำ
วันนี้มาเล่น เล่นกันพอหอมปาก
เรามาเล่นเรื่องรัก เรามาซักเรื่องคลุม
จะเน้นอยู่นัก น้องจะซักอยู่ซ้า

เรามาเล่นระบำ อย่าเป็นไร
เข้า ๆ เราก็จากกันไป
แม่คุณแม่อย่าเสียคุณ เสียกาย
ว่าพระสุริยา นั้นแหละจะไม่ (ซาไว้) คอยใคร

ลูกคู่รับ

(รำเอย...)

มาเถอะมาน้องมา จะทำอยู่ที่
ว่าเราขึ้นเสียง มาทำบุญ
เรามาเล่น เล่นกันแต่สนุก
แม่จา อยู่นิ่งอยู่นาน มันจะรำคานผู้ฟัง
พระสุริยัน มันก็ไกลเข้ามา

เล่นกันชะในกินนี้ ไม่เป็นไร
เสียงเรามันไม่สูญ มันไม่หาย
มันจะพอเปลื้องทุกข์ เปลื้องกาย
ทั้งผู้ยืนผู้นั่ง ชาวชาย
ว่าน้องเอย จะซ้า จะซ้า อยู่โย

ลูกคู่รับ

จะนั่งอยู่นาน มันจะรำคานผู้ฟัง
พ่อแม่คุณนึ่งอยากจะฟัง เรื่องราว
พ่อแม่คุณนึ่งอยากจะฟัง เนื้อเรื่อง

ทั้งผู้ยืนผู้นั่งชาวชาย
น้องรักแม่จะซ้า อยู่โย
พระสุริยันแหมมันจะเปลื้อง แคไหน

(ลูกคู่ ทาร์)

บทไหว้ครูหญิง

แม่เพลง ขอกรเจ้าเอ๋ย ลูกจะขอวันทา
 ลูกคู่ เขาร่างงามเอ๋ย ขอกรเจ้าเอ๋ย ลูกจะขอวันทา เขาร่างงามเอ๋ย
 แม่เพลง มือลูกสิบนิ้ว ยกขึ้นหว่างคิ้ว (ฉาคชา) เสมอเคี้ยว
 ค่างคอกไม้รูปเทียน (ฉาคชา) ขอบูชา
 จะไหว้บิคา มาตุเรศ เบื้องกอเกศของข้าพเจ้า พระคุณล้นเกล้า จนใหญ่มา
 อุตุสำหิไกวเปดเทกกลม ไม้ให้เรือกโตโรตอม หน้าตา
 แม่เอ๋ยอยู่ไฟเสียแทบจะตายเสียไปทั้งเป็น แม่จะร้อนหรือเย็น ไม่ว่า
 แม่ขึ้นกระคานไฟจนหลังไหลถลอก หน้าคำข้าชอก ... เหลือทน
 ลูกคู่ ลูกจะยกคุณพระมารดาแม่เจ้า วางไว้เหนือเกล้า เชี่ยวนะพ่อนนาเกศ
 แม่เพลง (ขอกรเจ้าเอ๋ย...)
 แม่เพลง ขอกรจะระบำลูกยกมือขึ้นประจำเหนือเคี้ยว ขอให้ลูกว่าแนมเนียน... เหมือน
 เพลงที่รำเชียวนะแม่นา
 จะไหว้พระเสื่อเมืองทรงเมืองที่กระเคื่องกระเค้นเคช จะไหว้กษัตริย์ทุกประเทศ .. วันทา
 จะไหว้เสื่อเมืองเรื่องฤทธิ์สาระทิกทวนคร มาสังกะเสริญเกษมสสุ น้ำเสียง
 ลูกคู่ ลูกสู้สุดสำหิ... (แม่เพลงเหนื่อย จบคือ ๆ)
 ลูกคู่ (เขกร...)

บทเกริ่นหญิง

ไคยีนเสียงแจ้ว ๆ เข้ามาแจ้วหู้จ่า มันจะประสานขานข้า
 น้องยังไม่แนสำเนียง (ฉาคชา) เอ้ พ้ออยู่ที่รองไหน
 เสียงใครมาร้องเรียกอยู่ที่หางหลังบ้าน เห็นจะเป็นพวกขอทาน คนโค
 เอ๊ะ นี่พวกขอทาน ทำไมมันไม่ตีโหน ทำไมไม่ร้องตะโกน เจียวนะพ่อนะก็หาใคร
 ร้องตะโกน (ฉาคชา ฉาคชา)
 เสียงเป็คักไว เสียงไก็้เร้า หมูหมาทอนเท่า มากมาย
 หรือจะเป็นพวกขี้เหล้าละพ้อเอ๋ย เมายา เห็นที่จะเข้ามา คั้นทำไม

สาวน้อยเยื้องยอง เข้าไปในห้องเครื่องแทน จึงพากันตบแต่ง ร่างกาย
แต่งตัวเสร็จพลัน น้องไม่ทันอยู่ช้า เลยออกจากห้องเลขา ซอยเอ๋ย เรือนใหญ่

บทแต่งตัว

หญิง

น้องก็หยิบผ้าแพร พาดมาสวยจริง ไ้หูกก็ใส่คั้งคั้ง ไว้ข้างใต้
หัวลือนอยเอามาซอยเสย เส้นผมน้องก็เลย กระจาย
พอวิตกไปชะเส้น น้องก็เห็นงาม น้องก็หยิบเอา (เชี่ยนวนะพ่อ) มั่นใส่
พอหยิบแหวนน้อยพลอยนพรัตน์ ไ้สียบสองนักษัตรสวมใส่
มาเถอะพวกเราแก่จะมาอยู่ช้า เออะ พวกผู้ใด ใครมายังไง
น้องลงจากพ้อคุณชะเคหา ก็มีไ้ซ้าอยู่นาน สองคนแม่ก็ผ่าน เรือนใหญ่
เสียงพ้อยกมือกวักแม่เอ๋ย ไปป่องหน้า ก็โมเมเถอะแก่ก็มา กันทำไม
ถ้าพ้อชู้ระเย็น พ้อเอ๋ยก็ให้หยุดก่อน มาเถอะชู้ระร้อนก็ให้พวกแก่เลยไป

แม่เพลง ๒

บอกวาชู้ระร้อนเลยไป
ไ้บ้างถือมีด ไ้บ้างถือมีนงก็ยื่นจงน เออะ ผู้พี่จะไปปล้นผู้ใด
เอาถ้ำพันน้องก็หนี มาเล่นเอาคีน้องก็ตก มาเหี่ยวแห้งหายหมด ไปทั้งกาย
ร้อง เรียกขวัญเอ๋ยขวัญมา เถอะมึงจะกลัวคนบ้าอีหนูเอ๋ย กันทำไม
มารวมหอแม่คิ้วเป็นเหมือนยังกะแรก เนื้อน้อย ๆ พลอยกินเจ็บ ทั้งเนื้อนอกเนื้อใน
แต่พ้อเหลือบเห็นคนนีกงนยั้งงัน เออะว่าไปไหนกัน—มากมาย
แต่พ้อเรียกคำหนึ่งแม่คุณทะเล้งลงมามอง แต่พ้อเรียกคำสอง หยุดไ้
แต่พ้อเรียกคำสามแม่ระบ้าน้องไม่ช้อ แม่ขวัญทองออกปรีอวี่ปรีอเนกรุงใน

บทประ

ชาย

ว่าขวัญทองวี่ปรีอก็สงสัย
ว่าทองเห็นคนนีกงนยั้งงัน ไปเสียจนมึงจนขวัญ (ชาไว้) หลุดหาย
ชื่อว่าขวัญทองห่อ เอ้อ เอ้อ แม่คุณน้องหค จนตัวเย็นเป็นเหน็บ เมื่อน้องก็พลอยเจ็บ
ไปกระทั่งเนื้อนอก(—)เนื้อใน
ว่าเรียกขวัญเอ๋ย ขวัญมา ขวัญจะไปกลัวคนบ้า—ไม่ไหว

ชวิญจะไปนอนคว่ำไปนอนหงาย
 ว่ามาแม่มมา ถอะแม่ชวิญแม่คนสวย
 เหลือบมาเห็นคนแม่ก็จงนยั้งัน
 เป็นพวกขอลานทำไมมันไม่มีโทษ
 ไม่ใช่ขอลานนี่มันไม่มีโทษ
 (ใช้สองลูกแฉวง โทณ) (หัวเราะ แล้วหยุด)

ชาย ก็มาชวนกันเล่นระบำ
 นาน ๆ เจอทีปีเจอหน
 นาน ๆ เจอทีปีเจอหน
 ฉิมไม่ไร่พ่อบุญปลูก
 หญิง
 ถามว่าพ่อโยธินพี่เอ๋ย ทำถิ่นอะไร

ชาย พี่ทำกินแม่คุณน้อง เอ๋ยทางไร่
 ยังอยู่ณะคนเดียว ภายที่เหี่ยวติดคี
 เหี่ยวสุสี ไม่เจอสาว
 ฉิมว่า ธรรมชาติมันแม่คุณค้าขายทำไร่กันคนละเจ้า ทำนาได้ข้าว เท่าไร
 ว่าพี่ก็เป็นทุกขมันทุเลาไม่พอน
 ไม่มีพวกลิง น้องเอ๋ย ไม่มีพวกเขา
 หญิง
 ใ้อว่าแม่เอ๋ยฉิมจะขอถามที่
 ใครเขาจะไปเชื่อ แสงเอ๋ยคำพี่
 ถามว่าทุกวัน พ่อโยธิน
 เห็นใจถอะน้องถอะนะแม่งามหน้า
 เล็กนักพวกน้อง แสงเอ๋ยที่ทำนา

ชวิญจะไปเล่นวัวเล่นควาย
 มากก็กินกล้วยเออว่าแม่คักกล้วยน้ำไท
 ว่าจะไปไหนกัน ไค้ใหม่
 ให้มันมาแม่เอ๋ยตะโกน คำไท
 มีสองลูกโยนโยนโยนแม่โย แฉวงไกว
 ว่าแม่เอ๋ยกันคนละคำ ไม่เป็นไร
 ไม่รู้ว่ายากจน กันยังง
 คนมันต่างตำบล มาไกล
 ถามว่าทุกวันมีทุกข อะไร...

ทำไร่...แม่คุณช่วยเอ๋ย ไถนา
 อีกลูกเมียก็ไม่มี ที่ไหน
 วันนี้พี่มาพบเจ้า ฝั่งใจ
 ก็ไม่มีเพื่อนกอดนอน ทนากาย
 วันนี้มาเจอสาว เจ้าแก้มใส
 หญิง
 วันนี้เขามาเจอสาว แก้มใส
 ว่าลูกเมียแถยังไม่มี ติดกาย
 มีเมีย แต่ไม่มี ทำไค้
 ถามว่าแสงแกทำกิน กันยังง
 ถอะทำไร่ไถนา กันยังง
 มันไม่เป็นมูลค้า เท่าไร

ชาย ๒ โทนเล่าจะเสียเล่ากันเอยเสียแรง
 ยิ่งยากยิ่งจน เคี้ยวไม้จนกว่าเขา

ชาย ว่าแม่มาเองมา ทำเอยทำนามันก็ไค้ข้าว
 พอน้ำแม่เอยมันหลาก

นครนายก เขายินสายน้ำน้ำ
 ตำบลบางลูกเสือ จนเหลือแกมเปล่า
 แต่พอน้ำหลากน้ำก็มากท่วมล้น
 ไร่ราษฎรพากันไปขอเสนอ
 ที่ว่าทางหลวงกระทรวงเกษตร
 ให้แจกข้าวสาร ชาวบ้าน ชาวของ
 ฝันเลยไม่กล้า บัวเอยจะคุย
 พนมมือ นมัสการถึงในหลวง
 พระเจ้าแผ่นดินที่หากินในเขต
 ขอให้อายุของท่านยืน
 พระคุณของท่าน ขอให้ไปส่ง
 ขอให้ปกครอง ทุกสิ่ง
 ฝันเอยให้พร ท่านจริง
 จะอยู่ตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์
 ไร่น้ำท่วมมาพากันละบ้าน
 พากันเข้ากรุงเทพ พากันไปหางานทำ
 แต่มองน้ำท่วมมา พากันไม่ตก
 ไร่เจ้าประคุณลูกมาก มันจะยากเสียจริง ๆ
 เข้าไปหางานทำเสียในกรุงเทพ
 เพราะไอ้ความจนของบางลูกเสือ
 ว่าอนิจจังพอไค้งานฝรั่งก็หนีไป
 ว่ากรรมเอยกรรมแม่คุณเอยทำมา

โอโฮ คนงานไม่รู้เลยว่าเราจะทำยังไง
 ทำนาไม่ไค้ข้าว เสียใจ.....

บีนี่เสียเปล่า น้ำไหล
 เชี่ยวมันก็มาก แม่เอยไม่หาย
 สงสารแต่พวกนาคำ นาไร
 มันก็ไค้ข้าว เชื่อชาย
 เสียหมดไปทั้งตำบล ยังคนไค้
 ที่แค่อำเภอ หันใจ
 ท่านยังสมเพช อย่างไทย
 มันคนละมากพี่น้อง แจกให้
 ท่านอุทิศส่าห์มาแจกปุ๋ย เอามาให้
 พระพุทธเจ้าหลวง ใหญ่
 ปกครองซึ่งประเทศเมืองไทย
 คล้าย ๆ หนึ่งปี สมใจ
 ไปถึงพระธรรมพระสงฆ์ ไกลไกล
 ปกครองทำกิน.....
 หันมาหาแม่ผู้หญิง จะทำยังไง
 บีนี่น้ำมาก มากหลาย
 อยู่เมืองอยู่บ้าง ไปไทย
 กรรมเอยกรรม ฉิบหาย
 พ่อแม่เลยเป็นทุกข์ เสียเกือบตาย
 มีลูกผู้หญิงแล้วไป ไค้ไค้
 บางคนไปหัดเซฟ เสียเมื่อไร
 บ้างไปอยู่ท่าเรือ กันมากมาย
 พอน้ำท่วมมันบ้า เสียหาย

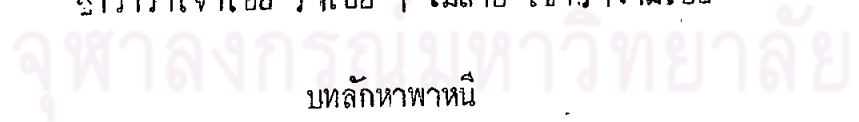
ไอน่านน้ำท่วม เอ้อเฮอ เคลื่อนย้ายจะไ้จริง ๆ ไม่ควรทอดทิ้ง ผมไป
 พวกราษฎร เขาก็นอนเป็นทุกซ์ เคลื่อนย้ายไม่เป็นสุข....
 บางคนเสียค้ำขจรรองไห้กันเองช่วย ว่าทางหน่วยเคยช่วยผมเสียหลาย
 ท่านรักษาเอ้อเฮอ เอ้อ บุคคล สักมีทุกซ์อุกหนุน ช่วยให้
 ท่านจะอุค จะหนุนในแม่น้ำ ว่าท่านไปแล้วเราจะทำ กันอย่างไร

บทเบ็ดเตล็ด เรื่องการเขานา

<p>พอ ส่งสารคนจนที่เขาไม่มีนาทำ ไปทำนาเขานี้ไม่ไค้ข้าวมากน้อย แตนคนทำมันแสนจะช้า หลือทน กรว้าฟ้าหรือกั้ทนกรว้าฝนก็ลำบาก บางคนรวยเขาก็อนิจจัง กรรมเอยกรรม คนทำนาแล้วไม่กลาจะคู้ย มานะ มานะสู้สละทำกัน ค้าเขาแบ่งไปบางร่องไห้กันจริงหนอ บางคนลูกมากเลยกั้กระทม กรรมเอยกรรมเพราะเราไม่มีนาทำ จะทำยังงัย ไม่มีนาทำเราจะตองนอนชม ฐาวาวาเจ้าเอย รว้าเอย ๆ ไ้ลาย เขาว่างามเอย</p>	<p>เขาอุคส่ำหน้าค้ำ (ง้าไว้) แคนค้าย บิละรอยสองรอย เจ้าของเขาไป ตองกรว้าฟ้ากรว้าฝน รือยไป ไปเสียด้วยความจนยาก ยิ่งใหญ่ เออไรละท่าถึง ตายต้ายต้าย เพราะเราไม่มีนาทำ จะทำยังงัย มันจะตองใสบู้ย ทำไป จะจ่ายหนั้จ่ายสิน เขาไป ไซ่กั้กั้ไม่พอ...เสียจะให้ เพราะไม่มีจ่ายนุ่งหม ลูกร่องไห้ ลูกเต่าจะตองบนบนเอยบนไม่สบาย เขาร่างามเอย</p>
---	---

บทลัทธิพาทณี

มาน้องมาพี่จะพาน้องหนึ้ ขวัญทองแม่ไปกับพี่ ไปไหม
 เราพากันไปก่อนเรากั้ยอนมาแดง ผากระดานไม้แดง พี่จะไห้
 เราพากันไปเสียก่อนเรากั้ยอนมาเซณี ถินในวันพวกัน มันก็ไค้
 ว่าเรามาสุมารขอช้ำกั้ทอหลือทน เพราะพี่มันหรือกั้จก ไซ้ญุใจ

	<p>ในการ<u>สูกู</u>ใครก็เห็นว่าดี <u>อันการ</u>สูกู <u>อัฐ</u>ต้องไรหลายแสนแคงแม่แทนนมโต คนเช่าระแแรกเป็นคนแก่ชรา เรารักกันหนา เรามาพากันหนี เราพากันหนี แล้ว<u>พี่</u>จะย้อนมาแคง</p>	<p>แต่<u>แท้</u>ที่จริงมันคือเมื่อไร มันลำบากแม่<u>พ่อ</u> หญิงชาย จะ<u>ต้อง</u>มาวานลุงโค แผลมไถ เอาไป<u>พูก</u>ไปจา ตามได้ ไป<u>แม่</u>ไป<u>ไหม</u>ละกับ<u>พี่</u> ไค้<u>ไหม</u> ไอ้<u>ปาก</u>กระทาน<u>ไม้</u>แคง <u>พี่</u>จะ<u>ให้</u> น้ำ<u>ตาน</u>น้องก็ไหล เลอะ<u>หน้า</u> ไม่<u>รู้</u>เลยว่าจะ<u>ทำ</u> เสีย<u>ยัง</u>ง แต่<u>ต้อง</u><u>ทัก</u>สินใจ <u>วิสัย</u> ก็<u>ไป</u>เหมือน<u>ขง</u>กะลาว <u>นะ</u>น้อง<u>เอ๋ย</u> ตาม<u>ควาย</u></p>
หญิง	<p>...<u>พี่</u>ที่<u>บอก</u> ให้<u>น้อง</u>ไป ว่า<u>เวร</u>เอ<u>ย</u>เว<u>ร</u> ว่า<u>กรรม</u>เอ<u>ย</u>กรรม ว่า<u>คง</u>แสน<u>อาย</u> <u>น้อง</u>นี้<u>อาย</u>แสน<u>อาย</u> จะ<u>มา</u>ผูก<u>ผ้า</u> <u>หนี</u>ตาม<u>เขา</u></p>	<p>น้อง<u>เอ๋ย</u> <u>พี่</u>มัน<u>จน</u>...<u>เช็</u>ใจ แม่<u>ระ</u>บ<u>่า</u>เห็น<u>ง</u>าม ไค้<u>ยัง</u>ง ทำให้<u>พี่</u>น้อง<u>คอม</u>ก<u>ิน</u> ก<u>ิน</u>ส<u>มา</u>ย เรา<u>เก็บ</u>เอา<u>ไว้</u>ก<u>ัน</u> ก<u>ัน</u>เสีย<u>เมื่อ</u>เรา<u>ไค้</u>ก<u>ัน</u> เรา<u>จะ</u>เอา<u>ไป</u>เล<u>ียง</u>มัน เสีย<u>ทำ</u>ไม มา<u>น้อง</u>มา<u>พี่</u>จะ<u>พาน</u>น้อง<u>หนี</u> <u>มะ</u>มา<u>ไป</u>กับ<u>พี่</u> <u>ไป</u>ไหม จะ<u>พาน</u>น้อง<u>หนี</u>ไป<u>เล</u>ียง<u>ก่อน</u> เรา<u>คอย</u>ย้อน<u>มา</u>เอ<u>อะ</u>มา <u>เข้า</u>มา<u>ให้</u>พ่อ<u>ตา</u> แม่<u>ยาย</u> พาก<u>ัน</u>ไป<u>น้อง</u> <u>เอ๋ย</u>เสีย<u>ก่อน</u>คอย<u>ย้อน</u>มา<u>เช่น</u>ผี แม่<u>ระ</u>บ<u>่า</u>เชื่อ<u>พี่</u> <u>ไป</u>เอ<u>อะ</u>แม่<u>น้อง</u>ไป</p>
พ่อเพลง	<p>...<u>ว่า</u>การ<u>สูกู</u>ที่<u>ต้อง</u>เหลือ<u>หน</u> คำ<u>นำ</u>พ<u>ริ</u>ก <u>น้อง</u>เอ<u>ย</u>ละ<u>ลาย</u>แม่<u>น้ำ</u> เรา<u>ซื่อ</u>ชน<u>ม</u>เรา<u>มา</u>ด<u>ม</u>แ<u>น</u>ก<u>ิน</u> เรา<u>เก็บ</u>เอา<u>ไว้</u>ก<u>ัน</u> ก<u>ัน</u>เสีย<u>เมื่อ</u>เรา<u>ไค้</u>ก<u>ัน</u> เรา<u>จะ</u>เอา<u>ไป</u>เล<u>ียง</u>มัน เสีย<u>ทำ</u>ไม มา<u>น้อง</u>มา<u>พี่</u>จะ<u>พาน</u>น้อง<u>หนี</u> <u>มะ</u>มา<u>ไป</u>กับ<u>พี่</u> <u>ไป</u>ไหม จะ<u>พาน</u>น้อง<u>หนี</u>ไป<u>เล</u>ียง<u>ก่อน</u> เรา<u>คอย</u>ย้อน<u>มา</u>เอ<u>อะ</u>มา <u>เข้า</u>มา<u>ให้</u>พ่อ<u>ตา</u> แม่<u>ยาย</u> พาก<u>ัน</u>ไป<u>น้อง</u> <u>เอ๋ย</u>เสีย<u>ก่อน</u>คอย<u>ย้อน</u>มา<u>เช่น</u>ผี แม่<u>ระ</u>บ<u>่า</u>เชื่อ<u>พี่</u> <u>ไป</u>เอ<u>อะ</u>แม่<u>น้อง</u>ไป</p>	<p>คน<u>สว</u>ยเห็น<u>จะ</u>อยู่ <u>ไม่</u>ได้ อ<u>ิ</u>ฉ<u>ิ</u>เห็น<u>ที่</u>จะ<u>อยู่</u> <u>ไม่</u>ได้ เรา<u>มา</u>ช่วย<u>กัน</u>ด<u>อง</u> ให้<u>เข้า</u>ใจ เรา<u>คอย</u>ป<u>ริ</u>ก<u>ษา</u> ก<u>ัน</u>ไป ก็<u>เห็น</u>ว่า<u>เป็น</u>คน<u>จน</u> <u>เช็</u>ใจ</p>
	<p>จะ<u>ขอ</u>หรือ<u>จะ</u>พา ฉ<u>ิ</u>ม<u>บอก</u>ให้<u>ก่อน</u></p>	
หญิงสอง	<p>เห็น<u>ว่า</u>เป็น<u>คน</u>จน <u>เช็</u>ใจ พ่อ<u>แม่</u>เขา<u>เล</u>ียง<u>เรา</u>มะ<u>ลิ</u>เอ<u>ย</u> <u>มา</u>ยาก ความ<u>ซื่อ</u>ละ<u>ก็</u>ที่ <u>ฝ่าย</u>ความ<u>ดี</u>ก็<u>คร</u>าว</p>	<p>เขา<u>หมาย</u>จะ<u>กิน</u>ช<u>ัน</u>ท<u>มา</u>ก <u>ผ้า</u>ให้ จะ<u>หัน</u>หลัง<u>ยัง</u>กะ<u>สาว</u> ไค้<u>เมื่อ</u>ไร</p>

จะไปเชื่อคำ คำลวง
มันพุกยาก มะลิเอ๋ย ตามเขา
เราจะมาหอบผ้า ตามเขา
ผู้คนจะนินทา หมาจะจู่ถูก
นี่เขาทั้งหลายทั้งลวง
เมื่อลูกเมียเขามี

นะอีแม่พุ่มพวง พุ่มพวงเชียวนะ เมื่อไร
มันไม่ได้เรื่องไคร่ราว
นี่มันได้เรื่องไคร่ราว อะไร
เกิดมาเป็นลูกผู้หญิง อันที่จริงว่าชาย
..... (ทนาย)

ไอ้แม่ยอกศรี เขาจะถางเอ็งปลอยให้เข้าใจ

พอเพลง

มาแหม่มามาเถอะมาน้องมาช่วยกันสองคน แล้วน้องมาขึ้นรถยนต์ จะไปไหน
ขึ้นรถยนต์ไปบนล้อย่าง จะพาคนสวยน้องไปนั่ง ให้สบาย
ไค้ยินเหมือนอันชะเนียวไค้ยินเสียงเกียรติก้อง มันกระโดดขึ้นมอง เสียข้างไค้
ไปมองหัวคอกก็เห็นคลุมหัวเพลา แม่เอาตะปูแทงเข้า แผลใหญ่
ไอ้เล็กสัปคน มันเป็นคนแสนรู้ มันคั้นมาวางตะปู เข้าไว้
ยางในมันก็ปอก ยางนอกหรือมันก็เปิด ไอ้สิ่งที่ลอกหรือมันก็เล็ก เสียหาย
ยางในมันก็ปอก ยางนอกมันก็หลวม เราจะต้องไขนวม ใส่ใน
เอาลูกสูบ เข้ามาอุดเข้ามาอัด เข้ามายัดไว้ข้างนอก เสียงตุ้มตัมตำมะเหาะ ข้า ทกใจ
เรามาช่วยกันสองคน รถยนต์มันก็มั่วย แกจะต้องขึ้น(....)มาขึ้นแม่ขึ้นเข้าไป
มาแหม่มามาช่วยกันหันเห ชวนมาลงเรือเมล์ สายไค้
อีฝ่ายเรือเมล์ หันเหแล่นเร่ มาคันสายเปล เสียใหญ่
หูกสามครั้งหันหลังหันหน้า จะไปทางทิศบูรพา ฉียงไค้
ว่ามาลงเมล์ แล่นวิ่ง แม็กั้นเสียคลั่ง ขวาซ้าย
คลื่นซัดคลั่ง เรือเกือบจะพัง คลั่งก็ซุกสองฝั่ง ขวาซ้าย
ไอ้คลื่นกระซด น้องเอ๋ย กระแตกคืนก็แตกไปเป็นขวาค จะเขวหรือก็ขาดไปฝั่งละฝ่ายสองฝ่าย
ฝ่ายเจ้าอินทหาเนีย เขาไม่ซา เขาก็หันเลย เข้ามา เครื่องไฟ
ไอ้เครื่องมันก็ไหว น้ำมันของมันก็ลุก มันก็เบียดลูกกะปุก เรือโยไป
ไอ้แม็กี่วิ่ง ชนคลั่งเกือบพัง คลั่งก็หูกสองฝั่ง ขวาซ้าย
ฝ่ายอินทหาเนีย เขาเห็นไฟคัม เขาก็ร้องพุทโธ ลูกขึ้นโยงโย่ ใส่ไฟ

ไล่พื้นนึค ๆ เขาก็ปิดหน้าตา
 แคพอเรือจอก ฉันทันท่า
 เดินเข้าร้าน เจ๊กแจว
 ไก่ขี้คิงอีกหนึ่งซามตั้มยาหนึ่งจวน
 กินอ้อมกินหน้า แล้วกินน้ำกินท่า
 ฉันทุกไปจากที่ จะหนีไปจากบ่อน
 แคพอออกจากร้านเจ๊ก
 บอกว่าหมอจาช่วยคุณตำราให้ฉันที่
 ฝ่ายว่าคุณหมอเขาไม่รออยู่ซ้ำ
 ฝ่ายเมียแก งามแม่งามซ่า
 ว่าเคี้ยวนี้มันพาเมียแก่รอนเร
 ฝ่ายตาหูนองเอย มีหูเรียกว่าแมว
 ว่ากรรมเอ๋ยกรรมเมียมันไม่ควรจะเพลิน ที่แหกตะแคงวิ่งตามผู้ชาย
 เมล็กวิ่งอ้าว เปิดไฟ
 ฉันทักเดินเข้ามา ใจหาย
 สั่งเหล่าหนึ่งแก้วเหมือนยังกะใจ
 เจ๊กยักเปรี๊ยะหวานให้วุ่นวาย
 ฉกนมเขามา หนึ่งใบ
 เจ๊กเลยรีบทอน เงินให้
 ฉันทเดินไปพบหมอ นินาย
 เมียฉันทันนี้ ตามเขาไป
 เขาก็หยิบตำรา เล่มใหญ่
 เขาเป็นคนสี่คำ ขำจำได้
 อยู่ทางทิศอาคเนย์ ฉียงใต้
 ใครได้มันเข้าแล้ว เคะระห์ร้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงหน้าโย (เพลงโจ)

วิทยากร นายคอม มั่นคง
นางบัว รุ่งเรือง
ลูกคู่ นายแสง
นางมะลิ
ท.บางลูกเสือ อ.องครักษ์
นครนายก
๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

บทไหว้ครูชาย

ชาย	จอกน้อยลอยวน ยกมือขึ้นลิบนิ้ว คางรูปเอยเทียบ ยกขึ้นครูเล็กยกขึ้นทางซ้าย ลูกจะยกคุณผู้น้องเอยแม่เจ้า ขอให้ขึ้นคลองลงคลอง	ฉันรักแม่คนสวยเอย (ลูกคู่ โจ) ยกขึ้นหว่างคิ้วเสมอเศียร (ลูกคู่ เขียะ พ้อ เขียะ) คอกไม้ แล้วไปข้างครูใหญ่ (ลูกคู่ เขียะ พ้อ เขียะ) - ยกขึ้นข้างขวา ขึ้นไปวางไว้บนเกล้า (ลูกคู่รับ) ลูกชาย ไปเหมือนอย่างช่องน้ำไหล เอย
รับ	" "	" "
	" "	" (เอยแล้วเอย)
ชาย	จะไหว้พระพุทธรูปที่ล้ำ จะไหว้พระสงฆ์องค์ประเสริฐ ถ้าลูกคิดอะไรขออย่าให้คิดผิด	จะไหว้พระธรรมที่เลิศ ขวาซ้าย ไปเหมือนอย่างเขาริกเขี้ยวเขาริกตาไม้
รับ	ขอให้ขึ้นคลองลงคลอง
ชาย	จะไหว้พระภูมิเจ้าที่ แม่เอยชะระณีสาร มีเมืองมีบ้าน เป็นใหญ่ ถ้าแม่หญิงใดครูเอยจะมาสู้	ละขอให้แพ้ว แพ้วเราไป
รับ	ขอให้ขึ้นคลองลงคลอง	
ชาย	จะไหว้ครูนาครครูเพียรแม่เอยครูเรียนกรูบน ขอให้มาเข้าใจคลีใจคลูลูกชาย	
รับ	ขอให้ขึ้นคลองลงคลอง

ไหว้ครูหญิง

- หญิง ไยเอ๋ย พ่อจอกน้อยลอลม มากระทมฝั่งเอ๋ย (โธ)
- สืบนิ้วพนมยกขึ้นมนเกล้า จะไหว้ไปทั้งครูบา (เขียะแม่เขียะ) อาจารย์
- จะไหว้พระภูมิเจ้าที่แม่ธรณีคงคา ให้มาปกป้องรักษา (ลูกคู่ เขียะแม่เขียะ) ลูกไช้
- ลูกนี่อะไรขออย่าให้ผิด ไปเหมือนอย่างเขาริก เขาริกตาไม้
- รับ ลูกนี่อะไรขออย่าให้ผิด ไปเหมือนอย่างเขาริก เขาริกตาไม้
- เอ๋ยนี่ อะไรขออย่าให้ผิด ไปเหมือนอย่างเขาริก เขาริกตาไม้ เอ๋ยแล้วเอ๋ย
- หญิง ทั้งครูเล็กขอให้อยู่เบื้องซ้าย ไปอีกทั้งครูใหญ่... ท่านอยู่เบื้องเอ๋ยขวา
- แล้ววาวองคูกองคกลาง ไห้อยู่ระหว่างเกล้า....
- รับ ลูกนี่อะไรขออย่าให้ผิด ไปเหมือนอย่างเขาริก เขาริกตาไม้
- เอ๋ยนี่
- หญิง ไครมาคิดต่อสู้ ขอให้มันแพ้ครูแพ้ครูน้องไป
- รับ ลูกนี่อะไรขออย่าให้ผิด ไปเหมือนอย่างเขาริก เขาริกตาไม้
- เอ๋ยนี่
- หญิง น้องมามากมือแกเอ๋ยขึ้นวันทา จะไหว้ทั้งทิศขวา (ซาไว้) ทิศซ้าย
- จะไหว้ไปทั้งบิครเสียดระโรมารคา แล้วที่เขาเลี้ยงลูกมา.... เทาไร
- ที่เขาอุ้มอุทรพี่เอ๋ยป้อนข้าว ขอให้มาเป็นเจ้า เป็นเจ้าหัวใจ....
- รับ ลูกนี่อะไรขออย่าให้ผิด ไปเหมือนอย่างเขาริก เขาริกตาไม้
- เอ๋ยนี่

บทเกริ่น

ไครหนอมาเรียกหาน้อง
นี้จะธุระต้องการต้องการอะไร

ไครเล่ามาร้องหาฉัน

รับ

เพลงเกริ่นชาย

- ชาย นางมาลัยตอยาน เสียแล้วแม่คนสวยเอ๋ย....(โซ้)
 พี่มาเรียกหาน้องพี่มาร้องหานาง แม่รุ่งแจ้งสว่าง (เข็ยะพ้อเข็ยะ) ไสว
 พี่มาเรียกหาเจ้า นะแม่สาวรุ่นสวย แม่คุณแม่หนูเอ๋ย แล้วน้องไปทำ (เข็ยะพ้อเข็ยะ) อะไร
 พี่มาตีวงคอยท่า จะใหว่งพี่ราอย่างไร
- รับ พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร
 พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร....เอ๋ยแล้วเอ๋ย
- ชาย พี่มาร้องเรียกตั้งแต่หัวค่ำ คนสวยแม่ไปทำ....อะไร
 นึกว่าเอาเสียง น้องเอ๋ยเข้ามาประสาน เสียงใครมันจะหวานกว่าใคร
 นึกว่าเอาเสียง แม่เอ๋ยเข้ามาทำบุญ เกอะเสียงน้องไม่สูญ...ไม่สูญไปไหน
- รับ พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร
 พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร.....เอ๋ยแล้วเอ๋ย
- ชาย ตักน้ำแม่เอ๋ย เข้ามาบ้านปาก ขอให้คนสวยแม่คายหมาก.....ไวไว
 ซิเข้ามาเคววงแม่คุณเอ๋ยส่งรำ ละให้พี่สักคำ มันไม่เป็นไรไป...
- รับ พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร
 พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร.....เอ๋ยแล้วเอ๋ย
- ชาย จะให้พี่เรียกหลายคำ จะให้พี่ซ้ำหลายคอ ละแม่สาวกุดองซ้อ...ของชาย
 อย่าให้พี่พูดหลายคำ อย่าให้พี่ซ้ำหลายหน แม่เรียวยาวรถยนต์ รถยนต์ขนาดใหญ่
- รับ พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร
 พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร.....เอ๋ยแล้วเอ๋ย
 พี่มาเรียกหาน้อง พี่มาร้องหาเอ็ง อยากจะให้น้องมาร้องเพลง ๆ เอ๋ยไวไว
- รับ พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร
 พี่มาตีวงคอยท่า ไหว่งพี่ราอย่างไร.....เอ๋ยแล้วเอ๋ย

- หญิง โยเอย... พ่อจอกน้อยลอยวน มาโน้นแล้วพ่อคนสวยเอย... (ใช้)
 น้องแม่พี่ง เหลือพี่ง พ่อร้อยชั่ง โฉมยง พ่อมาเอยตีวง (ซาไว้) คอยท่า
 หรือจะให้วงชายรา.... เป็นไร
 น้องยังแต่งตัวหัวหัวผักหน้า พี่เอยมาเรียกหาน้องยา (ซาไว้) ทำไม
 น้องมาจ้าแจงแต่งตัวหัวหัวผักหน้า ถามว่าพี่เอยมาทำไม
 รับ น้องมาแต่งตัวหัวหัวผักหน้า ถามว่าพี่มาทำไม เอยแล้วเอย
 หญิง พี่เอยมา เรียกหาน้อง พี่มาร้องหาฉัน นี่จะรู่ระต้องการอะไร
 รับ น้องมาหัวหัวผักหน้า พี่เอยเข้ามาทำไม
 น้องมาหัวหัวผักหน้า พี่เอยพี่เข้ามาทำไม เอยแล้วเอย....
- หญิง เสียงระเบ็ง แข็งแซ่ของหญิงเอาแน่ไม่ได้
 ไม่รู้ว่านทหรือกา ไม่รู้จะซาเสียงใคร
 รับ น้องมาแต่งตัวหัวหัวผักหน้า ถามว่าพี่เข้ามาทำไม
 น้องมาหัวหัวผักหน้า พี่เอยพี่เข้ามาทำไม เอยแล้วเอย.....

ได้รับความเอื้อเฟื้อจากคุณเอนก นาวิกมูล

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงอีแซว

วิทยากร : นายโบรา นางทองใบ นางสมหวัง

อ.อินทร์บุรี สิงห์บุรี

๑๘ เมษายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๑

ซุกซน

เข้แก เจ้าบ้าน	<p>- ไ้บุกกระเบ็คมาควยความลำบาก
มาถึงเคหังยังเคหา
แมชชชชชจะเซ้าของ
แมจา ๆ มาคุดหมาฉันควย</p> <p>- นันไ้ใครเลาหนอไ้ใครเลาหนา
หรือจะเป็นพวกเซ้าแก
เห็นพุ่มไ้หว ๆ ไ้โยน ๆ
จะเป็นเสี้ยงคนหรือไ้ไ้ไม้ซัด</p> | <p>ไปควยของควยอยากจิ้งให้แคคั้นคาย
แลเห็นหลังคาแวบแวบไวไว
นั้มันเป็นบ้านแม้องหรือแมไ้ใคร
อย่าให้หมากัดชฉันไ้ค</p> <p>เสี้ยงไ้ใครมาเรียกช้อยู่ตรงไ้ไหน
สองตาฉันแลไ้ไ้ไมรู้ใคร
มันจะเป็นเสี้ยงคนหรือเสี้ยงไ้ใคร
มันจะเป็นเสี้ยงสัตว์หรือไ้ไ้ไม้ไ้</p> |
|------------------------------|---|---|

ฯลฯ

ซุกซนมากมั่ว

ชาย	<p>- เมี้ยนอยยอฮ่างเมี้ยหลวงอยฮ่าง
ขึ้นไปเรือนมี่สองหลัง
เรือนตะวันตกยกให้เมี้ยหลวง
เรือนตะวันออกบอกให้เมี้ยนอย</p> | <p>จะอ้อจะอิ่งกันไปทำไม
โอ้แมร่อยชั่งน่องอยฮ่าเสี้ยใจ
จะมาหึ่งหวงกันทำไม
อนิจจาเซมช้อยนะแม่ชฉันใจ</p> |
|------------|---|---|

เมียน้อย

พี่จะเป็นคนทาบกลาง อยู่ในระหว่างเขาคาวาย
ถ้าใครไม่เชื่อพี่ของพี่จะทิ้งน้ำ เมียใครรักให้เขาคำตามไป

เมียหลวง

อ้อเมียหลวงก็ไม่วางอะไร
เมื่อผ้าเขาทิ้งไปมึงจะทำยังงัยกับข้า เอ็งจงบอกกิจจาเพื่อให้เข้าใจ
ไอ้เรื่อนี้ตั้งศาลแล้ววงสรวง กูเองไม่วางที่เขาทิ้งไป
เมื่อตะเซ่เขาฮุบเอาผ้าของข้า ในเมื่อไม่เห็นคำคำข้าไม่ว่าอะไร
ฮุบเอาไปแฮ่สตุคาแล ในเมื่อไม่เห็นแต่เราไม่ว่าอะไร
ผ้าหรือใครไม่รัก เราเองจะต้องซำกน้ำลาย

๑๒๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร : คณะนายไสว วงษ์งาม
 งานบรรณาค อ.ศรีประจันต์
 สุพรรณบุรี
 ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๒
บทไหว้ครูชาย

ไหว้ครูพักลักจำไหว้ครูคำหลัง โกง... (ไม่ซัด)

บทไหว้ครูหญิง

..... (ช่วงแรกไม่ซัด)

ครบกำหนดเป็นตัวไปได้เก๋า เกื่อน	แม่อึ้งกลากเคลื่อนออกมาเป็นชาย
อาบนํ้าร้อนนอนไฟจนหลังไหลดลดก	หน้าแม่คำซ้าซอก เชื้อวานะพ่อลูกชาย
จะรีบยกเอาคุณของพ่อแม่หลัง เอย...	(ลูกคู่ พ่อแม่หลัง) เอาเข้ามาพันตั้ง เชื้อวานะลูกไว้
อีกทั้งนำอุ่นแม่อึ้งให้อาบ	อีกทั้งขมิ้นหยาบ ๆ ทำให้เมื่อไร
อีกก็ยกลูกไว้ก็ลงไปใส่อ่าง	แม่อึ้งซัดสัรพกายาทั้งหลาย
ทั้งกด้วยนํ้าอมงอมแล้วก็นำหมบิต	ทำมาบิตหัวจุกมาเข้าโรงถวาย
แม่อึ้งเอาผ้ามาพันผูก เอย (ลูกคู่ แล้วผ้ามาพันผูก) แม่อึ้งทำให้ลูกเป็นประโจอมไฟ	แม่อึ้งสาดน้ำหอมเข้าเลี้ยงไป
มดก็ไม่ให้ไต่ไรก็มีให้ตอม	จะหาคุณทั้งหลายอะไรใหญ่สม (ลูกคู่ เอย แล้วใหญ่สม) ไม่เท่าคุณนํ้านมพระแม่ให้
จะหาคุณทั้งหลายอะไรใหญ่สม (ลูกคู่ เอย แล้วใหญ่สม) ไม่เท่าคุณนํ้านมพระแม่ให้	มาตลอดนาง เคียวมาฝากนางบางไกล
แม่อึ้งซัดผ้าสีแม่อึ้งสีผ้าเยียว	จะถอยกลอนย้อนกลับลงมาคำนับคุณครู (ลูกคู่ เอย แล้วคุณครู) ลูกคู่ไว้ว่าเรีนรู้กัน-

มานานหลาย

ฉันได้เรีนนอกซ้อลูกไต่ตอกอกา	สั่งสอนลูกมาตั้งแต่เล็กจนใหญ่
ก็ลูกจะไหว้ครูเพชรฉลุกรรม (เอย...)	ไหว้ซันหมากกะกันเครื่องเล่นทั้งหลาย
ขอไม่ให้แพ้เพลงต้นขอไม่ให้จนเพลงคำ	ตลอดจนซักกลอนลา เชื้อวานะกลอนโล
มหาอุ เชื้อวานทุกคำจะลูนั่งไม่ฟังเสียง	เปิดไปห้อยต่อไม่เถียงลูกจงได้มีคำขึ้นแก้ไป

จะให้ใครไหนละครทบททั้งกลอนว่า จะให้ทั้งครูระบำที่ครูถวาย
ทั้งหมดไม้ทันสามสิบประสาทศิษย์สองครู (ลูกคู่ เออ ศิษย์สองครู) ขอให้มาสั่งสู่แล้วกลใจ-
(ลูกคู่ ขอให้มาสั่งสู่แล้วกลใจ)

ลูกจะให้ใครลาวที่ลงไปกล่าวกลับ ปล่อยให้ลงมากำนี้ให้ท่านครูไทย
จะถูกหักไม้เว้นถ้ากลัวจะเป็นแม่เพลง จะหักเพลงละคร ก็หมั้นจบครึ่งท่อนเขียวละปรบโก
ขอให้มาเป็นฉัตรแก้วแล้วกางกัน (ลูกคู่ แล้วมากัน) ของลูกตั้งแต่วันนี้ไป (เออ วันนี้ไป)
มาของให้หน้าเทียมจะขอผ้าเอี่ยมซักราว จะให้มันคงปีเป่าเมื่อคราวไหน
ขอให้แม่น้อยมาช่วย ขอให้พ่อหยวยมาสอน ว่าแนะนำคำกลอนแล้วว่าเพลงใด
ว่าพ่อไซโยแล้วไซยะ ให้ลูกมีชัยชนะแล้วหมั้นภัย
จบลงเออลูกวางพาน สิ้นนิ้วลูกวันแล้วทาให้
(พิมพ์าทย์ทำเพลง)

เออ เออ เออ เออ เออ เอ็ง เงย
เออ... ให้ใครเสรีจสรพเอ็งเออแล้วจะปก
ให้กำหนดเรื่องราวเหล่านี้เออ
ให้เสนาะเพราะหูเออ เออ เอ็งเออ เจ้าของงาน
สถาวรเป็นการ วันมงคล

ลูกคู่ ขา ฉา ฉะ ฉา ฉา ฉา
 ปลดอมลูกรักเพลิงเจ้าสาวน้อย คู่เคียงก็บายชายคดอัยละเอ้อ เกอ เอ็ง เงย
 - แม่แก้วตา

(ลูกคู่) เอ้า ฮ่า ไฮ้ เอ้า ซ่าซ่าซ่า เอ้าเฮ้เฮ้เฮ้ เอ้าโยนโยน
 ปลดอมเด็กลูกตาม เจ้าวันทอง เจ้านวลละอองเจ้าจงลุกขึ้นโดยไว

(ลูกคู่รับ) เอ้าฮ่าไฮ้.....
 เรไรรำร้องก้องระงม เสียงเรไรรำร้องเออ เออ เออ เออ ก้องระงม

(ลูกคู่รับ) เอ้าฮ่าไฮ้.....
 มิได้สมเคี้ยวเอยกุมารรา แม่มิได้สมอารมณ์ของเอยกุมารมา
(เด็กร้องเกริ่น แต่อีกไม่ไค้ยิน)

.....

เพื่อน

จะหมกไปน้กมันก็มักจะซ่า
 เอ้อ เอ็ง เอย

จะยกมือจ้กวันทาคุณหลานคุณย่า
 มันจะก็หรือซ้กมีซ้กถึงกัน
 ขอให้ลูกท่านคอยฟังขอให้รับน้กกันลา
 จุดพลวงสามานนมไม้เก็ดทวาคทวน

(...เพพพว่า ถอคไม้ไค้)

(แนะนำตัว กล่าวว่่า เป็นลูกกำพร้า ซาคพ้อซาคแม่ แงแตกพ้อค้มาพมช ัญใจศรีประจันค้)

บทประ

อย่าซ้กซ้กอะไรแม่มา
 ถ้าเจอแม่เพลงจะน้กให้เพลน
 ถ้าว่่าจะมากะไรแม่มา
 ถ้าว่่าจะเล่นให้เตนเข้าม (ซ้ก)

แหวนเพชรของพี่จะเก็ดกับเสย
 โอ้ใครกันเหนาร้องหา้องมา
 โอ้ใคร เรียกหาเรียกกาแม่เพลง
 ฉนอยากจจะเห็นให้เตนเข้ามา

แม่สวยจริง ไว้แม่สวยจริงทว
 โอ้ใครกันหนาเรียกหา้องมา
 จะไปทางไหนก็เรียกหาหนู
 โอ้ใครกันหนาเรียกหาตัวฉน

จะกินเม้คมันหรือว่่าถ้กั้ม
 ถ้าจะให้ชยาย้าออก
 จะกินเม้คมันหรือว่่าถ้กั้ม
 ไม้ไค้กินแล้วพี่ไม่มาฉน

ขวัญใจ

ชาย

หญิง

หญิง

ชาย

หญิง

ชาย

เกียจะหมกเวลากันท่าไม

กับบรราคาผู้ฟังพ้อมแม่ทั้งหลาย
 ฉนมันคนหมุ่บานตามแบบสุพรณ
 พี่นวงป้าน้กั้ห้กคุณกะทักนไค้
 จะร้องให้เจ้าของงานแล้วชอบใจ
 (ลูกคู้ เจ้าของงานแล้วชอบใจ)

จะหน่วงหน้กก็ซ้กกันอยู่ท่าไม (ลูกคู้เอย)
 ถ้วยเวลามันจะเก็นจะเก็นลงไป
 จะหน่วงหน้กก็ซ้กกันอยู่ท่าไม
 สวาน้อยจะพากันอยู่ท่าไม
 ถ้าไม่หวงน้กั้พ้องจะหวงน้กั้ใคร
 เสยงเสนาะ เพราะจ้าทวานฉนใจ
 ใครน้กคนกันเองใช้อื่นใช้ไกล
 ชุระมีที่จจะว่่าจะว่่าอย่างไร
 น้กั้จะละลยทว ๆ ยังใจ
 คุเสยเพราะ ๆ จ้งมีเรื่องอะไร
 ฉนอยากจะมีผู้รับมาไวไว
 จะมาเกียวเ้กจันฉนหรืออย่างไร
 หรือว่่าที่จจะมาอม ๆ เม้คแดงไทย
 ค้ฉนที่จจะไค้ตอกไค้ตอกกลงไป (ลูกคู้ เอยแล้วลงไป)
 หรือที่จจะอมอมเม้คแดงไทย
 จะคอยเน้อจ้กั้กับมันเกียวก็ค้กาย

- หญิง พี่ไม่มากินหรือไม่มาฉัน
บอกว่าอย่า หย่าอย่าอย่าใจร้อน
ว่าเป็นลูกคนเข้าไปเป็นลูกสัตว์
- หญิง ๒ จะหาอย่างน้องไม่ได้หรือหน่า
ก็อยากจะให้ให้พยานผ่าออก
ก็อยากจะได้จะได้ดีปะะ
- ชาย จะหาของน้องไม่ได้หรือหน่า
- หญิง ว่าเป็นคนแล้วมาปนลูกสัตว์
- ชาย ๑ พี่ว่าลูกคนไม่ได้ปนลูกสัตว์
- ชาย ๒ พี่ไม่มาปนพี่ไม่มาแต่ง
พี่ไม่มากินแล้วพี่ไม่มาแต่ง
ถ้าพี่ได้มาได้แต่ความข่มเหง
- ชาย " " " "
- หญิง บอกว่าแกแกละแกจริง เชียว
ไม่ใช่ลูกคนเอาไปปนลูกสัตว์
บอกว่าอย่า หย่า อย่าทำผิด
ถ้าแกจะหาไปยักยาของแกเสีย
- ชาย ยักยายกุกา ยักยามิ่งเสีย หญิง ยักที่แม่มีงอีกที่ ที่ยายแถมท้าย
- ชาย ยักยายกุกา ยักยามิ่งสี่ จะกลับมายักพวกมีงอีกที่ ที่เลวแถมท้าย (ฮา)
- ชาย ถ้าเป็นขวัญใจ ๆ กูไม่เถียง
- หญิง ว่ายักขวัญใจนั้นแกไม่เถียง
ถ้าอย่างน้องเห็นไม่ได้หรือหน่า
ให้กลับมาไปยักหมากัน ละอะพี่ชาย (รับ)
- หญิง ๒ จะยักนี้้องไม่เถียง จะยักสำเนียงทั้งยาวทั้งใหญ่
จะยักคนเคียวคงไม่ได้หรือหน่า
ยักยายมีงหาไปยักยามิ่งสี่
ระวังตัวหนอสำเนียงให้คี่
ผู้หญิง เขาจุก ผู้ชายก็เลยเสียหลัก
อย่างนี้ต้องหากกลับมาไปยักที่ควาย
เหลืออีกคนละที่มายัก เพลงหรือไร
ระวังตัวแบบพี่ ๆ จะบอกให้
มันยักผิดกระดองหักอยู่นั้นยังง

ชาย	ผู้ชายเขาล้มซำก็เลยเสียหลัก พอล้มน้องก็ลุกขึ้นตากลับ	อ้อไอ้นั้นแหลม จับหักกันหรืออย่างไร กราวนี้ก็เลยที่จับเข้าตรงขวัญใจ
หญิง	ผู้หญิงเขาล้มผู้ชายก็เลยเสียหลัก	แก้ที่พุ่งฉันทมาที่ขวัญใจ
หญิง	ไม่ถูกหрок ไม่ถูกหрокขวัญใจศรีประจันต์ ให้ว่าถึ่ก็กันเสียข้าง	ผิดไปถูกแม่ฝันที่อยู่ข้างใน ก็พี่จะตกข้อชิงกันไปถึงไหน
หญิง ๑	ก็ว่ามีแต่ความไต่ตามคนผิด มีปิ่นก็ขวางมาจากที่ไหนกัน	ก็จะมาเห็นกระดองของน้องไม่ได้ จะหาว่าน้องรู้รักกันหรือดวงใจ
ชาย	มาเป็นพ่อเพลงที่คอนตะกู่ นี่แหละพ่อเพลง ๆ คอนตะกู่	ฉันมาจากศรีประจันต์ยังไม่เข้าใจ ดูหน้าหรือยังกะรูที่ปลาไหล
ชาย ๒	" " "	หาว่าหน้าลื่นเหมือนดังรูที่ปลาไหล ก็ตั้งใจจะแหยมู่อินางขวัญใจ
หญิง	นี่แหละพ่อเพลง ๆ อ่างทอง ที่เป็นพ่อเพลงมาจากอ่างทอง	จะเอาหน้าเข้าห้องกะอินางขวัญใจ จะเอาหน้าดูห้องกันหรือยังใจ (รับ)
ชาย	มาเจอพ่อเพลงพ่อเพลงอ่างทอง บอกว่าพ่อเพลง อย่าฟังโกธเลยพี่ทิด	หน้ามันผิดกระดองที่ฉันเมื่อไร เมื่อกั้้องเข้าใจผิดขออภัย
หญิง	พี่คนอ่างทองน้องก็คนสุพรรณ พี่คนอ่างทองน้องก็คนสุพรรณ ถ้าจูบแก้มซ้าย จะเอี้ยวไปหา ถ้าหากแก้มบนขวัญใจไม่ว่าง	ควรผูกสมักรร กั้้นพี่จะเอาใหม่ ควรสมักรรก็กั้จะเป็นยังงั้ พี่จะจูบแก้มขวาจะเอี้ยวไปให้ พี่จะจูบแก้มล่างอีกสักด้วยเป็นไค
ชาย	ว่าจูบแก้มบนขวัญใจไม่ว่าง แก้มบนเป็นขวัญ.....	น่าจะสับเปลี่ยนบ้างหรือว่าอย่างไร
ชาย	แก้มขวาเป็นไผ่ แก้มซ้ายเป็นผี	
หญิง	ให้กั้หมดแล้วจูบของน้องเป็นไร
ชาย	ถ้าใครจะจูบของน้อง เล่น	สีหารากก็มันเหม็นยิ่งกว่ากับที่ควมย
หญิง ๒	ว่าใครจะจูบของน้อง เล่น ก็กลิ่นตรงนั้นไม่ใช่กลิ่นของฉัน	บอกว่าของมันเหม็นกันออกจะตาย บอกว่ากลิ่นเห็นนั้นของแม่นางขวัญใจ

หญิง ๑ ว่ากลิ่นหอม ๆ นะไม้ไผ่ของฉัน
ปางฉันออกฉันก็ออกมาชะโลม
เมื่อไรของเหม็นมันจะเป็นของหอม
ไม่เชื่อมากมข้าง ๆ ไมค์ัน

ชาย ไม่เชื่อไปคมตรงทางไซค์ัน
พี่ไม่เคยคมเป็นแค้นเคยกัน

ชาย ไม่เชื่อไปคมตรงทางไซค์ัน
พี่ไม่เคยคมเป็นแค้นเคยกัน

หญิง ไม่เคยคมเป็นแค้นคอยกัน
น้ำกระเด็นกันให้เข็นชา

หญิง ๒ พอคอกจำปาคอกจำปี

ชาย ว่าคอกจำปาแล้วคอกจำปี

ชาย

หญิง ๒ บอกหอมสักนิคขอหอมสักที
บอกว่าหอมที่พี่ยักแล้ว

หญิง ๑ บอกว่า " " "

นี่แหละของฉันทพอกคนใจดี
ไปถึงที่ลับกับที่รี
ถ้าพี่จะยอมอ้าปากน้อง เคยขย้า

ชาย นี่แหละแม่เพลงแม่เพลงใจดี
พอดึงที่ลับกับแล้งที่รี
ถ้าพี่นี่อยากให้อ้าปากไปขย้า

หญิง ถ้าหากพี่ักจะกั้ให้เสือกไหลแดง
ก็ว่าแหวงน้อยหรือว่าแหวงมาก

ชาย ถ้าหากแหวงน้อยกันหรือแหวงมาก
จะว่าแหวงน้อยหรือว่าแหวงมาก

กลิ่นเหม็น ๆ นั้นไซ้ฉันที่ไผ
ฉันก็ฉีกน้ำหอม มาจากข้างใน
หวกพอเพลงถามคอมไม่นึกถึงความตาย
หอมกว่าหอมคอกจันทรจะติดอกกิติใจ

หอมคิดว่าคอกจันทรจะติดอกกิติใจ
หญิง. หอมยิ่งกว่าลูกจันทรจะติดอกกิติใจ

หลอนตึกเคนลูกจันแม่ขวัญใจ
เล่นให้ของลูกจันแม่ขวัญใจ
คันขึ้นไปเปียบหน้าของพอไหวลูกชาย
เหมยยังหอมสู้ของน้องไม้ไค้

หญิง จะหอมสู้ _____ ของน้องไม้ไค้

มันหอมคิมหอมคิซอศักดิ์เกิดเป็นไร
พี่จะซอศักดิ์ฉันไม่เป็นไร
จะให้ที่แกมอีก ไปก็ยังไม่ไค้

..... (บ.ร่า)

จะให้ที่แกมที่.....
น้องจะยอมให้พี่ มันไม่กิดเสียตาย
จะให้กั้นสักค่าเอาไฟที่กั้สับใหญ่ ๆ

จะให้ที่แกมที่ก็ไม่เป็นไร
จะแจกคนคู่อีกคนละที แก้อย่างไค้

หญิง. น้องจะให้คนละค่า

ชาย. มึงไปแล้วที่แหวงมึงก็ตามใจ

น้องไม่กลัวจะแหวงกันหรือไม่
แหวงเท่าริมฝีปากของแกไค้ไหม

หญิง. แหวงเท่าริมฝีปากของแกไค้ไหม

กูเห็นมันยาวถึงปากกูก็กั้หมันไม้ไค้

เพลงปฏิพากย์ยาว

เพลงอีแซว

วิทยากร : นางเหม อินทร์สวัสดิ์

นายภู ชำเป็ล่ง

นางจำรัส

ต.เนินพระปรางค์ อ.สองพี่น้อง

สุพรรณบุรี

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑

เพลงอีแซว

สำนวนที่ ๓

บทประ

หญิง

เออ เออ เออ เออ เอ็ง เอย

ไกรหนอใครแหงนมาเรียกแม่เมื่อก็

ยกมือขึ้นมองสองพักตร

ออว่าพวกพี่ที่ไค้มา

นี่พ้อมาทางบกนี่พ้อมาทางเรือ

พ้อจะมาชُرระที่ตรงนี้ เอย (ลูกคู่ มาชُرระที่ตรงนี้) หรือจะเลยไปที่เสียแล้วตรงไหน (ลูกคู่รับ)

จะชُرระที่นี้หรือว่าที่ไหน

แม่ไม่เห็นคูรักที่ตรงไหน

หรือจึงมีวาจาเรียงว่าตามได้

ถามว่ามาทางเหนือ ทางใต้

ชาย

ฉันมาชُرระที่ตรงนี้

ที่จะมาให้คิดเป็นปริศนา เอย (ลูกคู่ รับ)

หรือรอยเล็ก ๆ เรียกว่ารอยโค

พี่ไม่เลยไปที่ซึ่งว่าตรงไหน

ใครมีปัญญาเอ่ยว่าคิดได้

รอยโต ๆ เรียกว่ารอยควาย

หญิง

เอย หรือว่ารอยเล็ก ๆ เรียกว่ารอยโค

นั่นทะเล้นองน้อยเท่ารอยโค (เอย...)

หรือรอยโต ๆ เรียกว่ารอยควาย

หินโคจะโผล่เอยลงมาได้ (เอย...)

ชาย

พี่จะเอาพันธั่วเข้ามาหา

พี่จะเอาทองเอ่ยว่าบางตะพาน

ทองของพี่สูงแล้วแคงสี่ (เอย....)

พี่จะเอาพันธั่วเข้ามาหาให้

เอาเข้ามาประสาณซึ่งว่าทองใบ

ทองของพี่แคงสี่แล้วใช้ได้ (เอย...)

หญิง

หรือว่าทองสุกแล้วถึงว่าแดงจี
 ถัดนั้นจะชอถามเนื้อความสักหน่อย
 ทองที่สุกแสงขึ้นแดงจี
 คนไม่รู้จักซึ่งว่ามีจี
 อีกทั้งแมกรักมาให้พารักกลับ (เอย...)
 คำหนึ่งก็รัก สองคำก็รัก
 ทุกวันนี้ลูกผู้ฉันก็อยากจะมี
 อีกทั้งคนดี แต่มันมีน้อย
 บ้างก็เป็นนักเลงซึ่งว่าเจโก
 แต่พอลุกขึ้นเข้าเข้าแต่โรงบ่อน
 มีทองมาผูกให้ลูกให้หลาน
 หรือจะพอมคทองไปเสียแล้วแลหรือ
 ใช้น้อง เป็นเมียฉันกลัวชื่อจะจน (เอย...)

ชาย

โอว่าลูกผู้ฉันอยากจะมี
 มีแต่คนนักเลงเอ่ยว่าเจโก
 แต่พอลุกขึ้นเข้าเข้าแต่โรงบ่อน
 มีทองมาผูกจะให้ลูกให้หลาน
 เหล่าเราไม่กินทั้งเงินไม่สูบ
 พี่เป็นคนท่ามาเอ่ยว่าหากัน
 แต่พอถึงเดือนหกพี่ไปไถนา
 ไถนั้นน้องเป็นเมียแล้วพี่จะให้ลงหัว
 อ้าวเป็นเมียก็แจว พี่เป็นหัวก็จำ
 ละแต่หัวเรือคกทองคั่ง (เอย...)

ทองพี่แดงดี ไซ้ได้
 พี่จาจะน้อยน้ำใจ
 จะเอามาไว้ตรงนี้มันก็ไม่ได้
 จะรับรักกับพี่เดี่ยวว่าอย่างไร
 ให้เป็นหนอนยอนยับพ้อทับทมไทย (เอย...)
 จะผูกให้มากจริงจะเป็นไป
 แต่นั้นหากคนดีซึ่งว่าไม่ได้
 มีแต่คนถ้อยจริงว่ามากมาย
 หรือไอบ้าง เล่นไปหรือว่าเล่นไฟ
 สองมือก็ชอนซึ่งแต่แม่ไฟ
 มันจะเตียนมันจะผลาญกันให้หมดไป
 หนอยจะจูงข้อ เมื่อเมียไปขาย
 ตกไปอยู่ป่าคงแล้วคุณนาย (เอย...)

แต่นองหากคนดียังไม่ได้
 มีไอบ้าง เล่นไปซึ่งว่าเล่นไฟ
 พอสองมือก็ชอนซึ่งว่าแต่ไฟ
 เดี่ยวจะเบียดจะผลาญกันให้หมดไป
 ไม่เชื่อครูบ่าวพี่ไว้
 พี่เป็นคนชุกคินพันแต่ไร
 ตกแล้วมาซาถึงว่ามาสาย
 ถ้าพี่เป็นหัวพี่จะลงข้างท้าย
 คอยวันยังจำเออว่าบันไฟ
 คิวพี่ชายจำผู้งอยู่ข้างท้าย

วิทยากร : นายชั้น แดงทองคำ
 ก.บางคาเดร อ.สองพี่น้อง
 สุพรรณบุรี
 ๑ มิถุนายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๔

บทประ

ยกมือองอตุกจะขอสมา
 ยกมือพนมไหว้บรรมาท
 ถ้าหากหญิงไคมันขอสู (เอย...)
 จะไหว้ครูพักลักจำ ครูแนะนำที่สอน
 เมื่อตุกจะกล่าวสุนทรเพลงสมัย...
 ว่าแมนหญิงไคมันอวคคี (เอย...)
 ถ้าแมนหญิงไคมันขึ้นสู (เอย...)
 ทบมือเปาะ ๆ หัวเราะว่า
 สองตาก็ชะเง้อเลยเผยอตามอง
 เห็นผู้หญิงมามากไค้หยุดชะงักไว้ก่อน
 เมษหมอกมีนมากเลยหักใบไม้ขึ้นมุง
 พื่อยากเป็นมีคร่วมค้ำ พื่อยากเป็นกำร่วมคุ่ม
 คอยกระเฝิมเข้าใกล้เอาหัวไหลไปซิก
 ซ้ายกฟุงขึ้นพาคก็ยังไม่อาจจะพูด
 ซ้าจะมีเนื้อความร้องถามแม่หนู
 แลดูอ วนมู้อย่างกับหมู่เข้าตอน เอย
 ส่วยอย่างนี้งามก็อย่างนั้น
 ซ้าก็เที่ยวมาหนักไม่นิกรักเหมือนหลอน
 ที่เมืองสิงห์ เมืองสรรคทั้ง เมืองกาญจนบุรี

สิบนิ้วตุกจะว่ากลอนใด
 หน่อนอยชินราชโพธิอาศัย
 ขอให้มันแพ้รู้ แล้วตุกไป เอย
 มานั่งในคอ มาช่วยค่อมทกลอน
 ให้แพรมมีแล้วตุกไป
 ขอให้มันแพ้รู้แล้วตุกไป
 เอื้อผู้ใดใครมากันที่ไหน
 แลไปเห็นเนวลน้องส่วยวิไล
 สองตาก็ซ่อนทั้งขวาและซ้าย
 มาเจอแม่สาวเสียงสูงเลยหยุดปรานีศรีชัย
 พื่อยากเป็นนกร่วมพุ่ม จรุงให้เคยคั้นตาย
 จะเอื้อมือสะกิดพิกันึกเกรงใจ
 เกรงใจที่สุดให้เคยคั้นตาย
 ว่าบ้านช่องของแม่อยู่กันที่ไหน
 ถามว่านามกรของแม่ชื่อไร
 ถ้าไปอยู่สุพรรณรักตาย
 แถวถีนพระนครเมืองไทย
 แล้วปากเพรียว ลาคพลีซ้าก็เคยไค้ไป

บ้านเจ็ดจิ้งก่า เมืองพม่าจึงจก
 ลูกสาวเจ้าเมืองเนื้อเหลืองคังทอง
 ลูกสาวเจ้าสัวที่มั่งหัวเรือเมล์
 สวยแท้กันอยู่แต่แม่คุณ
 ถ้าไฉนยังงี้สักคน ข้าจะไม่บ่นสักคำ
 แม้นได้เป็นคู่จะขออยู่เป็นข้า
 ถึงไม้ไค้เป็นผิว จะฝากตัวเป็นบอย
 เวลาจะกินก็จะป้อนข้าวก่อน
 ถ้าปวดตรงไหน ก็จะทุบส่ายทุบเส้น
 จะถนอมแล้วพุ่มพักเอย
 ถ้าน้องแม้อยากกินมอญแล้วจะย่อนลงบึง

อยากกินต้มบองเอย หัวตาล
 พี่จะไปสุพรรณไปหาหัวตาล (เอย)
 รักน้องไม่หน่าย ความอาลัยก็ถัน
 ขำรักน้องเหนียวแน่น เชี่ยวนะแม่ข้าวเหนียวหนึ่ง
 ขำรักน้องแน่วแน่ ไปเหมือนยังแค้นรักหนอง
 เงินทองเสียสิ่งของเหล่านั้น
 พันจากแม่หนูแล้วก็คู่เซ็ญ
 ขอให้ได้แม่หนูมาอยู่กับพี่
 ถิ่นน้องแม่จะตายกันไปบนตัก
 ถึงแม่หนูน้องจะตายไปกองฟอน
 ถึงจะตายเป็นผงถึงจะลงเป็นเถ้า
 พี่รักน้องเหลือเกิน บอกว่าน้องไม่รักพี่ไม่ว่า เอย ขอให้ชายห่างศักดิ์ไม่เป็นไร (จริงไหม)

เมืองฝรั่งคางคกข้าก็เคยได้ไป
 ยกเมืองให้ครองข้ายังไม่อยากจะได้
 สวยเค็คแข็งเค็ช้ยังไม่อยากจะได้
 ถ้าหากได้แอบออกอุ้นข้าคงพอใจ
 ไม่ว่าจะกลางคืนกลางค้ำข้าจะไม่ห่างไม้ไกล
 อยู่ตามริมชายคา ข้าก็ไม่ว่าอะไร
 จะใช้เล็กใช้ช้อยก็ตามแต่จะใช่
 แต่เพลาน้องนอนพี่จะพักโบกให้
 แขนงแม่จ๋าเป็นพี่จะสู้แก้ไข
 ถ้าร่วมรักเป็นผัวรักพี่จะไม่ห่างไกล
 เมียอยากกินผิง ผัวจะย่อนเข้าป่า
 เมียอยากกินปลา จะเหวี่ยงแหขึ้นได้
 พี่จะสู้ขมขาน ไปหาเอามาให้
 เอามาให้รับประทานกันจนได้ เอ็งเออเออเอย
 เกียนเข็นควายชนหรืออีกไม่ไหว
 ไค้พวกเพียรมาถึงหนทางก็ไกล
 อาลัยห่วงหวงน้องทุกวันไม่คิดแทนหน้าย
 สารเพราะพันพี่ไม่อยากจะได
 สิ่งอะไรจำเป็นพี่ไม่อยากจะไ
 จะเป็นคู่ชีวิต น้องไปจนตาย
 ตัวพี่จะไม่ผลัดแก้ลงไป
 พี่จะตามไปนอนเสียที่กองไฟ
 พี่จะสู้ในรูปเจ้าเอาไว้

อีแฉว เพลงเลาตอนบวช

ลูกจะบอกกล่าวประวัติจะขอจักความก่อน จำไว้เถว ๆ ก่อน ๆ เคี้ยวนี้ยังจำไม่ได้
 เมื่ออายุลูกครบเมื่อจะก่อนที่จะบวชอยู่กับพระมารดา ในเวลาวัยเด็ก เกิดมาตั้งแต่เล็กจนโตใหญ่
 พ่อแมร์ักใคร่อยากจะให้บวชให้เรียน ลูกก็ไต่หากเพียรจริงให้ตาย
 สนองคุณพ่อแม่แก่ก็แก่เฒ่า นึกเสียวว่าตัวเรานี้เป็นลูกที่ตีจริงจำได้
 เมื่อแก่ก่อนนี้ฉันบวชกับเขามาจะหนึ่งหน แล้วมันต้องท่องมันต้องบ่นกันเสียวมากมาย
 มันต้องหุงน้ำชามาตักาเงินบาท ท่องใจแทบขาดหรือมันก็ไม่ค่อยจะได้
 แล้วยังมีสีกานางพระยามาร มันคามล่างตามมลาญฉันก็อยู่ไม่ได้
 มันตีผมแทงโหล มันเดินไปในวัด มันห่มแพรจตุรัสแล้วมันก็ห้อยสองโหล
 เล่นเอาหลวงพ่อดวงพื่ออยู่ภูฎิไม่คิด ต้องสีกมากันเป็นทิด เสียวจนได้
 สีกขอกมาเป็นทิด มาเจอแม่มีสเคอ สีกแล้วก็มาเจอกับแม่จอมร่วมใจ
 โอแม่พุกกับพี่ว่าจะรัก เอย แล้วแม่มาชักหน้าเมิน ทำให้รักพี่เขินคิดแล้วก็ซำใจ
 คบอกแล้วร้องโอย ความรักหรือก็โดย ๆ เสียวได้
 รุ้ยงี้จี้คิดว่าที่เราบวช ปลงผมปลงหนวคคิกแล้วมันน่าเสียวคาย
 รุ้ยว่ารักไม่จริง แล้วก็ตงไม่ลาเอย อยู่ครองผ้ากาสา เสียวให้สบาย
 นึกถึงพ่อถึงแม่อยู่ที่หลวงอัม... สีกแล้วมาแล้วไม่ไซจะกลับเข้าไปง่ายง่าย
 เราลาไปเทศสิกขาออกมาเจอเขา เอย มาทำให้รักเราฟาวล์มาซำใจ

บทประ

หญิง เอย...เอ็งเอย
 โอ้ลูกโอ้ผัวน้องน้อยอยากจะมี แต่ยังมีคนลึกลงไม่ค่อยจะได้
 โอ้บางคนที่คือ โอ้บางคนที่ชั่ว โอ้บางคนที่หิวรองแต่ไม่
 แต่พอตื่นขึ้นเช้า แก่ก็เข้าแคบอน สองมือก็ชอนกันแต่ไฟ
 แต่พอตกบ้าย ๆ หรือก็เข้าโรงเจก ค่าแม่กับเด็ก ๆ เสียวควาย
 นุ่งกุงเกงแล้วที่ปลกชน เหตุไฉนเราจึงจนแม่ยาย
 ฝั่งกระโน้นแล้วก็ฝั่งกระนี้ ทำไมไม่คิงเอาพี่กันเข้าไว้

ว่าแรงตื่นเคียดหรือเป็นเหี้ยตื่นสั้น

ชาย เอ๊ย ไม่ใช่อย่างนั้นมันเป็นการอย่างนี้

ข้าก็เป็นคนดีกันละแทนที่

ตื่นขึ้นเช้าข้าก็เข้าแคตตอก

โถคู่ก็ไค้ โถควายก็ออก

ฝั่งกระโน้นเขาก็ฝั่งกระนี้เขาก็ฝั่ง

ใครเขาแมกเอารักแล้วข้ามทุ่ง

นั่นเขาแมกเอารักเข้ามาบักฉีก

พี่ก็เป็นคนดีกินจะชื้อคิง

เหล่าข้าก็ไม่กินผืนข้าก็ไม่ฉิม

บอกว่ไปเปิดฝาเอามาให้พี่แทง

คนอย่างนั้นองไม่เอา

หงส์เอ๊ย เจ้าช่อจ่าปี ๆ

พวงมะโหดแม่จะโกรธว่าพี่ไม่รัก

สองมือประคองมิให้น้องระคาจ

พี่รักโน้นพี่รักนี้ พี่รักนี้รักป็น

จะแผลกอกหรือก็ผาย คุโหลหรือก็ฝั่ง

จะพิศดูควแม่ก็งยังกะวงเวียน

จะไค้เป็นคู่ของพี่ แล้วกันทุกวันวี เอ๊ย

ถึงจะเป็นไม้หนาย ถึงจะตายไม้หนี

หญิง เอ้อ เอ้อ เอ๊ย ...

หยุดไว้หน้าให้พอช้าไว้ก่อน

ยังไม่รู้จักหวนอนแล้วก็ปลายตื่น

มาถึงก็จะมาพึ่งพระพักตร์

นิ้วคั่นก็อยากเอาห่านิ้ว

กลัวจะเป็นแรงตื่นเคียดกลัวจะเป็นเหี้ยตื่นสั้น

ใครไปคบเข้าบ้านมันไม่ได้

แล้วให้น้องฟังพี่ ข้าจะบอกใหม่

แก่ข้าไม่เชื่อนว่าไม่แธข้าไม่เหลวไหล

จงว้าวอก เอาไปเทียมใจ

ถ้าไม่บายข้าไม่ปลดทรอกใจไป

จะให้เอารักไปกองกันที่ไหน

มาเป็นสองกระบุงหรือก็ใหญ่ใหญ่

ไม่สมหวังยังนึกข้าไม่ไป

ไม่วายแปลบยังกะปลิงทรอกแม่สิ้นใจ

บู้ย่อยช้านั้นเป็นกับเขาเมื่อไร (หัวเราะ)

ไม่ว่าคำหรือแดงมันอยู่ทางไหน

แม่คุณจะไปเอาเจ้าแล้ววงค์โค (หัวเราะ)

จะคิดอาลัยไม้ตรีเสียแรงพี่มากันไกล

บัวชุมหุ้มฝักอกจะหักเสียแล้ว เอ๊ย

เอ้อ เอ้อ เอ็ง เอ๊ย

พี่รักน้องไม่ห่าง เขียวนะแม่สิ้นใจ

พี่รักทั้งกลางทั้งบน จริงนะแม่เคยคั่นตาย

จะพิศดูเอวยังกะกลิ้ง เขียวนะแม่เคยคั่นตาย

แล้วนิ้วแม้อยังกะเทียนที่ลนไฟ

เป็นตายพี่จะไม่หนีจริงให้ตาย

ถึงจะเอาไม้มาตีพี่ก็ไม่ไป

จะทำการมรอนจริงให้ตาย

ว่าเป็นคนถิ่นสถานไหน

จะมาบอกว่ารักจะมาบอกว่าใคร

นิ้วไม้คี่ใส่หัวแล้วมันไป

จะคบเข้าบ้านก็กลัวจัญไร

ชาย	ถึงพี่จะเป็นแรงคืน เตี้ยถึงว่าเหี้ยคืนสั้น	แต่ไขมันกินมันแล้วเห็นใจ
หญิง	เอ๊ย...หรือจะเป็นปลาหมอคั่วที่เหลือเอียง เป็นมะเขือโอ้ที่เหลือเคนเด็ก แถวบ้านย่านพี่หรือจะไม่มีคนรัก	จนมารดาเขาเลี้ยงกันไม่ได้ โกรเขาเนรเทศกันแต่ไหน เชื้อพี่หรือก็ยากน้องยังไม่ไว้ใจ
ชาย	ถึงพี่เป็นมะเขือพี่ไม่ใช่เหลือเคนเด็ก ถึงพี่เป็นมะเขือก็มะเขือจาน ถ้าไค้อย่างพี่ไปทำผ้า เอ๊ย งานหุงงานทำงานปางงานบ้าน ข้าวพี่มิให้ตำ น้ำพี่มิให้ตัก ถ้าน้ำในโอ่งไม่มีตัวพี่จะตัก ผักที่ไหนไม่มีพี่จะไปเค็ลหา ถ้าข้าวกลองไม่มีจะใส่สีลงหิน ถ้าข้าวสารไม่มีจะใส่ครกลงเลือก ว่าแต่พอแตกแล้วก็อ่อนอ่อน จะให้มันท้าวแขนแล้วแอนแต่ เอ๊ย	ไม่ใช่ใครเขาเนรเทศพี่กันมาแต่ไหน ไม่เก็บเม็ดไว้ทำพันชั่งกันบ้างหรืออย่างไร น้องต้องสมายกะตัวจริงให้ตายคั่นตาย พี่ไม่ต้องการเรียกน้องมาใช้ พินทองก็จะจัดหาให้ หามาให้แม่แก้วตากินจนได้ ให้น้องเม่นั่งอยู่บ้านงานเบาสบาย ว่าแต่พอแตกเปลือกก็ไค้ไค้ ละให้แม่หนูคนร้อน คนกระหาย ให้เขาเรียกคุณแม่แล้วเมียนาย

เพลงโคน

หญิง	เอ๊ย เห็นหัวเราะแล้วได้มึน ๆ แม็กี้เดินกระชกแม็กี้เดินกระชอย เห็นหัวคนแม่จะทำไม่เห็น เอ๊ย	อยู่ที่ข้าวกอกแชนแล้วไรไร แม็กี้เดินขยับน้อย แม็กี้เดินขยับใหญ่ จะเหยียบหัวมันเล่น แล้วให้สบาย
ชาย	" " เอ็งจะทำไม่เห็น นี่หัวคนแล้วหงอนหงอ เอ แม่สัปคนก็มันคนระยำ หัวคนแล้วแท้แท้ จะกินยักไหลแล้วสายคอ หนอย น้อย น้อย โอ้หอยไ้เห็น เอ๊ย ลูกใครหนอปากกอมันแหมบ	" " กันยังง เห็นเป็นหัวตอกันไปเสียไค้ ทำอย่างนี้ก็ทำ แล้วกันไค้ แล้วทำไมไม่แลมองไป เกี่ยวจะไปเหยียบเอาตอแล้วหักตาย พุดจาซาดหมื่นจริงให้กาย ลูกอีสร้อยฟ้าแลบแล้วคนไค้

เขาไม่เอารกที่ปาก เขาไม่เอาหมากทาหู
 ชั้นก็แม่ลงก็แม่
 ร้องบอกคนฟังที่นั่งข้างหน้า
 นานายที่นั่งฟังกันหรือเปล่า
 จะดีหรือชั่วก็อย่าฟังประมาท
 จะพูดจาหาที่ใหม่มีที่หลอน
 นี่เรื่อง เป็นผู้หญิงจะอวตหญิงผยอง
 ช่างบวชยัง เรียนซาได้เขียนได้อ่าน
 เอ็งเกิดมาเสียชาติกันจริงจริง
 จะว่าชั่วก็เสียทั้งหมกซำกั้งคไว่ก่อน
 พระมารดาซำคี่มันเดวแต่เอ็ง
 เอ๊ย จะว่าซำคี่จะว่าแม่ซำคี่มีผิวแต่พอ
 ไม่เหมือนเอ็ง เทียวเล่นเพลงก่ากัน
 เคี้ยวซำจะลำเล็กซำจะเบิกประจาน
 เขาที่นั่งที่โคนกอไม้ที่ใต้ต้นสะเดา
 ใ้ฝนก็ตกกันเล่นพรวา ๆ
 จะมาอวดเก่ง เป็นนักเลงก่ากัน
 แม่ชื่อเคียง เสียงดัง ไปกะทั้งมณฑล
 จะอวดดีไปเลยอีมีทะเล
 เอ็งเป็นผู้หญิงอย่าอวตหญิงไปนัก
 จะอวดดีว่าดีเลย เอ็ง เป็นผู้หญิง
 เป็นผู้หญิงอย่าฟังประมาท
 จะหันกันมาโดนแบน
 หอมเอ๊ย หอมช่อ ๆ ลำควน (ซำ)
 แม่ชอคนนายของพีไบชอน
 จะถูกถูกหมิ่นลูกผู้ชายนัก

ลูกมันจึงสู้รู้แล้วเลวหลาย
 พวกแกมันแย้ใช้ไม่ได้
 หิ่งนายหิ่งน้ำใครไต่ยใหม่
 คุณี เขามากล่าวคำหยาบคาย
 คีร์วณณ์ก็ซาตีกูผู้ชาย
 จะเหยียดยานคอคค่อนกันให้มากมาย
 สำหรับไปอยู่ใต้ทองของพวกผู้ชาย
 เคยอยู่กับกับคนอาจารย์กินเสียนานหลาย
 เกิดเป็นลูกผู้หญิงนี้ไรไม่ได้
 องค์พระมารดาซำคี่ดีหลาย
 เอ็งมันอวดเก่งไ้ไม่ได้
 มีผู้ใหญ่ชอเขาไม่ไ้กว้างงามใคร
 ถ้าใครทองการไม่เห็นลำมากร่างกาย
 ให้เอ็งอวยชวามานผู้คนที่หลาย
 แล้วเอ็งยังจางซำเออนับตั้งสองไฟ
 ซำอ้อมเอ็งหนีมดง่ามกันเสียเกือบตาย
 ซาตีอีคนสันคานเคี้ยวจะสอนให้
 จะโ้เคมาโดนกายกูไ้
 อีเกาเจิงอาเจิงลูกอีนี้งฟูไ้
 ก่าขึ้นหญิงเคี้ยวโคนหยักกินจนไ้
 ชอรองอย่าหญิงจริงให้ตาย
 คีร์วณณ์ก็ซาตีกูผู้ชาย
 ประเคี้ยวพวกซำจะแล่น ๆ รถไฟ
 เคี้ยวจะมาชวามรถควน เคี้ยวจะชนตาย เอ๊ย...
 แม่แบกบางสมบุญก็แม่ขึ้นใจ
 มันก็ไม่พ่นรักของไ้พวกผู้ชาย

หยุดไว้หน้าช้าไว้มั่ง
 แมบบทเขามีบอกโกนมหาวิบาก
 เรามาผูกเกี่ยวแกมจาก เรามาผูกรักแกมซัง
 ช่างโหนกก็ปกเสียให้มันมิด ช่างนี้ก็ปิดให้มัน
 ไอ้เรามาว่ากันตั้งจะมีคนชม
 ว่ากันดี ๆ ฐานพี่ฐานน้อง
 เอาปูนมาททาย เสียให้ปลายมันปาน
 หงส์เอ๋ย เจ้าช่อ ๆ จำปี
 จะโกรธกันเดียน้อง มากรองดี

จะทำเป็นม้าคลั่งไปทางไหน
 บอกผิดให้รักก็ควรจะบอกใหม่
 รักก็มั่งซังมั่งมันไม่เป็นไร
 จะไหม้ไหม้ใหม่เห็นกันแล้วเป็นไร
 ว่าไม่ค้เขาก็ก้อมน้ำลายให้
 ปรีดาปรองคองกันเข้าไว้
 ว่ากันอย่าให้เกินปูนที่ททาย
 หัวอกที่ร้าวรานเหมือนใบตาลลมตี เอ๋ย...
 มารักกันกับพี่มันถึงจะชื่นใจ

หญิง

คมหัวแล้วจะมาลูบหลัง เอ๋ย
 ไปอยู่ไต้ลม สิบไปคมแตกลิ้น

เอาเยื้องเอาอย่างมาจากไหน
 คมไต่กากซี่หมันของแม่ลอยไป

ชาย

ไปอยู่ไต้ลม คมแตกลิ้น
 ขอโทษเถิกน้อง ขอร้อถาม
 เอ็งไปให้ใครลวง จึงหลวมหัวสาก
 หงส์เอ๋ย เจ้าช่อ ๆ จำปี
 วันไหนไม่ไ้เห็นหน้าน้อง
 กินข้าวเหมือนกินรำ พี่กินน้ำเหมือนกินผง
 วันไหนที่ไม่เห็นหน้าน้องสักวัน

คมไต่กากซี่หมัน ที่ลอยไป
 ขอร้อถามแม่งามจะว่าพี่เหลวไหล
 จึงไ้เหลือแตกากที่ลอยไป
 หัวอกที่ร้าวรานเหมือนใบตาลลมตี
 คนเฝ้ามองไม่อยากจะทำอะไร
 พี่กินไม่ลงเพราะความที่ห่วงที่ใย
 ตัวของพี่แทบกลืน ๆ ใจตาย

หญิง

พวงมะโหดแม่จะโกรธว่าพี่ไม่รัก
 อวดหยิ่งแล้วจะมาฝากรักเอ๋ย
 แแบรักมาให้ขอมารักกลับ
 จะมาเขยงเลยไม่ไ้ชย่า เอ๋ย

บัวตูมพุ่มฝักอกจะหัก เสียแล้วเอ๋ย
 กุสียไ้หน้าตะหนึกมาพูดไ้
 ไปเสียเลยพ้อหับหิมไทย
 มันไม่ไ้ชย่าของแม่ข้างใน

บทคัดหัวพาหนี

เอ้อ เออ เอ็งเอ๋ย
 แม่จะตัดสินใจว่าไม่รัก
 แม่ตัดสินใจกันคู่ที่

แต่หัวอกมันจะหักไม่รู้จะทำยังไง
 จะลองมีนิ้วสักทีกันให้ตาย

ว่าวันศุกร์วันศุกร์วันดีข้างหน้า
 หยุคไว้ก่อน หรือยอมกำหนด
 ที่จะไปหาพ่อแล้วจะไปหาแม่
 พี่นึกถึงมาตั้งหลายวัน
 พ่อรู้เรื่องราวรักก็จะพักยอม
 แต่พอบอกว่ารัก หัวใจพี่เท่าพอม
 พี่จะขอลาตัวเองไปก่อนหน้า
 น้องจงอยู่บ้าน ใ้ระวัง แก่ตัว
 ถ้าใครพูดก็ให้พูดกับเขา
 โอ้วว่าแซกขึ้นเร็ว น้องจะเบื่อนหน้ามาก
 แซกขึ้นมานเองจะทำนางอ
 เขาพูดที่น้องก็พูดกับเขา
 ว่านึกถึงตัวพี่ไว้ทุกวัน
 เออ... พี่จะไปหาพ่อแล้วพี่จะไปหาแม่
 พ่อส่งน้อง เสรีจสรพรพี่ก็ขยับเคียนของ
 พี่เคียนตัดไผ่หว่งที่ตัดลงไม้เคียว
 พ่อไปถึงหลังบ้านแล้วสถานที่
 แล้วไปกราบพ่อแล้วก็กราบแม่
 ลูกได้ไปเกี่ยวสาว ๆ ที่นั่งที่รำหมองสี
 ไค่นั่งเกี่ยวคุยกัน เขานัดให้ฉันไปหา
 ไปรักลูกสาวที่เขาที่รำหมองสี
 เนื้อเหลืองยังกะทอง
 ส่วนคุณแม่แก่ก็แลมอง
 ว่าบวชสักก่อนอย่าเพิ่งไปเบียด
 โอ้วว่าแม่จากราวนี้ลูกต้องขอลา
 พ่อแม่ซัดใจว่าขอใหม่วชก่อน

ให้พี่นี้มาหาเอาน้องไป
 จะว่าพี่ผูกปลดเล่นนะแม่ชื่นใจ
 พี่นึกถึงแกมาตั้งนานหลาย
 พี่มาหวังแจ่มจันทร์มาให้แม่ เคยคืนตาย
 หัวใจพี่หรือก็อ่อนแทบจะสิ้นใจตาย
 พี่หายทุกข์ที่หายกรอม พี่หายเจ็บที่หายไข้
 พี่จะไปตามารดาจริงให้ตาย
 อย่าใ้ใคร เขาจู้วน้องแม่ยังกับไฟ
 ถ้าหากเขาพูดก็เข้า ให้แม่ลูกไป
 ถ้ามียากับหมากยกเอามาให้
 แสดงตนว่าไม่พอในน้ำใจ
 ถ้าเขาพูดก็เข้าเราไม่สนใจ
 ว่านึกถึงพี่ขึ้น ก็ไม่รักใคร (หัวเราะ)
 พี่ไปกันแน่จริงให้ เคยคืนตาย
 ตาพี่ก็มองกันแต่หัวไม้
 เคียนทะเลทางเลี้ยวเลยหล่มไกล
 พี่รักกันได้ดีว่าไม่โง่บ้านใคร
 คราวนี้ลูกต้องลาแน่จริงให้ตาย
 ว่าลูกเขาช่วยคือจริงให้ เคยคืนตาย
 พ่อจะแม่จากราวจะว่ายังไป
 รูปเขาช่วยคือจริงให้ตาย
 ถ้าหากผมได้ครองคงสบาย
 ไล่หนูเอ๋ยมึงตริกตรองอย่าให้เหลวไหล
 จะไ้ไ้ไม่เป็นที่รังเกียจแก่บุคคลทั้งหลาย
 อยู่กับแม่ไม่ได้ไหนลูกต้องขอลาไป
 ลูกจะต้องขอย้อนกันกลับไป

ว่าวันศุกร์วันศรีวันดีข้างหน้า
 กราบพอกกราบแม่กันแน่นอน
 แล้วหยิบพระใส่คอล้วงคอกใส่ตน
 ถึงตะเข้ขวางคลอง เสือร้องขวางหน้า
 พอมาถึงสถานแล้วบ้านหลอน
 ย่องเข้าไปในบ้านมันเป็นการดี
 เลยไปเคาะฝาแล้วกุกกุก
 กะเดี๋ยพอตาแล้วเขาคืน
 จะได้ไปชมนกน้อย เอยในป่า
 คืนเด็กให้แม่ตื่นขึ้นมา

หญิง

โฉบนางแน่นน้อยแซมซอโยโสภา
 เสียงที่มาเรียก น้องแม่ไม่นอนหลับ
 แม้มักมาจุกแจ่ง แม็กี่แต่งกายา
 ทั้งกระทอกแล้วก็ห่อหวิ
 ทั้งผกัหวิ น้ามันตานี้ก็เสย
 แม้มักมาแต่งตัว แม่ไม่มีตะบอย
 แม็กี่หยิบผ้าสีเขามาห้อยบา
 แม็กี่เดินกระซก แม็กี่เดินกระซอ
 วันนี้มีตัวกันเสียที เอย
 มาเถิดน้อง เอ็งอย่ามัวช้า
 พี่มาแล้วตัวรักแล้วตัวแก้ว
 พี่เลยหยิบกระจุไปหิ้งหิ้งตา
 จะได้ไปชมนกกันที่ในป่า
 น้องแม่ส่งกระทอกแล้วก็ห่อหวิ
 พี่ก็รับมาฉับพลัน
 พอพ่นกะทุที่หน้าตางระหว่างสิ้น

จะเป็นวันที่พาคีแม่จ่อมร่วมใจ
 ลูกต้องขอลาก่อนอยู่ไม่ได้
 ว่าจะเอาไปนับนงค์เมื่อยามที่เราจะตาย
 เราก็อุตส่าห์มากันจนได้
 สองตาแล้วก็ซ่อนขวาซ้าย
 เห็นพอมแม่หลับก็เราก็อใจ
 ให้น้องรักแม่ดูขื่นไวไว
 ประเดี๋ยเราจะเอาเป็นยิงพี่ตาย
 จะได้ไปชมพฤษกาแล้วในไพร
 เคียวตัวที่จะพาแล้วน้องไป

แม็กี่ส่งกายาจริงให้ตาย
 น้องแม่ลูกดลุมผลับแล้วจำพี่ได้
 แม่นิวหัวผัดหน้า เคียวแม็กี่จะไป
 แม่เตรียมไปให้พี่จริงให้ตาย
 แม่ไม่ซ้ออยู่เลย จริงให้ตาย
 ตัวรักมากออย เคียวแม็กี่จะไป
 หยิบเอาสีจำปา เขามาห้อยไหล
 แม็กี่เดินยิ้มน้อยแม็กี่เดินยิ้มใหญ่
 ถ้าหากว่าไค้ตัวคิงสมาย
 ตัวพี่นี้มาจริงให้ตาย
 พี่มากันแล้ว ให้น้องแม่มาไวไว
 มาวางไวข้างหน้าให้แม่ลงไวไว
 จะได้ไปชมพฤษกาที่ในไพร
 ส่งไปให้พี่จริงให้เคยคืนตาย
 น้องก็ลงหันการจริงให้ตาย
 ลงมาถึงคืนก็พากันไป

ตัวเดินหน้านี่ก็เมียบเดินหลัง
 เดินคดไถ่วง เลี้ยวไฉ่เคี้ยว
 พอม่าถึงไนไฟรแล้วก็ปรึกษา
 บอกรับน้องแล้วก็ให้มองดู
 โนนันตังเต็ง เป็นแถวโนนต้นแก้วเป็นทิว
 โนนันตังเข้มริมหนอง นี้น้ำปล่องริมคัน
 โนนันตังเห็นเท่าหนองอยู่บนขอนไม้แห้ง
 โนนันตังระนี้เรียกตัว ตัวโหวยตัวโหวมาสักที
 ตัวโหวยแล้วตัวโวย
 คูสัถ์วะระนี้ตัวโหวมีกะเขา
 นิสัยเข้าป่าจะก็คองขมมก
 โนนันตังพิราบทำรังมันนำฟ้างจริงหนา
 โนนันตังเป็คร่องจวบ นกกระจ่างร้องแจก
 นกเขามันเคล้าดู
 ให้แม่หนูหนักันเข้ามาหาฉัน

รักใคร่กันจริง พี่ไม่ห่างไกล
 เดินเลี้ยวเดินลคเดินกันใหญ่
 ของตัวของพี่อาจจริงให้ตาย
 มองคูสิหนูพี่จะบอกให้
 โนนันตังหลงสูงลิ่ว จริงให้เตยคั้นตาย
 โนนันตังพวยขึ้นพันชุกอกเป็นไฟ
 เขี้ยงงเท่าแคงใหญ่หนักมกไซ้
 สงสารแม่ระนี้แล้วกลางไฟ
 ไม่เห็นตัวมันโหวยหนักัน
 มันนั่งโศกนอนเศร้ารักันมากมาย
 นิสัยเข้ารกคองขมไม้
 ใจคัวอยู่เข้าคล้า แล้วนางตัวเมียบฟักไซ้
 มันเข้าคองหนึ่แคงคูสบาย
 เสี่ยงว่าจุกกรู น้องไคยินหรือไม
 มาสิจะไค้ประชันกับนกขอกไม้

บทเบ็ดเตล็ด

ชาย	รู้วินัยทำไมไม่ไปวิมาน	ละม้ายหน้าค่านอนอยู่ทำไม
	บาลีช้าไม่รู้ แต่บารุชาเข้าใจ	
หญิง	บาลีมีงไม่รู้ บารุที่เข้าใจ	แควียนเล่มควายคูนันมีรูเท่าไร
ชาย	๒๒๘ รู	
	ไอ้ข้าวสามน้ำสีนั้นเขาเอากันที่ตรงไหน	
	แม่ข้าวข้าวที่หนแม่ชนไฟที่ตี	ข้าวแม่จึงสุกก็เข้คได้
	แม่ค่าน้ำพริกแม่ชยิกก็ตี	น้ำพริกแม่จึงแหลกก็คคได้
หญิง	ฉันค่าน้ำพริก ฉันชยิก _____ ที่	น้ำพริกก็ละเอียคก็คคได้
	ข้าวข้าว ๒ หน ชนไฟ ๒ ที่	ข้าวจึงสุกก็เข้คได้

บทประ

- ชาย เกินมากับพวกแล้วตามทาง อยู่ในระหว่างที่ว่างจริงให้ตาย
พอมารู้เพลงแล้วมาเจอกับสาว เอย.. ถึงใจจะไปเคล้า เลยเขาคำให้
แม่สาวคนนี้รูปก็สวย แต่จะคุยกับเขาคัวยก็ไม่ได้
แต่พอเหลือบพระพักตร์แลไปพบซำแก่นักพอจิต ซำยืนอันอันตันจิตจริงให้เคยคืนตาย
- หญิง บินไปจะจับเพลงเอย จะมารักแม่เพลงหรืออย่างไร
กูไม่ใช่ลูกขุนนางข้างถนน จะได้มารักคนหรือง่ายง่าย
ไอ้หัวกะลาไอ้หน้าเฉลิม ให้ไปรักคนเดิมของมึงเถอะไป
- ชาย เออ เออ เอ็ง เอย
ไม่ควรตัดอย่าตัดไม่ควร รอนจะรอน ไม่ควรถอนอย่าถอนเลยแม่ท่อนจันทน์ไทย
แม่จะตัดยังบอแม่จะถอนอย่างมึง แม่จะห้ามความรักไปเสียแล้วอย่างไร
พูดก็ ๆ ไม่ชอบ ปลอมไม่ยอม หรือจะให้ปลอบคัวยบวมจริงให้ตาย
เออ ไม่รักกูไม่ว่า กูไม่อุทิศสาหัส หรือแถมแถมกูไม่พอ กูก็ไม่อยากไซ
จะอวดกว่าดีไปเลยอีผีทะเล อีเกาเจิงอีอาเจ็ดลูกอีนางพูไอ้
แต่เขาคิดว่าเจ้า เขายังเข้าถึง แต่เขาคิดว่ามึง เขายัง เอาได้
เอ็งเป็นผู้หญิงอย่าอวดหญิงไปนัก ถ้าอวดหญิงพ่นหยักเข้าไปเมื่อไร
เอ็งเป็นผู้หญิงอย่าอวดหญิงโองหญิง สำหรับไปอยู่ที่ห้องของไอ้พวกผู้ชาย
- หญิง สำหรับไปอยู่ที่ห้องของไอ้พวกผู้ชาย
เจ้าหัวฉลาเจ้าหน้าเฉลิม ปะลูกคู่เดิมของมึงเป็นไร
เจ้าหน้าเหี้ยเสียเหี้ยไปไม่ได้เสียหน้าหิน แลของแม่โยพินแฉ้วกับบ้านไกล
ให้ไปรักอีเขาที่เขาเข้าบ้าน นั่นแหละ เขาคอยต้องการของมึงเป็นไร
- ชาย พูดไซ้พูดงอนจิงจิงจา
ไม่ใช่ลูกกัญแจกับไอ้แม่กัญแจ ไม่ควรหรือมาว่าคำหยาบคาย
พูดจาปราศรัยมาว่าไว้กับพี่ ซัดซ่องจะได้แก่จะได้ไซ
พูดจาอวดดีแล้วยกตัว พูดจาอวดดีคือहार้อยละลาย
ไม่สั่งวรเงาหัวกันเอาไว้ ไม่สั่งวรเงาหัวกันเอาไว้

ก็หรือชั่ว เอ็งอย่าพึ่งประมาท

จะอวดคึกกันเป็นระดับ

กำนันโต กะโคโต

เอาสีทันทันเข้าข้างหน้าผมจะล่อข้างหลัง

จะใคร่ตัวในสัญชาติ

หงส์เอ๋ย เจ้าชอตะทอง

ชาย เอ๋ย เห็นเอ็งไป เคนอยู่ที่ปากกรอก
ถึงว่าดอกคามกู่แทงรูไม่เข้า

หญิง ออย่ามาเขยอเลยไม่มาขยำ
เขาคึกว่าเจ้าเขายังเข้าไม่ถึง
ไปอยู่ไค้ลมชมแต่กลิ่น

ชาย เอ็งไปให้ใคร เข้าร่วมจึงไค้หลวมหัวสาก
จะอวดตัวว่าดีไปเลยอีหีทะเล
แต่นางเหมลคานทองเขาเป็นตัวพระเอก
เขายังไม่อวดคึกมีตะบอย
เอ๋ย จะหันกลับมาโคนแบ้น
เอ๋ย จะเอาตะหมุกเข้ามาจูบสี่ เอ๋ย

เพลงโคน

หญิง เอ๋ย ไปเถิดไปแม่สายสมร เอ๋ย
ไปอยู่ให้ไกล ไม่ให้เห็นหน้า
เขาคึกว่าเจ้า เขายังเข้าไม่ถึง
หน้าเหี้ยเลียเหี้ย ไม่ไค้เสียน้ำหิน
ดูไค้กรหนอปากคอเหมือนแหบ
มาบอกว่าเหี้ยเลียเหี้ย
แม่อยู่เป็นสาวให้หน้าขาวเป็นเนย

ก็ชั่วหรือก็ชาติลูกผู้ชาย

เคียวจะพลอยจะจับไปสู่บាយ

สองก็สั้นกันให้ไค้

มาสีของใครจะคึงก็แก้วใคร

ค่อไปจะไค้ไม่ประมาทไค้ลูกผู้ชาย

ให้เปลี่ยนสมองจะไค้ทันสมัย เอ๋ เอ๋ เอ็งเงย

ลองให้ที่ดองหยอกหนอยเป็นไร
ไค้ดอกมิ่ง เป็นกันเปล่ากลับไป

มันจะไค้ไม่มาขยำกันจริงให้ตาย
แต่เขาคึกว่ามิ่งเขายังไม่ไค้
กมแต่กากขี้หมั้นของแม่ลอยไป

จึงไค้เหลือแต่กากเลยลอยไป
อีเกาเจิงอีอาเจ็ดลูกสีนางพู่ไอ
เขายังไม่โยกเหยกหรือว่าเหลวไหล
ยังกะเอ็งเพลงน้อยจริงให้ตาย เฮฮา...
กำลังเจ้าตีเขาจะเล่นรถไฟ
กำลังแม่หนูจะหนีแล้วรถไฟ

จะมาออกมาอ่อน เอ๋ย แม่ไม่ยากไปโย
จะมาเขยอน้ำหน้า แม่ไม่ยากไป
นี่เขาคึกว่ามิ่งเขายังเอาไป
ของแม่โยเงิน บ้านไกล
ดูไค้สร้อยฟ้าแลบ แล้วคนไหน
มันไม่ไค้เลียเหี้ยของแม่บ้านไกล
แม่จะไม่มีผิวเลย มันก็จะสบาย

แม่อยู่เป็นสาวให้หน้าขาวเป็นแม่

นอยละนอย ใจ ๕๐๐ ส.ศ.

มาถึงแล้วจะมารัก

แม่จะอยู่เป็นสาว ให้หน้าขาวเหมือนแม่

คนเคี้ยวมันไม้คี่แท้

บ้านเมือง เคี้ยวมันไม้เหมือนตะกั่วก่อน

เออจะอยู่เป็นสาวหรือให้เฒ่าแก่

อีกหนอยค้มทานันจะขึ้นหู

ชนลุกแล้วชนกัน

ไอหนามกอลไฉนมันจะเกี่ยวเข้าหนัง

ชาย อยู่เปลว ๆ บ้านเอวเปล่า ๆ

มีผิวกันเสีย เกิดคือหนู เอย

ยามจะกินยามจะนอน

เอ็งจะคิดเสมพะ เหมือนกับพระมโน

เอ็งจะตัดกิเลสไปเหมือนพระเวสสันดร

แต่พอตกยามคิดแล้วจะนึกอยาก

หงส์เอย เจ้าขอ เจ้าขอจำปา (ซ้ำ)

เอย...เมื่อออกจากบ้านมาเป็นกาคี

แต่พอมานประสับไปพบพระพักตร์

ไปกินหมากซีที่สุบบุหรี่สีทาน

ไปกินหมากซีที่สุบบุหรี่สีฟ้า

เออ...จะให้พี่เข้าบ้าน แล้วยังงวย

พี่จะเข้าทางใต้อหรือทางเหนือ

นี่ปากกรอกของน้องมันไม่กลวง

พี่ก็มองผู้ชายพี่ก็มองผู้ชายพี่ก็มองนะน้อง

ไม่หนักหัวแก่กันไปเสียเมื่อไร

ประเคี้ยวแม่ว่าเสียมันนั่งร้องไห้

จะมาฝากพระพักตร์แม่ไม่ยอมไป

อยู่กับจนแก่แล้วสบาย

เชื่อกันไม่ได้แน่ แม่ไม่เชื่อหลาย

บ้านเมือง เคี้ยวมันไม้ แม่ไม่เชื่อใคร

จะอยู่กับไฉนยังกะแม่อยู่ไม่ได้

จะแหกคอกเข้าไปดูกอลไฉน

อีกหนอยจะเห็นสวรรค์ก็แล้วไรไร

จะนึกถึงว่าพี่ซังแล้วเตือนให้

ไม่มีคุณอนเกล้าจริงให้ตาย

อยู่กับเคี้ยวมันก็จะได้สบาย

ก็จะไฉนเป็นมอญแล้วสบาย

จะถือกายเอโกเสียเคยคืนตาย

ยามหนาวจะนอนกันกะใคร

จะรู้สึกวาล่ามากไม่มีผิวกาย

ถ้าเอ็งไม่เชื่อข้าเอ็งจะนึกถึงกาย

แล้วมาพบกับพี่จริงให้เคยคืนตาย

ปากน้องก็ร้องทักว่าพี่จะมายังไง

เชิญตัวขึ้นบ้านจริงให้เคยคืนตาย

วันนี้พี่มากันยังงัย

ขอให้น้องแม่ช่วยอธิบาย

บอกพี่มาให้เชื่อจริงให้ตาย

ใครเขาเอาหนามพวงเข้ามาดูคอกไฉน

พี่มองหาแต่ของจะเข้าไป

เชิญพี่ เชิญพี่
 พี่มานึกฉมนแล้วก็นจิด
 พี่ปากกรอกของน้องมันไม่กลวง
 ช่วยมาหยิบเอาหนามพงออกสา
 น้องแม่เปิดหนามพงแล้วจอมขวัญ
 เลยเปิดหมากบนหัวเลยมุกหัวสิ้นแรง
 พอเขาเปิดหนามพงประตูบ้านมันก็กว้าง
 ให้น้อง เดินหน้าพี่จะเดินตามหลัง
 ให้น้องนำหน้าพี่จะเดินตามคูด
 กว่าจะถึงสถานถึงบ้านน้อง
 พอไปถึงกระโถนพี่เลยหยุดจะงัก
 เอ๊ กระโถนมันไม่มีสะเคา
 ขึ้นมาเถอะพี่ สุมบุหรี่ปู
 ไอกระโถนมันไม่มีสะเคา
 ขึ้นไปบนเพิงก็เคหา
 เหลี้ยวซ้ายแลขวามันให้ละละ
 พอหย่อนตุ๊กกระแทกฟากแตกเป็นร่อง
 เขาเสือกเขี่ยนมาให้ก็เก็กเปรี๊ยปาก
 นึกเปรี๊ยปากอยากกินข้าวเหนียวเคี่ยน
 มือหนึ่งหยิบตะไกร มือหนึ่งก็ไหลหยิบหมาก
 แต่พอหมอนับหมากขวับงอกตามปริม ๆ
 หมากของน้องนี่มากแล้วจะยั้น
 กินหมากเถอะพี่ สุมบุหรี่ปู
 ส้มโอสองกลีบแม่หยิบมาฝาก
 เอยวางตะไกรไหลหยิบส้มโอ
 นี่ส้มโอลูกใหญ่ เขาบอกมาให้ฉฉนาย
 พิศมาพิศไป ส้มโอก็กลายเป็นสี

ให้มุกหัวกันเข้ามาพี่จะได้ไป
 มาเป็นคกยื่นคค แล้วจะทำยังง
 ไกรเขาเอาหนามพงเข้ามาออกไว้
 พี่ได้เดินเข้ามาถึงง่ายง่าย
 แล้วจะเข้าไปนั้นเข้าไม่ได้
 พี่นั่งคคหน้าแดงมันก็เข้าไม่ได้
 พี่เลยติดตามนางจริงให้ตาย
 สองคนกะนางพี่จะตามไป
 จะคิดพันเคินผูกกันเรื่อยไป
 ชี้ที่กบออกของว่าจะขึ้นตรงไหน
 กลัวกระโถนมันจะหักขึ้นไม่ได้
 คิดแล้วมันก็เศร้า ๆ จริงให้ตาย
 ขึ้นมาบนเกหาสิพี่ชาย
 เลยขึ้นกระเค่าไปทุกชั้นกระโถ
 มองซ้ายมองขวาพี่จะนั่งตรงไหน
 เลยนั่งมันตรงที่พี่จะแล้วเพิงใน
 ยามอาไฟลอดร่องไปสองใบ
 ไอประเคี้ยวจะกินหมากจริงให้ตาย
 เอยของแม่จำเนียรจริงให้ตาย
 มันก็นึกเปรี๊ยปากจริงให้ตาย .
 แม่เจ้าของนั่งยัมแก้มเป็นโย
 เห็นจะไม่รับประทานแล้วแม่จอมร่วมใจ
 ไม่คองกลัวสกาส่งโค
 ไว้กินกันแก่นหมากก็ย้งโค
 ส้มโอนี้มันก็ไซจริงให้ตาย
 นี่จะกินกันโคหรือไม่
 ให้พี่ฟาควันนี้เลยสบาย

เพลงจาก

ลูกจะขออำนาจแล้วอวยพร เอย ให้ท่านสถาวรกันต่อไป
 ขอให้ท่านพบดวงแก้วให้คลาดแคล้วบ่วงมาร โปษภัยอย่าได้พานจริงนะให้ เคยคืนตาย
 ขอให้ท่านมาละกำขันธ์ ได้เงินแสนเงินหมื่นจริงนะให้ เคยคืนตาย
 ขอให้ท่านร่ำรวยถูกหวยกัน เสียที ถูกหวยลอค เถอวีรวยเหลือหลาย
 จะคิดให้สมควรปรารถนาแก่กันทุกคน เป็นเจ้าคนนายคนจริงนะให้ เคยคืนตาย
 คุณจะทำนาคำขอให้สมควรปรารถนา ท่านจะไปขายค้าขอให้รวยกันไป
 ขอให้ไม่มีเงินแสนไปฝากอนาคาร* ขอให้ท่านสำราญแล้วรวยหลาย
 ขอให้ท่านร่มเย็นแล้วเป็นสุข มีแต่ความสนุกมีแต่ความสบาย
 คุณพระคุณเพ็งรักษา พระศรีรัตนังรัตนะกลับมากุมกาย
 ขอให้แพกับพระ ขอให้ชนะกับมาร โปษภัยอย่าได้พานจริงนะให้ เคยคืนตาย
 สิ่งใดที่ชั่ว ขออย่าให้ปะ สิ่งใดที่ดีขอให้พบหลายหลาย
 ขอให้ท่านอยู่ดี แล้วมีสุข มีกันแต่ความสุขกันเรื่อยไป

(สาร)

วิทยากร : นายอดอน เจริญรัมย์
 ๑๗๕ บ้านสิงห์ ค.บางตาเถร
 อ.สองพี่น้อง สุพรรณบุรี
 ๑ มิถุนายน ๒๕๒๑

ตำนานที่ ๕

บทเขมร

จะกล่าวกลอนที่นี้จะสอนเจ้าสาว คึงแต่นี้ตัวเจ้าคองเป็นยูใหญ่
 สฤษฏีท้อทอลอนวังวอนแกลง หมึงชายควรแจ้งเป็นของประจำใจ
 จะเล่าเรื่องตัวจริงเอาไว้เป็นสินน้ำรู้ หมึงชายมากหมูเอาไว้เป็นเครื่องหมาย
 ธนัญไชย เศรษฐีมีบุตรโสภา ชื่อนางวิสาขาพระบิคากรักใคร่

* อนาคาร คือชนาคาร

เมื่อแรกยังเป็นสาวยังไม่มีการ
เมื่อมีคู่เซยจิกมีคู่คึกข้างเรือน

ลูกได้สามีเหมือนสตรีวัยกลาง
การเป็นแม่เรือนพอจะเตือนสั่งสอน
บ้านเรือนเคหาจรุศสำหรับคักวาค
หมั้นเช็ดหมั้นดูที่อยู่กิน

บ้านเรือนเคหาจรุศสำหรับคักวาคให้สะอาดสวยงาม หอโถงโถงนำชั้นเล็กชั้นใหญ่
จะปล่อยให้สนิมมันกักริมชั้นไว้
ถาวรจะหมกจะเหลือพริกเกลือส้มมะขาม
ชิงช้ากระชายหาไว้ทุกสิ่ง
ทัพพีกระจำอย่าปล่อยให้คาหม้อแกง

จะกลับกล่าวสาวกลอนมาสอนเจ้าบ่าว
พ่อแม่ปลูกฝังให้เป็นฝั่งเป็นฝา
อย่าเที่ยวเตร่เร่รอนไปเข้าบ่อนเล่นเบี้ย
อย่าตีเฒ่าเฒ่าทั้งไฟทองไฟปลอก
อี่แปะ ลูกเต๋า น้ำเต๋า ไฮโด
จะเล่นหยกข้อ หักหยกข้อ หักหยกข้อ
จะเล่นเลขท้ายมันก็กลายเป็นเลขโห่ง
ไอ้พวกหยกไต่คินมันตามกินตามจะ
จะหลงการนั้นหนาไม่เน่ไม่นอน
ท่ามาหากินอย่าชี้เกียจชี้คร้าน

อยู่ในวัยปกครองพระบิดาจะสอนให้
พื่อนี้จะเตือนให้ลูกใส่ใจ
จะได้เป็นเยี่ยงตัวอย่างสมเป็นนางเมืองไทย
จะหน้าเง้าแสงอนนี่มันเป็นเรือนใหญ่
เสื้อล้วนปลอกเสื้อเลื่อนมีลาย
อย่าให้ใครระคินเปื้อนคินเปื้อนทราย

การครอบการครัวแม่ต้องเอาใจใส่
จงดูสำหรับเก็บงำอย่าเป็นคนมักง่าย
เก็บห่อแขวนหิ้งอย่าไปทิ้งสุรุ่ยสุร่าย
หมั้นดูคตแต่งจะให้มันแห้งออกไป

ตั้งแต่ตีตัวเจ้า ๆ ต้องเป็นผู้ใหญ่
ต่อไปวันข้างหน้าเจ้าต้องเป็นผู้ใหญ่
จะหาทุกข์ให้เมียไปเล่นเบี้ยบ่อนโก
อย่าเล่นโบกเทกระบอกลันท่านอกเอาไว้
จะเล่นถั่วเล่นไปเป็นของนอกกฎหมาย
แหงเสื่อออกถึงได้ไปเหนียวถึงต้นไม้
เมื่อถูกแล้วมันก็โกงหาเจ้ามือไม่ได้
มันกินธัญพืชจะไม่อดคะเสียวว่าใคร
พ่อแม่สั่งสอนให้เจ้าจำใส่ใจ
ไม่หาเงินทำงานให้มันเป็นรายได้.....

บทเข่นผี

จะกล่าวถึงเจ้าหนุ่มปราโมทเป็นหนุ่มโสดมีเสี้ยน
หัวโคกเขางอนถึงจะเป็นควายงาน
เทียมลั่นเตรียมล้อมันนำวิ่งลงหนอง
รูปร่างก็หล่อพ่อแม่ก็รวย

ไอ้หน้าแห้งเขาเทียนกลัวจะโกงไม่หาย
จะเทียมไถออกจากงาน ไปถึงนาก็สาย
มันวิ่งตะโพงลำพอง มือต้องเหนียวตะพาย
รูปร่างสะสวยหญิงเห็นก็ขอมใจ

หญิงใดหลงรักต้องออกหักไปทุกคน
 ที่คาบลูกคาบคอกไอบ้างตะโกนร้องคำ
 ให้มันออกหน้าแห้งถึงจะร้องให้เข้าไปหา
 น้องจะปึกไม่เปิดให้มันเลาะร้องให้
 ให้มันออกให้ เชื่คน้องไม่ยอมเป็นอันขาด
 ถิ่นฐานบ้านอยู่อยู่ที่คูกุงคก
 ที่เป็นครู วงษ์อง จะไปเป็นคู่ไกลเคียง
 แม่สาวเผ่าหลายชื่อแม่ถูกลามพอได้ทราบชื่อเลย เป็นบุตรสาวนายเฉย อยู่หมู่ผู้ใหญ่ช้อย
 สิ้นสุดหนึ่งหมื่นนี้พอ เลยจัดหา
 ทองหมื่น ๘ บาท ไม่ชยาค้อถอย
 ให้มันพ้นหน้าท่า เถิกพอมหาเจริญ...เออ

มันเกาะคูกเกาะกันบ้างก็มันว่าเสียคาย
 ใต้น้ำเหี้ยผีห้าถึงวันหน้ากูไม่ให้
 น้องไม่ยอมเปิดหน้าถึงเข้ามาก็ไม่ให้
 ตาเปียงจะเกาะเผาร้องเรียกน้องจะมินหลังให้
 ไอ้คนชั่วอุบาทว์มีสัญชาติหลังลาย
 หน้าบ้านมีโขกมีตะพานไม้ไผ่
 แม่สาวกลมเนื้อเกลี้ยง แม่สาวเผ่าทะเลลาย
 พ่อสุวรรณนำมาตามสัญญาหนักไว้
 เจ้าโกสุนยอคสร้อยนำหนูตัวเอาไปให้
 ความสุขสรร เสริญให้ เป็นของลูกชายเออ...

บทชมมรก

หญิงชายควรชมไปเที่ยวนิคมโลกันต์ เออ
 ฝูงสัตว์เคี้ยวเท้าขวางหวาดเสียวทุเรศ
 ไปตกอยู่ในบ่อได้รับผลส่วนมาบ
 บาบต้นเสาสัตว์ไม้ไค้กอกคอส
 ฆ่าสัตว์เลี้ยงชีพเป็นลัญชาติคนชั่ว
 ต้องสู่วรสูกรรมที่ตนทำมาก่อน
 มาเป็นเปรตทนทุกข์ ไม่มีสุขเสียเลย
 หมูมพบบาลสำหรับประหารนักโทษ
 โล่หิมโล่แดงใช้เหล็กแกงทั้งคูน
 โล่หุบลโล่ตีวันละสี่ห้าหน
 ฝูงสัตว์เอนคั้นอยู่กลางคืนที่คอน
 เปรตถูกไฟเผากลายเป็น ถ้ำสุสี
 ถัดออกไปอีกยัง เป็นต่อเขคชัมพ
 ลีลาใหญ่กว้างยาวเหลื่อมละ แก้วสียโยชน

กว้างใหญ่ไพศาลโลกันต์เป็นเมืองใหญ่
 มีกลิ่นพวกเปรต ฌอสุรกาย
 ที่ผลเป็นหอกคามเพราะว่าบาบใจร้าย
 ฆ่าเนื้อ ฆ่าหมู ฆ่าวัว ฆ่าควาย
 เวรกรรมไม่กลัว ต้องไปสู่อบาย
 ถึงจะนั่งจะนอน ไม่มีสุขสบาย
 เวรกรรมเราเออ สร้างมาปางใด
 หัวใจเหี้ยมโหด โกรธไม่รู้จักทาย
 ไอ้อกบ้านหาบูน ไม่เห็นเอามาใช้
 เจ็บปวด เหลือทน คั้นร้องปางตาย
 โกรธถูกไหม้ร้อน อยู่ในก้อนกองไฟ
 ที่เวรกรรมยังมีกลับมาไปสู่เวรใหม่
 ลึกกว่าหลุมโลกันต์ มีประมาณกว้างใหญ่
 เป็นห้องขังนักโทษ อยู่ข้างโขกเขาใหญ่

พนมเขามิหิบนพเคิมมีหญา
 ๓ไม้สูงลั่วคือว่าจ้วหนามงอก
 ๓ใหญ่หนามยาวยิ่งกว่าหลาวดอกแหลน
 ๓มุด ๓ชวาน บ้างก็มุดหัจห้อย
 ๓อยู่ในหลุมโลกันคั่งหลายห้มหลายหมีน
 ๓แรงกายของคอกไปจิกคูกของคค
 ๓มพพาลถ้อหอกมีหัวใจท้าวหาญ
 ๓เจ้าเปรตแสนชั่วพาท้วิ่งหนี
 ๓ห้อยโหนโยนตัว กิ่งข้วลอยลั่ว
 ๓ไอ้จ้วหนามงอมันเป็นคอกเหนียวรัง
 ๓เลือกหยดไหลย้อยไปแตรอยแผลหนาม
 ๓หนามคมยิ่งกรดยิ่งกว่าเอามักเข้ามากรัด
 ๓ไอ้เจ้าเปรตแสนชั่วพาท้วอกซ้า
 ๓เวรยังไม่สิ้น กรรมยังไม่สูญ
 ๓พระมาลัยมาไปรด ท่านนั้นเป็นผู้ปราบ
 ๓น้ำกรดที่กรอก ค้ำหมอกที่แหง
 ๓องค์พระมาลัย ท่านลงไปนรก
 ๓พื้นไฟคัมภีร์ ค้วยพระมาลัยทรงศีล
 ๓ผู้สัจทนต์ทุกซึกไค้สุขทั่วกัน เอ๊ย เอ๊ย

๓แผนหันขสุชา เขาปลูกเป็นส่วนคันไม้
 ๓หนามยาวค้ำคอก มันน่าเสียวมันได้
 ๓บ้างที่ถูกคอกชวาน คั้นกันอยู่ขวกไขว่
 ๓จะร้องไห้สาออยไม่มีใครปลอยแก้ให้
 ๓๓จ้วคากันมันขึ้นคัม เคี้ยวคาย
 ๓ไอ้หมากันหางขมมันกระโคคว้างได้
 ๓หวังจะล้างจะผลาญสัตว์ที่ในอบาย
 ๓ทั้งหญิงกาลกิติ เหนียวมือขึ้นยอกไม้
 ๓หนีขึ้นยอกจ้ว เห็นท่าจะปลดอกภัย
 ๓เหนียวคอกเหนียวคาง เหนียวหลังเหนียวไหล
 ๓แผลเกี่ยวแผลตำแผลคานามเป็นหนองไทน
 ๓เลือกคุดไหลคี่คี่ยิ่งกว่าเชือกคอกควย
 ๓ทรมาวะกรรมอยู่ในบ่ออบาย
 ๓ไค้ไปฟังใบบุญพมพระมาลัย
 ๓๓จ้วลัมราม ถูกสาปคายไป
 ๓หมาคำ หมาแดง กาแรงก็คาย
 ๓ฝนฟ้าก็ตก ท่าน้อยท่าใหญ่
 ๓ชวานรกทั่วกัน ก็มีคความสบาย
 ๓บารมีของท่าน...เอ๊ย พระมาลัย

บทศีลห้า

๓องค์ศีลห้ามีปามาเป็นตนเอย ๓สับบุรุษบางคนทำไม่เอาใจใส่
 ๓ช่างปลอยปละละทิ้ง เหมือนควายเถื่อนนอกทาง ควรจะรักษาเอาไว้บ้าง ทำไม่เก็บไว้ไว้
 ๓องค์ศีลห้าพระศาสดาแจ้งชัด ๓องค์พระเจ้าบัญญัติไว้ไปรดสัตว์เวไนย
 ๓ท่านสั่งสอนทุกสิ่งที่เราทำทั้งกันให้มันสูญ ๓มาละบาปละบุญ จะตกบ่ออบาย
 ๓หญิงชายทั่วหน้าควรรักษาเอาไว้บ้าง ๓จะได้เป็นเครื่องนำทาง เมื่อคายังสูญหาย
 ๓ร่างกายแตกคัมและนี้จับองค์ศีล ๓มนุษย์เราทั้งสิ้นมันมีเกิดแก่เจ็บคาย

จะไปหลงหาดากท่าบาปปามา
 ข่านก ข่าหนู ข่าหมู ข่าเนื้อ
 ข่าเบ็ด ข่าไก่ ข่าควายข่างัว
 ชายกันเป็นซีก มาตวงลิตรขึ้นโล
 จะไปหลงหาดากท่าบาปเป็นอาจิม
 เมื่อสิ้นลมละ โลกจะตกนรกบอลึก
 ไปหลงนั่งแช่เข้าไปในอนเฝ้าขอบบ่อ
 มรณะมาถึง เขามาถึงเอาตัว
 จะไปหลงความชั่ว ไม่รอดตัวกันคอกทานเอย เขาว่าโลกโลกันต์ ไม่มีความสบายเอย

องค์ศีลที่สอง คืออินาทานเอย สมเด็จพระญาณทานยกแบบชั้นมรรยาย
 ทานหีบหัวข้อสาธก นี้ขึ้นเป็นแนวทาง สำหรับบูรณชั้นหลัง โปรดจำใส่ใจ
 องค์ศีลอนาทน ถ้าใครหมิ่นประมาท ถ้าผู้ใดเฉลอผลาคจะตกบ่ออบาย
 องค์พระเจ้าวิงวอน ท่านสั่งสอนแนะนำ ถึงวันพระแปลคำ ท่านก็นำบอกให้
 ทานห้ามลัก ห้ามฉก ห้ามแย่ง ห้ามชิง สิ้นทรัพย์ทุกสิ่งเป็นของเสียณีสัย
 ลักเบ็ด ลักไก่ ลักควายลักงัว ย่อง เบียดครวไปลักวัวลักควาย
 ลักอ้อยลักมันชันบ้านของเบา ล้วงแมงคในกระเป่าวิ่งราวเป็นผู้ร้าย
 ลักเรือ ลักแพ ตักกัญแจตักไซ้ นายกตณอดไม้ว่าเป็นคนโตคนใหญ่
 นักปล้น นักจี ข่าเจ้าเอาของ สิ้นทรัพย์เงินทองฆ่าเจ้าของล้มตาย
 ประพฤติคนเป็นคนพาลต้องหน้าค่านใจคำ เป็นคนไร้ศีลธรรมเวรกรรมกลัวไม่
 ไม่กลัวเวรกลัวกรรม มาหลงทำความชั่ว มาหาเวรใส่ตัว มาหากรรมใส่กาย
 มาตั้งกองหากินเรื่องอินาทาน เออนรกทำบ้าน เอาโลกันต์เป็นที่หมาย
 ออย่าเลยพวกเรา มันต้องเท่าตายแน่ มนุษย์เราต้องแก่ เกิดมาก็ต้องตาย
 มนุษย์เราต้องแก่ เกิดมาก็ต้องตาย เชื่อพระเจ้าแนะนำให้เป็นคำภีร์บาย
 เรามากคิดลัทธิจิตก็เมื่อชีวิตจวบเจ ร่างกายเราแก่ เราจะหนีไปไหน
 มรณะมาถึง จะมารั้งเอาตัว เราได้แต่ความชั่วที่คิดตัวของเราไป
 ะไป ความชั่วเมามัวมุ่นหมก เอย จะไปหลงชนรกมันไม่สุขสบาย เอย

จับสัตว์มาฆ่าตัวเป็นให้จำตาย
 ฆ่าช้าง ฆ่าเสือ เอามาเป็นเหยื่อสัตว์ใหญ่
 ฆ่าตายหลายตัวแล้วก็เอามาขาย
 ทั้งหมีแมงคยูงโบว์ แมค้ำขายเครื่องใน
 เมื่อร่างกายสูญสิ้นจะกินน้ำลมไฟ
 ทนึ่งชายรัฐสีจงกลับจิตกลับใจ
 การหนังก้าหลังอ อยู่ปากบ่ออบาย
 เราได้แต่ความชั่วที่คิดตัวของเราไป

องค์ที่สี่คือองค์ที่ลกาเมเป็นนักเจ้าเล่ห์ลวงล่อเว่ย ไปหลงเพลินสอพลอไปหลงหมกมุ่นหม
ไปหลงมันมัวเมาทั้งลูกเขาเมียทาน กามาแก้วมารมันไม่มีความหมาย เอย
มันเมาคนลุ่มคายมันเมากายลุ่มแก ลืมพ่อลืมแม่ทั้ง เมียให้เป็นเมีย
ทั้งลูกทั้งเต้า ทั้งลูกเล็กลูกโต ไปคบชูเคินโช้วกับเจ้าพวกผู้ชาย
ไปคบชายคนชั่วพาตัวให้ตกต่ำ เมาค้นหาบักามไม่มีความสบาย
ไปทนนหมอน สมอกกับเจ้ากามาแก้วมาร นอนเที่ยว รับประทานทั้งเพื่อนบ้านก็ไม่อาย
ไปคบชูคนชั่วหวังว่าจะฝากผี ไอ้ตัวเต็มคนก็ทำไม่ไม่นึกถึงเสียตาย
ไปหลงคลั่งหลงลมไปหลงลมกาเม จึ่งกายแย่น้ำเยไม่มีทางแยกย้าย
ต้องนอนเหยียดคิ้วยาวเมื่อถึงคราวจะแย โโรคันฉันแปรมันสุจะแกจะไซ
ต้องหลับเนตรนอนแน่วหยุ่งแหว่ใจหวาค พระยามัจจุราชเขาเลยรักมคไป
เขาวาเป็นกรรมกาเมต้อง เคินเคิ่งโค้ ไปขึ้นจิวทันโค้อหมาคำวิ่งไล่
ไอ้หมาสีหางขอมันไล่จับแยกเขี้ยว คิงกักเหนียวเจ็บปวดจะซากใจเอย
มันกัดเหนียวถึงน้องมันกัดค้อง เสียหลายหนับ หมาของโลกรไล่จับ เจ้าของมันไปไหน เอย
ยมพาลดว่าควาไอ้ซาคีหญิงชั่ว เอ็งมันหญิงหลายตัวให้มันสาแก่ใจ
ยมพาลถือดอกแกก้มอกไม้ขึ้น เอาดอกตำแห่งคั้นชูให้รันตันไม้
ต้องขึ้นจิวทันงามตื่นเหยียดหนามมือเหนียว เป็นกรรมของน้องคนเดียวไม่มีใครช่วยไค
มาขึ้นจิวคอยชู กัง โค้งคูหัวห้อย อีคามันคอยเข้าไปจิก ต้นค้าย
จิกเหนียวจิกทั้งจิกคิงจิกวัง เจ็บปวดเจียนจางเนื้อหนังจะซากหาย
อย่าเลยพวกเรา ที่นั่งเฝ้าคอยฟัง ถ้ายูโกลผิดพลั้ง ขอให้อยังจิตใจ
ไปหลงกาเมจะเป็นแปรคแบกหม้อเอย ไปอยู่ที่ขอมบ่อ เอยแล้วอมายเอย
องค์ที่สี่คือองค์ที่ลุมสา เอย ขององค์พระสัมมาไค้เทศนาสอนไว้
องค์ที่ลุมสาท่านอุคสาหลังสอน สมเค็จพระฉินวรไปรคัสควโนเวไนย
ท่านสอนเป็นคำอรรถเราไค้คักเป็นคำแปล หึงชายเหลือบแลไค้มองเห็นลวคลาย
ท่านห้ามลวงห้ามหลอก ห้ามปกห้ามปล้น ว่าเป็นคนหากิน ปลูกปล้นเลี้ยงกาย
โกหกปกคลุมข่มทำเชื้อย ลวงพระหลอกเณรจะเป็นเวรเมื่อคาย
ยังอีกพากาเมสื่อ ให้ราตีเหม้คาวนำเอาชาวไปให้

หลงเชื่อแม่สื่อมันจะทองเสียสาว
 พี่น้องทั้งหลายหญิงชายทั่วหน้า
 ถ้าแม่ใครพูดปก จะเป็นกรรมติดปาก
 ยมพบาลถือหอกล่ตอกไล่ตี
 เขาเอาคีมลากลิ้น เขาเอากินก้อนเหล็ก
 ปากปอกเปื่อยพัง เนื้อหนังหม่นหมอง
 หัวนอนไรปาก ต้องอดหยากอาหาร
 องค์ที่ลืมห้า เจ้าสุราทนต์เรื่อง
 องค์ที่ลืมหาพระศาสดาทรงห้าม
 ทานห้ามคัมสุราทั้ง เหล้าต้มเหล้าโรง
 เครื่องคองของเรามีทั้งน้ำขาวน้ำตาล
 ใส้เหล้าเป็ยรนอกแบบมีชายแอมขำมเซต
 เกาเลียง กุยไล่ ฎราโคกรากวาง
 ทานว่าเป็นของข้อมจิตเป็นของผิดศีลธรรม
 ลืมทุกขลืมนอง เทียวได้พาลหาเรื่อง
 พอเหล้าเข้าปาก ลืมยาก ลืมจน
 ลูกเมียบนว่าเดี้ยวพอก่าส่ง เกษ
 เทียวได้บุก ฎุกรานเพื่อนบ้านใกล้เคียง
 เอะอะระรานขวานบ้านหลายหมู่
 เมาเช่า เมาเย็น กลายเป็นพวกปล้น
 คมเตคนักเลง ไม่ไ้เกรงคิดกลัว
 ไล่ปล้น ไล่จี ทุบตีเจ้าของ
 ังคหิมังคเฬ ขวานฆ่ากำปั่น
 แกะแหวนแกะสร้อยแล้วก็แกะเข็มขัด
 เก็บเข้าเก็บของเอาไปซ่อนพวกเสือ
 ลูกน้องหลายคนช่วยกันค้นหาของ

เชื่อนิ่งกาปากยาวมันจะทองเสียกาย
 นี้แหละคำมูสาโคนำมาภิปราย
 เมื่อเราแก่สิ้นซากชีวิตเราจะตกหับ
 มือหนึ่งถือคีมแเดเห็นลูกเป็นไฟ
 ก้อนใหญ่ก้อนเล็กเอาคีมเหล็กหีบมิใส่
 ก็ทุ๊กพองบางแห่งก็พอนไซ
 เวรกรรมมันกาลก็สาแก่ใจ เอย
 พระมิ่งจอมเมืองท่านได้แถมบรรยาย
 มนุษย์จึงไม่ควรทำมันจะเป็นกรรมติดกาย
 ตราแมวแม่โขง รวงข้าวตราไก่
 ใ้กวางค่างรสหวาน ใ้ค้วมารใจร้าย
 มาจากต่างประเทศเข้ามาสู่เมืองไทย
 ฎราควาย ฎราช้าง เขาติดข้างขวิดไว้
 เมาสุราหน้าจ่า มาลืมห้าพระไทย
 เงินทองหมดเปลืองไม่มีความเสียคาย
 ลูกเมียว่าบนพูดบ้างก็ไม่ได้
 มันหาเรื่องหาเหตุกลายเป็นคนร้าย
 เอะอะออกเสียงกูจะฆ่าให้ตาย
 ถ้าพบใครไม่สู้มันข่มเหงน้ำใจ
 ประพดิตัวเป็นโจร ตั้งคนเป็นใหญ่
 ลักควายลักวัว ลักเป้คัลกโก
 ค้นหาเงินทองหาเอาตามชอบใจ
 ปล้นเรือปล้นบ้านปล้นร้านค้าขาย
 เอาเจ้าของไปมัดมะนาวคักปากไว้
 กางเกงหมวกเสื้อเอาไปแจกไปจ่าย
 ถ้าไปพบเงินทองใ้พวกโจรเอาไป

พวกโจรนักจี้ ใจไม่มีศีลธรรม
 มันตั้งกองรบกวณ มันไม่ห้ามมาหากิน
 เป็นเสื่อไม้นาน พอสั้นการเข้าสู่กรรม
 เมื่อครั้งหมกชีวิตพอสขาดอิทธิจากเสื่อ
 ร่างกายเหี้ยนเนา เจ้ามนุษย์กรรมหนา
 อบายหลายบ่อ มีมากซ่อนำชั้น
 ลึกใหญ่กว้างยาว ทากว่าเหลี่ยมหลายโยชน์
 ไฟพุ่งขึ้นพลานสำหรับผลาญพวกเปเรศ
 ไอ้เจ้าเปเรศชีเมากถูกไฟเผาป่น เอย

มันหน้าค่านใจกำมันหากกรรมใส่กาย
 เพื่อนบ้านร้านถิ่นอีกหนาระอาใจ
 จะหน้าค่านใจคำ มึงถึงกรวจะวอควาย
 กระคูกหมึงเนื้อจะเป็นเหยื่อหนองไหน
 บาบคิมสุราจะคองไปตรงอบาย
 แต่พวกเหล่านั้น โลกันค้เป็นขุมใหญ่
 พระมาลัยไปโปรกแลเห็นแต่ควันไฟ
 แสนจะร้อนทุเรศอยู่ที่ในกองไฟ
 ญาตีแกกศลมันถึงเมื่อไร เอย

องค์ที่ล้าแห่งพระเจ้าท่านแต่งไว้มันคั้น
 ถ้าผู้ใดมีศีลจะได้เกิดสงสาร
 เรามาสร้างกุศลอย่ากลัวจนกลัวยาก
 เราทำไว้เมื่อเป็น เมื่อสิ้นเวรหมดกรรม
 พลก็ลพลานไปอยู่วิมานเลื่อนลอย
 จะได้ไปชมสมมติ ความสวัสดิคีมีศีล
 ไปชมเทพริคาบนันทาวคิงส์
 จะได้ไปชมวิมานทั้งใบลานมาลี *
 ถ้าใครถือศีลห้าของพระมหาเถรเอย

พอสมควร เหตุผลไปตั้งแต่คนจนปลาย
 ถ้าผู้ใดมีทานจะได้มีกิจเลื่อมใส
 ทำน้อยทำมากทำแล้วมันไปได้
 ศีลทานจะนำไปหรือเลี้ยงร่างกาย
 เป็นของทิพย์รคอยไม่เลื่อนลอยไปไหน
 ไปสวรรค์ชั้นอื่นหรือองค์ก็จะพาไป เอย
 ศีลทานเหนียวถึงทำให้ขึ้นบันได
 ไปกราบไหว้พระชินศรีพระอรียเมตไตรย
 จะสิ้นกรรมหมกเวรในบ่ออบาย

เพลงอีแซวเล่าเรื่องขุนช้าง-ขุนแผน

วันทองต้องมนต์ให้ลืมนั่นเอย
 ถึงจะลบรี เรื่องหนีลงนารันล่าง
 น้องมานอนร่วมเตียงได้ขุนช้างตัวโค
 มองเห็นพระกาฬจะมาลาญตัวน้อง
 ออกไหวจะให้หัวนออกสันใจพะวง
 พอเห็นหน้าเขินแล้ว พอพลายแก้วตัวน้อง

พอเห็นหน้าขุนแผนคกประหม่าขวัญหาย
 ยังเป็นห่วงขุนช้างที่ร่วมหอกันใหม่ใหม่
 จนผีเข้านอนไค้ เรือนหอหลังใหญ่
 ออกเอยเจ้าวันทองให้ร้อนรุ่มไปยงกะไฟ
 หนังเนื้อจะเป็นเหยื่อหนองไหน
 ด้วเก่าแม่วันทองคกประหม่าใจหาย

จิตใจหนักหน่วงยังเป็นห่วงคอยพลาง
 เมื่อพอแผนซักถามเจ้าวันทองน้องก็ค้น
 มองเห็นคาบกระดกที่คอแทบขาดกระเด็น
 ขอโทษไปสักครั้ง ยัมยั้งเอาไว้ก่อน เอย

บอกหนานองแม่วันทองละเมออยากแล้ว เอย
 พี่ยังคิดถึงน้องวันทองเป็นเมียเก่า
 ถึงพี่ไถ่ลาวทองพี่ยังไม่วายคิดถึง
 พอนั่งไกลน้องสัณนิษฐานั่งซัดน้องสักหน่อย เอย

วันทองป้องปิดเอามือปิด เอย
 ว่าเราเป็นคนไม่ตีพี่ไม่อย่าแกล้ง
 แถวแถวนั้นออกชื่อวาน้อง
 ว่าเป็นหญิงงาก็มีสามีแสนชั่ว
 พ่อแผนใจเขาไม่เห็นใจน้องบ้าง
 หึงน้องไรแน่ ไม่เหลียวแลเวลาน้อง
 จะต้องเป็นหญิงแม่ม่ายถูกเขี่ยนหลายที่ถูกตีหลายครั้ง เจ็บปวดเจียนวางน้องจึงแทบขาดใจ
 จึงเรียกหาหม่อมมัวหวังจะเป็นที่พึ่ง
 น้องมันหมกที่พึ่ง จึงยอมให้ช่างเจ้าเป็นผัว
 เมื่อตอนเข้าหอ น้องก็รอแผนพี่
 พี่พอแผนจืดจาง เห็นห่างไปจากน้อง
 พี่ลาวทองต้องโทษด้วยกรรมราชทัณฑ์
 จะกลับมาหาเมียเดิมมันไม่ได้กินกินแทน

เห็นพ่อแผนคู่สร้างเขามีคาบสะพาย
 แต่ชีวิตยังไม่สิ้นยังมีมหาใจ
 เจ้าวันทองมอง เห็นยกมือขึ้นไหว
 ชูธำมรงค์มือนอนตัวกำเป็นควาย
 ชูแผนคือผัวที่ไม่ฆ่าให้ตาย
 พี่ยังคิดถึงเจ้า พี่ยังรักไม่หาย
 คู่เกล้านอนคลั่ง คู่เมียเก่าของที่ไม่ได้
 ขอจูบแก้มน้อย ๆ พอให้พี่ชื่นใจ เอย

เจ้าวันทองเคืองซักมาข่มเหงน้ำใจ
 ภัยลาวทองเคืองคู่ หึงพินพิราไล
 ว่าหญิงวันทองนี้เป็นคนเหลวไหล
 หมากพลูหลายผัวว่าเป็นหญิงสองใจ
 พ่อแผนจึงก่อร่าง ไปที่เขาชนไก่
 ออกเอยเจ้าวันทอง ให้รอนรุ่มไปยังกับไฟ
 กับซักกายหึง น้องก็ทนไม่ไหว
 จึงได้ยอมเสียตัว หมกความเสียหาย
 ไม่มีกะที่ ชูข้อมองใจ
 ไปไถ่ลาวทองหมกรักหมกใคร
 แก่จึงรู้ว่าหันมาหาหน้องทำไม
 น้องก็กลัวเกิดเวรว่าผัวมากไป

เพลงโซ

โสมกโซ เสือกหน้ามันยาวตั้งทอก
 ยกตนคนรู้อคว่าเป็นนักเรียน
 ไล่มีที่ซก ไอ้เจ้าแมวหางชอด
 เรื่องนืด เรื่องหนอยเอามาฝอยให้มันมาก
 พุกมากปากแหลมปากเป็นแคมเรือจ้าง
 พุกจาโป่ง โย่งควโป่งยังกะปาก
 ตั้งตนอวดตัวก็ชั่วยกมาเล่า
 ตระกุกังร่วมปู ชูหัวเป็นกิ้งก่า
 มาหลงกรงอยู่กรงมาลี้มคงป่าคอย
 มาหลงกรงอยู่กรงมาลี้มคงป่าคอย
 สาลิกาลิ้นทอง มาอยู่ห้องเคหา
 หลงชวตหลงแก้วพุกจา
 เสียงแจ้วพุกจ้อตึกต่อชาวบ้าน
 เสียงพุกแจ้วหิมแก้วถือกึ่ง
 โจนรุก โจนเปียจะมี เมียมมีนิ้ว
 บวชพระกินเลี้ยงหาเสียงประชาชน
 เสียงพุก เสียงก่น เสียงหล่นออกจากปาก เอย

มันพุกจากล้นกลอกมันพวกบ้านน้ำลาย
 ไอ้หน้าชื่อตัวเขียนเขามองเห็นเล่าได้
 เขารู้ได้ตลอดไปถึงปอดคัมไต
 ช้ำ ๆ ซาก มันน่าระคายกายใจ
 มันพุกง่ายฟังยากน่าลำบากเหลือใจ
 มาอวดตัวฉลาดมันสามารถแค่นั้น
 ไอ้ปากเหม็นขี้เมาสัญชาติกาเหว่าปีกลาย
 สัญชาติสาลิกามาหลงป่าหลงไพร
 ไทรโยคกิ่งย่อยเคยได้กินลูกไทร
 หังอาหารร่อยคอยกินลูกหว้าลูกหวาย
 ได้กินเหล่าเท่าปลาlimeประสาธน์ไม้
 เสี่ยงมันโสมกมาเหี่ยวได้หารายได้
 จะบวชพระแต่งงานบริการรับใช้
 คิม เหล้าคอกโง่งพุกหลงเห็นลาย
 แยกย้ายแยกกริวหรือจะขึ้นบ้านใหม่
 สาลิกามันพ้นออกจากปากเป็นไฟ
 ไอ้ขี้เมาพุกมาก เอย นำไม่อาย

เพลงโซ ร้องเล่นตามงานต่าง ๆ บทนี้คนร้องจงใจเสียดสีโสมกสถานีวิบูลย์

วิทยากร : นางใหญ่ บุษบา

ค.บางสาม อ.สองพี่น้อง

สุพรรณบุรี

๑ มิถุนายน ๒๕๒๑

ตำนานที่ ๒

บทเกริ่น

เออ...ใครหนอแล้วใครแทน
 ส่งเสียงสำเนียงจา เอย...
 ฉันจะออกไปดูเสียให้มันรู้แน่
 จักแจงแแต่งตัวหัวหัวผัดหน้า
 เข้ามาฟัง ทั้ง ฟัง มันยังไม่ซัด
 จักแจงแแต่งตัวหัวหัวผัดหน้า
 ซักก็หยิบเอาผ้าเชียวมา เรียวมุง
 หยิบเอาแพรขมเข้ามาหนบ่าขวา
 หยิบเอาสีจำปากแล้วมันจะหมอง (เอย...)
 แด้อัแพรสีทองฉันก็กลัวมันจะตก
 ซักก็หยิบสีผึ้ง เข้ามาวาดปาก
 แล้วยกหยิบกระจกเข้ามาสอง
 เห็นผมกระเด็นออกมา เต็มก็ไม่เห็นงาม (เอย...)
 พอใส่น้ำมันซักก็ เดินย่อง
 แล้วยกหยิบสายมุงผมมุงไม้ก็ (เอย...)
 แด้อัเอาหัวน้อยเข้ามาสอยเสย
 ซักก็เรียกหัวมอไปคลอกหัวรุ่ง (เอย...)
 แด้อัพอดถึงบันไดเลยหยุดชะงัก (เอย...)

ใครจะมาเรียกแม่ มันไปอยู่ที่ไหน
 ใครไปใครมามันไปอยู่ที่ไหน
 พอสีค้ำอกแล้วดูใคร
 ลูกจะไปดูหน้ามันเสียให้ได้
 มันจะเป็นเสียงสัตว์หรือมันจะเป็นเสียงใคร
 ฉันจะไปดูหน้ามันเสียให้ได้
 แล้วยกมันเสียทันใด
 หยิบเอาสีจำปาเข้ามาห้อยบ่าซ้าย
 หยิบเอาแพรสีทอง มาห้อยใหม่
 ก็หยิบเอาแพรเลือกนกขึ้นมาสไบ
 วาดหน้าวาดคางก็พากันเดินไป
 เยี่ยม ๆ มอง ๆ ซักก็มองเห็นไหล่
 เลยหยิบเอาน้ำเสียว่ามันใส่
 แล้วยกเดินหอกนองก็เดินไป
 ถอยหลังซักก็หัวผมใหม่
 ผมเผ้าก็เลยกระจาย
 ย่างเท้าเข้ามาถึงเสียบันได
 ถ้าไม่ร้องทัก แม่ไม่ไป

ชาย	ว่าถึงกระโต เอ็งก็หยุคชะงัก จ้าก็เลยบอกว่าแม่ทรงมาดี ถ้าจะลงกระโตให้ระวังกระคก (เอย) แม่หนูน้อยจะตกแล้วกระโต	ไม่มีใครร้องหัก ถ้วนองไม่ไป ลงกระโตกันให้คินะแม่ขึ้นหัวใจ แม่หนูน้อยจะตกแล้วกระโต
หญิง	ออ... ขึ้นกระโตให้ระวังกระคก กระโตชาลงมันอยู่สุพรรณ แมก็เป็นหญิงก็มีกิริยา จะลงกระโตแม่ระวังให้คิ (เอย) แม่ร้องบอกถอยไปกันเสียที่ให้พัน (เอย) แทะของลงกระโตเลยไหลลงคิน (เอย) แม่ร้องว่าใครเพนอแล้วใครหนา ยกมือขึ้นมองแล้วว่าป่องหน้า แม่ยกสันเท้าเลยก้าวบรจริง ยกมือขึ้นป้องเงยมองอีกที ฉับร้องว่า เญญูหิจะ เญญูหิจ้า นีพี่ไปไหนมากันทั้งห้าหกคน พี่เจ้ามาธุระกันหรือที่นี้ ขอให้พี่แข็งแรงแถม หอรจะมาธุระ ชุระปะปั้ง หรือจะมากูอิน คุณองจะสอง หรือจะวารับมาดีนุ่งผ้า หรือจะวารับกลับลิ้มของอบ	แม่หนูน้อยจะตกหรือบันได พ่อแม่เขี่ยขึ้นกระโตไว้ ไอการนุ่งผ้าจะลงกระโต ให้รู้ทำรู้ที่ไอที่จะลงกระโต เคี้ยวหนังจะหล่นโคนสันกระโต สาว ๆ ก้าวสันก็เดินไป ใครมาเรียกหาข้าวอยู่ที่ไหน เอ๊ะไม่เห็นใครมาแม่ไม่ให้ใครไป แม่เลยเหยียบหัวลงลงไป แคพอแลเห็นพี่ฉับก็ก้อาย แวะก่อนพี่ชา พี่จะไปทางไหน พี่จะไปแห่งไหนตำบลใด หรือพี่จะเลยไปที่ตรงไหน บอกน้องสิได้แจ่มพอชื่นใจ รอนเขี่ยกันยังอะไร ถ้าพี่มาชุดทองน้องจะให้ ตัวของน้องยากก็จะหาให้ ตัวแม่ก็กรอมแล้วหัวให้
หญิง	หรือว่าจะมาธุระแห่งนี้หน่อย มันไม่มากเออว่ามันไม่น้อย ถ้าแม่มันโต มันโตเท่าหน้า	แหมของมันโตเท่ารอยเอ็นหวาย ชุระนิดหน่อยก็จใจ หนูน้องจะหาเอาไปให้

บทประ

เข้ามาจู๋โจมเข้ามาจู๋จ๊กเอย
 ซ้ายยังไม่รู้จ๊กไปหรือว่ามีจ๊ก
 ไม่รู้จ๊กหัวนอนปลายตีน
 ฉันทยังไม่รู้จ๊กเอย
 แต่ไ้อถามว่ารัก พี่ฉันทรักกันบ้าง
 ไ้อการดูตัวนี้ฉันทก็อยากจะมี
 แต่ไ้อคนดี มันก็มีอยู่น้อย
 ฉันทจะปล่อยตัวเป็นปลาร้าที่เหลือเชียง
 เป็นขอนน้อยแล้วลอยน้ำ (เอย...)
 ถ้าแมนมันดี มันก็แท้แท้
 ผั่งโน้นก็รัก ทางนี้ก็รัก

(ต่อจากฉันทตกลง ถ้าจะหนีตามไป ก็เตรียมกะทอห่อหวี นัควันให้มารับ หนีจ้งร้องลงบ้าน
 ชายบอกให้เป็นลงมา หนีจ้งตองเล่นตัว)

เอ็งบอกว่ารักนี้ เอ็งมาบอกว่าใคร
 บ้านช่อง เขามีแกอยู่ที่ไหน
 บ้านมีข้าวกินกันนี้อย่างไร
 จะมารักตัวฉันทไปเสียอย่างไร
 ไม่ใช่จะเกลียดจะชังไปเสียเมื่อไร
 มันยังหากคนดียังไม่ได้
 มันมีแต่คนด้อยกันถมไป
 พ่อแม่เออเลี้ยงเลี้ยงไปได้
 ครั้นจะบุบจะชำไปเสียมากมาย
 มันไม่ตกถึงแม่แล้วบ้านไกล
 คนดีเขาก็อยากเอาไว้ใช้

วิทยากร : คณะนางเหม อินทร์สวัสดิ์
 รายการ "บทเพลงแห่งท้องทุ่ง"
 หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ๑ กันยายน ๒๕๒๒

ส่วนที่ ๓

ชาย เออ.....(รัวฉิ่ง)
 วันหากราบเท้าไปทั่วชาวประชา (เอย แล้วประชา) พ่อแม่พี่น้า ผมยกมือขึ้นไหว้
 ผมยกมือขึ้นเคารพพ่อแม่คอยรับ ให้รู้สึกจจจับ เสียงที่ไม่แจ่มใส
 เมื่อแรกเริ่มที่เราร้องยังตรึงตรองในทางเพลง เพราะเนื้อกลอนไม่เก่ง ผมจึงว่ากลาย ๆ
 ยกมือขึ้นทั่วทิศ จะสถิตขึ้นมาข้างหน้า(ไม่ซัก)

ถ้ามันผิดมันพลาดถ้าจะนึกว่าคเม็กพราย
 ผิดกระทู้หลักกรรมอุปถัมภ์แก้วมณีที่
 ผมไม่ใช่เพลงในกรุงเทพมหานคร
 จะเล่นนม ๆ เหมือนเลื่อนนมใส่ถนอน (รับ)
 พออย่างเท่าก้าวเวที เขาทำที่หลักรวน
 คูทิวทัศน์ช่างน่าทึ่ง ผมจึงมาเดี่ยวถึงที่
 จะกล่าวเกริ่นกันให้นาน มันจะรำคาญผู้คน
 นี่เขาสาวมา อยากจะคู่สาวมึง
 ก็จะไปหาสาว ต้องแค้นตัวให้สม
 เพราะเราเป็นไทยร่วมพงศ์ ต้องอยู่ในวงศ์ศีลธรรม (รับ) จะต้องเชื่อผู้นำที่เขาเก่งถึงใจ
 หยิบเสื้อขึ้นมาใส่ หยิบผ้าไหมมาถุง
 แล้วจึงผ้าถุงขึ้นมาจูงกระเบน
 ครั้นจะใส่ศรัทธามันเป็นกระทู้หยาบซ่า
 เราเป็นชายโสด ต้องนั่งกางเกงวีส์เซีย (รับ) พบปะต้องมีเมีย แล้วมันหมาย
 ว่าแต่งตัวเสร็จพลัน เราไม่หันอยู่ซ่า
 เคี้ยวนี้เมืองไทยเขาชอบใส่นาฬิกา
 มันเป็นนาฬิกาปลุก มันก็ต้องไขตอก
 เป็นนาฬิกาเครื่อง ล้วนแต่เครื่องลิโค
 พอถึงเวลาที่สี่ ไอ้เข็มก็ชี้ขึ้นหลังคา
 นี่มันกระดกลูกตุ้มว่าสามทุ่มกว่า ๆ (รับ)
 ไอ้ครั้นจะไปคนเดียว มันเปล่าเปลี่ยวเอากี้
 ขวนไอ้กู้อเพื่อนเกลอ ของเราไปควย (รับ)
 กระโดดค้อมร้องสู้ให้แกมาหากัน
 ร้องเรียกพวกเราย่ามัวซ่าเน็น (รับ)

ขออภัยน้องพี่ ผมยกมือขึ้นไหว้
 เป็นแค่เพียงชาวคอน ว่าพอฟังกันได้
 ไม่บังอาจเพลงสอนผมซักละอาย
 คู่อแท้สะท้าน ตกที่ในพระทัย
 ขออภัยน้องพี่ ผมยกมือขึ้นไหว้
 จนพ่อแม่จะบน จะคิดเป็นคาคหมาย
 สาวน้อยร้อยชั่ง คงมากันมากมาย
 ให้ทันสมัยนิยม รัฐบาลของไทย
 ผ่าขวาม้าคาคพุง คิดแล้วว่าอะไร
 พบเดื่อลายก็ใส่เล่นที่มันมีลวดลาย
 จะแต่งหนักเกินหน้า เราไม่ใช่คุณนาย
 หันมาคุนนาฬิกา มันจะคิดกันเท่าไร
 ฉันทักคิดตัวมา แต่สายมันหามีไม่
 มันมาแทนอก มันไม่ใช่ของใน
 เข็มคั้งคั้งโค มันบอกเวลาไม่ได้
 ลูกตุ้มมันเกาะหว่างขา นึกเจ็บใจอยากขาย
 นี่มันจวนเวลา เอยแล้วคึกหลาย
 เพื่อนฝูงของเรากี้มี จะเอาไว้ทำไม
 ไปบอกคนสวยว่าจะเดินทางไกล
 เอ็งจะนั่งงงงัน อยู่ยังงัย
 มาแก้วว่งเท่ากันให้เพลิน อยู่พรายพราย

บทชิงชู

* เริ่มตั้งแต่แต่งงาน *

เออ... ชั้นหมากเอกโทหรือยังได้โห้สามลา
 กั้วน้ำหรือกั้วอมแม็กั้วหอมก็สุก
 ก็ลูกอินลูกจัน ลูกพันธ์พะโล
 ขนมังขนมเปีย ไซ่เหี้ยหรือเต้าหู้
 ครบสินสอดสิบตำลึง เรือนอีกหนึ่งหลัง
 ทั้งพระเจ้าพระสงฆ์ องค์พยาน (รับ)
 ว่ายังไคร่คนนำมนต์ เอมองคลสวมคอ
 ว่าส่งตัวเข้าหอเตรียมหัวร่อระริก
 ตัวคัมตะเกียง เมียไม่เต็มรักทำ (เออ-)
 อยู่กับเมียงามมาได้สามสี่ปี
 บุตรีบุศราที่เกิดมาทั้งสอง
 พออยู่มานี้มันก็นั่นแสนลำบาก
 จะถากไรไถนา ฝนฟ้ามันก็แห้ง
 (พรา...) มันน้ำมาทุ่งปลาก็ชุม
 ชุมช่อมไชสานเตรียมกันให้พอ
 บอกเมียหุงข้าวที่จะไปเฝ้าแคว้น
 พอว่าแล้วเท่านั้น เราไม่มีจะเชื่อน
 แล้วจึงหยิบไม้คาน ไ้มาถึงคุ่ม
 พอมาถึงบันได ก็เลยไถลงดิน
 นี่เราเดินชะตรง เข้าที่ริมไบบัง (รับ)
 ตะวันมายถึงบึง ก็ยกหาบลงจากมา
 โนนสลาคสลิกมันว่ายปรี่คว่ายปรูก
 โนนชะโคอ้างไค้มันว่ายว่องและไวย

สองชวากเต็มทำไปบ้านเมื่อยาย
 มีแต่กล้วยหักมุก ว่ากันมากมาย
 น้ำเต้าแดงโม แดงไทย
 ขนมเปียใส่หมู มีอยู่เหลือหลาย
 กองทุนสองซัง ทั้งหญิงและชาย
 เป็นสาวคเจ้าค่านาน แล้วอวยชัย
 ส่งตัวเข้าหอ หรือยกให้
 ตัวหยอกเมียหยิก กันเสียยกใหญ่
 เข้ามุงหลับคาเออแล้วอย่างตาย (รับ)
 มาเกิดบุตรามุครี่ล้วนทั้งหญิงและชาย
 ชื่อ อีปู ไร่ช่อง ผมก็ยังจำไม่ได้
 ชาวบ้านนอกหยาก กันเสียยกใหญ่
 จะปลุกน้ำเต้าลงแดง มันก็ตาย
 ซอนไ้ไปลอยสุมเตรียมกันเข้าไว้
 เบ็ดราวเบ็ดล่อ อีกทั้งเผือกและไผ่
 พอไค้สร้างร้าน น้องไปนั่ง
 ฉวยกระบอกล่ไค้เดือน เอาเข้ามาไค้
 กระไค้ไปใส่สุม อีกสองใบ
 มันสาวเท่าก้าวตื่น มันเดินไม่ไป
 มีไค้หยุกไค้ยัง ก็เร่งรีบทันไค้
 หวังจะคู้ฝูงปลา ว่าจะมีกันหรือไม่
 โนนชะโคเหี้ยวคูด กินไร
 กินหัวหรือหอย กันน้ำใจหาย

ปลากดกระโดดไล่ก็ปลาน้ำแดง
แล้วเราจะชมไปนัก มันชะงักอยู่ชั่ว (รับ)
รับเอาเผือกลง ไปก็ร้องว่าจะโผล่
คิดถึงเรื่องบาป ผมกะจะสะเบ็ด
เกี่ยวเหยื่อลงไปหย่อน ปลายเบ็ดก็หู่
กุกักเบ็ดหลุด ชะโลกักเบ็ดลุด
ไอ้ตัวไหน ขอให้คา: มันบอด
ครั้นพอตกกลางวัน ฉันก็เที่ยวหากิน
พอจะอยู่มีไฟ ก็จะไม่มีเพื่อน
หมกขุระเท่านั้น ผมก็ก่อไฟผิง
พอหูกุ่มเคื่อนเพียง ก็เอนเอียงทอดลง
จบส่งลงว่า ว่าแล้วสาธุสาร

มีหึ่งผุ่งแขยง เจียงยาวเจียงใหญ่
เกรงว่าผุ่งปลา ก็มันมีอยู่มากมาย
กลับขึ้นมาขึ้นหอม พักหนึ่งใหญ่ใหญ่
เรื่องจริงเรื่องเท็จจะให้ปลากลาย
เกี่ยวเหยื่อมันไม่อยู่ ถ้าเป็นปลาใหญ่
(.....พรา.....)
ไอ้ตัวไหนมันตอด ขอให้ปลามันตาย
ครั้นพอตกกลางคืน ผมก็นั่งก่อไฟ
ทำขุระตะเคียน ผมก็ทำไม่ได้
ผินหลังเข้าไปอิง โคนต้นไม้
แต่พอหลับตาลง ผมก็ลาพันใจ (เอย.....)
ผมขอมมีสการ ยกมือขึ้นไหว้

หมายเหตุ (พอเพลงตกลงเพราะหมดเวลา)

วิทยากร : นางทองอยู่ รักษาพล
นางบัวผัน วงษ์งาม
นายเชื่อน โพธิ์ภักดี
นายไสว วงษ์งาม
เมืองโบราณ สมุทรปราการ

สำนวนที่ ๘

บทเกริ่น

เพื่อน เอย...เอย

ว่าจากเดิมเริ่มเปิดมาเถิดพวกเรา (เอย..แล้วพวกเรา)

มาช่วยบำรุงของเก่าขึ้นมาแยมบรรยาย

บอกว่า เพลงเก๋ยวนนี้มันมันวันจะสูญ

เพราะไม่มีคนค้าจูนชื่อเสียงจึงไม่กระจาย

มาเถอะนะเสริมส่ง มากูแม่วงสตรี

รู้ว่าเพลงมันไม่มีความหมาย

เขามีเครื่องประกอบเป็นที่ชอบของฟัง

...มียาวสั้น กลองสั้นกลองใหญ่...

ทั้งลูกทุ่งลูกกรุงเขาจะรุมกันฟัง

ไปยืนกันนั่ง ชั้นนอกชั้นใน

เพื่อน บอกว่าพวกหนุ่ม ๆ ที่มารุมวงลั่นร้อง เอาเพลงมาลัยเข้าไปคล้องอยากจะทำให้ใกล้ชิด

กะโหลกกำลังที่นิยมพากันชมภาพแผ่น เขาจึงได้ลิ้มพวกเพลง มันไม่มีเท่าไร

พูดถึงความสามารถผมไม่หว่าคณิกหัววัน (เอ๋ย แล้วนี่ก็หัววัน) จะร้องให้ผู้จัดการแล้วชอบใจ (ดู

ก็บอกว่าเพลงเดี๋ยวนี้มันก็มีชมนิยม ชมนิยมชมชื่นชมนอกชมนิยม

เพราะไอเรานี้ร้องก็ในทำนองเล่าเรื่อง เจริญรุ่งเรืองสมัยศิริไล เรื่อง

ถ้าเรามาร้องเพลงน้อยต้องมีลูกคู่ คอตันเขาจะว่าปล่อยลูกให้

กลอนประโลมโลกย์ของเล่นมาหลอกให้เป็นประวัติ (เอ๋ย...)หนองคาย

ผมจะว่าไปนั่นมันจะมากเกินเนื้อ เกี่ยวกับคนฟังจะเมื่อไปเดี๋ยวจะวันจะบาย

เคยเดินหน้าชวนพวกไปควมมะ..... มาขึ้นมาไปสู่พรรณ แล้วเมืองไทย

โล้ว วันนี้จะไปสู่พรรณต้องแต่งตัวให้ภาคภูมิ (เอ๋ย...) เพราะเราไม่ใช่หนุ่มแล้วก็รุ่นใหม่

จะจัดแจงแต่งตัวคราวนี้ไม่ว่าอยู่ชาน ว่าแกะคูเวลลาเห็นมันลวงไปหลาย

ถ้าว่าพวกมาพร้อมให้รับลวงเดินออก (เอ๋ย...) ให้ยื่นเบรคมาทางกอกวันนี้ได้เดินทางไกล (เอ

เพื่อน ออกจากบ้านมาข้างฝั่งมาถึงบางกอก (เอ๋ย) มาส่งเสียงร้องบอกเขาไปทางไหน (เอ๋ย)

มาร้องเรียกแฟนเพลงผมจะนั่งให้เพลิน ประเดี๋ยวเวลามันจะเกิน ๆ ลงไป เอ๋ย

ฉัน เอ๋ย...

ยกมือขึ้นไหว้บรรดาท่านเจ้าชา พวกนักศึกษานายกมือขึ้นไหว้

ฉันอวยชัยให้พรให้อาวรสวัสดิ์ ให้บริบูรณ์สมบัติไปหมดทั้งหญิงและชาย

จะนี่ก็อะไรให้สมความปรารถนา ให้เล่าเรียนวิชาให้สมกับความหมาย

- ถ้า मैंนึกเงินให้เงินกอง หนู ๆ นึกทอง ขอมาก็
 ความเจ็บไม่ให้ได้ความไข่มุ่ไม่ให้มี ให้แม่เป็นเศรษฐีเสียเมื่อโตใหญ่
 ให้ยุงเงินไหลเข้าแล้ววันละเก้าพัฒนาท (เอย) ให้ไหลออกกันไปวัน ๆ ละไฟ (เอย)
 ขอคืนเถิดชาวไทยจะหลับไหลลึ่มหลง (เอย) เพราะชาติเราคำรงคงไม่เป็นอันคราย (เอย)
 มาช่วยกันกู้กันสิแหลมทอง (เอย) มาเสียเถิดพี่น้องแล้วชาวไทย (เอย)
 ว่าชาติไทยลงทุนต้องถือบุญเป็นกรรมนำ เอาคุณพระบาทตั้งไม่ถึงที่ก็ไม่ตาย
 นักศึกษาเคียวนี้ก็นับว่าดีกว่าแต่ก่อน เขาเห็นอภิบาล เขาไม่นั่งคุกเข่า
 เขาไม่เลือกที่รักมักที่ชัง เอาคุณธรรมขึ้นมาตั้งประชาธิปไตย
 ท่านมาเห็นอกว่าราชฎร (เอย..) ว่าใครทำให้ต้องเคียดกรอนแล้วเหลือหลาย
 ประชาชนร้องถ้วนมาที่ศรวนธรรมคา เสียงผู้ตายเรียกหาจะทำไม
 มาแลกกันเถอะแม่จา เสียงเหมือนหนุ่มเข้ามาหา คุณเลหลาย
 พวกหนุ่ม ๆ เข้ามาออดอยู่ที่ม่อหน้าบ้าน (เอย) ว่าไปกับฉันแม่อย่าพึ่งนอนใจ (เอย)
- ทองอยู่ เอย.. ได้ยินน้องสาวกะไรมาเตือน เห็นกระบิดกระบวนก็จะรีบไป
 พลฉิ่งจึกแจงแต่งกายหา หวีผมหม่นย้าวันนี้จะทองให้
 สวมแหวนงู คุ่มหูห้อย (.....) ก็ล้วนแต่สายสร้อยแล้วคุณนาย.....
- ฉัน เอะเราเป็นสาวใหญ่มันไม่ใช่สาวเด็ก จะแต่งตัวเหมือนเด็ก ๆ ไปไม่ได้
 ถ้ากระนั้นแต่งตัวกันซะให้สวยป้อ (เอย) จะเดินออกไปล่อพวกเจ้าหนุ่มบ้านไต้ (เอย)
- ทองอยู่ แล้วยังมาแต่งตัวแล้วสวยป้อ วันนี้จะออกไปล่อหนุ่มบ้านไต้
 ฉันท่านุงอะไรในท้อง แม่คุณเอ๋ยฉวีห้อยอก ไปเสียเมื่อไร
 ฉันทับปิ้งน้ำอบ กลิ่นหอมตระหลบฟุ้งไปทั่วกาย
 ฉันทไมคมคมคคอม เนื้อเหลืองเรือง ๆ รong กูอะไร
 ฉันทมาใส่แหวนงู เอย คุ่มหูห้อย (เอย) ล้วนแต่มีสร้อยแล้วแม่ก็ใหญ่ (เอย)
- บัวฉันท บอกว่าแม่แต่งตัวแม่ลูกจะแต่งตัวตาม แต่งตัวปลุกฝังคราวนี้ ไม่เป็นไร
 ลูกจะทาน้ำอบกันสัก ครึ่งขัน แล้วทาน้ำมันจันทกันสักครึ่งไท
 ฉันทจะหาแย้งกันให้หอมกรุ่น กลิ่นตัวสาวรุ่น ๆ งามหนอวิไล

ฉันจะทำเข้าพลสถานหลัง ทำให้ทั่วสารทรวงศ์ของร่างกาย
ฉันหาทั่วหน้าตาหากันมาทุกจุด (เอ๋ย) พ่อเพลงเห็นอยากดู กูกระไอ (เอ๋ย)

ไสว ทาข้างในแล้วทาข้างนอก (เอ๋ย) แต่งให้ที่สวยงามไม่หยอกเลยแม้ยิ้มไปโย
จะแต่งตัวมาออกแต่งตัวมาออกทำให้น้ำตาฉันออก แต่งตัวมาข้างนอกอย่าให้เกินเมียนาย (เอ๋ย)

ฉัน เสียงผู้ใดใครหนออยู่ข้างนอก เสียงใครมาร้องหยอกอยู่ข้างใน
ฉันแต่งตัวเสียแม่แต่งตน แต่งให้สมกับตนเป็นผู้ใหญ่
ก็ฉันเป็นสาวใหญ่ไม่ใช่สาวเด็ก นุ่งผ้าลายสีเหล็กแล้วก็ลงไป
คราวนี้จะนุ่ง เข็มขัดเข้ามารัดพุง ว่าพลางฉันก็นุ่งกันแต่ผ้าใหม่
แต่งว่าตอนบนนั้นจะฉีกหน้า จัดแจงแต่งกายเสียให้เลิศวิไล
พี่จะแต่งตัวเสียให้หมคจด หม่อมเห็นมายืนชด ๆ น้ำลาย (เอ๋ย)

ไสว ครั้นพอแต่งสำเร็จแล้วให้เสด็จออกมา น้องจะแต่งตัวทำแล้วคอยใคร

ฉัน โอ้วว่าแต่งตัวเสร็จเสด็จออกมา น้องจะแต่งตัวทำแล้วคอยใคร
เสียงผู้ชายมาเตือน ฉันรับลงจากเรือน ไม่น่าไร
แหมพอเหยียบกระโศกราวนี้ก็ไหลลงดิน ให้ก้าวเท้าสาวตื่น แล้วเดินไป
ถึงสถานสำราญรื่น เดินกันเล่นตามพื้นเขี้ยวนะ คินทราย
มาถึง...นภกระตัว สองตาแลดู เขี้ยวนะ แม่...
จะแลทางนี้ก็ไม่มีคน ฉันจะแลข้างบน ไม่มีใคร
เห็นนกทึดทือมันปรบมือจะลอน ใครมาเรียกฉันก่อน มันอยู่ที่ไหน
ไม่เห็นตัวเห็นตนจะเป็นคนหรือผี หรือเป็นเสียงชะนีอยู่ที่ยอดไม้ (เอ๋ย)

ทองอยู่ ประเดี๋ยวก็รู้ว่าผู้หญิงหรือผี อันที่จริงก็ไม่ดี ก็ฉันออกไป
ข้าเองนะนอกเจ้าฉันละบน มานุ่งผ้าแดง ข้าจะทำให้ยิ่งใหญ่
จะเอาไอ้แพรค่าใส่ข้างนอกเอ๋ย แล้วหยิบสีแพรคอกให้ใส่ข้างใน

ฉัน ถ้าแต่หน้าเขาจะคนให้มองตรวจมอง देख์ ก่อวางหยกเม็ด ๆ พริกไทย

ทองอยู่ ครึ่งพ่อแม่คุย เขามาบอกเล่า บอกไอ้ตัวของเรา คอยแต่งกาย
หยิบแบงเม็ดเกล็ดปลากระตี มาทาถูหัวของกูดงไว้

เพื่อน แทะลู่หญิงแกร่งมั่งฉันก็แกร่งมั่ง
 ว่าเอาสี่ของมาสองสามก้อน
 เชอแกร่งประกังไปกันทั้งสองฝ่าย
 เข้าคบหัวฟังฟองแล้วเดินไป

ไสว แก่ก็แกร่งว่าตัวฉันก็แกร่ง
 เहांนี้ก็เลยเดินคุ่มไปที่พุ่มสะแก
 ไส้เสื่ออุยเอง นุ่งถุงเกงหูก
 ควักกระปุกโรยคุดแล้วเดินไป (เอย)

เพื่อน ควักเอาขนร่อยแล้วก็เดินไป
 เห็นผู้หญิง เดินหน้าขำนึกประหม่าผู้หญิง
 เห็นผู้หญิง เดินมากก็ทำท่าไม่รู้
 ว่าเอาข้างหลังไปอิงกันที่โคนต้นไม้
 ก็ออกเอยออกกุ่มนี้เจ้าทำยังง

บทประ

ฉัน ก็ว่าเสียผู้ชายใครหนา
 โอ้วว่าเห็นผู้หญิงทำท่าไม่รู้
 ว่ากันหนารูปแล้วรูเบี้ยว
 ถ้าฉันแกร่งมั่งพี่ก็จะแกร่งมั่ง
 เอาผู้ชายก็แกร่ง แม่ผู้หญิงก็แกร่ง
 ทั้งทาตุคทาบี แม่ทาบีทาปน
 เสียงมันมา เรียกว่าใจน้องก็หาย
 นั่งล่อจุกกรุกกันเสียสิ้นใจ
 ถ้ามีหางก็ได้เสี้ยวเข้าไปใส่
 แแต่กับประคัมแแต่กันยกใหญ่
 จะมัดหน้าทาแป้งแแต่หมคทั้งกาย
 ทั้งทาล่างทามน ทั้งทาปนทั้งกาย

ทองอยู่ ว่าแแต่อย่างนี้ก็เหมือนกัน
 จะไปซื้อขมมันมาคืนสักเฟื้อง
 ว่าจะทาชมันไปคืนสักเฟื้อง
 ก็พอทาชมันแม่คุณเอย
 ว่าแแต่ไม่ได้ยินได้แแต่คืนละเลย
 เสียงผู้ใดใครไว้อยู่กันข้างนอก
 แแต่จะมาทะเลอ ๆ หนอยแแต่เอย
 ว่าแแต่อย่างนี้ก็เหมือนกัน
 จะไปซื้อขมมันมาคืนสักเฟื้อง
 ว่าจะทาชมันไปคืนสักเฟื้อง
 ก็พอทาชมันแม่คุณเอย
 ว่าแแต่ไม่ได้ยินได้แแต่คืนละเลย
 เสียงผู้ใดใครไว้อยู่กันข้างนอก
 แแต่จะมาทะเลอ ๆ หนอยแแต่เอย

ฉัน ว่าแแต่ไม่ได้ยินได้แแต่คืนละเลย
 เสียงผู้ใดใครไว้อยู่กันข้างนอก
 แแต่จะมาทะเลอ ๆ หนอยแแต่เอย
 ชูหัวชะเง้อเข้าไปข้างใน
 สุ่มเสียงร้องบอกมาข้างใน
 หนอยน้ำลายจะแห้งคอคาย

ทองอยู่ เอาทาชมันเล็ก ๆ กันว่าข้างนอก
 เอะมันเป็นผู้ใดฉันจะใครรู้
 เห็นแแต่ของเล็กอะไรแแต่แแต่แหวะ
 บอกว่าชำชอก ก็ไม่ใช่
 ฉันจะออกไปคูกี้เสียให้ได้
 เย้คกับพ่อตุ๊กแกหรือว่าหัวอะไร

- เพื่อน บอกว่าแดงแวกเจียวละแดงแหว ไล้เย็ดแม่ทุกแหหรืออะไร
 บอกว่ากลางวันเจียวนะแสง ๆ ควรรหรือแม่ทองอยู่มาแปลกที่ได้
 อี๊กหน้อยไปเห็นคนกำจะว่าเป็นคนขาว อี๊กหน้อยไปเห็นคนลาวน้องจะว่าคนไทย
 ไล้ คำมีคคอกจะว่ามีคไต อี๊กหน้อยไปเห็นแดงโบน้องจะว่าแดงไทย
 เอย ไปนั่งเอย สาวแม่เอยไปนั่งเสรำห่มสี ไปเจอแม่สาวสิบสี่ กำลังเป็นสาวนมใส่
 จะพันสุขเกี่ยวกับอัยอัยอัยอัย ฉันทอนน้องจริง ๆ นะแม่ชื่นใจ
 ฉันทรักน้องนะซี ๆ ฉันทจึงคิดพากร ขึ้นคงปากคอนชีกี้ไปจนไค้
 จะเดินตอมตักต้อยจะพาน้องรีบเดิน พอก้าวหนักเหยียดเป็นซ้ำไม่ไปทางไหน
 ถ้าหากว่าไค้เสียมาเป็นเมียของพี่ รักเดียวยังมีไปค้วยไม่
- ฉันท ทมมือเปาะ ๆ หัวเราะรำ พี่จ่าพี่ชาย
 ถามว่ารักน้องจริงเขาไม่ยินน้องส่ง บอกตรง ๆ ยังไม่เคยเห็นใคร
 จะรักกันกินแกลบ กลัวจะแอบกินว่า เข้าค่าเย็นค่า กินแต่ตะไคร้
 เอาเดอะลูกฉันทก็อยากจะมี เว้นแต่หาคคนคิดกันไม่ได้
 เพื่อนจะมารักฉันทน้องไม่ว่า ฉันทก็เลยปิดหน้าไปหาพ่อไหว
 ไหวจ่า ไหวคี้ หันหน้ามาทางนี้จะถามไค้ ถามถึงพ่อเพื่อนฉันทก็ส่งสัย ฉันทจะถาม ออย่าแซะเชื่อน
 นี้พ่อ เพื่อนเขาจะรับฉันท ถามว่า _____ฉันทจะพุกกับใคร
 เขาเป็นคนคี้กันหรือคนชั่ว ฉันทรู้จักไม่ทั่วจึงไค้ถามพ่อไหว
- ใสว บอกว่าพ่อเพื่อนกันคนนี้ นี้เขาเป็นคนคี้ไปเสียเมื่อไร
 บอกว่า เหล้าที่ยาที่เงินไม่มี เขาขโมย บ้านเห็นอวายนบ้านไค้ไว คราวนี้แกรู้ใหม่
 ข้าจะยุให้แดงข้าจะแยงให้หย่า เขานี้หลอกกินกากไม่คู่ควรกับใคร
 ถ้าน้องอยากไค้สิว่าคนคี้ ให้มารักกับพี่เสียไม่เป็นไร
 ว่าคนอย่างพี่คนนี้คี้คี้ไม่หยอก ไล้ที่ชั่วเขานี้บอกน้องไปเมื่อไร
 พี่รักน้องไป เลยนะแม่ทองบางซิ่น รักกันปานจะกลืนกันให้ไค้
 พี่ไม่หลอกไปทรอกแม่คอกกระถิน ก็ไม่ให้ กินดินจะให้ฉันทน้องไค้
 ก็ไม่ให้ เดินดินกลัวว่าตื่นแม่อยู่ค้ำ พิศุมนันยังช รักยิ่งกว่าใคร

- ฉันทน์ คำพู่ผู้ชายมีหลายประเภท
แต่งตัวภูมิ ๆ นี่แหละพวกหนุ่มเจ้าชู้
พู่จาสัฟยอกเลยหยิกหยอกยั่วเย้า
หญิงใครไม่รู้เห็นขึ้นร้านเข้าไปหา
เสียเอ๊ยต้องเสียกายตนเจ็บ
- ว่าหญิงใครไม่สังเกตเหตุการณ์เกี่ยวกับกาย
ถ้าไม่สังเกตเหตุกุงจะรู้ไม่ได้
แหมทำสะกิดสะเกา ไปยังกะหมาหยอกโก๋
นานไปอกหักมาจะต้องไปนั่งร้องไห้
พวกเสียชอนเล็บไม่ซ้าก็คงอกหลาย
- เดือน กว่าจะปรับตัวได้แม่เอ๊ยก็เสียกายแสนเจ็บ พวกไอ้เสียชอนเล็บมันไม่มีอาย
มันจะยู่ให้แคลงมันจะแยงให้จาก
มันจะล่อกินถากกรุกมัน้างใหม่
บอกว่ตาไหวเจียวนะคนนี่
เขาก็เป็นคนดีไปซะเมื่อไหร่
ตั้งแต่ไปร่วมสมานยังไม่ได้กินข้าวใหม่
ที่ตำราเขาส่งน้องอย่าหลงปากพล่อย
น้องจะหมายชายจะงอยแล้วรู้ไหม
- ฉันทน์ แม่หนูหัว
เชื่อว่าพอไหวคนนี่แกล่แค้นน้อย
น้องนี่อยากมีแก้ว ไคยินคำพี่ไป
แต่เมื่อไหวตาพลอยเขานี้ใช้การไม่ได้
- ไอ้ว มันไม่แน่อกเจ้า
โบราณมรี วันนีมาลีขจาย
คนนี่เป็นคนลาว กนนี้ให้ฟังคำไทย
ก็เป็นเรื่องเป็นราวกันตั้งแต่ไรไร
ฉันว่าเห็นไผ่คนนี่เป็นปลายจงอย
ชยอกชยอกย คราวนี้ระเกิดเรื่องใหญ่
.....อีหนูไม่หัวันลาว
วันนี้พวกเราไม่เป็นไร
มารักพี่กันเกิดแม่เนื้อเหลือง
ให้้องรักไม่รู้เรื่อง คราวนี้ระมีความหมาย
.....เกิดประจານ
ก็ให้เขาอายุชวบ้านคราวนี้ไม่ค่อยสบาย
ข้าวสารไม่มีไม่ให้ตาเดือน
ว่าหมาก... พดูยากเขายัดไม่ให้
.....ลองอีกแบบ
เหมือนอย่างอีแม่ม มาเยื่อไปไม่วาย
เขาทวงขึ้นมาโทษบอกว่าไม่เห็นมี
ว่าสองปีสามปี เขานี้ไม่เห็นได้
น้องจะเอาแต่คำพู่คงไม่อยู่เป็นคน
ว่าเชื่อเกิดหน้ามด คราวนี้ไม่เป็นไร
ว่าน้องอยากได้แม่หนูคนนี่
สิมารักกับพี่ไม่เป็นไร
- ฉันทน์ ชายชั่วเหลือเชื่อฉันไม่อยากบอก
มันแสนเบื่อแสนชั่ว ระวังไม่เหมือนก่อน
ฉันกลัวจะซ้ำชอกเพราะมือผู้ชาย
มันดาแน่นเอน แน่นอนได้กันที่ไหน

- เมื่อยามจะรักการปากหวานเปราะ
 แต่พอมกหวานก็คำกั้นไม่เว้น
 ไม่ใช่ชายกระเบนข้ามเล่นกิ่งรั้ว
 เพื่อนเอ๋ย ๆ ฝ่ายเขามันไม่จริงกันหรือไม่
 เขาวาลักก็เอาชโยมก็เอา
 เขาวาจริงไหมแก มันแน่ไปละที่
- เพื่อน ออย่าหนา ๆ ออย่าไปเชื่อมัน
 บิครถอนกลามารคาลอกบ่อ
 ว่าเหล่าที่ยาที่เงินไม่มีชโยม
 ถ้าไม่เชื่อตัวข้า มาซิจะพาไปสืบ
 ถ้าไปไต่กับมันแมคงจะจนกันแยะ
- ไสว ออย่าไปเชื่อมันเลยมันไม่เงยไม่งอก
 เขาว่าตัวเขาคือ ไอ้กาสีไม่กิน
 เมืองานพระวัดป่าก็ยังยืมผ้าไปนุ่ง
 โนนนาฬิกาข้อมือ แมยังยืมเข้ามา
- เพื่อน ว่านาฬิกาข้อมือกูไปยืมมึงมา
- ไสว กูแลกกับกัญชาจริงกันเมื่อไหร่
 ออย่าว่าแกนี้กับกัญชา
- เพื่อน ว่าเอาน้ำปลาของไอ้ไหวไปทำ
- ไสว บอกเอาส้มมะขามนี้วนเวียน
 ว่าก็ว่ากันจงทอง
- เพื่อน กูเอาผักเสี้ยนคองของมึงมา
- ไสว บอกว่าเอาปลาร้าของข้าไป
 บอกก็วันนั้นยาสูบไม่มีของแกนี้ไม่มา
- ล้วนแต่คำไฟเพราะไม่รู้จะพูดอะไร
 คำเข้าคำเย็นไม่รู้ว่าจะเวลาไหน
 ไม่มีใครเขารู้ว่าจะนานแค่ไหน
 จะตั้งวังบ้านเหนือบ้านใต้
 นี่เป็นคำหวังดี กันหรือไม่
 ไอ้คนสาขารณเื่องรู้กันบ้างไหม
 มาเที่ยวเอาผ้าคล้องคอ เข้าไปบ้านเหนือบ้านใต้
 ว่าเหนืออายุได้ไวย แม่เขาว่าไอ้ไหว
 ว่าหนทางแค่นี้มันอยู่ใกล้หรือไกล
 จะว่าฉันนุหะยกก็ตามใจ
 มาฟังที่จะบอก ไม่เป็นไร
 ไว้หัวนอนปลายตีน เขาก็รู้กันได้
 อีกถ้าสองกระบุงแม่แถมแม่อีกสองใบ
 มึงแลกกับกัญชาจริงไหมไอ้ไหว
 กูแลกกับกัญชาจริงกันเมื่อไหร่
 วันนั้นเจ้าเอาน้ำปลา ข้าไป
 ก็มึงเอาส้มมะขามของกูไป
 วันนั้นยังเอาผักเสี้ยนคอง ข้ายังจำได้
 แต่มึงเอาปลาร้าของกูไป
 แกมว่าเอานี้กัญชาของข้าไปได้

- เพื่อน บักเรื่องให้แกเรา ก็มึงเอาเสียเอง
ถ้าแม่กับพี่ ไม่เต็มทีกะเพาะ
แหมไว้มือรองเพราะยังกะลิง
- ก็มันคนเป้ง ๆ ไปเสียเมื่อไร
ไม่เชื่อเลยน้องขอ...กูมันก็ได้
คงมันจะความจริงของพี่ไป
- ไสวไม่เจอจริง ๆ ใครว่ารายไปเมื่อไร
วันเช้าเอาเสื้อดำแพมาสองชิ้น
ยังแหม่งสองบาทส่งให้ที่บ้าน
- เขายื้อเขาคืนบอกว่าเอาไปขาย
แหม่มต่อหน้าคางจันด้วยบายใจ
- เพื่อน ก็หาเรื่องให้กับเรา ก็มึงเอาเสียเอง
บอกว่าตัวของฉันก็นั้นหา
ฉันเป็นเศรษฐีฉันไปอยู่กระท่อม
ครั้นจะมุงจากก็กลัวจะเปลือง
จะจิกหัวไก่อ่าง ไอ้ที่เขาขวางทั้ง
แต่พอออกควันไฟชาหีบสำหรับ
เอากระท่อต่างเสื้อเอาเนือรองนอน
- ไอ้นี้เป็นคนเต็มตั้งเสียเมื่อไร
ฉันจะพรรณนาแล้วจะบอกให้
แต่กำแพงยังลัดลมไปค้ำยหนามไผ่
ครั้นจะมุงกระเบื้องซำก็กลัวฉิมหาย
เค็ดเอามาบั้ง เอามาอุ่นไฟ
ทำเป็นต่างว่ากับ แงงไก่
เอารางพม่าทำหมอนเพราะซำกลัวฉิมหาย
- ไสว บอกว่าไค้กับเจ้าหนุ่มคราวนี้คงจนแยะ
ถ้าน้องอยากไค้คนดี
ไม่มีใครคู่มั่นช้านอนกินคอกเปี้ย
ว่าโรงเลื่อยโรงสียังมีสี่สิบห้าโรง
ว่าเก็บเงินสักพันซึ่งจะฝากคลังออมสิน
ว่าเก็บเงินส้ารองจะซื้อทองให้เมีย
ไม่เชื่อเลยไปสืบกับวงศุญาติ
ว่าไม่มีใครคูถูกซำเป็นลูกเศรษฐี
- ซำมิไค้ยุไค้แห่ไปเสียเมื่อไหร่
คราวนี้ซำเป็นเศรษฐีอยู่เมืองไทย
ซำเป็นลูกอาเสีย กินข้าวร้อนนอนสาย
แถมยังมีเรือโยง ซำไปคุดขยาย
แถมยังมีที่ดินนับจำนวนไม่ได้
ว่าเสียเท่าไรให้เสีย แกจะเอาที่สาย
ว่าใบละบาทสองบาท ซำไม่ใช้สักใบ
จะไปกรุงเทพกับเขาสักทีไม่มีเงินจะไป
- ฉัน ว่าอย่ามาไค้กับซำไอ้ปัญญาแค่หอย
ไม่มีใครคูถูก แกเป็นลูกเศรษฐี
ไหวจ่า พ่อไหวจี่
พ่อไหวมีเงิน นั่งขี่รถแกง
- ว่ามีกันนิดหน่อย เสียมาให้
จะไปกรุงเทพสักที ไม่มีเงินจะไป
นี่แกเป็นเศรษฐี กันหรือพ่อไหว
ไอ้ตายโหงไป เล่นเพลงกันทำไม

นี่จะเป็นคนดีกับหรือคนชั่ว
หวังว่าลูกสาวเขาก็นี่
เขามาสูมาขอกิ่งหลายคน
ฉันไม่ต้องการหรือกะพี่
อยากจะได้ลูกเขยที่ยังดี
เผื่อว่าจะไปเกิดลอยเชียวนะ เกิดความ
หนอยจะไปบอกเขา นอนทุกซ
ถ้าแม่ลูกเขยที่ปัญญาเขามี
นอกจากได้ลูกเขยลูกเขยก็ดี

ไสว

บอกว่าได้ลูกเขยเขานี้ดี
ถ้าอยากได้ซะแล้ว คนดี
ผมเพียงเรียนสำเร็จเพียงแค ๒.๔
เขานี้เห็นลูกมะพลับจะเห็นเป็นลูกตะโก
แต่งตัวไม่เก เขาสอบเนติบัณฑิต
ว่าความรู้ท่วมหัว เลี้ยงตัวไม่รอด

เผื่อน

ความรู้ท่วมหัว เลี้ยงตัวไม่รอด
หากว่าอยากได้ ตัวดี
ถ้าได้มองหน้า ข้าไปลากลับหลัง
จะเข้าหยอกเดินเข้าไปจนข้าวตั้งปล้อง
บอกว่าไสว เชียวนะคนนี่
มันกระตุกสายสร้อยเขาที่ตำลอบาง เขา
สามตัวแมนย่า เขาสืบความตามจับ
เที่ยวหลบคดีหลบหนีมาบ้าน
ถ้าได้ทองที่เขา เหมือนได้เข้าคมนา
บอกเจ้าแก่งยาที่เขาพามา

หรือจะมาเป็นวัวฉันก็ลงใจ
เขาก็เป็นคนดี ใช้ได้
ฉันยังพ้อว่าจนฉันไม่อยากจะให้
ฉันอยากได้รู้ขอมมาลี เชียวนะวินัย
ที่เขาบูบ่าดี เชียวนะวินัย
สามสิบห้าชั้นห้องอาญารู้ไหม
ติดกันในคุก ข้าจะบอกให้
จะได้ไปแก้คดีกับคุณนาย
จะให้แก่ฟรี ๆ แถมยังให้แม่ยาย

ว่าแถมยังฟรี ๆ คราวนี้ไม่เป็นไร
เขียบมาทางนี้ ก็ไม่เป็นไร
นักธรรมเอก นักธรรมตรี สอบได้เมื่อปีกลาย
เขาไม่โก เขาไม่ใช่ไอ้โก
ถ้าได้กันที่จะติด หลงรักจนวันตาย
วาสนาของฉันมันคอด ไม่ฟังใคร

ความรู้ของเอ็งมันคอดตอนปลาย
ให้รักเสียกับพี่ เกิดไม่เป็นไร
จะฝากกายไว้เป็นหนังเชียวหน้าไฟ
จนน้ำท่วมตั้งท้องข้าจะบอกให้
เขาก็เป็นคนดีกันไปเมื่อไร
เจ้าของสร้อยเป็นสาว มันก็มองตาใส
มันนอนตาไม่หลับ เพราะว่าเป็นคนร้าย
ในจังหวัดสุพรรณ เขาก็อยู่ไม่ได้
สองคนกับตาพาด้วยายไฟ
บอกนั้ตารอควาอย่าช้าโย

ให้เอาใบพลูมาอย่างที่โคนขา
เจ้าสูบลูกก็ลืมนั่งซึมนอนเซอ
พอเหลือบเห็นโคคหนี ตำรวจตีเข้านอง
คราวนี้จับตัวได้ นำไปส่งศาลทำการสอบสวน
ยังมีโจทก์มาร้องว่าแย่งทองฉันมา
ว่าด้วยการสอบสวนมัน คัดกรวกองปรับ
ติดคุกสามปี ห้ามชู้กันวันยังค่ำ
ติดคุกติดคอกนอนหมอบเหมือนหมา

หยิบเอายามาทามันบอกว่าเป็นใจ
บังเอิญนายอำเภอมักนับานคาไผ่
เลยหยุดนั่งของไม้ตะพุกมันใหญ่
คราวนี้ทำสำนวนต่อหน้าคุณนาย
ยังทำหน้าที่เหมือนม้า ที่คั่นนอนใหม่ ๆ
มันรับชานภาพเสียต่อหน้าคุณนาย
พอกกลางคืนขึ้น เรือนจำไปนอนร้องไห้
ถ้ามันใครยอมให้มาต้องเป็นม่าย

มัน

ไหวเอียนะไหวพี่
จะเอามาเป็นผัวฉันกลัวขายนหน้า
อ้อว่าแกไม่ตี กันนี่หนา
นี่หรือ ๆ เจ้าทะเลน

บอกว่าตัวแก่ตีไซ้คมไม่ได้
เอามาเป็นชู้ข้า ก็จะขายนาย
จะเอามาเป็นชู้ข้า ตัวฉันก็อาย
ก็แกมันชายกระเบน น้องไม่ขาย

สาว

ว่าพี่ติดคุก ใจหน้ากระปุกน้ำมัน
มาหาว่าฉันกินหยูคราวนี้กินยา
สมัยนั้นเขานิยมว่าติดคอกินยา
ที่นี้เขาก็กินมะเยะ กินแคะกันนะนี่
เวลามันติดทำนาติดหน้าบึ้ง
นี่ไปสะเกี่ยเข้าบ่ากายนึกว่าไอ้ไบบ่เป็นกอง
แต่พอยึดเข้าปาก กระตุยัคกันขบ
พอเมาเข้าไปแล้วหรือไอ้ตาที่ปรี้อไอ้ปากก็
เมื่อยจะคำว่าไอ้สัตว์ หัวใจฉันก็เสีย
ถึงคำโคตร คำเหง้า เวลาเมานี้ก็ไม่ว่า
ถ้าน้องอยากได้ อยากได้อันนี้
ให้รักกับพี่กันเสีย ถัดน้อง
แม่ออยากได้คนมีความรู้มีวิชา

อย่าไปหลงเชื่อมัน จริงหรือเมื่อไร
นี่รับไปกับตาพานะแม่ของอำไพ
ก็ให้เมื่อแรกมีมาบอกว่ากันเสียเมื่อไร
คนอยู่ในแถว ถิ่นคราวนี้ประเทศเมืองไทย
บิกไปสะเกี่ยมาคลง เขาไม่อยากจะพูดกับใคร
กันสะเดาว่าเรามันคนชู้เขา มายัดเป็นปากกินไป
แต่พอท้องฉันจึก ก็บอกว่าเมาชื่นใจ
เพราะ พูจจาพอเหมาะ หรือมันไม่มากไม่มาย
เมื่อยจะคำว่าไอ้เหี้ย ก็ให้ภัย
เวลาเงยขึ้นขึ้นมา สักประเดี๋ยวโคนไม้
ให้มารักกับพี่ ไม่เป็นไร
ไปอยู่ร้านนั่งคองคราวนี้ไม่เป็นไร
คราวยามขึ้นศาลกรา เชียวนะแม่ชื่นใจ

เพื่อน

ไอ้ฉันอยากจะได้ลูกเขยดีคือ
อ้อสาวเชียวนะคนนี่

เขาเรียกบาสีเชียวนะวินัย
นี่นึกว่าไม่ตีไซ้ไม่ได้

เพลงน้อย

สำนวนที่ ๑

วิทยากร :

นางทองอยู่ รักษาพล

(นครนายก) อายุ ๔๔ ปี

นางทองหล่อ ท่าเลทอง.

(อยุธยา) อายุ ๗๘ - ๗๙ ปี

นางมาลัย

(สิงห์บุรี) อายุ ๕๗ ปี

นางสาวคิม พุฒนิก อายุ ๒๒ ปี

นายเพชร กฤษณพันธ์

(สิงห์บุรี) อายุ ๗๐ ปี

นางเดือน โพธิ์ภักดิ์

(อ่างทอง) อายุ ๖๑

นายพยอม ไชยสถิตย์

นายบุญช่วย

รายการน้อยประชัน ณ หอศิลป์ พีระศรี

มกราคม ๒๕๒๑

บทไหว้ครูชาย

เพชร

ชา ชา ชา ชา ชา ฮ่าไฮ้

เอ็ง โง่

มือของคุณทั้งสิบบรรจงจับยกขึ้นวางบนหว่างเคียว

พร้อมทั้งดอกไม้รูปเทียนเครื่องสักการบูชา

จะไหว้พระสงฆ์รวมหมู่ที่ท่านอยู่ร่วมวัด

ที่ท่านได้สืบศาสนา เอ เอ เอ เอ็ง เงย ไป

ลูกคู่

ไหว้พระสงฆ์รวมหมู่ที่ท่านอยู่ร่วมวัด ที่ท่านได้สืบศาสนา ๆ เอ เอ็ง เงย

เอ เอ็ง เงย ไ้

เอชา เอชา ชา ฉ่า ชา

เพชร ลูกจะไหว้พระพุทธรูปที่ลำ ลูกจะไหว้พระธรรมที่เลิศ
 จะไหว้พระสงฆ์องค์ประเสริฐที่ท่านเป็นยอดพิเศษ
 ขอให้ลูกทะเลาะไปรุ่ง ให้เหมือนยังกับองค์พระเมต เออ เออ เอ็งเงย ไทรย

(รับ) ลูกจะไหว้พระพุทธรูปเจ้าที่ท่านไถ่ดวงเข้านิพพาน
 ให้เกิดอายุทรงญาณเคียง ๘๐ ปี
 ไหว้ลูกสิ้นใจ วันนี้ลูกขอเคาะขอให้ลูกได้มี เออ เออ เงย เออ เอ๊ย ชัย (รับ)
 ลูกจะไหว้ตรีเนตร ไหว้ทั้งพรหมเมศเทวา
 กาวกิ่งสี่หิ้งสา พระไตรสิงขร
 ลูกจะไหว้ครูเพชรฉลูกรรม ให้ท่านมาเกาะการบทรลอน เออ..... ไว้ (รับ)
 ไหว้พระนเรศเชิญมาอยู่เบื้องซ้าย ไหว้พระนารายณ์เชิญมาอยู่เบื้องขวา
 องค์บุรีมีป่าถวนทั้งสิบหกพระองค์
 ลูกจะไหว้พระภูมิเจ้าที่ ทั้งเจ้ากรุงพาลีมาช่วยให้คำรัง เออ..... ไป (รับ)
 ลูกจะไหว้พระภูมิเจ้าที่ ไหว้ทั้งพระผีเจ้าทาง
 ลูกจะไหว้วางง ขออย่าให้ลูกได้มีคจิงหระ
 ลูกจะไปเล่นในเรื่องไหน ๆ ก็ขอให้ลูกมีชัยชนะ เออ..... ชัย (รับ)
 พอไหว้ครูพระเสด็จสรรพ ดอยลงค่านับครุบิตามารดา
 ที่ยกมาในครรรกัพพาคุณแม่ก็สละ
 จะรับประทานอาหารเผ็ดร้อน แม่กลัวเลือดก่อนแม่ลูกจะละเออลาย (รับ)
 พอครบกำหนดได้เก้าเดือน ลูกก็จึงคลอดเคลื่อนออกมาเป็นตัว
 แม่เจ้าประคุณทูนหัว แม่ก็ยังมิจิด เสนหา
 ยกลูกประจงลงไปใส่เปล แม่ก็กล่อมโอดละเห้ ซ้ำเออ.....ไกว (รับ)
 ใค้อยู่ไฟเสียจนหลังไหลแม่ลอก หน้าแม่คำซ้ำชอกแมยังไม่รัก
 ลูกชั่วจะยกพระคุณแม่เรา ขึ้นมาวางปกเกล้ากุมตัวเออ..... ไว้ (รับ)

(เปลี่ยนท่านอง)
(รับ)

พอไหว้มารคาก็จะเสร็จสรรพ ลูกถอยลงคำนับครูใหญ่ (ปรบมือ)
เอ้อชา เอ้อชา ชา ฉ่า ชา นอยแม่

จะไหว้ครูโขนละคอนหรือกลอนรำ ไหว้ครูระบำคันทน์ จะไหว้
ครูพิณลั่นจำ ไหว้ครูรำครูเล่นครูเป็นนักร้องกลอน ไหว้ครูเพลงกริ่งท่อนคบโก (ซ้ำ)

ลูกจะคัน ลูกจะคันจะฉันจะแปร ขอให้มิช้อแก้อช้อไซ

ลูกว่าอะไรขอย่าให้ติด คล่องแคล่วเหมือนย้งริค คาไม้

ขอให้คนฟังก็ท่านชอบหู ตามบรรดาที่มากู ชอบใจ (รับ)

ลูกมาร้องเพลงฉ่อยมีลูกคู่ชา มีจังหวะไว้ว่าควรไวต้องไว

ลูกจะไหว้และก็บูชา ยกมือสมาและก็ กราบไหว้

ตลอดทั้งพระภูมิและกัเจ้าที่ ในสถานที่นี้ลูกจะขอ อภัย

ลูกจะคันจะคันลูกจะฉันจะแปร ขอให้มิช้อแก้อช้อไซ

ให้ชอบใจครู ชอบหูคนฟัง ขอพுகาหมาแฟนใคร (รับ)

ขอพูกาหมาเอาเงินมาให้

ขอให้กระแสนเสียงลูกเกลี้ยงเกลา เหมือนหนึ่งคังมีเป่า พระอภัย เอย-

เอ็ง เออ เอ้ย เอย เออ เอ้ย เอ้ย

ลูกมาปกณณะก็ร่วมโพ อย่าให้ลูมีไทรภัย

เพื่อน

ขอให้ปกณณะประโลมเกศ คู่หมกทั้งเกทโพภัย

ลูกคู่

คู่หมกทั้งเกทโพภัย เอย เอ็ง เอ้ย

เพชร

ให้มาเป็นฉัตรกันกันเกศ หมกทั้งพระนเรศ นรา

ลูกคู่

ให้มาเป็นฉัตรกันกันเกศ หมกทั้งพระนเรศ นรา เอย

ซ้ำเจ้าเอย สวยเอย แม่นารักเอย

ชา ฉ่า ละ ชา ฉ่า ชา

บทไหว้ครูหญิง

นางทองหลอด

เอ.....

มือของลูกสิบนิ้ว

ลูกยกวางหว่างถิ้วถวยค่างรูปเทียนทอง

ขอให้เส้นผมข้าเจ้าบนหัว

ขอให้เป็นคอกบัว กายกอง เอ๋ย เออ เออ เออ

เออ เออ

ลูกคู่

อีกทั้งเส้นผมบนหัว เส้นผมบนหัว ขอให้เป็นคอกบัวเอ๋ย กายกอง

(รับ)

โอดระชา ๆ ๆ ฉ่า

นอกคะนอก นอกนอย ๆ ๆ หนอย หนอยแนะ ทีชาชา

ลูกจะไหว้พระกุกุสันโธ

จะไหว้พระโคตมกัม จะน้อมให้ลูกประนมขึ้นเหนือเศียร

จะให้บรมธาตุทั่วทุกสถาน

ลูกขอวันชุลี (ลูกคู่) (รับ)

ลูกจะไหว้คุณพระอากาศ

ที่มาประพาสจำเพาะ ให้ส่วยสคหมกเมาะผู้ที่มาอยากมี

ช่วยกันระมัดระวัง

ลูกจะไหว้คุณนางแม่พระธรณี เอ๋ย เออ เอ๋ย.....

จะไหว้คุณพระเสด็จสรรพ

ลูกหวลค่านับวอนว่า

ไหว้คุณเบ็ครมารคา

ทานทรมาอุ้มทอง

คุณของท่านทั้งสอง

จะยกขึ้นใส่เกศ

ขอกราบกรานวันทาพระคุณของมารคาลูกมี เออ.....

(ปรบมือ)

แต่พอไหว้ครูเสด็จสรรพ

ลูกจะหวลค่านับไหว้ใหม่

ลูกจะไหว้ไปละครเพลง

การละเล่นแก้แค้นใหญ่

(ลูกคู่)

เอชา.....

แกไค้ยี่มือว่า จับมาสอน

แกแนะนำท่องกลอน จำได้

จะขับเพลงคน โคนเพลงคำ

ให้จิ้งหะให้ว่า ว่องไว

พอให้ขึ้นคล่องลงคล่อง

ไปเหมือนแจวเรือล่องน้ำไหล (เอชา...)

แม่นลูกศิษย์ ผิดครู

ขอให้แพ้วความรู้ ลูกไป

(เอชา...)

จะยกมือขึ้นวางบนหน้าผาก

มีทั้งรูปเทียนหมาก คอกไม้

หองอยู่ ขอให้เป็นมงคลสวมเกศา ลงไปทั้งขามาซาไป เอ๋ย....
 (ลูกคู่) ลงไปทั้งขามาซาไป
 หองหลอ ขอให้ชั้นคลองลงคลอง ไปเหมือนแจวเรือล่องน้ำไหล (ลูกคู่ ซ้ำ)
 ซ้ำเจ้าเอ๋ย สวดยเอ๋ย แม่นารักเอ๋ย

บทเกริ่น

เดือน เออ เออ เอ๋ย เอ๋ย
 พี่มายืนหน้าบั๊งตลิ่งแด หลงรักอยู่แต่ข้างหลัง
 ครั้นจะพูดไม่ออกบอกไม่ได้ ซ้ำนี้หนาจนใจเฝ้าแต่ยืนจ้อง
 ครั้นจะพูดไม่ออกบอกไม่ได้ ซ้ำจึงใจแค่ว่าสายตามอง เอ๋ย เออ เออ
 เอ๋ย (ลูกคู่) ครั้นจะพูดไม่ออกบอกไม่ได้ ฉันพูดไม่ออกบอกไม่ได้
 ฉันจึงใจสายตามอง ใจไปแต่สายตามอง เออ เออ เอ๋ย ไป
 เออซา....
 ถึงแม่เป็นขฉันมีสุขมาก เลื่อนลอยขึ้นมาจากวิมาน
 แหวกเมฆและก่ดลอคมาน ลงมาก็ไม่มีหมอง
 อยู่แต่นางฟ้าเขายังว่าเรียม ก็ยังไม่งามเทียม แม่น้อย

เพชร

(ลูกคู่)

(รับ)

.....มันทำให้คนเรารักกัน

เห็นจะตัดได้หลุกองค์พระพุทธิเจ้า ที่จะได้ร่วมเข้านิพพาน เอ๋ย....ไป

เห็นจะตัดได้หลุกองค์พระพุทธิเจ้า ที่จะได้ร่วมเข้านิพพาน เอ๋ย....ไป

เออซา

อายุท่านได้สิบหก ยังเวียนวกอยู่ในตัวตัมหา

อายุยี่สิบเก้าย่างเข้าพอดี ท่านก็คิดหนีแม่พิมพ์พา

ทรงน้ำกัณฐัสเมื่อสังกัเทียงคิก พิมพ์ายังไม่สิ้นลิมตา

นำสงสารพิมพ์ที่แล้วที่ตองหนีพิมพ์เพื่อน เมื่อไรจะได้มาเขียนพิมพ์พา เอ๋ย ไป (รับ)

พยอม ที่มาชวนเที่ยวป่ามาพบของที่แพ... อยู่ในห้วยละหานหนองแกง
 ให้น้องเปิดลิ้นก็ว่าแขกลึบ ใ้หนุ่มรินมีแรง เออ ไป (รับ)
 ว่ารักใคร่รักเขาไม่เท่าตัวรักข้า ถ้าใครเขามาขอฉันอยู่คา
 ให้น้องเมี่ยมคำขอ... ให้น้องถอยกลอนย้อนตอก
 ให้น้องถอยกลอนย้อนตอก ไปเสียเถิดแม่ดอกพุงคอไป

นายบุญช่วย เขาว่าหญิงน้ำละว่าหญิงไค้ ที่มาหญิงใจละว่ายากจริง
 หญิงน้ำใจหญิงน้องเออมันยากหลายอย่าง โอ้แม่น้ำโขงก็เคยได้ข้าม
 ยังไม่ลึกเท่าน้ำใจนางเออ.... ไป (รับ)
 ทุกวันที่โลมนัส ทุกวันพื้นคมนัส จะมาหยุกแม่พวงปากลัด
 หวังจะให้แม่ย้ายท่าสวน ใ้ที่มุ่งเห็นจะไม่แว่นไปเสียแล้วแม่แสนริญจวน เออ..ไป

นายเพชร ฉันจะแต่งไม่นานคู่อาการจะช้า เคี้ยวจะเกินเวลามากมาย
 ผมก็เป็นเพลงเหนือชาติเชื้อเพลงฉ่อย เป็นเพลงลือชื่อลดยไม่ว่าในสถานวิไล
 บาสีพุ่งเรื่อง นำเหนือหญิงลี้ก ร้ายแรงแสนลี้ก แม่น้ำไหล
 นี้ฉันได้มาเล่นที่ในนคร ชื่อเสียงไม่กระคอนไปแค้โต
 เปรียบเหมือนนกคารมที่จะพรมร่วมแรง นกตัวอื่นกำแหงมาหาญนกไพร
 เอาพะเนียดเข้ามาค่อ ตะขอมาคั้ง เอานกค่อเข้ามาวาง คอยไว้
 แม่นกป่านันคูชั้น ใ้หมาเหี้ยมหน้ากั้นพะเนียดชาย
 โจ้ชุกโก้ โจ้หน้าโจ้โก นกป่ายังไม่โผลลงมาไวไว
 ว่าจู้ชุกกรูจันคูกุม กูอยู่ที่พุ่มไม้ไผ่
 ว่าโจ้ชุกโก้ โจ้หน้าโจ้โก นกป่ายังไม่โผลลงมาไวไว
 จะชันคูอยู่ไ้ไปปลักห้าหกปี ตัวเมียไม่ฉาบมาให้ปี้ก็แล้วไป เอ้อ... ..

พยอม จู้ชุกกรู จู้ชุกกรู เสียงกรูอยู่ที่พุ่มไม้ใหญ่
 พอตัวนูกคดวงลง ตัวเมียก็โง่งทางให้ (เสียงฮา)

เอ้อ.....

เพื่อน	เสียงจู้จุกจุกระกุกลุ่ม นางตัวเมียก็กรูเจ้าตัวผู้ก็กรู จู้จุกจุก เมียกุกกุก (หัวเราะ) คุณแก่นก็ยังปลดหางเล่น	กุกอยู่ในพุ่มไม้ใหญ่ เสียงว่าจู้จุกจุก จูหน้าจุกกู แม่จะปลดกระเบนบ้างเป็นไร (ฮา)
เพชร	คุณแก่นก็ยังปลดหางเล่น เอาพะเนียดเข้ามาต่อเอาตะขอมาทัง เอานกต่อมาวาง คอยไว้ เอามือเหยยัก ไอ้..... จะมีกระดูกไฉ่ค้ำค้ำของพ่อเพลงไม่ยาว เท่าไร	แม่จะปลดกระเบนบ้างเป็นไร ซื้อแพรเอามาห่มลงให้
พยอม	โน่นก็หนัก นั่นหนัก เล่นกันไต่ป่า	เราจะยอมน้อยหน้ามันทำไม (เอ้ฮา...)
เพื่อน	บอกว่าคุณเล่นกันไต่ป่า ผมจะว่าไต่ป่าก็มันจะมากเกินเหลือ ว่านิสัยไต่ก็ เราต้องตีควายแข่ง สะหาคันหามันจะว่าก็หน พ่อเอ็งไปตามผมว่าไม่ยาก เล็กเล่นมานานทำแคงงานหมกมุ่น หากว่าลูกร้องก็คงจะมีคนชม ไม่มีตลกไปกฮากูมันหน้าว่างนอน ว่าแล้วมันมันก็หันหน้า จะพิศโฉมประโลมพิศตร คูไต่เน็คคิตักแก้มเนครแจ่มยังดี พิศคูที่หนึ่ง เข้าไปที่สอง แต่พอถักที่สองรองมาที่สาม หากว่าไต่เสียมาเป็นเมียพี่	เราจะยอมน้อยหน้าไปทำไม คนฟังเขาจะเบื่อ เขาจะว่าผมได้ เพลงก็ว่าแคง ก็ยาวจะฟังไม่ได้ นี่มันไม่เข้าตวจน ผมก็จำใจ รักการเฒ่า... ตั้งแต่ครั้งผู้ใหญ่ หัวผมมองลูกมัน มันไม่หันส่มัย ร้องแล้ว เขาดมละก็น้ำลาย สู้ไปกู่ละครกับลิเกไม่ได้ หันมาหาแม่สาวไทย จะคูที่นำรักนำใคร หนุ่มน้อย เห็นยังคะนองใจ ชาวบุคชาวผองก็ใช้ได้ คนนี้ถึงงานนำรักใคร่ จะกอดกันเสียให้ซี่เยี่ยวไหล (เอ้ฮา...)
เพชร	คนชื่อแหม่มช้อยไต่บ่อยเนครนิล เลยเข้ามาชมอิเหน่เด็ก ๆ	รูปน้อง เหมือนยังกินนรไฟโร นี่จะเป็นลูกเจ๊กหรือจะเป็นลูกไทย

พูด

(ลูกเขายังไม่ออกโรงเรียนมา ระวังไอ้ ๒๑ ๆ อะไรก็ไม่รู้)
 อาศัยลิบเบื่อกหมกเขตซึกซัน ฉมว่าทนให้ อภัย
 เอาคอกไม้รูปเทียนไปบูชา ส้มครสมาทั้งพอกตาและแม่ยาย
 พอบอกเล่าเขาเสรีจก็เป็นการผาสุก ไปนอนกินน้ำ...ให้หลังร้อนก็เป็นไฟ
 เคี้ยวจะขอมแม่คนเด็ก ๆ มันต้องว่าคำเจ็กเขาไปแกมไทย
 แหงอ้ายบุบับความรักลูกดอง เจียะไบ้ไม่ลั้งเจ็กนังไม่ร้อง หมั่งป้ออ้วกั้หมางใจ
 เลี้ยงเสียข้าวสุกดี้อจะอั้งก็อั้ง จะไค้เป็นตังนังกรายกราย
 นี่แม่คอกันนี้อ้วนกว่าเขา นากลัวมันยาวกว่าใคร (เอฮา)

เพื่อน

ยังสู้แม่คนหน้าซำก็ไม่ได้
 จะว่าดูภายนอกก็งามซำ มันช่างอ้วนช่างคำช่างโตใหญ่
 กุสะโปกก็กว้างไปข้างละวา มันหวานถ่วงาไปข้างละไร
 ข้างสะโปกข้างซ้ายนำหวานแแดงกวา ข้างตะโปกข้างขวานำหวานแแดงไทย
 พิศุหน้าทีไหนกุกุสะโปกก็งาม หวางซาอั้งกะเต่าหมอบได้ เอฮา

กูโน่นกูนี้กูปี่กูป่น กูกลางกูบน กูเอวคูไหล
 จะไค้เตรียม คินสอไปตอกกระแแส ไปเตรียมทีเป็นแนวมันจะไค้จกเข้าไว้
 มันจะสูงหรือจะต่ำ จะกำหรือขาว จะสั้นจะยาวจะเล็กจะใหญ่
 ทีจะคูสองเต่าเหมือนอย่างคอกบัวกุม เอาเสื่อเหลืองหุ้มเข้าไว้
 เสื่อเหลืองกับเนื่อคูข้างสมกับนม เลือกสรรกูสมซ้อเสื่อมาได้
 แกจะเปิดให้ซาขยคู ก็ยวซาขยซึกก็เห็น หนอยแม่จะไค้เป็น คูใจ
 จะเปิดคอกกล่อ ทำเป็นรอรูกลม เปิดให้ชม จะไค้
 ถ้าจะคูกันให้แนกให้แก้ออกหมก อยู่ทีท่ามอกบทะเลคนไบ้
 โอ้วาคำคอกถอนออกหรือยัง มันจะ เบียดจะมั่งทีชองระบาย
 จะอ้วนไม่อ้วนจะล่ำไม่ล่ำจะคล้ำไม่คล้ำ จะขาวไม่ขาว จะยาวไม่ยาวจะใหญ่ไม่ใหญ่
 จะกว้างไม่กว้าง จะแคบไม่แคบ ไม่เชื่อหรือยังจงแอมมุกหวักันเข้าไป

พยอม อีแม่เข้มนัมน่าเอริกเสียพิลึก ไม่คอกคงอยู่คึก สามสี่ก็ยังไค้
 คานี้ผู้ชายจะหุ่คยัง ให้ผู้หญิงว่าบ้างเป็นไร
 เอ็ง เอย เออ เอย เอ็ง เอย
 ไอ้แม่เขี้ยวนกกะลิง เขามาตั้งโยนบก เป็ดหน้อยอีโหนกโดยไว
 มันมาลันกูแก แลกูกัน ว่ากันกระสันโดยไว

ลูกคู่ จ้าเจ้าเอย ช่วยเอย แม่นารักเอย

บทประหมิง

ทองหลอ เอ...
 พี่รักทำไมไม่มอกไปเสียเลยพอกคอกคักเค้า ขึ้นกลอนยังกะนกเขาทำให้ผู้หญิงร้องถ้อย
 จะหากกลางคึก กลางคีน ถึงหน้าจะขึ้น หัวอกก็ตรมเอย
 (ลูกคู่) โยน โยน ชำฉ่า นอนกลางคีน น่าจะขึ้นนอกตรม
 โอละช้า ๆ ๆ ช่า นอละนอย นอละนอย.....

พอเจอไอ้พ่อหัวขึงของแม่ยูยี้ ไปเหมือนยังริบหรือน้อยใจ
 มาเจอเจ้าเพชรหัวขึงทำไมถึงหน้ายักษ์ มองดูผมคำหยอกหยอย
 เหมือนยังผมน้อยของแม่นวลนวล ขึ้นไปคอกอยู่ระหว่างขอบรอย (รับ)

ทองอยู่ แล้วผู้ใดใครว่าใครเกริ่น วันนี้ฉันจะออกไปที่ชายเนิน
 มันจะเป็นมาดพท่น้อย
 นี้อพทอทองคำเปลวของแม่มาหรือเปล่า วันนี้แม่รอน้ำข้าวไว้คอย (ลูกคู่)

คิม เขาว่ารักชายหลายอย่าง รักกันต่าง ๆ นานา
 บางคนรักร้าย รักลา บางคนรักคอกหลอกชม
 จะเค็คคอกรักของน้องหึงเล่น จะปลอ่ยให้รักเป็นเคนเกลี้ยงคง (ลูกคู่รับ)

ทองหลอ เจ้าพ่อภูศักดิ์นักสิทธิ์ เจ้าส่วยเทียมสนิททวางทอง
 คูมันไม่ห่างนางห้อง ... พี่ส่วยเป็นนางฟ้า
 ถ้าน้องมีวางจะวางให้เสีย ไม่ให้พ่อเพชรแกเสียทีมา

	จะว่าคมมีคหรือว่าคมพรา หรือว่าเป็นคมทุหรือคมคน(พรา).....	มันไม่เหลือเวลา หน้าชน(พรา)..... นี่จะมาชน้องยังไม่กลัวคมน้ำตา
คิม	เขาวรายชายหลายเล่ห์ ของรักเอาไว้ออย จะแดงลงล่อแต่พอทวา	ฉันยังไม่รู้ท่าเลสองลอย อยากให้ออกรักของน้องตาม ถึงน้องก็คงสวยเอยไม่นาน
ทองอยู่	เอยจะเกินไบนักก็ชักช้า เมื่อก็ผู้ชายมันว่าฉันเมื่อตะกี หันหน้าเข้าห้องยังไม่หมองมัว ใส่เสื้อมีคก็ห่มสีจำปา	คุณนายเข้ามามากมาย ใจคอก็จริงใจ เลยจกแจจแต่งตัวก็ยังทำ ใครมาเรียกมาหาที่ไหน เอ้อชา
ทองหลอ	ว่าใครมาเรียกมาหาทำไม จะเป็นผู้ร้ายที่ไหนมา ฉันจะออกไปคูใหม่รู้แน่	เสียงเรียกหาขุนวาย พอรูปไซ้ไบเต เอ๊ะนิ้วใคร
ทองอยู่	หรือจะเป็นฝรั่งก็อังกฤษ หรือจะเป็นเจ๊กหรือแม่หนู หรือจะเป็นลาวชาวระยอง	เมื่อมันมาเข้ารีตอยู่เมืองไทย มันจึงพูดว่ากู เล่าไอ เมื่อมันรอกแหลมทองเมืองไทย
ทองหลอ	ว่าทำไมพวกลาวเข้ามาทั่ว หันหน้าเข้าห้องฉันไม่มองให้หมองมัว แม่ทาชมันสิ้นไปเพื่อง	ถีนี่แหลมทอง เมืองไทย แม่ทองหลอแต่งตัวจะไป ทามันให้เบเลื่องถึงเต่าใน
เพชร	พอไค้กลิ่นขมันหอมกลิ่นเรือเรือ	ข้าชูหัวระเงอเข้าไป เอ้อชา...
ทองหลอ	แหมพอไค้กลิ่นขมันหอมกลิ่นเรือเรือ แหมว่าทาชมันเสียเหลืออง ๆ พอไค้กลิ่นขมัน แม่ไวยหอมกลิ่นอยู่เท่านี้	มันชูหัวระเงอเข้าไป จะส่งหอกไปเมืองแม่มาย แม่ไวยหอมกลิ่นอยู่ไกลไกล จะขอทานคูก็ยังไม่ให้

ทองอยู่	<p>มันว่าที่จริงทาสมันเหลือใจ ๆ ทาสมันผู้ชายกระเจิง ซำก็คิดคิดแถมอง กุดเห็นหัวมันแคงแจ</p>	<p>แม่ขวัญเมืองซำจะบอกให้ มันเอาหัวเขี้ยว ๆ ขึ้นมาได้ มองดูทางช่องใบไม้ ไอ้เย็ดพ่อตุ๊กแกมันเข้าไป</p>
ทองหลอ	<p>พอเห็นหัวมันแคงแจ หันบ่าให้ เล่นกันตั้งแต่เคิม ไอ้ที่สุก เป็นแสงแคงแจ</p>	<p>นึกว่าตุ๊กแกมันก็ไม่ไช้ ไม่ต้องไปเคิม ซายให้ ออกมาจากบ้านแม่มันหรืออย่างไร</p>
เพื่อน	<p>บอกว่ามันสุกมันจึงแคงแจ ซำไม่ได้เป็นผีมาแต่กำเนิด ถึงถูกเคียน ๒ ซำก็ตกซำวกล่า แต่ยังมี เณรพี่นของเจ้าเพื่อนไม่มี แต่นี่ก็ ไปเจอคนสัปคน ก็ไปขอไฟมันจุกหูหรี ซำก็ ไป เล่นกันที่โคนแคง</p>	<p>ออกมาจากห้องแม่มันหรืออย่างไร ตัวที่มากเกิดกันเสียเมื่อใหญ่ ถึงถูกเคียนห้าซำก็เตรียมไถ ซำก็แบกขวานรี้เข้าป่าไป คานี้มัน เดินเล็กกันยังกับผู้ชาย มันแอนเอาของก็ออกมาให้ ตั้งแต่นั้นแหละแคง เรือยไป</p>
ทองหลอ	<p>แหมฉันอยากจะยิงทวนฟังว่า มันไป เล่นกันที่โคนแคง บอกว่าไป ถอะไปไปเสียเถิด ให้พ่อกลับเคหยังยัง เกหา เพื่อนเอี้ยยอนไปหาคุณแม่ ก็ให้เขาฉาบแผลหัวใจ</p>	<p>แหมไม่มีธัญยาสาธิต ตั้งแต่นั้นแหละแคงไม่หาย แม่ทวนหัวจะมา เกิดตรงนี้ทำไม ไปหาบิดรมารดาของพี่ชาย ถอะแม่มีงทา.....</p>
ทองอยู่	<p>..... เห็นว่าเขาไปเจอแม่ผู้หญิง เอาไปไถนาพ่อเพื่อนมี</p>	<p>มีจริง ๆ แอนเอาไปให้ มันจะแอนตรงสี่....</p>
ทองหลอ	<p>..... แม้ว่ามึงออกมาก็อ่อน แล้วเจ้าเพื่อนแกไม่นั่งผ้า</p>	<p>ว่าเด็กเมื่อเล็ก ๆ ซำถูกใจ เจ้าเพื่อนแกอ่อน แกรู้ไหม แกก็อุ้มลูกยามาเป็น ลูกชาย</p>

	โอ้วพ่อเพื่อนเจ้า เมื่อตัวเล็ก ๆ แขนจะร้อน (เพื่อน แถมึงจับขี้ใส่กระพอก	ฟังคำฉันว่าหน้อยเถอะ เป็นไร : จะ ฉันท่อนจึ่งเลยจะเมื่อเด็ก ๆ) ไอฉิมหายฉันทจิงบอก แกให้
เพื่อน	จับขี้ใส่ เอาขี้กั้นเอวกระพอก อยู่กับพอกกับแม้อย่างกับหางกระพอก	เจ้าเพื่อนถึงได้บอกตอนปลาย อยู่กับมึงถึงได้บอก ไอฉิมหาย
พยอม ของอย่างนั้นมันไม่ปอกมาแต่กำเนิด เมื่อเด็ก ๆ ตัวเล็ก พอสืบหาหยก ๆ พอสืบหกกหยก ๆ แต่พอมีควมหา มากระเทาะ	ตั้งแต่นั้นถึงได้ปอก แถวปลาย ความจริงนะมันเกิด เมื่อใหญ่ ของดีมันเท่าเม็ด พริกไทย จึงได้เกิดความรัก ความใคร่ ไม่มีใครจะถอก แถงปลาย เอ้อชา.....
เพชร	ขอขำกั้นเถอะแม่ ๒ คน ไม่เชื่อตามเขาคุณเขาอยู่กันข้างนอก	จะไม่พุกลับคนก็ เกินไป บ้างก็หุบ บ้างก็ถอก .(อู่ม) (ฮา)
ทองอยู่	ไอหมอนี้ที่ว่า ไอหมอนั้นที่ว่า ถามว่าเอาพ่อไปล่อกับแม่ ไอพวกมูสามันที่ว่าเล่น มันไม่ได้เล่นกับพวกข้า(พรา)..... มันไปเล่นกับหมา คนเขาก็เห็น แม่ทองอยู่คูโน่น ไปไหนหนาเกินแขยง ๆ	พุกจาช่างไม่มีก็ ความอาย เจ้าเพื่อนที่ว่า แม่มีอาชาก็อาสัย ไอฉิมหายช่วยกันแก้ บ่เป็นไร เอ้อชา... พุกไม่เป็นทะเล้น จริงใจ มันไปเล่นกับหมา ไอจัญไร เอ้อชา... มันไม่ผอนหนักผอนเบา เป็นยังงี้ มึงก็ถอกกางเกง ไปใส่ กูจะร้องตะโกนกล้วอาย กูเห็นเหนียงมึงแกว่งสองใบ
ทองหลอ	มันจะจริงของ เขาก็ของเขาแกว่งคอดล่อเอาไปขาย... ก็พอกลับหมาอีแดง...	ไม่เชื่อมาถามเรา คูก็โต้ ผอนหนักผอนเบาที่กะหมาใจ ไอฉิมหายล้างไค้สันตอนปลาย เอ้อชา...

คิม มันจริงของเขา จะมาตามเรา คุกกี้ได้
 ฉันจะเตือนสติคน เห็นพ่อเตือนเป็นกนสติดาย
 ไปผูกกับหมา ๆ มันไม่ยอม ไอ้हार้อยยืนคมหมาได้ เอ้อชา

ทองอยู่

 ว่าจะมาหาเราเรา ดีใจ
 ว่าอีแดงมาหาพี่หน่อย ว่าอีห้อย เอามาได้
 จับโน้นจับนี่ จับนี่จับนั่น จับล่างจับบนก็จับใหญ่
 เอี้ย วุ่นวาย จับโน้นแล้วก็จับนี่ ไอ้ฉิมหายจับที่หมาได้ (ฮา..)

เดือน บอกว่าจับโน้นแล้วก็จับนี่ ไอ้ฉิมหายจับสี่แล้วก็คว้าได้
 ไอ้ที่จริงก็จะเล่าไอ้ที่กล่าวก็จะรับ ยังไม่พอลังจับถึงใน
 ก็บังเอิญท้องไส้ของเจ้าเดือนไม่ดี ซำก็เดินไปนี่ ที่ข้างใต้
 นะไอ้หมาของเอ็งก็ตามมา และไอ้หมาของซำ ก็ตามไป
 ก็บังเอิญหมากับหมามากันจวนตัว ชวน.....จริงไหม

พยอม บอกว่าเพื่อนจามาชม ไอ้ฉิมหายจับนมหมาได้
 หมามันวิ่งมากม เออานมาโถน กุกลักไปโถน กูใหญ่

เพชร ถึงแต่หย่ากันวันนั้นมาเจอกันวันนี้ น้องโฉกโขคคือจริงนะแม่มาลัย
 แม่สาธิตาลิ้นทอง เพชรยิ่งมอ ยิ่งสวยแท้ มาเฝ้าทะลิ่งยื่นแลเสียจนตาลาย
 เมื่อแสงไฟส่องสองเลนฉันมองคุณหน้า รู้ลึกพอคาพอใจ เอ้อชา....

มาลัย เปิดมือพนมประนมเบ้องหลัง คิดแล้วน้องก็นิ่ง เขียวนะชื่นใจ
 แหมไอ้เรื่องความรักฉันยังหนักกันไม่น้อย จะมาพูดพลอยมีแต่แม่คพราย
 ถ้ารักกันจริงให้พี่นั่งมาห่าง ๆ กลัวจะพบนพาลสออส่าย เอ้อชา...

เพชร ถ้ารักกันจริงให้เพชรนั่งไป่าง ๆ กลัวจะพบนพาลไม่ลอคภัย
 ถ้าเพชรได้เป็นคู่ขอให้อยู่เป็นช่าว มีฉะนั้นน้องไม่เอาเข้าไปเป็นคนใช้
 เมื่อตอนกลางวันใช้งานกันไม่ไ้พักนอน พอดึก ๆ ไม่ได้นอนอยู่ใกล้ ๆ คุณนาย
 แต่พอตกยามมีคจะเปิดมุ้งเข้าไปมุก คุณนายนอนแล้วจะได้หลุคุณะคุณนาย

- มาลัย พอดึงย่ำรุ่งจะเปิดมุ้งเข้าไปนอน
ถ้าว่าเนื้อคู่ นาย มีกันอยู่หลายชั้น
แต่งลิ้นแต่งลมยิ่งขมยิ่งชอบ
เป็นชายคือ เศรษฐี เงินทอง
ถ้าปลาบปลื้มลิ้มตัวไค้ตัวอาเสีย
- เพชร ว่าปลาบปลื้มลิ้มตัวไปไค้ตัวอาเสีย
จะโทษผู้หญิงกันก็ไม่ได้โทษชาย ม่ถูก
เจ้าจะมีลูกตัวครอบครัวครอบครัว
ว่าต้องเลือกเทือกเถาเหล่ากอ
สูบฝุ่นกินเหล้ามัวเมาัญญา
เขาจะรักมาลัยจริง เขาจะทิ้งที่หลัง
อย่าปลาบปลื้มลิ้มตัว ว่าไค้ตัวฟุ้งเฟ้อ
- มาลัย เขาว่าเห็นชายหญิงท่าที่ลักษณะ
สองคำขรรษชาติไม่ต้องซักด้วยคำถาม
ข้ามาเงินทองฉันก็ตองคู่กัน
จะรักน้องไม่ตลอด ฉันกลัวจะคคกลางกัน อีกหนอยจะไปเสียการของยาย
- เพชร
รักน้องจริง ๆ ไม่กลิ้งไม่กลอก
ลูกก็มาโตไอ้ที่แข็งนอก
เป็นคนชื่อพา เขามีแต่สนุก
มาลัยแถมจะรักจริง ๆ
เห็นว่าตัวเพชรเล็กไม่ตอง เป็นห่วง
แม่จะไปเสียการของยาย
รักกันตลอดเรื่อยไป
เพชรไม่ทำเป็นปกไ้อ้ข้างใน
วิพาสพาทุกซึกก็จะเกินไป
ร้องน้องเข้าหึงในรากใจ
ความรักมันยังไม่ท่วม น้ำใจ
- มาลัย ...ไม่จริงทรอกแถมไม่แน่ทรอกพี่
เสียเงินทองของรัก
ของดีผอนผันแถมไม่กลับคืนหลัง
หนอน้อง (พรา) ไค้ใจ
.....ฉันก็หมคอาลัย
.....

- ของดีที่รักเก็บซักให้ไว้ในชาติ
ไม่เชื่อตรีครองมุงมองดูเสียให้แม่
- เพชร แม่ไอ้เรื่องจะกลับเห็นจะไม่กลับ
รูปฉันก็ไม่งามเดินตามไปค้าย
แม่จะมาเสียใจกระไรนัก
เห็นรูปฉันไม่งาม เห็นจะตามไปค้าย
เอาไม่เล็กไม่บางรูปร่าง เพชรไม่หล่อ
- มาลัย พี่จะรักหรือแถมันยังไม่แนใจนัก
ฉันจะรักกับแถมันกลัว
จะเอาไปทำตัว กลัวเสียหน้า
ใช้งานไม่ได้ ไซ้แล้วหนักอก
- เพชร ใช้งานไม่ได้ หนักใจหนักอก
พูดถึงการขยัน ตัวฉันมีชื่อ
ยอดแดงปลุกตอกไม่ต้องง้อพ่อคา
สิ้นเสียมไปตั้งหอบสิ้นจอบไปตั้งห้า
ว่ากลางวันกลางคืนไม่ว่ากลางคืนกลางวัน
ถ้าแน่นได้เสียมมาเป็นเมียพี่
ฉันไม่ตื่นห่ม ไม่ห่มสักนัก
ลำบากกันสักหน่อยพี่ต้องลองชวานจาม
- พะยอม บอกว่าจะไซ้ให้หันใจหันอก
แก่นกแก่หนูแก่รูช่าวคราว
เมื่อเวลาจะไซ้หนอไม่หันใจหัวเจิม
งานทุ่งไม่ว่า งานนาไม่เอา
- ทองหล่อ มาลัยเอ๋ย กวักมือให้หอย ๆ
ไซ้เอ๋ยจะไปรักคนอย่างพ่อเพชรเขา
- ฉันไม่ปรารถนาขายให้กับใคร
กลับไปบ้านแกเถิดพี่ชาย เอ้อชา
แม่แหวนประดับของฉัน วงใน
รูปเพชรไม่สวย เขาไม่ให้อาศัย
ผู้หญิงเขาก็ไม่รักไม่ใคร่
เห็นว่าเพชรไม่สวย ไม่ให้อาศัย
กลัวไม่ค้ำหน้าจ้อ มาลัยจึงไม่คิดใจ เอ้อชา
เห็นการมคมนักกลัวจะอันตราย
..... ใช้งานไม่ได้
จะเอาไปทำซ้ำ กลัวใช้งานไม่ได้
กลัวจะเป็นคนฉวนก มีประโยชน์อะไร
กลัวจะเป็นฉวนก หนักอกหนักใจ
ผู้คนเลื่องลือไม่ใช่คนเหลวไหล
ทำอะไรไถนาไม่ต้องง้อใคร
..... ก็ว่ามีใคร
ฉันขยันไม่หยอก เข้ามุงซีกคอกแล้วก็เหลาไม้
ไม่ให้มารศรี เจ้าอายุใคร
กลัวมารับแม่ลำบากในหัวใจ
เวลาไซ้จะไถก่าถึงใจ
เป็นลูกทุ่งห่วงงอนมีประโยชน์อะไร
บอกไปถึงพ่อคาก็ตามแต่จะไซ้
ดวงความเจริญให้มาลัยไปทำไม
ไถมือก็แต่เซย่า..... คือเสียให้ตาย
มานี้สักหน่อยเถอะนะแม่ชื่นใจ
เขาจะมาหลงเท่าสักเท่าไร

	นี่พ่อเพชรคนดี	เป็นคนกินคนก็ไปเสียเมื่อไร?
	ถ้ามาครั้นแท้จริงยังกับเขาข้างบ้าน	พอตกมาถึงปากฉันเมื่อไร
ทองอยู่	แม่มาลัย	ฉันจะขอเตือนสติคน
	แม่มาลัยก็เป็นคนสติตาย	เขาว่าผู้ชายเที่ยวนี่ มาว่าข้าวนาเชื่อไหม
	มันจะหลอกกินแกล้มมันจะแถมกันกับ	หอมมันหมดยกสำหรับก็รู้ว่าไป
	ใครจะไปหลงเชื่อก็เชื่อมัน	จะรักแม่มาลัยฉันไปทำอะไร
	เขารักจริงให้ตลอด	รักเล่นอมปรอทไปเสียเมื่อไร
ทองหล่อ	มาลัยเอ็ง ข้าไว้ก่อน	อย่าไปทำใจร้อน ใจไหว
	ไอ้เพชรคนนี้	คนคิดคนก็ไปเสียเมื่อไหร่
	คูบ้านช่องของเขา	แม่ทองหล่อจะเล่า บอกให้
	โธ่เอ๋ย แล้วคามุงจากคับ	ฉันจะนอนไม่หลับปิดตาย
	พอฝนตกนอนไม่หลับ	ลุกขึ้นขยับเห็นสายน้ำไหล
	จะนอนจะคืนแขนก็ชน	เป็นสำนักเล่นโชนกันหรืออะไร
	พอไปได้กับตาเพชรไม่นาน	จะตองขอทาน เมื่ออายุ
เพชร	บ้านเขาจะงับกันก็ไม่ได้
	มันจะสร้างให้ตีไปเสีย เหลือฉัน	กลัวโจรมันปล้นตาย
เพื่อน	เขาจะสร้างบ้านให้ตีมันก็เหลือฉัน	เขาก็กลัวโจรปล้นข้าจะบอกให้
	เขาจะมุงจากเขาก็กลัวจะไปร้อง	ครั้งจะมุงกระเบื้องก็กลัวจะฉิมหาย
	เห็นหัวกระบาลไอ้ที่เขาข้างข้าง	ฉันเก็บเอามาบั้งพื้นไฟ
	แต่พอหอมควันไฟบั้ง เป็นไก่สำหรับ	แต่มันต่างวกันละก็แกงไก่
	เอากระสอมมาทำพื้น มันมาเอาเรือรอนนอน	เอารางหมาทำหมอน เพราะมันกลัวฉิมหาย
ทองหล่อ ฉันจะบอกกับแม่มาลัย
	แห้ววางชั้นวันเสียหาย	เขามายืมส้มมะขาม เค้าใน
	อ้อมมันเป็นอย่างนี้	กระไรหมอนี่ถึงมีไม่ได้
	ให้เขาเอาไปเป็นตัว	นี่มันท่อมหัว ไอ้ฉิมหาย

เพื่อน ก็อยากจะไต่ตัวดี รักกันกับพี่เสียจะบอกให้
 เงินทองไม่คงผูก ข้ามันลูกเศรษฐี เงินทองข้าก็มีถมไป
 ว่าโรงเรียนโรงเรียนมีสี่สิบห้าโรง แถมยังมีเรือโยงกันอีกมากมาย
 มีเงินพันพันไปฝากคลังออมสิน แถมยังมีที่คั่นหมี่ไม่ได้
 ข้ายังรวมสารองจะซื้อทองให้เมีย เงินเท่าไรให้เสีย ทองอยู่จะเอาที่ใคร
(เพื่อก่อนใหม่...)

เพื่อน ถ้าหากว่าไต่เสียมาเป็นเมียพี่ ถ้าว่าไต่อย่างนี้ ข้าก็รักตาย
 งานทุ่งงานท่า งานป่างานบ้าน ขึ้นชื่อว่างาน พ่อเพื่อนไม่ไป
 แทนองจะนอนหรือว่าตามที หรือจะนั่งแทก ___ ตามใจ (ฮา)
 แทนองจะนอนหรือว่าตามที หรือจะนั่งแทกเก้าอี้ ตามใจ (รับ)

ทองอยู่ (เอ ทำไมมันว่าอย่างนั้น หนูได้ยินว่า แทก ๆ...)

เพื่อน คือ ฉันพูดไปจะแม่ทองอยู่ จะว่านั่งเก้าอี้ตามใจ

แม่ทองอยู่ เออ.....

จะนั่งจะนอนตามที มีหรือคุณพี่ ขึ้นใจ
 ฉันเลยไต่กว่ารักคอยพยักหน้า พ่อเพื่อนเอ๋ยเข้ามา ไม่ได้
 จะขู่ออคำ แขนก้ออน เหมือนอย่างอรชร ขึ้นใจ
 คุไต่เพื่อนก็พอดี เคี้ยวหนุ่มท่อนี้จริงจะให้ตาย
 แล้วฉันก็เป็นมาอย่างมากนาน จะมีตัวฟุ้งซ่านแจะรู้ไหม
 หรือจะนั่งจะนอนแก็จะหา อะไรไม่มาแจะหาให้
 จะให้นั่งเก้าอี้หรือว่ามีขา แอบฝากของข้าละก็จริงใจ
 มาลัย เอ๋ยคนตีก็หา เอาจริง ๆ ก็อ่าลาก้อาลัย
 หรือมันมีแต่หมากอยแก็หา มาลัยไม่เอาไม่ใส่ใจ (ฮา) (รับ)

เพชร มันช่างเหมาะกันจริง เชี่ยวนะคุณนี้ แหมมันคุ้มมันดีก็ใช้ได้
 เอ๊ะ มันเหมาะกันจริง เชี่ยวอ้อถึงใกล้คาง เพื่อนเอาตะวางกูไป เอ้อฮา.....

พยอม

หรือเอ็งอยู่เป็นมายั๊กันมาหลายปี ไอ้เพื่อนเอ๋ย มึงจะมีรู้ว่าเมียใหม่
 กูจะคักจะเคื่อน มึงก็เป็นเพื่อน เชียวละไอ้เพื่อนชาย
 เขาว่าหญิงเป็นมายั๊กันเหมือนช้างหลายคกมัน ถ้ากักขามันคั้นมันจะยิ่งกว่าใคร
 หมอความซันคอก ซีกอซันกวด ชวิคชวาชวิคคอกจับเอาไปไม่ได้
 แต่เจ้าของไม้กล้วยกหัวชูหาง ไอ้ช่างพลาดเข้าชวางไปทำมันคกใจ
 มันไม่กินหรือว่าไม้มือของเจ้าน้ำค่างอยู่ยอก ถ้าหน้าค่างมันจะออกโรงเสียให้ได้ เอชา

ทองหล่อ

เอ๋ย....
 โมโทแล้กั๊กิกรชชา ไอ้เจ้ายอนมึงมาว่ากูได้
 ที่คินเขาจะคักคัก กงกักังการของมึงเมื่อไร
 กูจะกอกการม กูจะรักกับเพื่อน ใจคอกก็เยื่อนก็(เลือน)
 มันไม่ใช่ชุกระกงการ กูจะทำหัวอานพอพรายคาย

เพื่อน

มันจะหลอกให้แทง มันจะแทงให้จก มันจะหลอกกินคาก เอ็งรู้ใหม่
 ว่าหมุเขาจะหามว่าเอาคานเข้ามาสอก คิวเมียเขาจะกอกไม่ใช่กงการของใคร
 หากว่าคักเสียเขามาเป็นเมียคัว เขาทางไกลไม่กล้ว ไม่ว่าไกลหรือไกล
 ถึงเมียคุดนั๊กไม่คาค เมียจะว่าไม่บ่น แม่นี่ใจ
 เอ้าเมียเมื่อยคัวนวก เมียปลวกคัวบับ(ฮา)
คัวจะนวกให้คักได้

ทองอยู่

คักคัวละก็อย่างนี้ คินไม่ขอมมีคัวใหม่
 จะรักจคให้เมื่อจะคักเสีย ถ้าคักนอง เป็นเมียไม่เป็นที่ไร
 อรชรเลยว่่าออนแอน อ้อยเชนค้ำแชนเรียวใหม่
 ถ้าคักกันเสียเป็นเมียเป็นคัว จมค้ายจมคักกันเข้าไป
 แหมใจเพื่อนนี่กับใจคิน มันช่างตรงกันจริง เสียให้คาย
 เพื่อนเอ๋ย งานการไม่ให้เพื่อนทำ คินจะชุกกระหน้าทำคัก
 คินว่าไอ้การงานไม่ให้คอกไม่ให้ทำ จะทำให้หน้าค่านะพอชั่นใจ
 ถ้าออกเป็นเมียน้องจะกล่อม ถ้าพอเพื่อนจะนอนน้องก็จจะไกว

- ถ้า मैंร้อนหรือหนาวหรือ
งานการไม่ให้ทำ
เขาเป็นยักรัก หนอน้องจะไม่หลง
ถ้า मैंเอาพักกระเพื่อมโกโก้
นี่จะผูกกระหน่ำเรื่อยไป
เธอจะทำให้ชื่นใจ เอ้อ
- มาลัย
กลางคืนกลางวันที่จะยืนไม่ให้แยก
งานทุ่งงานทำงานปางนบ้าน
เป็นแคงหลายหลักพักหลายร้าน
กลัวจะนอนไม่คุยกปลุกไม้ต้น
เอา มุ้งสามแฉกหรือก็ละไหว
ออกหรือว่าเอาเนื้อเพลงมาใช้
เขาเป็นคนหลายบ้านหนุ่มหลายใจ
นอนโค้งโค้งตะวันไม้โค้งจะไม่ใช้
- เพื่อน
บอกว่านอนไม่คุยกยัวเมียปลุกไม้ต้น
พูดถึงการงานเอ๋ยตัวข้า
ถ้าไค้น้องสักคนจะสู้ทนทำงาน
คว่าจอบเข้ามารจับพุกจาไม่กระคิก
จะทำไรล้อมรั้ว ปลุกถั่วปลุกงา
ว่าไค้เสียเป็นเมียพี่เสร็จ
จะใช้ให้ไปทุ่งจะเตรียมใจจอบผาก
เสร็จจากงานนอกให้น้องแม่บอกงานบ้าน
ก็จะใช้อะไรให้มาลัยบอกเรา
ตะวันไม้โค้งก็ไม่ไป
ข้าจะบอกน้องยาเสียให้เข้าใจ
ก็ไค้ที่ไค้ไหนเป็นป่าจะพันมันเข้าไป
พันผ้าไม่ล้ม ไม้ให้เมียไป
ไม่ต้องใช้พ้อตาละกับแม่ยาย
จะใช้งานเบ็ดเตล็ดไม่เลือกว่างานอะไร
พญากรมีรากจะล่อให้แหล่งทำลาย
ขึ้นชื่อว่างานเพื่อนเป็นคนใช้ง่าย
ไค้งานออกงานเข้าน้องไม่ต้องการใคร
- มาลัย
.....ก็ไม่ต้องใช้
- พี่ใช้กูสิ่งานที่เป็นอนโคลน
คนชั่วลือชื่อ ซาติเชื้อยาผี
ไค้กันเข้าแล้ว คงไม่แคล้วคุณ
หมคเงินหมคทองข้าของก็ไม่มี
หมคเงินทำทุนหรือว่าคุณไม่มี
งานไหนมีแต่คนเชียวหรือเอาไป
ฉันไม่ประมาทคุณมัน ไม่มีความหมาย
เพราะนี้เสียใจพาล เล่นไปเล่นไป
มันยังงักันละนี่ จริงนะพี่ชาย
ทำยังงักันละพี่ละนี่พี่ชาย
- เพื่อน
ว่าเงินไม่ต้องทุกซัเป็นลูกเศรษฐี
จะปลุกกุกคิกคุณน้อย
มันจะจนหรือยาก จะลำบากไม่ต้องมัน
เกิดมาเป็นคน ไม่ต้องง้อใคร
ว่าเงินทองฉันก็มีมากมาย
อยู่เรือนเรียบร้อยไม่ต้องทุกซัอะไร
เกิดมาเป็นคน ไม่ต้องง้อใคร

ถือของใส่หาม เคนฉาบสักประเดี๋ยวจึง
 พอได้เงินใส่กระเป๋าคืนเข้ามาหาเมีย
 ใ้หนองแม่แก้วมารับคอยนับแต่นั้นบัตร
 เติงมือกันเที่ยว ไม้รู้จะขายให้ใคร
 มาชิมาคิดคอกเบี้ย ได้แบ่งก็หลายใบ
 ตัวจะเป็นคนจึกเงินให้

เพื่อน

อยู่จะอยู่จำดินหน้ามาทางนี้
 แตะจะไปรักคนเจ้าเพชร
 บอกเจ้าเพชรนะว่าคนนี้

ถ้าอยากมีตัวก็ขาจะบอกให้
 ฉันจะชี้เหตุผลก็บอกให้
 ก็เป็นคนก็ไปเมื่อไร
 มันเที่ยวเอาผ้าคล้องคอไปบ้านเหนือบ้านใต้
 เหนือวายใต้ไวยนะไอ้ตัวยอควาย
 หนทางแคคืบไกลหรือไกล
 จะหาว่าพี่ยุ่แท้ ตามใจ

บิครถอนกล้า มารดาถอนป่อ
 เหล้าที่ ยาที่หรือไม่มีขโมย
 ถ้าไม่เชื่อตัวข้า ๆ จะพาไปสืบ
 ถ้าไปไ้กับมัน แม่คงจนแย

เพชร

อย่าไปเชื่อเขาเล่นนะแม่เตยต้นคำ
 ถ้าไม่รักฉันก็ไม่ว่าแม่คุณทั้งสอง
 ร่างกายมาลัยร่างกายไม่คี่
 ฉันมันเป็นหม่อใหม่ฉันจะฉึกยา
 ฉันเมียาคิดมาเมียรักษา
 เป็นยาเม็ดโอสถแห่งทอง
 ยาพระขนานนี้ฉันจะชี้ให้ฟัง

จะพาไปหารกรรมลงนะร่างกาย
 จงปรึกษาปรองคองกันเสียใหม่
 แม่มาวันนี้ แม่คงไม่ค่อยสบาย
 กันละทีละวาอยู่มากมาย
 ไม่ใช่ยาหม้อเป็นยาเม็ดสมัย
 แก้วโรคปวดท้อง เป็นยาถ่าย
 เครื่องยาหลายอย่าง เป็นยาขนานใหญ่

..... (ฟังไม่ชัด)

มันแม่เป็นไขแปลกฉันจะแบ่งหายา
 ถ้ามันร้อนภายนอก เคี้ยวก็เย็นภายใน เอ้อชา

ทองหล่อ

เอ...น้องนี้เป็นไขกลม หมอจะฉึกยานอก ให้มันร้อนภายนอกเคี้ยวก็เย็นถึงใน
 ว่าหม่ออะไร วิสัยแก่ผู้หญิง
 จะมาฉึกยาทัม
 ถ้าเป็นหมอคคโงง ตีนโรงตีนศาล
 ไม้กลัวตาโรงเล็ก พวกกันไม่มีหลัก

ฉันสงสัยจริง ๆ น่าจะฉึกยายายาย
 หมอจะถูกจับเงินทองไม่จ่าย
 ว่าปากก็หน้าค่านพูดถึงแกไม้ได้
 พุคให้หนักถึงเต้านาข้างใน เอ้อชา

- พยอม ก็เป็นหมอย่างว่แม่ตำราแผนโบราณ เคยรักษามานานตั้งแต่ครั้งย้ายย
ยาโมอีสำหรับนี่คกล้าม สิงหนาทกระหน่ำ คินน้ำช่วยใน
ยาน้ำสกินนิน ก็กินก็โกรก แก้วโรคพุโร เด็กเล็กผู้ใหญ่
วันนี้มาลองฉันจะลองยานี้ค ้วยาจะมีฤทธิ์ ไตร (เอ้ชา)
- ทองอยู่ (พูด) เป็นหมอยหรือคะ
- พยอม นี่หมอยใหญ่
- ทองอยู่ ยานี้่น้ำยาเข็มในหรือเข็มนอก
- พยอม มีทั้งเข็มนอกและเข็มใน
- ทองอยู่ ฉันไม่ค่อยสบาย อยากจะฉีดสักเข็ม (ฮา)
- พยอม อยากจะรู้เข็มหรือ ึ่งนอกเขา
- พยอม อยากจะรู้เข็มในหรือว่าเข็มนอก มาทางนี้เถอะจะบอกแกให้
เข็มของฉันนี่หนอเก็บห่อด้วยแผ่นหนัง ถ้าเอาออกมาวางเดี๋ยวกักรักกันไม่ไหว
เข็มกายสิทธิ์ มีฤทธิ์ร้ายแรง ประเดี๋ยวกักรักประเดี๋ยวกักรักแข็งไม่ใสเข็มที่วางขาย
เมื่อเวลาฉีดเมื่อไหร่มันต้องไข่มุกกาง ทำหมอนมาวางไม่ให้คนงู่นวาย (ฮา)
- ทองอยู่ มียาหรือ? อย่างแม่มาลัยนี่ฉีดสักเข็ม
- พยอม ๓ เข็มก็แยะแล้ว
- ทองอยู่ อย่างหนูนี่ละ
- พยอม ๕ เข็ม มันต้องไข่มุกกำลังควย
- เพชร จะขอชมโฉมก็โปรดมพระพักตร์ คุไหนดำราก็หน้าใคร
หนอ นอย นอย นอย เอ่ยว่าชอยชค สวยหมคจค ตลอดจนกาย
โอ้แม่แดงพุ่มปลั่งเหมือนมะปรางจวนผลิ ถ้าแม่ไค้ตะออกปรี เพชรลิมคาย (รับ)
- ทองอยู่ เอาว่าเพลงกันเขาคนละข้าง เพลงใครจะข้างกับใคร
ถึงเพ้าชะแระแก่ชรา ้วยของซ้าก็หลาย

ถ้าแม้ว่าแก่ปานนี้
ฉันนึกพลากพลึงว่า
ฉันไปอ่อนวอนฉันพึงเข้ามา

ว่าเพลงไม่ค่อยตื่นว่าคุณนาย
เลยขอสมาก้อภัย
ฉันแก่ชราแล้วละอุ้นใจ
ว่าแก่ชรา.....

เพชร คนแก่ทุกวันไม่เหมือนกันสักคน
ถ้าแก่ที่ลแก่ทานชั้นสวรรค์กันโดยตรง
แก่อย่างนี้สร้างบาปชอบตกแต่เบ็ด

แก่กลางแก่บน แก่จับแก่จ่าย
แก่แตกแก่คงก็เอาที่ไม่ได้
แก่ยัดแก่ - (ฮา) แก่ศไม่ไรแก่ตาแก่ยาย เอ้อฮา

ทองอยู่ เออ เออ.....
ข้าว่าเอ็งชมกันชะคนละคำ
จะพิศเพลินเล็งแน
ฉันว่าแก่ปานนี้
คูก็วกคู่ คอก็กง
.....(พรา)

เพลงใครจะช้ากว่าใคร
ไปแลคูมันแย่ กายใจ
รูปร่างพอดี ไซ้ได้
เนตรน้อยยังคม จับใจ
คูที่ไหนก็เอา ก็ใจ (พรา)

ทองหลอ เออ.....มายลัดกันชมไปคนละคำ
แม้ว่าใครก็คือพอ
นั่งนึ่งยังกับมาเห
(พรา).....ยังกับผ้าหม
.....

ยอมเสียใครมันจะช้า กว่าใคร
ใครจะดับแม่ทองหลอหรือก็ไม่ได้
หนุ่มน้อยฉันก็เพราะวอกจะตาย
.....

คูไหนถึงงามไปทั้งนั้น
คูที่เนื้อก็เหลือองไปตองเปลืองขมัน
(พรา).....

แหมจะคูตัวฉันว่าคูใหม่
เข้าใกล้ได้กลิ่นเอยหอมไกล
คมที่ก็หอมเหมือนดอกไม้

นานนานมาที่ปีมาหน
แม่ทองหลอให้ศีลละให้พร
สวัสดีปีใหม่คุณฉันไ้มาเจอ

๑๐๐ วันละก็ฝน ก็ยังใจ
ขอให้ท่านถาวรไปทุกภพ
ขอแม่ถูกหวยเบอร์กันคนละใบ เอ้อฮา

เพชร ให้ถูกหวยรวบมา รวยสลากกินแบ่ง ให้ถูกหวยรวบแมงก็เดือนละหลาย ๆ ใบ
เอาละคนที่มาในวันนี้ ขอให้ท่านโชคดีไปหนอกุณนาย
ให้เงินทองไหลมายังกับบอชาติม รวยแล้วอย่าลืม ทรัพย์สินมันอยู่ไม่ได้ (รับ)

พยอม แม่ทองหล่อน้องว่ากันมาสักคนละคำ ใจก็จึงได้จำไว้ได้
พุกมันคนละคำ ใครจะเข้าไปกว่าของใคร
แม่หลอกก็สวยเสียจริง ถ้าเกิดมาเป็นหญิง แม่ควรเชื่อไหม
..... (พร้า)
ดูแม่โชคสะอาด คุณัญชาติเขากดืบ เข้าไปเตะเข้าไปคิงกันอยู่ข้างใน
ถึงจะแก่จะเก่ายังนำเกล้านำคิ่ง เขาว่าคนแก่มันจะตลกตลก เขาว่าทุกเกมมันจ้องอยู่ที่โคนไม้

เพื่อน บอกว่าสวยจริง ตามจริง ออกมาเป็นหญิง นี่แน่ะคุณะไร
คุณโคนเหี่ยว โคนแก่เหมือนคอสะแตกกล้วยบั้ง หนูนี้ที่คิง เห็นไหม ๆ ๆ

ทองหล่อ เออ- คุณเพื่อนเอยก้าไม่ว่า ช่างไม่มีอชฌาบายาศัย
กันพอปกแปกยังกับกล้วยบั้ง ของนี้มันของจริงอยากจะร้องไห้
จัมมือแล้วก็ก้า นี่แม่ทองหรือจะทำอย่างไร
คุณพิณในปากยังหนีจากกันเกรียว จะไม่ให้ก็กูเหี่ยวหรือไอแม่ฉิมหาย เออชา
คุณนายเจ้าชา ฉิมชอกรามลานายไป
ฉิมไม่ตายในภาคหน้า เจ้าของงานเขาไปหามาเมียใหม่
ถึงว่าฉิมแก่ปานนี้ เขามาหามาที่นี้จริงใจ
ให้แม่เอาฉิมจำได้ เขามารับเข้าพง ฉิมจะให้
ขอให้ยุ่งข่าวเปลือกแม่เท่าตาล ขอให้ยุ่งข่าวสาร แคล่ยึดอยู่
ขอให้เงินทองไหลเข้าละก็กำปั้น คั้นละห้จกพื้มนะพอชื่นใจ
ให้พออยู่ก็กละกินดี โรคอย่ามีติดกาย
สวัสดีปีใหม่ไค้มาเจอ ให้พอถูกหวยเบอร์ก็สบาย
ถ้าพอถูกหวยเบอร์ขอให้ถูกที่หนึ่ง แม่ให้ฉิมครึ่งจริงนะนาย เออชา
ถ้าแม่ถูกหวยเบอร์รางวัลที่หนึ่ง นั้นแม่งจะเอาครึ่งท่านรู้ไหม

<p>ถ้ามาดแม้นดูรางวัลที่ ๑ มาดแม้นมอควัยก็มาขอทาน ทองอยู่ พวกพอจงรักเข้มซัด</p>	<p>เขาจะแบ่งให้ครึ่งก็ไม่เป็นไร ให้ฉันถีบกระบาลลงไป เอ้อชา นานไปจะได้รักเอาไว้คร</p>
<p>ให้ไปมีเมียหนุ่มคนละสองแถว สวยเอย แม่น่ารักเอย เอย - เกินเวลา บังคมคีลวันทา เออ เออ เอ็งเงย บุษาคารู</p>	<p>(ลูกคู่) นานไปจะได้รักเอาไว้คร เอ็งเงย นานไปก็แล้วกันเอย (ลูกคู่) นานไปก็แล้วกันไป ชะเจ้าเอย</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยากร : นายโมรา
บ้านวัดท่า อ.อินทร์บุรี
สิงห์บุรี
๑๕ เมษายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๒

เพลงฉ่อย

<p>โมรา</p>	<p>เออ- พ่อแม่ทั้งหลายหญิงชายที่มา ก็นิสัยเพลงฉ่อยมีลูกคูน่า ผมจะว่าไคมันไม่ค่อยจะดี ผมไม่ไช่เพลงหัก ผมไม่ไช่เพลงหา เออ - พ่อแม่ทั้งหลายหญิงชายที่มา ก็ในแถวบ้านนี้จะชอออกตัวเสียก่อน ผมจะว่าไคมันไม่ค่อยจะดี ยกมืองอ ๆ ขึ้นไปขอสมา ยกมืองอ ๆ ขึ้นไปขอสมา ก็นิสัยเพลงฉ่อยมีลูกคูน่า จะออกตัวไปนัด ก็ซี้มั้งจะเป็น ผมจะสู้มาเล่า ผมจะสาวหาเรื่อง พ่อแม่คุณหนึ่ง อยากจะฟังเรื่อง หยุดไว้ก่อน ฟังไว้ก่อน จัดแจงแต่งตน เอาเครื่องบนแต่งตัว เอาหมากใส่กลี เอาบุหรีหักหุ จะนั่งคอยยืนคอย อยู่ที่ย่อยตื่นท่า เออ - จะยกตนชมตัวขึ้นเป็นผิวเก่า ให้มีคมมัวเมา ลูกเต้าเกิดมี</p>	<p>ผมยกมือขอสมาอภัย ทำให้ผมนี้ว่า ออกไม่ได้ ผมจะว่าดี ๆ มันไม่ค่อยจะดี แล้วเพลงจำเขามากก็แต่ป่าเลี้ยยงควาย เอฮา ผมยกมือขอสมาอภัย ผมเป็นเพลงบ้านคอนผมจะว่าดีไม่ได้ ก็วันจะว่าไคมันไม่ค่อยจะดี ทั้งคุณป้าคุณน้าคุณตาคุณยาย เอฮา เอฮา ฉ่า ซาซ่า นอย ทั้งคุณป้าคุณน้าคุณตาคุณยาย ถ้าไม่ผมนี้ว่า ออกก็ไม่ได้ นี้สำนึกที่จะเกินเวโล เอฮา มันจะไคหมดไคเปลื้องการไป ไม่ให้ระคายเคือง การอะไร คอยฟังกลอนผมจะว่ากลอนโล (รับ) นุ่งม่วงสายมัว ห่มเตลวนผ้าใบ แล้วเดินหาเจ้าชู นุ่งผ้าลวยชวย ถ้าเจอสาวจะคว่า ให้ศูกรอนเป็นไฟ (รับ) ให้มีคมมัวเมา ผมไม่มีความสบาย (รับ) จนนักพั้นนี้ ให้ระย่ำใจ</p>
-------------	--	--

เราจนเสียจะนอน จนหมอนจนมุ้ง
ไม่มีปูนติดเท้า ไม่มีข้าวติดขลุ่ย

จะมีเคาก็แตก จะมีสาวแหงกก็หลุด

นึกถึงความจน เราสองคนผิวเมีย

แต่พอถึงเดือนหก ฝนตกหญ้าแตก

แต่เขาลือฉาว เล่ากันขุม

เราจะไปหาปลามาทำปลาร้าปลาเจ้า

จะกินหน้าเข้าหาเมีย

ไปเสียด้วยความจนพี่ถึงไค้คนคะ

ก็เวลาจะไปให้พะว้าพะวัง

ให้เจ้าอยู่กับเหี้ย ให้หวังเผ่ากับเรือน

ใครมาเรียกนอกบ้าน หวังจะไปคูหมา

ให้เจ้าอยู่กับเหี้ย ให้เจ้าเผ่ากับเรือน

มีค่ายก็หิว มีสาส์นก็บั่น

ถ้าใครมาพูดถุกถอก

จับยามสามตา คุหาเคินทาง

ไค้เสร์จพลัน เราไม่มานอนอยู่ธา

ยกเท้าก้าวเกิน ตีนเคินตาตุ

จนกระทั่งข้านุ่งไม่มีติดกาย

เราไม่มีเงินติดถุง เราไม่มีเงินติดได้ (รับ)

จะมีอิไ้หัวกุด ไซ้ก็ไม่ได้

เราหากินไกลเกี่ยวแต่พอเลี้ยงร่างกาย (รับ)

หม้ายก็กินแยกแต่ก็รักเรือนยาย

มีหนองประทุมก็อยู่ไกลไกล

เราเปลี่ยนแม่แลกแลกข้าว ควรขายเราไค้ชาย (รับ)

แม่อุณจะโศกใจเสียไปทำไม

ถึงไค้สละหวังไป

ถึงจะไปก็สั่งหวังไว้

อย่าสมทบคบเพื่อนไม่ได้

ประเดี่ยวมันจะมาล็กมีคลักไม้

จะสมทบคบเพื่อนเองก็ไม่ได้

ไม่ใช่ธุระกงการน้องจะลงเรือนไป

สวายน้องอย่าแก้ห่อผ้าให้ (รับ)

บุญบาปกำบัง ฤกษ์ดีตอนบ้าย

ลงจากเคหาเรือนใหญ่

เอกาออกฤ แหมมันจักต้องไป (รับ)

วิทยากร : นายเพชร กฤษณพันธ์
 นายพยอม ไชยสถิตย์
 นายวิจิต
 นางทองหล่อ ท่าเลทอง
 นางทองอยู่ รักษาพล
 นางมาลัย
 นางละม่อม
 ณ เมืองโบราณ สมุทรปราการ
 ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๑

ส่วนที่ ๓
 บทเกริ่น

เอชา....

เพชร เอย... จะคุณนางง เนตรอีกทั้งแก้มแกศ ไม่ผิดกับนางกนิษฐไฉที่เขาวาดไว้
 จะคู่สองเต้าขึ้นมาเต่งตั้ง ชมเล่นเหมือนช่างงา เอย... ไย

(ลูกคู่) เอชา เอชา เอชา ชา นา ชา
 เอย... จะขอไปรดสัง โลมสัง วันนี้มาพบแม่งามขาวหน้า
 ไม่เหมือนยังทะเลไรแรงแม่น้ำแห่งแล้งวัง เจ้าจะไปขวางคางอยู่คงเอยไค (ลูกคู่รับ)
 เราจะเล่นกันไปนาน ก็ดูอาการจะช้า มองดูนาฬิกา ไซ้ไค (ช้า)
 ยกมืออุทิศหามิตรแก่พวกหมู่ พวกคนมากูหึ่งหญิงชาย
 ทั้งคุณหญิงฝ่ายซ้าย ทั้งคุณชายฝ่ายขวา หึ่งคุณยายคุณย่าพร้อมคุณตาคุณยาย
 เพชรไม่ใช่คนศรีไฉที่มีออร์แกน (พรา)

เอาแมงกัมาชว่างกระบานให้สัก ๒ - ๓ ไย (รับ)

วิจิต เอาแมงกัมาฟาดกระบาลให้สักสองสามใบ
 ไปรดฟิงสุนทรพจน์เพลงฉ่อยจะเริ่มต้น จะได้ผลได้ผลจงไปรดให้อภัย
 พ่อแม่ทั้งหลายหญิงชายที่มา มุงนั่งฟังทั้งมากหน้า หลายนาย
 คุณพี่คุณป้า คุณตาคุณลุงที่มามุงนั่งมอง ถ้าขาดตกบกพร่องไปรดให้อภัย

ถ้ามีรักต้องมีโศก ถ้ามีโลกต้องมีกรรม ถ้ามีสูงต้องมีต่ำ ถ้ามีเหนือต้องมีใต้ ... มีได้
 เพราะว่าโลกกับกรรมมันเหมือนไม้ค้ำคอกัน ถ้าไม่มีโลกกรรมจะอยู่กันอย่างไรได้
 จะปล่อยให้กรรมลอยเหมือนกับวัฏร่าง ถ้าไม่มีโลกกรรมจะตั้งกันอยู่อย่างไร
 ใต้ทางโลกกับทางกรรมมันคอยจะค้ำกันอยู่ นี่สิมตาคขึ้นมากู โลกได้ (เอชชา)

พยอม เอ็งว่าโลกกับกรรมมันต้องค้ำกันอยู่ จึงจะสิมตาคขึ้นมากูโลกได้
 จริงวะโลกกับกรรมเหมือนไม้ค้ำกับตะปู ไม่มีโลกกรรมก็อยู่ตั้งไว้ไม่ได้
 จะปล่อยให้เท้าไวไคลอยอยู่เหมือนยั่งว่านั่ง ไม่มีโลกกรรมจะตั้งอย่างไรได้
 ต้องเอาโลกเข้าไปทำอย่าให้กรรมมีรู มีตาคขึ้นมากูโลกได้ เอชชา
 คราวนี้ผู้ชายก็จะหยุดยั้ง ให้ผู้หญิงว่าบางอย่างไป เอย... เอ็งเงย
 โอแม่เขียนกทะเลิง ทำมาทังโยนโกกรก ให้แม่เปิดหน่ออีโหนกโดยไว
 เอ็งเงย....อย่ามาลั่นกูแกแลกูกัน ให้ตั้งทำออกมาอ่านพระมาลัย

(ลูกคู่) ให้ตั้งทำมาอ่านพระมาลัย เอย.... เอ็งเงย เอ็งเงย โอแม่เขียนกทะเลิง
 อย่ามาทังอย่ามาทังเป็อนโหนก (ซ้า) ให้แม่ลองสามโยก โดยไว (ซ้า)
 ซะแมเอย ส่วยเอย แม่นารักเอย

ละม่อม เอ เอย.....
 มทรสพว่าเตนะพอแม่กูเล่นแกทุกซ หนุ่มสาวครวสูก พากันมาพร้อมสะพรั่ง
 ของประโลมโลกย์เอยทานอย่าฟังหลง ถ้ากูไปช่วยปลงกันอนิจจัง เอย....
 เอย...โยน โยน ของประโลมโลกย์อย่างเพ็งหลง (ซ้า) มากูกันแล้วต้องปลงอนิจจัง
 เอยไว้
 นี้เราว่ากันไปนักซักจะเนิ่น เรากูเวลาหรือก็เกินลงไป เอชชา.....
 ไคยีนเดี่ยวชายเขามารอตั้งข้อพิพาท ทำสิงหนาทพยูกที่โหน
 โหนละพอกคนหัวหน้าปัญญาตี ให้ลูกมาโตพาที่เถิดเป็นคำไทย
 อย่ามาทำหน้านี้ว่าทำเป็นหัวร่า เชิญไซ้ข้อธรรมแยบคาย เอชชา

เพชร เออ เอย เอย
 ว่าจะมานั่งหน้านี้ว่าทำเป็นหัวร่า (เปลี่ยนเพ)

ละม่อม

ไ้ไ้มา ร้องพร้อมญาติทั้งเด็กเล็กผู้ใหญ่
 ที่ท่านสละเวลาอันมีค่าของท่าน
 ที่ท่านไ้มาสู่หนอกหลังบอคนอน
 วันนี้ฉันขอขมาใจพี่น้องไทยทุกท่าน
 การที่จะคุยเพลงต้องฟังเสียงคุณล
 สรวลเสเฮฮาชั่วเวลาที่ฟัง
 คุณเลือกคู่สิ่งไหน ตามสมัยนิยม
 ให้คนฟังเขาพอๆ หักคนคู่ไ้คุณ
 เขาคิดคุยกักรู้จัก เช็ด กินบรเพ็ดยังชม
 จะมีชื่ออื้อฉาวก็เหมือนสาวกำลังจะชม
 อันว่าแต่ก่อนแต่ไรฉันร้องไ้เสียงดัง
 เทียนนี้แหละข้าพเจ้าไ้รู้เท่าสังขาร
 อายุเข้าหกสิบมันตกเข้าเกณฑ์เรา
 ไ้ยอมเรากั้หงอก พันหรือกั้หัก
 สังเกตแต่พันใบปากมันยังหักกันเกรียว

เพชร

เออ... ว่าพันใบปากมันยังหักกันเกรียว
 จริงแล้วตัวเจ้า เอ็งเขาไ้ไ้จริง
 มันช่างดีจริงจริงนะแม่เพลงเมืองไกล
 คาใจคือหนั้ มั่งสังคั้: นื้อ เสโทคือเหือ เมโทคือไคล
 มันไม่เพียงไม่แท้มันปรวนแปรแปลกเปลี่ยน เป็นเพราะโลกหมุนเวียนให้ไปไปตามวัย
 ไ้ที่คำหรือมันกั้ขาว ไ้ที่ยาวมันกั้สั้น ไ้ที่มันกั้คลอน ไ้ลูกกะทะของพ่อก็หย่อนกันลงไป ลงไป เอ

ทองหล่อ

ไ้ที่เห็นเนวก็ควันไ้ที่ยาวก็คลอน
 ฟังนะฟังนะพ่อเพชร
 เอามาทางนี้ เกิดหนอพ่อหนอ
 แกนกกแก่หนูแก่คู่แก่คน
 ว่าแก่แล้วชราต้อง: ฮาเม่ เข้าเป็น: รือน

ที่ไ้ไ้มาฟังเพลง ฉันหมกทั้งหญิงชาย
 ก็อยากมาฟังหนอกลอนนุคสาค์ไ้ไ้มาไกล
 ที่ไ้ไ้มาฟังเพลงฉันส่วสัคั้ทั้งหญิงชาย (เอ้ชา)
 การที่ร้องสั้คนหาสาระกันแล้วไ้ไ้...
 ไ้ไ้มีประโยชน์อะไรสักอย่างกันเลยนะส่วนใหญ่
 คนเรียบ: รียบงามรมขึ้นมาสอบไ้
 เราจะเอาห่ออกุศลขึ้นมาปราศรัย
 ต้องหวังให้โลกเขาไ้ไ้เป็นใหญ่
 หมกสมัยคนนิยมก็ทางยานเป็นกลางนย (เอ้ชา)
 ฟัง: ร็เยาวแรงกำลังละม่อมเข้ามีมาหลาย
 ไ้ไ้รู้จักหักหาญมันมีแก่เรื่องเสียหลาย
 นึกว่าอาคมาเมื่อไรจะเข้าป่าช้าวันไหน
 ส่วนไ้ของที่รักมันก็ต้องเหลวไหล
 ไ้ไ้ให้ฉัน: เทียวกันยังง (เอ้ชา)

จะไ้ไ้ให้: เอ็ง: เทียวกันไปยังง
 มันช่างรู้ตรงคั้: เชียวนะแม่เพลงเมืองไกล
 ไ้ไ้โน่นไ้ไ้นี้หรือก็หย่อนลงไป
 แกพูดจาวอมเมื่: เสียกระ: ไร
 จมูกแะ: เหมือนหนอดละเมื่: ใน
 แก่ร้างแก่หล่น แก่เหลวแก่ไหล
 ไ้ใครจะตามไป: เตือนก็ไ้ไ้ไ้

ว่าแก่นิ่งแก่นอนแก่พจนแก่สี่
 แก่นุญวาสนา บัญญาปราศเปรียว
 ว่าแก่ผู้แก่คน ไอ้หนึ่งก็ยืนยู่ยี่
 ว่าแก่ผู้แก่คน ไอ้หนึ่งก็ยืนยู่ยี่
 ไอ้คนแก่ทุกวันไม่เหมือนกันสักคน
 แก่เดือนแก่ปีแก่ปีแก่แป้น
 ถ้าแก่สี่แลแก่ทวนขึ้นสวรรค์โดยตรง
 แก่อย่างนี้สร้างบาปชอบตกเบ็ด

เพชร

ละม่อม

ฟังนะฟังละฟังว่า
 มาทางนี้เอดะหนอแล้วพอกุณ (ข้า)
 มาเอดะณิจะเเคื่อนสติคน
 เเคี่ยวแก่ก็แก่ชะแรแก่ก็แก่ชรา
 นี้แก่เฒ่าชะแรแก่จะแก่ชรา
 ถ้าไปได้เมียสวยที่รูปร่างเป็นสาว
 ถ้าแก่มีทรัพย์อยู่เอดะ เขาจะย่องเป็นเมีย
 ถ้าแก่มีเงิน ไม่ตายท่า เขาหายามาวางนะ

คนอย่างแก่นี่มันเหลืออาลัย
 ถ้าแก่แคคอย่างเเคียว ไร่การก็ไม่ได้
 หนึ่งหุหนึ่งหิมันก็เหี่ยวหาย เอ้อชา
 หนึ่งหุหนึ่งหิมันก็เหี่ยวหาย (ข้า)
 แก่สิ้นแก่เงินแก่หญิงแก่ชาย เอ้าแก่ชาย
 แก่กลางแก่บนแก่จับแก่จ่าย
 ถ้าแก่แคคแก่คงก็เอาดีไม่ได้
 มันแก่ยักแก่เเค็กแก่ตาแก่ยาย เอ้อชา

ฟังนะฟังวาจาเหม็นมันน่าหม่นได้
 พ้อหน้าโหนกโคกขุนเหมือนละข้างใน
 พ้อเพชรแก่เป็นคนสติตาย
 มีอายุวันหน้าวันไหน
 ว่าแก่จะไปที่ย่าช้าว้นโค
 นี้ละเขาจะรักเราสักเพียงไร
 ถ้าแก่มีทรัพย์อยู่เอดะ เขาจะย่องเป็นเมีย
 ถ้าแก่มีเงิน ไม่ตายท่า เขาหายามาวางนะ

(เพชร : แก่ไม่กลัวบาปเหรอ แก่จะรีบทรัพย์เหรอ) (ฮา)

มาถือศีลกันเเค็ดประเสริฐกว่า
 แก่จะไปหลงกระดองโตเท่ากลองไม้ซีก
 ว่าแก่จะไปหลงกระดองโตเท่ากลองไม้ซีก
 เอดะเพชรนั้นหลง ไม่คิดกลับคืนหลัง
 ไอ้ไสยจิต พ้อเพชรยังคิดไม่ขาด
 คมกับเพชรนะจะ คิดสละยังไม่สำเร็จ
 ถ้าแก่มีเงิน ไม่ตายท่า เขาหายามาวางนะ

เพชร

จะมัวเมากามาของเขายูท่าไม
 เวลาตายไม่ได้คิดกะลาหัวพ้อเพชรไป (รับ)
 เวลาตายมันก็ไม่คิดกะลาหัวพ้อเพชรไป
 ไอ้ความหวังนุ่งนังจะตัดไปได้ที่ไหน
 ใจเอดะฉลาดใจไม่คี่แน่ไซ้
 ใจคอบยังไม่เค็ดที่จะตัดได้
 จะบวชเรียนหนีรู้ไม่หลงแล้วอาลัย (รับ)

- พยอม อ้อถ้า मैं คักขาคแกจะฟาคพระครู
คนเพชรที่มาหลงมันไม่กลับคืนหลัง
อะไรก็คักได้ แต่ไม่ไรเหลือแระ
แล้วความคุณมันซุ่นมันขึ้นเป็นตัวก่อเป็นคน
มันกลัดกลุ้มลุ่มหลงมันมองลงแต่ที่ลี้ก
ยังนอนหลับก็ฝัน เห็นมันไม่วันวันว่าง
- จะบวชเรียนหนีรู้ไม่หลงแล้วอาลัย
มันยังห่วงนุ่งนังจะคักไค้ที่ไหน
ถึงจะเหนียวมันก็ไม่แน่มันยังชากใน
ถ้าขึ้นใครเป็นชนมันสุควิธีจะแก้ไข
มันนั่งนึกนอนนึกไม่รู้จะไค้ที่ไหน
เห็นแต่คือหวอคมันอยู่ที่หว่างปลายไขว้ (รับ)
- ละม่อม เออ...หลับตาก็ยังเห็นมันไม่วันวันว่าง
มานี้เอะหนอนะพอหนอ
ฉันจะขอเคื่อนสติคน
นี่แกไปมัวพะวงหลงค้นหา
อสุจิอสุจิจของเราไม่ยังไม่เย็น
บักกิเลสอาสวะมาปะทะทางธรรม
ต้องเจอะตะหมุกเข้าสีกหนอยเอาปอร้อยสักเส้น จะไปฉีกกรรมเวรที่พระท่านกล่าวเอาไว้
เขาจะไค้รู้สีกหาเจตนาวิริติ
ให้พระท่านจกใส่มือเข้าไว้สีกครึ่งดอก
- เห็นแต่คือหวอคหรือมันวางไม่วาย
มาเอะพอธอจันทร์ฉาย
เห็นว่าแกเป็นคนสติตาย
จะมีวเมากามาเขาไปค้ายเรื่องอะไร
สำหรับกระคุณถมพันคืนทราย
ไอ้คิดนิมิตครอบงำไม่ให้แกมมกาย
หาหนทางปฏิบัติให้พ้นข้อมาย
เจ้าแกเอย เอ็งจะได้มีหนทางไป (รับ)
- มาลัย เออ... ไอ้แกเอยจะไค้มีหนทางไป
นี่เนะแกแกจะเกินจะหลงเพลินของเก่า
มัวแต่ร่าแแต่ลมไอ้สันถวนหลงโลก
ไอ้กายียากยังให้หยุดยั้งอ้วเข้า
ให้แกคักกิเลสไปพึ่งพระท่านเทศน์
แกจะไค้รู้สีกคนเหตุผลสูงต่ำ
- เห็นเขาสวยเป็นสาวท่านก็กลับปราศรัย
ไม่รู้สีกคนลืมตาย
มันเป็นซอนทอนเก่าไม่ว่าเจกว่าไทย
ท่านมอกราค่าไทย ค่าไทย
จะมามัวโมกกระหน้าเขาอยู่ทำไม (รับ)
- ทองอยู่ เออ....
อสุจิอสุจิจมันไม่ยังไม่เย็น
อยู่ตายก่อนแกแกตายก่อนหนุ่ม
เอ็งไปทำบุญให้ทาน
จะไปตกรกรกลงไปจอมจ้อ
- จะมาโบกกระหน้าเขาอยู่ทำไม
สำหรับถมพันคืนทราย
แม่เห็นเขาตายกันกลุ่มถมไป
จะไค้ขึ้นสวรรค์ก็จริงไหม
ยมพะบาลเป็นพอมึงเมื่อไร (รับ)

เพชร ว่าไปตกนรกแล้วก็จอมจ่อ
แม่สามคนนี่เขารู้กันได้ดี
ฝ่ายที่ศรัทธาตัวเองสะคุ้งมองจะไปวิมาน
แหมอะไร ๆ มันก็ไม่ง่ายเหมือนกิเลส
องค์พระโพธิญาณยังมีมารมาฉ้อ
กว่าจะสำเร็จเรื่องตกไปตั้งหกพรรษา
จนร่างกายไหลหลวมชี่โครงรวนพุงโร
ท่านก็ตั้งขันติ อาลัทธิเคินทาง
สามัญชนคนอย่างเราใครจะไปเอาอย่างท่าน เห็นกระตองอยากคันของพวกเขาเองเสียให้ได้

วิจิต ว่าสามัญชนคนอย่างเราใครจะไปเอาอย่างท่าน เห็นกระตองอยากคันกันอยู่คนคายน
คนยังงี้เขาหลง เขายังไม่คิดคืนหลัง ยังเห็นห่วงนุ่งนั้งของค้อยู่ข้างใน
จะเข้าใกล้แก่ก็เหยียดแกร่งเงี้ยวหาว่าแก่ เห็นหนังหย่อนไม้ให้เหยงกันหรือยังงี้ (รับ)

พยอม หนังหย่อนจะไม่ให้เหยงหรืออย่างไร
เอ็งมาสาระวอน เอ็งมาสอนพวกข้า
แม่เชื้อปราณุกแปล เอ็งรู้แทนะทูนพี่
เอ็งก็รู้นามธรรม เอ็งก็ปล่อยให้เปิ่นทวน
ที่ม่อล็กหนัวร์กทำไมไม่ทมก เสียให้มิด

ไอ้เรื่องตัวคัมหมันเป็นข้อเสียหาย
ตามแรงตามรีบารมีมันตรงกับข้อวินัย
ที่ปากปล่องช่องทวารแม่ค้อยระวังเอาไว้
เปิดแล้วทำไมไม่มีค้อย่าปล่อยให้เลื้อยเข้าไป (รับ)

บทจาก

เพชร เออ... ลูกจะขออ่านวยแล้วก็อวยพร
ทั้งคุณหญิงฝ่ายซ้าย คุณชายฝ่ายขวา
ให้ท่านมีสมบัติค้ำความ เบิกบาน
ให้ท่านมีปัญญา เหมือนพระมโหสถ
ให้มีคนเข้าหา มีคณาจารย์
เมื่อสิ้นชื่อลาโลกไปยังเมืองชมพู
ถ้าใครหมายปองขอให้มันอัปปาง

ให้ญาติพี่น้องตามกันไปหมดทุกนาย
คุณปู่คุณย่าพร้อมคุณตาคุณยาย
ให้มีปฏิภาณแล้วปัญญาไว้
ให้ท่านมีความอด เหมือนยัง เติมียไม้
ขอให้เป็นเศรษฐี เหมือนท้าวกองสญไชย
สนรวยเป็นฐูทำขึ้นไปอยู่กับสหัสไนย
ขอให้พวกท่านมีหวังเจริญวัย เอชา

ละม่อม เอ...จะขออำนาจเอยว่าอวยพร
 เมื่ออยู่ในเมืองนะพอเงินหนา
 จะต้องลาแม่ชั๊กไปถึงจังหวัดเพชรบูรณ์
 วันนี้ได้มาหน้าเข้ามา
 จะขออำนาจละอวยพร
 อายูรณะสุขะพละ
 ท่านมีใจรักชาติกันอยู่เป็นเอกฉันท์
 วันเอยวันหลังเถอะว่าวันหน้า
 นี้ก็ไค้สมควรมันจะหมดเวลา
 บอกว่าคำนี้จะหยุดพัก
 คุณนายเจ้าชาขอลาที่เอย
 (ลูกคู่) คุณนายเจ้าชขอลาที่
 ถ้าชอบใจแล้วให้มีเพลงเอย (ลูกคู่) ถ้าชอบใจแล้วให้มีเพลงใหม่
 ข้าเจ้าเอย สวยเอย แม่น่ารักเอย
 เอ....เอ้อ เอย เกินเวลา บังคมคัลวันทา เอ้อ เอย บุษากรู

สำนวนที่ ๕

วิทยากร : นายไสว วงษ์งาม
 นางบัวผัน วงศ์งาม
 อ.ศรีประจันต์ สุพรรณบุรี
 ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๑

คัมภีระไค

ไสว ไคไคไม่มีผู้หญิง ไคไคเมื่จริงหรือเมื่ไคไหน
 บัวผัน ไอ้ลูกสลักที่เขาหยักกกก เขาเรียกลูกกะโหลกไคไค
 ไคไคคิคพันจนนี่พันตรงข้อ จนไม่มีข้อต่อที่ไคไค

ใส จะปลัดปลัดกิน เคี้ยวก็ชักคิ่นชักงอ เคี้ยวก็โคนตัว ค อยู่ที่ตีนกระได
 บัวผัน จะลั่นไถลก็อาศัยก้วยชน เพราะว่าฉันเป็นคนมีใจ
 ใส ฝนตกอยู่เมื่อวานฉัน หัวกระไดมันลื่นแม่รู้ไหม
 ว่าจะตกจากข้างบนมา โคนชั้นล่าง ผ้าขาดเป็นทางข้างกระได
 ก็เลยเปิดเคียวิ่งแค้ ไปตัดสะแกมาเสี่ยหอบใหญ่
 ตัดสะแกมาสักสองสามแบก มาเย็บคนตุคแตกลงกระได
 บัวผัน สะแกที่เอ็งตัดเอามา ตัดไปเดาย่า เอ็งที่ตาย
 จะหอบตัวสั้นสั้นนั่งงกก ระวังแม่หนูจะตกกระได
 ฉันเคยร้องบอกไอ้คนข้างล่าง เอ็งถอยไปให้ห่างกระได
 จะเดินจุ่มมาถูกตะโพก ระวังแม่หนูจะตกกระได
 ใส ถ้าเอ็งตกลงกินให้ชักคิ่นชักงอ ระวังแม่หนูจะโดน ค กระได

ส่วนที่ ๕

เพลงฉ่อย

แม่เพลง : นางเหม อินทร์สวาสดี
 นางจำรัส
 นางทองชุบ ศิริสุวรรณ

นางเอิบ

พ่อเพลง : นายภู ขำเปล่ง

นายมีส

นายชัน อินทร์สวาสดี

รายการ "บทเพลงแห่งห้องทุ่ง" ณ หอประชุมจุฬาฯ

๑ กันยายน ๒๕๒๑

บทไหว้ครูชาย

พ่อเพลง หัวลูกจะขอไหว้ครูที่ลูกได้รู้ว่าเรียน ลูกมายกพานเอยขึ้นเหนือเคียวรดวายค่างชุบเทียนทอง
 อีกทั้งเส้นผมบนหัว ขอให้เป็นคนคอกมัวกายกอง เอ้อ....

- ลูกคู่ อีกรั้งเส้นผมของเอย บนหัว (ซ้ำ) ขอให้เป็นคอกบัวกายกอง ขอให้เป็นคอกบัวกายกอง
เอย เอิง เอย เอ้อ เอิง เอีย ไป
ซ้ำ ชะ ละ ชะ ซ้ำ ฉ่า ซา นอยแม่
- พ่อเพลง เอิงเงย....ลูกจะไหว้กุกุสนโจะไหว้พระโคណาคม
พระศรีอาริยะกัสสป ลูกไหว้พระสมณโคคม
จะไหว้โพศรี เจ้าแม่โพสพ ที่ลูกไค่นอบนมประนม เอยเอิงเงย ไว้ (ลูกคู่รับ)
- พ่อเพลง จะไหว้พระพุทที่ล้ำจะไหว้พระธรรมที่เลิศ
จะไหว้พระสงฆ์องค์ประเสริฐไปทั่วทั้งแปดพระองค์
ขอให้ลูกผูกพันนั้นหมาย ลูกจะไค่ยี้คชาย สมง เอย....ไป
- พ่อเพลง ลูกจะไหว้ยมมาฟ้าดิน ไหว้ทั้งองค์อินทร์นารายณ์
ที่ไค่มาสอดส่อง ลูกไค่เหล่า มาช่วยเชิดค้ำชู
ขออย่าให้ศัตรูไปละนะเข้ามา เอย... ไป (รับ)
- พ่อเพลง ลูกจะไหว้พระแทนศิลาอาสน์ ไหว้ทั้งพระบาทสี่รอย
ไหว้ทั้งพระนายแซมซ้อย อักคักคางแม่ทะเลหลวงใหญ่ลึก
ขอให้มาช่วยลูกนีกบักญา.... ให้ (ลูกคู่รับ)
- พ่อเพลง จะไหว้พระศรีศรีเนตร ไหว้ทั้งเทเวศร์ทั่วหน้า
ที่อยู่ใคาวคิงสา ที่ท่านแจ้งไว้ทุกสิ่งสรรพ
ลูกจะไหว้พระเพชรณดูกรรม ที่ท่านไค่สร้างสรรค้มทกลอน เอย...ให้ (รับ)
- พ่อเพลง จะไหว้ครุฑกักจำที่ท่านแนะนำท่านอง ให้ลูกกระเดื่องเปรี๊องปราด
ลูกไหว้ครุฑระนาคทั้งพันพาทย์ของกลอง เออ..... ใหญ่ (รับ)
- พ่อเพลง จะขอไหว้ครุเสร์จสรรพ จะขอค้ำับคุณมารดา
ที่ท่านอุ้มอุทรบ่อนข้าว ทุกค่ำเช้าทุกวัน เวลา
อีกรั้งน้ำอุ่นแมกมีให้อาบ ชมันหยาบ ๆ แมกมีให้ทา
เวลาลูกจะร้อง แมกมีให้ร้อง ชูประคัมประคองสนอมเลี้ยงลูกมา

แม่มาอาบน้ำป้อนข้าวให้เลี้ยงลูกไปวันละ ๓ เวลา

พอลูกเติบโตโตสันทัด

ให้เรียนทั้ง ก. ข. นอโม

ลูกจะยกคุณหนูพระแม่เจ้า

(ปรบมือ) ละตะพอไหว้ครูเสร็จสรรพ

ลูกจะไหว้คุณครูที่ท่านอยู่ข้างหลัง

ครูเขียนไว้ให้หมกจดไว้ควยหมัก

ทั้งพระบาดีท่านก็มีพร้อม

ลูกจะไหว้คุณครูที่ท่านอยู่ข้างหลัง

ครูลักครูเล่นครูเป็นนักเลง

ลูกจะไหว้พระภูมิเจ้าที่

ลูกจะไหว้คุณพ่ออยู่ศาลนอก

ที่นี้ลูกจะซื้อบ้านไม่ใคร่จักบ้าน

คุณพ่อยาถือ คุณแม่ยาสา

แต่พอถึงสู ลูกไม่ลบหลู่

ไหว้จนมานี้ ไม่มีใครตีเสมอ

ไหว้พระบาทสมเด็จพระภูมิพล ภูมิ

ไหว้สยามมกุฎราชกุมาร

ลูกจะไหว้หลวงพ่อบาเตาเตรา

จะไหว้คุณพ่อบ้านแหลม

ลูกจะไหว้ไชยะขึ้นว่าไชโย

คำนับหลวงพ่อบาเตาเสร็จก็ไปแล้ว

ลูกจะไหว้คุณครูทองคำ

ลูกจะไหว้คุณครูทองคำ

ให้มาอยู่บนชุมชนรวมเกศา

แม่เอาไปฝากวัด แม่เอาฝากวา

อิติมิโส ภควา

ขึ้นวางไว้บนเกล้าเกศา เอย.....ใจ

ลูกจะขอคำนี้ไหว้ใหม่

ครูได้สอนสั่งลูกก็จะได้

ครูได้จารึกเอาไว้ให้

สอนหมดไปทั้งขอมทั้งไทย

ครูได้สอนสั่ง จำได้

ลูกจะไหว้ครูเพลงเป็นใหญ่ เอชา

ไหว้พระธรณีเป็นใหญ่

ให้ไปบอกคุณแม่ศาลใน

คุณแม่อย่าทิ้งถึงไปกับลูกชาย

ลูกรักไ้มาซึ่งถวายเป็น

มาถึงเข้าลูกจะชู มือไหว้

สมเด็จพระพี่นางเธอ ลูกก็ไหว้

พระราชินี ลูกก็ไหว้

ของวงศ์จักรี ลูกก็ไหว้

เชิญเสด็จมาเข้า กลใจ

ให้มาช่วยต่อแค้นเพลงให้ เอชา.....

คำนับหลวงพ่อบาเตาที่อยู่วัดป่า

ลูกไหว้หลวงพ่อบาเตา ที่ตาย

แก่ตายไปเมืองผีมานาน หลาย

ขอให้มาแนะนำซึ่งว่าเพลง ให้

เวลาลูกจะว่า เพลงไป

ครั้นลูกจะร้องกลัวท่านองจะชาก
 ขอให้กระแสดเสียงลูกเกลี้ยงเกลา
 ลูกร้องอะไรขอให้เขาหูคน
 ขอให้เป็นมงคลอยู่บนกระบาล
 ขอให้เป็นฉัตรแก้วลงมากางกัน

ขอให้เสียงกอบาสดึงหัวใจ
 หวานทั้งมีเป่าพระ อภัย เอย...เอ้อ เอย เอย เอย
 คลอกทั้งคอกัน คอปลาย
 ของลูกรักตั้งแต่วันนี้ไป (ซ้ำ)
 สะหนอยเด็ก ครอบรพ เอย (ซ้ำ)

(ลูกคู่) ซ้ำแม่เอย ส่วยเอย แม่น่ารักเอย

บทไหว้ครู (หญิง)

แม่เพลง - เอย....
 ลา.....

ลูกจะขอไหว้ครูที่ลูกได้รู้วิชาเรียน ลูกมายกพานขึ้นเหนือเคี้ยวร ถวายต่างรูปเทียนทอง
 อีกทั้งเส้นผมบนหัว ขอให้เป็นคอกบัวก่ายกอง เอย เอ้อ เอ็งเงยไว้

(ลูกคู่) (รับ) ซา ซิละ ซะ ฉา ซะละชะซา ซิละชะซา ซ้า
 นอน นอ ระนอย นอ นอ ระนอย

แม่เพลง - ลูกจะไหว้ทุกุสันโธ ไหว้พระโคตมสม พระศรีอารยักศาฬ ลูกไหว้พระสมณโคตม
 จะไหว้โพศรี เจ้าแม่โพสพ ที่ลูกไค่นอบนบประณม.....ไว้

(ลูกคู่) (รับ) ซา....
 นอย....

แม่เพลง - ลูกจะไหว้พระแท่นศิลาอาสน์ ไหว้ทั้งพระบาทสี่รอย
 ไหว้ทั้งพระนายแซมช้อย อัครีคังคาแม่ทะเลหลวง ไหญ่ลิก
 ขอให้มาช่วยลูกนิกปัญหาให้

(ลูกคู่) (รับ) เอย....

แม่เพลง - เอย.....ลูกจะไหว้ครูอยู่เป็นใหญ่ที่ท่านเข้าใจตำรา
 ปกบักรักษากระแสดเสียง ผู้ฟังนั่งชมหลงลมของลูกควยลัน เอย....ไป

(ลูกคู่) (รับ)

แม่เพลง ลูกจะไหว้ครูพักลักจำที่ท่านแนะนำท่านเอง ให้ลูกกระเดื่องเบรื่องปราก ลูกไหว้ครู-
ระนาดทั้งพิณพาทย์ฆ้องกลอง เอ็งเงย....ใหญ่

(ลูกคู่)

แม่เพลง เอย...จะถอยกลอนย้อนกลับจะชอก้านักคุณมารดา
ที่อุ่มอุทรป้อนข้าว ทุกคำเข้าทุกเวลา
หิ้งน้ำอุ่นก็มีให้อาบ หิ้งขมิ้นหยาบก็มีให้ทา
พอลูกจะร้องมีให้ร้อง ชูประทับประคองถนอมเลี้ยงลูกมา
เอาลูกใส่เปล ร้องโอดะเท โอดะชา
ลูกจะยกคุณพระแม่เจ้า วางไว้บนเกล้าเกศา....เอย
(รับ) ลูกจะยกคุณพระแม่เจ้า วางไว้บนเกล้าเกศา....เอย

นางเหม ลูกจะชอกกลอนพระพุทธิเจ้า เขมยเสด็จลงมาเข้าคลใจ
ลูกจะไหว้คุณครูที่ท่านอยู่ข้างหลัง ครูได้สอนสั่ง จำได้
ลูกจะไหว้พระภูมิเจ้าที่ นางพระธรณี ลูกก็ไหว้
ไหว้ทั้งคุณครูที่ท่านอยู่ข้างหลัง ครูได้สอนสั่ง จำได้
ครูเขียนไว้หมคจกไว้ด้วยหมึก ครูได้จารึก ไว้ให้
ทั้งพระบาลีที่ท่านก็มีพร้อม ฐมคไปทั้งขอมทั้งไทย

ชา ชา โอดะชา
ทั้งพระบาลีท่านก็มีพร้อม ฐมคไปทั้งขอมทั้งไทย
ลูกจะไหว้คุณพ่อหลักเมือง ที่ขึ้นชื่อลือเลื่อง ทั่วไป
ลูกจะไหว้พระภูมิเจ้าที่ ไหว้พระธรณีเป็นใหญ่
ลูกจะไหว้คุณพ่อบ้านแหลม ให้มาช่วยก่อแค้นเพลงให้
ลูกจะไหว้คุณพ่อเขาตะเครา เขมยเสด็จลงมาเข้า คลใจ
นาค ชา โอดะชา เอชา
ลูกจะไหว้คุณพ่อเขาอู ที่ผู้คนมากองไหล
ลูกจะไหว้คุณพ่อเขาอีโต้ ที่นิมนต์ลงมาตั้งนะโมอยู่ข้างใน

เอ้ชา....ศาลนอก	เชิญท่านไปบอกคุณแม่ศาลใน
ลูกไม่รู้จักชื่อหรือเสียง	แต่พอล้มเสียง รู้ได้
พอถึงหน้าศาลลูกไม่ลบหลู่	ถึงแล้วลูกก็ชูมือไหว้
ลูกจะร้องอะไรขอให้เข้าหูคน	ไปตลอดคอคนคอปลาย
ขอให้กระแสดเสียงของลูกเกลี้ยงเกลา	ไปเหมือนยังมีเป่าพระอภัย
ถ้าผู้ใดใครขึ้นจะมาสู้ข้า	ขอให้แพ้วาของลูกไป
เอย... ถ้ามีศัตรูขอให้แพ้แก่เคช	ลูกรักมีเคโซชัย เออ เออ เอ็งเงย
ลูกจะร้องอะไรขอให้เข้าหูคน	จนตลอดคอคน คอปลาย (ซ้ำ)
ข้าแม่เอย สวยเอย แม่มารักเอย	

บทเกริ่นชาย

พอเพลง

ชาณะชาณา	มาชมแม่หวังหน้ามด
จะขอจับบทหลงหลัง	ที่ได้มาเจอแม่สร้อยโกสุ่ม
นี่มันเป็นคู่สร้าง กุศล	เออ เกสรแม่ร่วง ของแม่คอกปทุม เอยเอ็ง เงย ัพร
อย่ามาทำเงียมเหงาเศร้าทรวง	หมายว่าจะไถนาแล้ว
ทุกวันที่ปีกไม้มา	แหมแม่นรักกันอยู่กับหญ้า
โอ้วแม่ ของที่คง	แม่ขึ้นใจจะคอกลงไปมือ ใคร
โอ้วแม่อักเอวอดิด	
(ลูกกุ)	
เอ้ชา เอ้ชา ชา ณา ชา นอยแม่	ได้ทุกวันที่รักน้องเอยไม่จืด
ทุกวันที่จิกน้องเอยไม่จาก	ให้หนูน้องแม่จงศึคประสมเหตุ
น้องจะมาหวานผลเอวเอพิช	น้องรักจะคักกิเลส ไป (เอ้ชา).....
ที่พี่เป็นคนชื่อน้องเอยถือสัตย์	เคี้ยวเนื้อความจะชักลงไปกินเนื้
ครั้นพี่จะเกริ่นน้องไม่เกินน้ก	เวลานี้มันก็คักลงไป เอ้ชา
ทั้งพระสุริยันทั้งตะวันเกิน	ช่วยน้องแม่จะช่าอยู่ทำไม
จะให้น้องออกมาเถอะนะแม่มา	

พี่ตั้งวงไว้กับเสื้อ พี่เสื้อคอยท่า ให้อีเหม่อออกมาซึ่งไว ๆ
 นิสัยเป็นเพลงไม้ทองเกรง ฝึกถูก เราก็กมาเคลื่อนให้เรื่อยไป
 นิสัยเป็นเพลงไม้ทองกุมเชิง เบิ่งไหนก็เบิ่งมาไม้ทองเกรงใจใคร
 เอ็งจะเอาตุ้มมาจรมุ่นเอาหัวหนุ่กันยา ชำร้ง เรียกเอ็งมาไปเมื่อไร
 (หยุดเปลี่ยนเพลง)

เปรียบเหมือนนกเขายังมีเจ้ากรรม เอ็งจะนั่งอำมเป็นชื้อาย
 เอาพะเนียดเขามารอเอานกต่อเข้ามาตั้ง พี่ชายอยากฟังเอยน้าเสียงใส
 มันจะหวานมันจะชม มันจะกลมมันจะเกลียว เอยยกเสบียงว่าไรไป
 หากว่าอุทกมันก็หยั่งถึง มันดูจไม่ไ้สักครึ่งคำไป (รับ)

โอง โงย.... เอ็งมาชักชวนให้้องมีตัว เอยตัวน้องซึ่งไปเสียเมื่อไร
 เขาวามีตัวว่าตัวยังสาว มันจะได้แบ่งเบาออกสบาย
 เขาวามีตัวมีกระดูก ไปไหนจะได้ทุนกันไป
 แต่เขาวากนไหนยังไม่มีตัว เปรียบเหมือนแควนหัวพลอยหาย
 ไปไหนสักประเคี้ยว หนุ่ม ๆ ตามเคี้ยวมันจะอาย
 หนุ่ม ๆ มันจะเหะมันจะและมันจะเลียม จะร้องให้เทียบหัวใจ
 มามีตัวกันเด็กเหวย ถ้าไม่มีตัวเลย ไม่สบาย เอฮา..

แะเขาวากนไหนยังไม่มีตัว เปรียบเหมือนแควนหัวพลอยหาย
 หนุ่ม ๆ มันจะเหะมันจะและมันจะเลียม ภายนอกอายเหนียมซึ่ง หัวไม้
 ว่าเขาวากาเดอะแถมมา สวายนอยแะจะช้ำอยู่รำไร
 ให้้องเผยท้าย ชักมานออก ให้ร้องเพลงรักออกลำใส
 แม่จับประทับของพี่จับจัก ร้องเพลงเห็นรัก ค่างใจ
 ไอ้แม่กทะปุกของพี่คู่คโง่ง ให้ขันคู่ขึ้นมาเถิดไวไว (ซ้ำ)
 ให้พี่รีบออกมาเดอะแถมมา มาคอเสริมวากาเล่นกับชาย
 ชะแหมเอย สวายนอย แะนาร์กเอย

บทเกริ่นหญิง

แม่เพลง ๑ เอ็งเงย...:

แต่พอไต่ยืนชายใครมาถามหูแว่ว ส่วยน้องคิกใหม่คูแล้วพอร้องขึ้นซักชวน
 น้องมาจึกแจงแ่งกายา น้องจะออกไปหาพ่อควงเอ๋ย เออ เอ็งเงย เอ็งเงย ..ใจ

(ลูกคู่หญิง) น้องมาจึกแจงแ่งกายา จึกแจงกายา น้องจะออกไปหาพ่อควง เอ๋ย เออ เอ็งเงย เอ็งเงย..ใจ
 ซาซา ฐะลัซซัคว่า ๆ ซ้า น้อย นอระนอค นอกน้อยละน้อย
 อนิจจาพ่อศาลยี่นี่พ่อสี่ของยี่น อย่าทำโมโหเข้าขิ้นเข้ามาซักข้อหา
 ไม่ใช่กูเก่าเจ้าทรอกเขว จะได้เกินโซเซเข้ามา...ใกล้ (ลูกคู่รับ)

(ลูกคู่หญิง) จะพ่อไหวไหลเฉื่อยพี่พอลอยไหลเรื่อย เลยไปเข้าอ่าวเขาอื่น
 เจ้าพ่อวักลมส้มแก้ว จะไม่ได้หน่อแนวกลับคืนเอ้อไป (ลูกคู่รับ)

อนิจจาพ่อหวายแฉล้มอนิจจาพ่อแหลมฉลาด ส่วยน้องยกเท้าเดินก้าวมาออกจากสี่พงคงไผ่ (รับ)

บทประ

แม่เพลง ใครหนอโน่นแน่ ใครทเธอมาเรียกแม่จะทำไม
 ส่วยน้องจึกแจงแ่งตัว แม่เข้าห้องหรีหัวจะไป
 ผ่านุงผืนนี้ฉันคู่ที่มันจะเก่า แล้วแม่หนูผลิตเอาผืนใหม่
 แม่มาแ่งตัวให้ส่มควร หยิมเอาแพรสีนวล สไบ (เอชะ)
 ส่วยน้องเป็นหญิงไม่มึงตะบอย กลัวข้าจะคอยอยู่ที่ไหน
 (แม่เพลงเดินออก ตอนนี้ไปพร้า)

ยกมือขึ้นมองขึ้นป่องหน้า แม่ไม่เห็นใครมา ลงไป
 นึกว่าจิ้น....โจร ข้าแม่.....
 นึกว่าฝรังพวกอังกฤษ มันจะมาเข้ารีตเมืองไทย
 หรือว่าเป็นสอเฮงหอห้อง ลอดมาจากกระคองใหม่ ๆ เอชะ

พ่อเพลง วิจะ เป็นจิ้นจามหรือว่าลาวคอน หรือว่าเป็นพวกมญลาวไทย

	หรือจะเป็นฝรั่งอังกฤษ หรือว่าเป็นฮอลเอนด์ พวกที่เป็นเจ๊กมาจากเมืองจีน	หรือจะมาเข้ารีตเมืองไทย ลงมาจากกระดอง หรือโง ที่จะมาหากิน เมืองไทย เอชา
แม่เพลง ๒	บอกว่า เป็นเจ๊กมาจากเมืองจีน นี่ที่เป็นเจ๊กหรือว่าอาเซีย	จะมาหากินเมืองไทย เอะที่ซอณมเปียไว้ที่ไหน
พ่อเพลง ๑	ตัวที่รคน้ำมดโกนณมเปีย	เพราะที่อยากมีเมีย เมืองไทย
พ่อเพลง ๒	รีว่า รคน้ำมดโกนณมเปีย เอะที่เป็นเจ๊กพุกซัค ให้มาเช่นน้ำยอยไค่หินหยัค	เซอะเอ็งอยากมีเมีย เมืองไทย แต่ยังไม่ถนัดคำไทย มึงจะได้พุกซัคคำไทย
พ่อเพลง ๑	แม่น้อเจ๊กไทหล่ามันมาแต่นอก มันพุกจาโคเค่ โคเค่โคเค้า	มีใครไปนอกมันก็เมื่อไร มันยังทนเอาบังคับไป เอชา
แม่เพลง ๑	ตัวเจ๊กที่กับไทยเขาไม่ให้ไค่เสีย อย่างหนึ่งณมเปียเอ็งก็ไม่มี แม่จะถกใหม่คำขึ้นมาทำเปีย	ฉันไม่ยอมเป็นเมียเมืองไทย จะเป็นไทยจนจึจใจ ยกให้อาเซียเอาใหม่เอาใหม่
ภู	เขาวัวเจ๊กกับไทยเขาไม่ให้ไค่เสีย อย่างหนึ่งณมเปียของพี่ไม่มี เอ็งจะถกหมอยคำเข้ามาทำเปีย (ญ. ใหม ๆ) (ธ. ขอโทษครับณมพิงไม้ซัค) ชะไอนี้ของล่างเอามาเปรียบของบน ณมภูมันยวาก็ยาวเหยียด ณมเอ็งมันงอเป็นช้อยอयी	จะยอมเป็นเมียก็ไม่ได้ สายน้องจนที่จใจ ชะอีเหมมันเป็นตะอย่างไร หวิค้วย เสนียคน้ำมันได้ มันงอปก.....ข้างใน
เทม	ณมมึงมันยวาก็ยาวเหยียด ณมภูมันงอयी นี่เมงจะขอถามเนื้อความสักหน่อย ถามว่าพี่มุกหัวเข้ามาเห็น	หวิค้วย เสนียคน้ำมันได้ งอปิกของคี่ข้างใน พี่จ่าอย่าได้นอยน้ำใจ ของแม็กี่แสนก็ใจ

ภู	เอ๋ย คราววันนั้นภูก็เห็น แต่ว่าที่เห็นมันเป็นที่ลับ	ภูไม่พูดเป็นเล่น ใจที่เคยคืนตาย จนใจภูเข้มมันไม่ไหว
เหม	นี่เรื่องไม่เห็นทำมาว่า	เดี๋ยวเมื่อก่อนท่านทบให้
ภู	เอ๋ยว่าภูไม่เห็นทำมาว่า เฮ้ย มวยภูก็กระปี้ก็กลอง พอเอ็งตบตบก็ภูปิดคังปั้ง	เดี๋ยวเมื่อก่อนท่านทบให้ ท่ากว่าองไวไม่มอยหน้าใคร เพราะไม่มีหนังหุ้ม ปลาย
เหม	แล้วแม่อกเขมรแล้วแม่เตนกา แม่ชกตบตบคังปั้ง คำนี้ฉันจะไม่แก้ คือฉันจะแก้ มันก็จะหาย หนังหัวไอภูมันตีแท้	แม่ออกไปทำเจ้าผู้ขาย เพราะไม่มีหนังหุ้ม ปลาย เพราะว่าฉันแพ้ไอผู้ชาย ขอสมามาปอกแม่ที่ หลาย ภูจะเชือดหนังแคะให้ (รับ)
ภู	ถ้ามีงให้ภูเถื่อนเนื้อแดง ๆ ภูจะได้คี่ของร่องป่าว ภูจะได้คี่ของร่องแบ่งแบ่ง	มีงไม่กลัวที่แหงก็กามใจ ไปถึงบ้านลาวบ้านไทย ว่าแม่พวกผู้หญิงที่แหว่ง ช่างซำย
เหม	เฮ้ย มันแหงก็ช่างภู	ไปหนักหัวหนักหูรี ไอ้นั้นไปเมื่อไร (รับ)
ทองชุบ	เจ้าพวกนี้พูดจาไม่สวยงาม พูดจาแต่ตูดแตกัน นี่เรามาว่ากลอนแต่เรียบเรียบ ผู้หญิงก็หลายผู้ชายก็มาก ตบมือกันอยู่แถแถ ผู้หญิงค่าแม่ชายแก่ก็เอา นี่เรามาว่าผู้ว่ากัน เรามาว่ากันแต่งามงาม	มันพูดจาแต่หยามแก่ ชาย ไอพวกนี้มันคน จัญไร ไอคำหยามเราเหยียบ เอาไว้ ฟังแล้วจะกระคาก มีอาย ยังกับหญิงค่าแม่ไอผู้ชาย มันจะออกมันจะเข้า เรื่อยไป ทั้งกำเห็นจรวงวัล ก็ไม่ได้ ว่ากันสองงามกลาเกลลาย เอชา
เหม	เอ๋ยเรานี้มาจาก ปีหนึ่งครบหน	ขอแล้วอยาก สนนัย

	ถามว่าทางบกหรือทางเรือ มากันทั้งห้ามากันทั้งหก	นี่แกมาทางเหนือ ทางใต้ ถามว่าร่วมสายรก กันหรือไม่
ภู	เอ็ง... ว่ามากันทั้งห้า มากันทั้งหก แต่ฉันมากันทั้งห้ากันทั้งหก แต่ฉันมากันทั้งห้ากันทั้งหก	ถามว่าร่วมสายรกกันหรือไม่ นี่แหละร่วมสายรกเดี่ยวกาย เฉยขอฝากไขนกกนละใบสองใบ
ชูป	... เอ๊ยว่าไขนกเจ้านั้นเอามา มึงไปทำสังขยาหน้าข้าวเหนียว มึงไปยัดใส่หม้อให้พ่อมึงต้ม	ห่อพทหมกผ้า กลับไป เอาไปให้แม่มึง เคี้ยวทีละใบสองใบ แม่ไอนั้นนอนชม สบาย (รับ)
ภู	เอาไปทำสังขยาหน้าข้าวเหนียว มันเหลือจากแม่กลัวไม่ขึ้น	ไปให้แม่กูเคี้ยว กนละใบสองใบ กลับไปฝากคนอื่น ฝรั่งช่วย เอย
ชั้น	เอามาให้แม่กินไม่ถนัด	เลยยัดแม่มันส์ เลยสบาย เอ้อชา
มันส์	เอ็งจะเล่นกับใครก็ไม่ว่า เอ๊ะ เอามาให้กูมึงยัด เก็บเอามาให้ข้าปรีเปรม	เอ็งมาเล่นกับข้าหาที่ตาย จะยกตุคตีให้กัดหาสิมทกใบ ตอกตุคยายเหมเข้าไป
เหม	แหมไอ้เหมมันยีนอยู่ ตอนนี้ฉันรักพ่อคอก ฉันหลอกพ่อเล่น ตัวของน้องล่องใจของพี่ บ้างก็อ่อนระร่ำ ไปทั้งตัวละล่อง ใครเขาว่าชั่วนะช่างเขา ใครเขาว่าชั่วแล้วเราอวดว่าตัวของเราคือ เปรียบเหมือนปลากระดี่ ใต้น้ำใส นี่เขายกกันยอกรวกไธมอกันเฝ้า	เอามาให้แม่เหมมันส์ใบ เอามายัดแม่ไอ้ภู สี่ใบ นึกหน่อยจะเป็นอะไรไป ว่าใจใครนะจะดีกว่าใคร ได้เป็นผัวน้อง กลับไป ทำกินเลี้ยงเรา เมื่อไร สองจับสะบ้าเป็นไร
ชูป	แต่ดูหน้าตามันเมื่อยมี ร้องว่าเชิญจะเชิญซิ	หน้าตาเหมือนผีที่ควาย ไปเที่ยวเคหากัน เข้าไป

- ภู (ไปเที่ยวบ้าน)
 ภู เชียงไปเที่ยว
 ฝ่ายว่าไอ้ภูไค้พึ่งเพลิน มั่นยกเท้าก้าวเดินตามไป
 นี้เราเดินก็เดินที่สองคน แล้วภูก็เดินตามเรื่อยไป
 ฐบ หรือว่าเราเดินกันสองคน มึงก็เดินตามกันเรื่อยไป
 ร้องว่ามาเถอะมะหมาพอมมา มารับหมูกูแหมว-ให้ก็ได
 ภู (อะไรนะแม่ฐบ) ฐบ - เขาเรียกให้มา ภู - นึกว่าหมามา
 ภู มองเห็นไอ้เซียวเมียงมี เอ๊ะมันหมอบอยู่ที่ บันได
 ฐบ
 แหมหมาของน้องยังไม่สู้จะคุ ร้องว่าจุกูห้ามไป
 แฮแฮ ฮ่าฮ่าว่าไม่ฟัง เคี้ยวแมงดูกไค้วาง ตีตาย
 ภู ว่าแฮ ๆ ฮ่า ว่าไม่ฟัง เคี้ยวไค้ดูกไค้วางตีตาย
 ฝ่ายว่าไอ้ภูนั้นก็คนเกา มีดถือไม้เท้าลงไป
 แคพหมาวิ่งมาเราจะตี ก็เลยเอาไม้เขน —หมาตาย เอ้อ
 ๓๓ ว่าเซียวจะเซียวจะเจ้า เลขขึ้นเคหา บันได
 เห็นพอกูตัวสั้นอยู่รั้วรั้ว สองมือจับหัว กระได
 ภู เอ็งจับหัวกระไดให้ระรัวกระคอง เถอะนะไอ้เจ้าของกระได เอ้อ
 (เปลี่ยนเทพ)
 ๓๓ นั่งกวยควน
 แล้วฉันจะหยิกจะข่วนคกใจ
 โธ่เอ๋ยมาบนกระออกกระแอก จะกินเม็คมะขามแม่จะให้
 ๓๓ - (พูด - กูอื้เหมมันว่ากู กูจะแก้ให้คุนะ
 มนัส - ออมึงจะกินเม็คมะขามรี?
 ภู - เอ้อกินก็กิน เกิดเป็นลูกผู้ชาย ลองกินกุสั๊กที)

- ไอ้ภูเอ๋ยเอ๋ยจะเป็นภรรยาออกกระแงค
 คำนี้จะแกกัณฑ์ออกจะหยาบ
 พอจิ้ม ๆ จำ ๆ แค่น้ำเล็ก
- กึ่งแม่คะขามเอ็งก็ให้
 ขอสมยาปพ่อแม่ทั้งหลาย
 อี๊ว้าของเก็บแม่คะขามไป
- ไอ้ภูเอ๋ยเกิดมารจนโต
 เอ๊ย แม่คะขามป้อมแม่กลั่นไม่แกลัง
 เอาไว้คำคุณพระปะชะทมอง
 เอาไปทำเสมาไว้ห้อยคอ
- ทำไมถึงจะโง่ เหลือใจ
 แม่คะขามทองแดง เก็บไว้
 เอาไว้กันกระบองไป
 เอาไปฝากพ่อภูก็ได้ เอ้อชา
- เอ๊ย...แม่คะขามเอ็งไม่กลั่นไม่แกลัง
 แหมทำคุณพระปะไว้ที่ชะทมอง
 ว่าทำเสมาเอ๋ยว่าห้อยคอ
 เมื่อเขาเป็นคนที่ต้องลอง วิสัยของเราไม้มัน นิสัยเกิดเป็นคนเราต้องลองได้
 แหมแม่เจ้าของแม่คะขามอยู่ออกออก ให้ไอ้ภูลองหอกได้ไหม
- เจ้าของแม่คะขามอยู่ออกออก
 เอ๊ย หอกไอ้แดงแดงแม่ไม่เดิน
- ให้ไอ้ภูลองหอกได้ไหม
 หอกขี้นมึงต้องเป็นกลับไป
- เอ๊ย ใครว่าหอกไอ้แดงแดงแม่ไม่เดิน
 เอาถึงแดงไม่เข้าที่หลังต้องเขย่าให้หนัก โยกกัณฑ์ให้หอกหักจมปลายน เอ้อชา
- หอกไอ้ภูจะต้องเย็น กลับไป
- โยกกัณฑ์ให้หอกหัก จอมปลายน
 ถึงจะแดงเท่านาแม่ไม่ตาย
- หอกไอ้ภูจะต้องเย็น กลับไป
- โยกกัณฑ์ให้หอกหัก จอมปลายน
- ถึงจะแดงเท่านาแม่ไม่ตาย
- (พูด) - แม่
- ทำไมลูก
- แนะ มึงยกตัวเป็นแม่
- ที่เหม
- ป่าเหม
- เมียเหม
- เหม - ก็มึงเรียกแม่นี้
- ทำไมพี่หรือน้อง
- " น้ำ " หลาน
- ไอ้ฉิมหาย เรียกได้หรือเมียนะ ตามถนนหนทาง)

สำนวนที่ ๖

คณะป่าเหม

วิทยากร : นางเหม

นางจาร์ส

นายภู

อ.สองพี่น้อง สุพรรณบุรี

มิถุนายน ๒๕๒๑

บทไหว้ครู

ภู ตัวลูกจะขอไหว้ครูที่ลูกได้รู้ว่าเรียน ลูกมากพาน เอย ขึ้นเหนือเคียรถวายต่างหมู่เทียนทอง
อีกทั้งเส้นผมบนหัว ขอให้เป็นคอกบัวกายกอง เอ้อ

ลูกคู่ (อีกทั้งเส้นผมเอ็งเงยบนหัว (ซ้ำ) ขอให้เป็นคอกบัวกายกอง ๆ
เออ เอ็ง เงย เออ เอ้อ เอ้อ เอย ไป
ซ้ำ ชะ ละ ชะ ช่า ฉ่า ซ้ำ นอยแม่)

ภู เอ็งเงย จะไหว้ลูกุสันโธ จะไหว้พระโคเนาคบ พระศรีอาริยะกัศสปล ลูกไหว้พระสมณโคคม
จะไหว้โพศรีเจ้าแม่โพสพที่ลูกได้นอบนบประนมเอย เอ็งเงยไว้

ลูกคู่ (จะไหว้โพศรี เอ็งเงย แม่โพสพ จะไหว้โพศรี โพศรี แม่โพสพ ที่ลูกได้นอบนบ นอบนบประนม
เออ เอ็ง เงย เออ เอ้อ เอ้อ เอย ไว้
ซ้ำ ชะ ละ ชะ ช่า ฉ่า ซ้ำ นอยแม่)

ภู โองโงย จะไหว้พระพุทที่ล้ำ จะไหว้พระธรรมที่เลิศ จะไหว้ทั้งพระสงฆ์องค์พระเสริฐ
ไปทั่วทั้งแปด พระองค์ขอให้ลูกผูกพันมั่นหมาย ลูกจะได้ยี่กชายสมบง เอย เอ้อ เอ็งเงย ไป

ลูกคู่ (ขอให้ลูกผูกพันเอ็งเงยมั่นหมาย ผูกพัน ผูกพันมั่นหมาย ลูกจะได้ยี่กชาย ชายสมบง เอย
เออ เอ็ง เงย ไป
ซ้ำ ชะละ ชะ ช่า ฉ่า ซ้ำ นอยแม่)

ภู โงย...ลูกจะไหว้ยมนา กว่าง จะไหว้ทั้งองค์อินทร์องค์นารายณ์จะไหว้ทั้งพระเพลิง เอย
พระพายที่ท้านส่องโลก ไคลามของให้มาช่วยเช็กคำฐุ ขออย่าให้ศัตรูไปละนะเข้ามา
เอย เออ เอ็งเงย ไกล

ลูกคู่ (ให้มาช่วยเช็กเออ เงย คำฐ ให้มาช่วยเช็ก ช่วยเช็ก คำฐ ขออย่าให้ศัตรูไปละนะเข้ามา)
เออ เอ็งเงย เออ เออ เอ็ง เงย ีกล)

ภ โงย จะขอไหว้ครูเสร็จสรรพ จะขอค่านับคุณมารดา ที่ท่านอุ้มอุทรป้อนข้าวลูก ทุกค่ำเช้า
ทุกวันเวลา อีกรั้งน้ำอุ่นแมกก็มีให้อาบ หิ้งขมิ้นหยาบ ๆ แมกก็มีให้ทา เวลาลูกจะร้อง แมกก็มี
ให้ร้อง ชูประกับประคองนอนเลี้ยงลูกมา แมมาอาบน้ำป้อนข้าวให้เลี้ยงลูกไปวันละสามเวลา
สอนให้ลูกตั้งไข่ แมกก็จูงมือไป แมกก็จูงมือมา คิ้วลูกเค็มโต ขึ้นมาสันทัด แม่เอาไปฝากวัด
แม่เอาไปฝากไว้ ให้เรียนทั้งกขอ นอโม อิติมิโส ภควา ลูกจะยกคุณหนุนพระแม่เจ้า
ขึ้นวางไว้บนเกล้าเกศา เออ เอ็ง เงย เอ็ง เงย ไว้

ลูกคู่ (ลูกจะยกคุณเอ็งเงย พระแม่เจ้า ยกคุณ ยกคุณแม่เจ้า วางไว้บนเกล้าเกศา (ซ้ำ)
เอ็งเงยไป เอ็งเงย ซ้ำ ซะ)

ภ ละตะพอไหว้ครูเสร็จสรรพที่นี้ลูกจะขอค่านับไหว้ใหม่ ฉาดชา ซ้ำ ลัด ชัด ชา ฉ่า ซ้ำ นอยแม่
ที่นี้ลูกจะค่านับขึ้นไหว้ใหม่ ลูกจะไหว้คุณครูที่ท่านอยู่ข้างหลัง ครูก็สอนสั่งลูกก็จำได้
เล่นหิ้งครูเป็นนักเพลง ลูกจะไหว้ครูเพลงเป็นใหญ่
ฉ่า ชา ซ้ำ ลัด ชัด ฉ่า นอยแม่

ลูกจะไหว้ครูเพลงขึ้นว่าเป็นใหญ่ ขอให้ไชยะว่าไชโย ค่านับหลวงพ่อดำที่อยู่วัดไผ่
ค่านับหลวงพ่อดำเสร็จก็ไปแล้ว ลูกไหว้หลวงพ่อดำซึ่งที่ว่าตาย
ลูกจะไหว้คุณครูเอื้อว่าทองดี แก่ตายไปเป็นผู้ซึ่งนานหลาย
ให้มาอยู่ในคอคอที่พะยา เวลาลูกจะว่าต่อเพลงไป ครั้นลูกจะร้องครั้นท่านองจะขาดขอให้เสียงบาดหัว
ขอให้กระแสดเสียงของลูกเกลี้ยงเกลา หวานดังเป่าพระอภัย เออ เออ เออ เอ็งเงย
ลูกร้องอะไรอย่าให้คิด ป่านเหมือนคนเขาพิศมัย โองเงย

เหม เออ ลูกว่าอะไรขอให้คล่อง ไปเหมือนยังกะร้องน้ำไหล เออ เออ เออ

ภ ขอให้ไชยะเออไชโย เหม จะไชยะไชโย
ค่านับหลวงพ่อดำที่อยู่วัดไผ่ (ซ้ำ)

ลูกคู่ (ซะแม่เออ ส่วยเออ แม่น่ารักเออ)

เหม เวอ เออ เออ

ลูกคู่ วูย....

เหม เออ เออ เอ็ง

นา....เอย แต่พอไค้ฟังกำ สำเนียงไค้หนองมาเรียกที่ไร

จะนั่งคูอยู่ไม่ไค้ จะเดินไปทิศะคู จะคว่ำครวญกรีนเครง ลูกจะขอว่าเพลงไหว้ครู

เออ เออ เอ็ง เงย เออ เอย ใหญ่

ลูกคู่ (ลูกจะขอคว่ำครวญ กรีนเครง ลูกจะขอไหว้เพลง เอ็งเงย ไหว้ครู

เอ็งเงย เอย เอ็งเงยใหญ่ คว่ำครวญเอ็งเงย กรีนเครง

ซำ ซี้ ละ ซากซา ซี้ละ ฉากซา ซา ซำ

นอค นอละนอคนอนนอละนอย อูยชะ)

เหม เออ....ลูกจะไหว้ครูอยู่เป็นใหญ่ที่ทานเข้าใจตำรา ปกปักรักษากระแสเสียง

ผู้ฟังนั่งชมหลงลมของลูกควยลิ้น เออ เออ เอ็ง เอยไป

ลูกคู่ (อีกทั้งคนฟังเอ็งเงยนั่งชม คนฟังเออ เอยนั่งชม ขอให้มาหลงลม เออ เอย ค้วยคี่

เออ เออ เอ็ง เงย เออ เออ เอย ไว้

ซำ ซี้ ละ ฉาก ซา ซา ซำ นอคนอระหนอนนอคนนอละนอย)

เหม ลูกจะไหว้ครูพักลักจำที่ทานแนะนำทำนอง ให้ลูกกระเคื่องเปรี๊องปราดลูกไหว้ครูระนาค
ทั้งพิณพาทย์ของกลอง

เออ เออ เอ็ง เงย เอ็ง เงย ใหญ่

นอย ฉากซาให้กระเคื่องเปรี๊องปราด กระเคื่องเปรี๊องปราด ลูกไหว้ครูระนาค

ทั้งพิณพาทย์ เอ็งเงย ใหญ่

ลูกคู่ (ซา นี ละ ฉาก ซา....)

เหม เอย... จะถอยกลอนย้อนกลับจะขอค่านับคุณมารคา

ที่ไค้กุ่มทองป้อนข้าว ทุกค่ำเช้าทุกเวลา

ทั้งน้ำอุ่นแม่มีให้อาบ ทั้งขมิ้นหยาบแม่มีให้ทา

พอลูกนั่งตั้งไข รุงมือไปรุงมือมา

อีกทั้งคุณของแม่เราก็ก็นักเท่าภูเขาศาลา เออ เอ็ง เงย เออ ฮา เอ้ย ใหญ่
ชะช้า อีกทั้งคุณของแม่เรา คุณของเอ็งเงย แม่เราก็ก็นักเท่าภูเขาเอ็งเงย ศาลา
เออ เออ เอ็งเงย ใหญ่ ช้า...

เหม เออ... ลูกจะขอกลอนพระพุทธรูปเจ้า ขอเชิญเสด็จลงมาเข้าคลใจ
ฉาดชา ไอละช้า ช้า ฉา นอยแม่
เออ... ลูกจะให้หัวคุณครูที่ท่านอยู่ข้างหลัง ครูไก่อสอนสั่ง (อูยแม่) จำไว้
ครูลักครูเล่นครูเป็นนักเลง ลูกจะให้ครูเพลงเป็นใหญ่
ครูเขียนไว้ให้หมกจดไว้ควยหมึก ครูไก่อจรริกเอาไว้ให้
ทั้งพระบาลีท่านก็มีพร้อม สอนหมดไปทั้งหอมทั้งไทย
ฉาดช้า ชะ ฉะ ละ ฉาด ฉา นอยแม่
สอนหมดไปทั้งหอมทั้งไทย ลูกจะร้องอะไรขอให้เข้าหู จนตลอดคอตัน คอปลาย
แต่วันนี้ไปจนวันหน้า ขอให้ให้มีเคซาเออ เอ้ย ขาญชัย เออ.....
ถ้าแม่นใครขันจะพนันสู้ ขอให้แพ้ความรู้ของลูกไป

จำรัส เออ... ขอให้เป็นมวงคลออยู่บนกระบาน ของลูกรักตั้งแต่วันนี้ไป (ช้า) เออ....
ถ้ามากแม่นผู้ชายให้เป็นคอสอง (ช้า) ให้มันเป็นรอง ๆ กันเออ
ขอให้เป็นรอง ๆ กันไป ไอล้อละแม่เออ สวยเออ แม่น่ารักเออ

บทเกริ่น

ภู ถ้าพี่จะเกริ่นไปเนิ่นนัก ทั้งเนื้อความมันจะชักลงไปเกินเนิ่น
ทั้งพระสุริยันครันตะวันเกิน พี่ขอเชิญอี่แม่แซนวยไซ้
ลูกคู่ (ช้า ช้า ละ สะ ช้า ฉา ฉา นอย แม่)
พี่ขอเชิญอี่แม่แซนวยไซ้ ก็ให้น้องออกมาเถอะนะแม่มาน้อง เออจะช้าอยู่ร่ำไร
พี่ตั้งวงไว้เผื่อ พี่ปูเสื่อคอยท่า ให้น้องรักออกมาชิงไวไว
อีกทั้งพวกพิณพาทย์เขาก็มาใหม่โรง เอ็งไปนอนโค้งโค้งอยู่ละที่ไหน
เอ็งเอาตุ๊กตมุ่นเอาหัวหนุนคันทนา เขาร้องเรียกเอ็งมาไปเมื่อไร

- อ้า ซา ฉาด ซา เอ ะ ะ นอยแม่
 ก็ร้องเรียกเอ็งมาไปก็เมื่อไร
 ก็ให้น้องออกมาเถอะนะแม่มา สวยน้องแม่จะช้ำอยู่ร่ำไร
 ขอน้องแม่จะช้ำอยู่ร่ำไร ให้น้องไฉลออกจากจากแม่กระคากคำ
 จะฉีกอ้อมอำทำเป็นผีอาย
 ให้น้องไฉลออกจากจากคายนอกออก มาร้องเพลงกันออกร่ำใส่
- ลูกคู่ (เอซา ะ ละ ฉาด ซา ช้า ซา นอยแม่
 ละก็ให้น้องออกมาเถอะนะแม่มา มาโต้ตอบวาทาเล่นกับชายเอย เออ เอิงเงย)
- เหม พากะระบับพี่ก็จับขับ น้องไม่มองแห่งนรักของชาย
 โองเงย อีแต่พากะระบับพี่ก็จับคั้น ขอให้เห็นสวรวกไรไร (ช้ำ) เอย เออ ะ เอิงเงย
- ภู ขอให้น้องออกมาเถอะนะแม่มา (ช้ำ) มาโต้ตอบวาทาเสียกับชาย (ช้ำ)
 โอ้ช้ำแม่เอย สวยเอย แม่นารักเอย
- เหม เออ เอิงเงย เอิง เอย แต่พอไคยีนคำหวาน เสียงผู้ใดใครมาพานหนูแว่ว
 สวยน้องคิดไม่รู้แล้ว ไปด้วยกับพ่อยอดสติค
 โอ้พอสาลิกา นกเอี้ยง แต่พอไคยีนเสียงก็ติด เออ เอิง เงย เอย ใจ
- ลูกคู่ (โอ้พอสาลิกา นกเอี้ยง สาลิกา เออ เอย นกเอี้ยง แต่พอไคยีนเสียงเอิงเงย ก็ติด เอย
 เอยใจ ช้ำ ช้ำ ติ ละ ซาค ซา ซา ซา ฉ่า ช้ำ นอดนอระนอด)
 หนูน้องไม่ออกจะยิงข้าง หนูน้องไม่อาจยิงโค
 สัมมาสัมพุทโธหรือศักใจอภัยเป็นทาน
 แก้วกัณฑ์ชาลีเลือกในอก ยกให้คาชุกเป็นทาน เออ เออ เอิงเงย ไป
- ลูกคู่ (แก้วกัณฑ์ชาลีเลือกในอก ชาลีเอิงเอยเลือกในอก ยกให้คาชุกเออเอยเป็นทาน
 เออ เออ เอย ไป ซา ชี ละ ซาค ซา...
 นอดนอระนอด โอ้ช่า)
- เหม เอย...น้องเป็นไก่ก็ยตีนคำ น้องไม่อาจจะข้ามคลองขลุ้ง

- ไม่ไ้หนักก็พามาแตกรุ่ง พี่จะไ้ไ้เอ้อย่าง (อูยแม่) ทำไ้โต
 พองพุงปออยลอยคว้าง ลอยอยู่ในกลางมโน เออ เอย ใจ
- ลูกคู่
 (พบพองพุงปออย เออ เอย ลอยคว้าง พุงปออย เอยเอย ลอยคว้าง ลอยอยู่ในกลางมโน
 เออ เอย ใจ
 ชา...นอก....)
- เหม
 น้องจะเกริ่นไปนักมันจะมักเนิ่น ทั้งพระสุริยฉิมตะวันเกิน เสียงใครมาเรียกอีแม่พวงมาลัย
 หุข่า ฉ่า ชา ใครหนอมาเรียกแม่จะทำไ้
 ใครหนอมากระเบ็งแข็งแซ ใครหนอมาเรียกแม่จะทำไ้
 สว่น้องเป็นหญิงน้องไม้นิ่งตะบอย กลัวชั่วจะคอยอยู่ที่ไหน
 ไอ้แม่สี่ซึ้ง กินหมากยกข้าวลงจากบันได
- ลูกคู่
 (เอชา....)
- เอช...ใครหนอใครแหงมา เรียกแม่เมื่อกี้ จะชู่ระที่นี้หรือที่ไร
 ยกมือขึ้นมองมาป่องหน้า ไอ้พ่อภูเขามากันเมื่อไร
 ไอ้ว่าพ่อภูฉิมคอกหรือ นึกว่าผีกระสือมาตอมไ้
- ลูกคู่
 (เอชา....)
- ไอ้ว่าพ่อภูของน้องหรือ นึกว่าผีกระสือมาตอมไ้
 เออว่ากลางวันเอยแสดแสด ควรหรือน้องมาแปลกพี่ไ้ไ้ไ้
 ควรหรือน้องมาแปลกพี่ไ้ไ้ไ้ ก็มันไม้ไ้ชู่กระสือกลายเป็นกระสือ นี้ไอ้พวกไอ้ชีปากไ้ (เอชา)
- เหม
 เอช...บอกว่าพวกไอ้ชีปากไ้
 พวกไอ้ชีหลังหากมาคกลางวา ลูกไอ้ภูมันยังหมาแม่ตาย (เอชา)
- ภู
 พวกไอ้ชีหลังหากมาคกลางวา ลูกไอ้ภูมันละหมาแม่ตาย
 เอชยังเป็นหญิง ทำไ้ไม่ถึงหมั้นประมาท ชั่วคี้ก็ยั้งชาติ ลูกผู้ชาย
 ถือว่าเป็นหมาซ้าก็หมาคี้ หมาพระฤาษีสีท่านเลี้ยงไว้
 หมาพระฤาษีขึ้นกะฎีเห่า ละมันยังกั้เอ็งเข้าแดนนั้นยังไม้หาย (เอชา)

เหม	หมาพระฤๅษีขึ้นกะฎีเห่า หมาพระฤๅษีขึ้นกะฎีเสียว	กัศพวกแม่เข้าแมลงยังไม่หาย แนะนำแลบไตเคี้ยวแม่ไม่ให้ (เอ๋ชา)
ภู	โองโงย หมาพระฤๅษีขึ้นกะฎีเสียว ใครเลยเขาจะไปแลบไตเคี้ยว	แนะนำแลบไตเคี้ยวมึงก็ไม่ได้ มึงมาล่อหัวเหี้ยของกูมึงเป็นไร
เหม	เอย...ใครเล่าเขาจะมาแลบไตเคี้ยว ลูกอี่ยี่สำเพ็งแข็งสำพวน	ให้มาล่อหัวเหี้ยมึงเป็นไร มันพุกจาข้างกวนละน้ำใจ (ช. มันค่างู)
ภู	ว่าอี่ยี่สำเพ็งแข็งสำพวน มันพุกค้ำกวนค้ำยชะอี่ก้วยกวน	พุกจาข้างกวนเอออะน้ำใจ ข้างพุกข้างช้วนทำให้กูเจ็บใจ เอ๋ชา
เหม	พุกค้ำกวนค้ำยชินางกวยกวน กูเอ๋ยเอ็งมาค้ำว่าค้ำพวน ชาติไอ้ลูกหมากลางตลาด	ข้างพุกข้างช้วนนะเจ็บใจ แม่จะค้อสำนวน (หุยชะ) ลงไป ใครจะคบจะค้ำมึงได้ (เอ๋ชา)
ภู	ชะไอ้ลูกหมากลางตลาด ชิชะอี่หมายอี่โคนช้อย	ใครจะคบจะค้ำซึ่งกูได้ พุกจาข้างน้อยใช้ไม่ได้
เหม	เอย...เจ้าภูเอ๋ยอย่าบนกระออกกระแอด ไอ้ภูเอ๋ยเอ็งอย่าบนกระออกกระแอด ใครจะกินเม็คมะขามเอ็งก็ไม่ได้	มากินเม็คมะขามแม่จะให้ ไปกินเม็คมะขามอี่เหมไม่ให้ ไปกินเม็คมะขามอี่เหมไม่ให้
	พอจิ้ม ๆ จ้ำ ๆ แต่พอน้ำเล็ด เอย...พอจิ้ม ๆ จ้ำ ๆ แต่พอน้ำเล็ด	อี่เจ้าของเก็บเม็คมะขามไป (เอ๋ชา) ให้ตัวแม่เก็บเม็คมะขามไว้
	เฮ้ย มึงเกิดมาเสี่ยจนโต เม็คมะขามของแม่ไม่กลั่นไม่เกล้ง ใช้ค่างคุณพระปะชะหมอง มึงไปทำเสมาเฮ้ยห้อยคอ	ไอ้ลูกแม่กูยังโง่ มั่งง่าย เม็คมะขามทองแดง (โอยแม่) เก็บไว้ เอาไว้กักระบองก็ได้ เอยเอาไปฝากพ่อมึงกูให้ (เอ๋ชา)
ภู	ไอ้ว่าเม็คมะขามเอ็งไม่กลั่นไม่เกล้ง เอาไปทำคุณพระปะชะหมอง	เม็คมะขามทองแดงจะบอกให้ เอากักระบองเล่นก็ได้

เอาไปทำสาขามาเอ่ยว่าห้อยคอ ให้เอาไปฝากพ่อของไอ้ผู้ไร้
 เราเป็นคนต้องลอง เราเป็นทองต้องป่น นิสัยเกิดมาเป็นคน ราคต้องลองได้
 แต่ไอ้เจ้าของแม่คะขามไปยืนอยู่ปากกรอก ให้ไอ้กูดองหอกก็ได้ไหม

- เหม เอย..เรียกให้แม่ไปยืนอยู่ข้างปากกรอก ให้มึงลองหอกก็ได้ไหม
 เอ้ย ไอ้หอกค้ำคร่าที่มึงก่ามา เอ้ย หอกไอ้แดงแดงแม่ไม่เดิน
 หอกแม่มึงชิวจะเย็นกลับไป เอชชา
- ภู เออว่าหอกค้ำคร่าที่กูก่ามา เอ้ยหอกไอ้แดงแดงแม่ไม่เดิน หอกชิวแม่กูจะเย็นกลับไป
 เอาถึงแดงไม่เข้าที่หลังเขย้าให้หนัก โยกกันให้หอกหักจมปลาย เอชชา
- เหม เอย..หรือว่าแดงไม่เข้าที่หลังเขย้าให้หนัก โยกกันให้หอกหักจมปลาย
 หอกไอ้แดงแดงแม่ไม่เดิน หอกชิวแม่มึงต้องเย็นกลับไป
 โอ้ย หอกค้ำคร่าที่มึงก่ามา ถึงจะแดงเต้านาแม่ไม่ตาย
- ภู ว่าหอกค้ำคร่าที่กูก่ามา ถึงจะแดงเต้านาแม่ไม่ตาย
 เอาถึงว่าไม่ตายเขย้ามึงก็กงอาน มึงต้องขึ้นกระดานนอละน้อยอย่างควาย
- เหม เอย..หรือว่าแม่ไม่ตายก็กงอาน จะต้องขึ้นกระดานอย่างควาย
 นี่แม่จะขอตามเนื้อความสักหน่อย ภูเอยเอยอันอ่อนน้ำใจ
 แม่มึงขึ้นกระดานเอยเล็กกัน ถ้าก็จะลองหอกยนต์ลูกชาย
- ภู โงงโงย แม่กูขึ้นกระดานเออว่าเล็กกัน ถ้าจะโงนหอกยนต์เออว่าลูกชาย
 คำหนึ่งก็แม่สองคำก็แม่ มึงตอหลกคอกแหลว่ากูสั้นเป็นปลาไหล
 เออว่าถ้าแม่กูป่นกันมึงคงป่น เคี้ยวพ้อหอยไม่ให้ทัน หายใจ
- เหม แมดกเขมรเตนกา แมวึงออกมาทำ เจ้าผู้ชาย
 หรือมึงมีฤทธิ์เอยยังกะยักษ์ คือจะมาหักหัวใจ
 เอ้ย แมยีนคี่มีปัญญา แมก็คูกาป่าคาไฟร
 ไอ้กูไปปล้ำแม่ที่กลางสวน แม่จะหยิกจะชวนเอาไว้
 ถ้ามึงไปปล้ำแม่ที่กลางป่า จะบากต้นพฤษาเอาไว้

มาดแม้นไปปล้ำแม้ที่กลางนา
 พอพยานเรื่องยากเท่าหนักไย
 โอง โอง ว่าถ้ากูปล้ำมึงที่กลางนา
 ถ้าแม้นกูไปปล้ำมึงที่กลางป่า
 ถ้าแม้นกูไปปล้ำมึงที่กลางสวน
 ถ้าแม้นกูไปปล้ำมึงที่กลางนา
 ถ้ามึงระหวมกเอยกอหญา
 ถ้ามึงไปปากคันทฤกษา
 ถ้าแม้นไปปล้ำมึงที่กลางสวน
 พอขึ้นไปบนศาลก็ให้การประเดี้ยว
 ทั้งพยานกอหญาเขาไม่มาสักคน
 เหม เอย นี่พยานกอหญาเขาไม่มาสักคน
 มึงจะมุงเขม้นเข้ามาเล่นกัน
 กู เฮ้ยที่วามุงเขม้นเข้ามาเล่นกัน
 เออมวยกุตี้ทั้งกระบี่ก็คล้อง
 ละดำมึงยกขาขึ้นมาตีมัน
 ตักุกยกขาขึ้นข้างเคี้ยว
 เหม เอย หรือว่ายกขาขึ้นข้างเคี้ยว
 หรือว่าตกใจเท่านั้น
 ร้องเรียกขวัญ เอ เอ เอ เอ็งเงย
 เขาตีกันแต่หอกตีกันแต่มี
 แม้จะชวมกกอหญาเอาไว้
 เขาจะหยิกหัวแม่มึงไปขาย
 เฮ้ย จะชวมกกอหญาซึ่งเอาไว้
 จะปากคันทฤกษาซึ่งเอาไว้
 มึงจะหยิกจะชวนทั้งร่างกาย
 มึงจะชวมกกอหญาซึ่งเอาไว้
 พอลอนโยนเข้าป่าทั้งไป
 พอควักโคลนขึ้นหาแมลนั้นก็หาย
 มึงจะหยิกจะชวนหัวทั้งร่างกาย
 เขาว่าบอกวาทนามเกี่ยวแมลนั้นก็หาย
 เขาชุกคอกอู่อันมึงจะว่าก็ยังมี เอชา
 มึงจะปรับเล่นกันว่าไร
 มึงจะโคนควยสันตีนซ้าย (ถีบกูหรือ)
 มึงจะโคนควยสันตีนซ้าย
 ทำปึกเจิงป่องกูก็ว่องไว
 มือไวลี้จัมเอชามึงไว
 พอมองเห็น.....เบี้ยว ตกใจ เอชา
 มองเห็นสีไ้อเบี้ยวตกใจ
 น้องจะเรียกขวัญให้ก็ได้
 ขวัญเรื้อยขวัญจะไปตามเพื่อนไม่ได้
 ไ้อูมาคืนที่เข้าก็ได้

สำนวนที่ ๘

วิทยากร : พยอม ไชยสถิตย์

๒๓ ตุลาคม ๒๕๒๑

บทเบ็ดเตล็ดเขานา

ชาย	พอประสพบพักตร์รอร่องทักถามดู
เราจากกันตั้งแต่นั้นมาจนปานฉะนี้
ฉันไม่รักไม่เอ็นมาเจอกัน
กินข้าวบนหากินปลาบ่นถึง
เมาขมกรองกลองก็ดัง
เห็นอึ้งบั้นไปใจฉันหายใจคว่ำ	ฉันก็อย่ารู้ไม่ว่าเรื่องอะไร
มันเป็น โฉลก โสคติ เรามาพบกันได้
ที่นั่นมันเป็นเวลาหลายปี แล้วจะนับกันไป
ฉันมานึกคนึงไม่ว่าอยู่ที่ไหน
จะตายเสียแล้วหรือยัง ไม่ตาย
นี่กว่าเอาหัวไปคำหินตาย
หญิง	จะกินข้าวแต่ละคำจะกินน้ำแต่ละขัน
แล้วไปเข้าหีบหินหรือจะเข้าแ่งหินงับ	หัวใจของฉันมันนึกถึงอยู่แต่ชาย
ฉันกลัวแกจะกลับไม่ได้
ชาย	พี่ไปเข้าถ้ำอาถรรพณ์มันบีบคั้นจนคอคอค
ทุก ๆ ก็น่าส่งสารที่หมอบคลานเข้ามาหา
ไค้ผมคมอรอชื้อมาหลายมือแล้วละมี
หินตำมันคอดคุดแหงจะรูดไม่ออก
มีธุระอะไรบอกไขกับข้า	พี่แทบจะรอกมาไม่ได้
ทำไมรู้ว่าแทบอควาย
ผมเขายังรุ่งรังเอยหินมันจะทำลาย
เล่นเอาหนึ่งนอกเกือบจะเป็นหนึ่งใน
หรือจะมาเราเนื่อนา ๆ อีทุ่งใน
หญิง	พอมาถึงบ้านเราแกจะมาเราเนื่อนา
นาหวานนาคามีท่าหลายแห่ง
อยากจะทำเขาแต่เนื่อนาฉันจะพาไปดู
อันแปลงนอกให้เขา เขาเสียแล้ว
นาหวานก็มีท่า นาคามีให้เขา
ถ้ามีเงินมีทองเอามากองเป็นค้ำเขา
ถ้าจะทำนาข้าวเขาเขาตักเต้ามันรกรกขึ้นมาปกหัวคันทนา ถ้าพี่ไม่มีปัญญาจะเกือกร่อนไปถึงยาย	เอาเด็กฉันไม่ว่าให้มันวุ่นวาย
นาอะ โนคกลางแดงมีหลายใบ
ให้รู้ทั้งนานอกนาใน
ยังเหลือแต่อีแถวนาใน
ทั้งข้าวหนักข้าวเบาทำได้ตามสบาย
จะทำข้าวหนักข้าวเบาได้สบาย

พอมมาถึงที่หน้าฉันทักพามา
 นาลมุนาคอนกเสียดกณะพิ
 ถาจะทำนาปรังจะตองกักขังน้ำ
 เวลานั้นมันไหลออกจากท่อตาเชอออกไม้ตัน

แกมกานาแปลงหนึ่งพอมมาถึงอยากทำ
 นี้มันนาคันคพอยากรูฉันทจะเลา
 หนุยามันรักทวมหัว คุให้มันทัวหมคทุกแถบ

พืมาคานาแปลงที่สองนานองก็ยังน้อย
 ที่คันคขัว โศกมีหนุยามรักกันมั้ง
 หนุยาหาวยมันรัก หนุยากมันขึ้นแทรก

นาแปลงสามจะไถทำมันลำบาก
 กลัวจะไม่ทนเข้าทำลุนน้ำลุน โคลน

พอไถนาเข้าชักหนอยทำหัวทอยรองแรง
 ถ้าไม่มีน้ำทอแถมตองรอน้ำทา

แปลงสามแปลงสี่นามีไผ่ขม
 แปลงที่สี่ในอที่นาทำ
 มีหนุยากกอยพอแตกหนอ
 อีตรงใหม่มีตอเชอมาหนึ่งทอเป็นตุกข
 จะไปนั่งหอบหนาแห่งหมคแรงเพราะลุลม

ให้แกคแปลงที่ห้า เนื้อนามันมีหนอง
 มีชายโศกมันน้ำข่า มีหนุยาคำชายคอน
 จะมัวแต่มคหัวนอนผาผอนจะไม่โพก
 ถากกลางให้แกเชาฉันทักจะเอาเงินทอง
 รูปรางยังกับแกใจแนแล้ว

คุเสียดให้รูจะชายนาฉันทคิด
 เนื้อนาของฉันท พอใช่ไค
 เวลาจะทำเราตองคคถาย
 มันจะทวมหัวลुकันนาใน เอชา....

มันจะหวานหรือจะคำแกยรู้ไม่ได้
 หนุยามันรักกว่าเขายังกว่านาใคร
 หนอยจะไปรูกหัวแคบนอนอาย

ให้เดินตรงไปตามระอยมุกไปตามเขาหนุยาไซ
 ฉันทกลัวแกจะถากถางกันไม่อาย
 แกจะไปนั่งแหวกกันไม่ไหว ๆ

หนุยามันยุงทำยากมันเป็นสมบัติของยาย
 หนอยจะมานั่งบนบอกว่าไม่สบาย

หมคเรียวหมคแรง หมคความอาลัย
 พวกแกไม่มีปัญญาที่จะทำนายาย

คุไปตามอารมณ์ ฉันทไม่ว่าอะไร
 คินแกคคินคำทำคักไค
 ขึ้นมาอยุตรงกลางนาอี่ทุ่งใน
 ไถทำไมไม่ถ ไม้มีปัญญาใด
 รั้ว เคนลุลมไปนั่งหอบจะตาย

มันคคค.....มีหนุยาประปราย
 แกจะไม่ถากไม้ดอน จนซีเกียจคาคไถ
 นอนจุมแคมอยุที่ชาย โศกจะไปไถนาใคร
 แกจะเชานานอง.....

หรือจะทำนาหวานนาค่า ฉันทกลัวจะทำไม่ได้

หญาแพรกจะไม่ถางหญ้าหวายจะไม่ถก
ไถนาไม่ถึงสามรอยจะนั่งหอบหน้าเดียว

จะมาแต่นาทำให้หน้าจะทิ้งจะทอด
จะทำให้หน้าฉ่ำร่วงปละลายทิ้งไทรก
จะบุกน้ำเข้าสักหนอยท่าหัวหอยเป็นหัวเหี้ย

ถ้าเธอทำนาเขาต้องทนเอานะที่โคลนน้ำ
ต้องหนักเอาเบาสูศรวจุกเสี้ยกอน
ถ้าไถนาในน้ำจะไถซ้ำแกลอย
จะมัดนมกหัวนอนผาผอนจะไม่โพก

ทำให้หน้าฉ่ำรก จะทำได้แคไร
จะไถไถสักงานเดียวคนว่าไม่ได้ (รับ)

จะทำนาไม่ตลอดไปได้เท่าไร
อีแปลงเก่าเขากกจะไปดูไม่ค้าย
จะพาดพะโลตีเมียไปควยไม้

มันมีเฟ็งเริ่มจะทำใหม่
มันต้องตากต้องถอนจะมัดขี้เกี่ยจคราคไถ
ท่าหัวอยู่หยอดหยอบเหมือนหิยาย
นอนจูบแถมอยู่ชายโตกจะไม่ไถนาไกร

.....

สำนวนที่ ๔

วิทยากร : นายเปาะ อรชร
 นายละมุน พันธุ์พวง
 นางสนธิ อรชร
 นางกุหลาบ เครืออยู่
 สถานที่ ค.สระกระเทียม อ.เมือง
 นครปฐม
 เวลา ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒

บทประ

นายละมุน

เราจะว่าไปนักมันก็มักจะเน้น พระสุริย์ทานบายเกินนั้นลงไป
 พอเมื่อพระสุริย์เขตร โพลเพลล ต่ำ พระอาทิตย์ทานตกต่ำลงไป
 อาจารย์ทานไต่ตกเข็ญเจิมไหว
 อูแมอรุสพันผ้า คิ่นกลับลงมาต่ำลงไป
 พระทานจกทานเขียนทานเรียนทานอ่าน จุดไต่โบลานฉนั้นยังจำได้
 เก็บเอาไปเทศน์ฉันก็เข้าไปฟัง เขาไปแอบที่นั่นหมอมเคียงไกล
 นั้ที่อยู่เลนคนเสียให้คนมันคัน เรื่องสวรรค์นี้พพานไ้มุลยังไม่ไป

ลูกคู่รับ

เอชา ชา ชา ฉา ชา นอยแม่
 จะให้อยู่เป็นโลศมันก็ทนไม่ได้ เรื่องสวรรค์นี้พพานไ้มุลก็ไม่ไป
 ไอ้แม่เอี่ยมจริงหนอแม่ล่องงามฉนั้น แม่ผาพยับพื้นแบจะตัดอาลัย
 นองจะศักดิ์เลสพระ เวสสันดร ยามหนาวนองจะนอนไปเสียกับใคร
 แม่สมควรมีคู่แม่ควรรออยู่ที่ อยุ่คนเคียวเห็นก็ไปเสียเมื่อไร
 เปรียบเหมือนทรัพย์จะรวมนั้นไม่ช่วยชีวิต มันไม่เหมือนดวงจันทร์ในหัวใจ
 เปรียบเหมือนเรามีเงินมีสองสคงค์ พอตายก็เอาหนังไปไม่ได้
 มันไม่ของมันไม่ของมันไปคลุมถุงโปง เหมือนตัวเมียกอดนอนกันเมื่อไร

พ่อเป็นัวเมียเกินเคลียดเกินคลอ
 ถึงจะนอนกอดคอเอาลูกยอหิมหลัง
 จะเสียเงินเสียทองนับทองเป็นกอบ
 พอมาเจอแม่หนอยากเป็นคู่เคียงหมอน
 อยากกระเด็นเข้าไปไกลอยากเอาไหลเข้าปชิด เอ้อมมือสะกิดไอมลนี้เกรงใจ
 นั้นอะไรของน้องแมคนอยู่ในเสื้อ
 คู่ทั้งตั้งคู่กระเทือนเหมือนเตือนให้พจอง
 เกอะไมกลัวคนว่าจะลองควาสักบับ
 ถึงตำรวจะจับก็ไม่เสียน้ำใจ
 ลมพระพายพัดเย็นให้ชื่นใจ
 น้องจะทำชั๊กชากันไปทำไม
 น้องจะน้องจาหันหนามาทางนี้
 โอดะหนอนองนอยแมคนคอยคอยเคย
 จะมีเมียสักคนมันักจันใจอยู่
 พี่เอารักเขามาซีเอาเซยเขามาฝาก
 ขอใ้เป็นัวเมียเกินเคลียดกันจริงทั้งผู้หญิงผู้ชาย พ่อแม่ทั้งหลายฉันไ้ฟังไว้
 เชื้อพี่ไว้ก่อนพุทธพรไว้

ถึงน้องนอนทอคคอกไรเขาว่าไม่ได้
 จันมก้นบ้างไรเขาว่าไม่ได้
 หาเมียยังไม่ชอบเหมือนใจ
 หาเมียร่วมนอนก็ไม่ได้
 เป็นกระคกหรือเนื้อพียงไม่มันใจ
 ชักจริงนั่งจองพินจันใจ
 ถึงตำรวจะจับไปไม่เสียวใจ เอชา
 มาเถิดน้องมาพี่จะพานองเล่น
 แหมเราเป็นัวเมียกันคอกหนา
 ไ้จูบชั๊กที่ไ้ชื่นใจ
 ปกน้องพี่เอยไมตองลำบากกาย
 หาเมียหากูยังไม่คอยจะได้
 ทองหมั้นชันหมากจะเอามาให้
 ฟังไ้มูลเขาจะเล่นวินัย เอชา.....

นางสาวสนธิ
 เอย....เสนาะนอยน้องฟัง ถ้อยร่า
 แม่เอย...ชื่นใจของน้องเอย
 แดจะพอมมาถึงพี่จะมาฝากรัก
 แหมโบราณยอมว่าเป็นทามะคำ
 มาตราแมนคบคน เราตองคุดหนา
 แม่เอย ดวงจันทร์อันวาวบรรเจิด
 แม่เอย จะมีัวเขากั้ชั๊กคน
 มันตองพิศหารันมือตองพันหาหนอ

ทวานเย็นปานน้ำ (โอยแม่) ศาลทราย
 น้องก็ไมวาเลยกะไร
 หลิงน้องนี้ยังหนักน้ำใจ
 คอคอกน้องจำ เอาเขาไว้
 ถาแมนชื้อผา เราตองคุดลาย
 จะนุงหมให้เลิศหน้าไปเมื่อไร
 น้องจะตองสืบคุดกันก็สาวปลาย
 ถามแนวถามหนอให้ไ้

แม่จะสืบพยานมาหน้าหัวสก
 เขาบอกมีข้อพิรุณก็จนใจ
 แหมแต่พอลูกขึ้นเข้าเข้าแก่กระแซ
 เอ...พอลูกขึ้นเข้าเข้าแก่กระแซ
 ลูกขึ้นเข้าเข้าแก่โรงบ่อน
 แหมทั้งไปชายก็แคะทั้งอี่ปะชายก็ปัก
 แม่จะมีของถูกไปที่ถูกไปที่เต่า
 ลูกเมียเขาไปว่าชายเตะล้มกถึง
 งานน้องเจ้าทุกข์ไปทั้งเหานี้
 แหมนั่นเกล้าหัวน้องที่จำต้องครบ
 ถึงจะมีลูกก็ต้องเสียหลาน
 แม่จะมีลูกเกล้าจะเสียหลาน
 เสาวเรือนึงตั้งเสาคั้งที่ภูเขวน
 ไม่มีตุ๊กก็หลายลงไปหมายจะรับ
 รักน้องจริง ๆ พี่ไม่ทิ้งพี่ไม่ทอด
 พี่ก็เที่ยวมาจนสุดเมืองลพบุรี
 เที่ยวมาครบเขตไปประเทศต่าง ๆ
 ไปหาหมอกันคอกหาพระครูที่วัด
 แหมท่านว่าเนื้อคู่มืออยู่สองคน
 อีกคนหนึ่งค้าข้าวอยู่ที่ทิศทางเหนือ
 มันตัดผมรองทรงควักผมสั้น
 หมอนี้ทายแม่ประมาณ
 ว่าเนื้อคู่มืออยู่ที่ทิศใต้หนอไอแม่ละอองามขึ้น แม่ผ่าพิ ยันฟัน แม่จะตัดอะไร
 นี้ไอคนอย่างพี่ น้องเอาไปทำนิ้ว

บอกมีข้อพิรุณก็จนใจ
 เย็นเข้าเมาแม่ใครเขาจะคบเอาไปทำไม เอชา
 ใครเขาจะคบเราไปเมื่อไร
 สองมือชายชอนเล่นแต่ไฟ
 ชายจะเอาสมบัติกันที่ไหน
 มารังที่สี่เคื่อนเอาไปขาย
 ยกมันขึ้นยี่งน้องค่าย
 ทั้งลูกยัวอยากมีไปเมื่อไร
 อยู่ที่ศาลกรมขุนนาย
 นึกเกล้าจะไปติดพันเสียชาย
 กเกล้าจะไปติดพันผู้ชาย
 หองเรือนยังเก่งชะเมื่อไร
 มีจูบตามจับชะเมื่อไร
 เงินทองสินสอดพี่จะเอามาให้
 เมืองนครชัยศรีมีอยู่ยังไคไป
 ไปถึงเมืองฝรั่งยังหาเมียไม่ได้
 ท่านทายแม่นักชะมัดยกแม่ให้
 เป็นลูกคนจนก็มีอยู่สองราย
 อีกคนหนึ่งค้าเกลืออยู่ที่ทิศใต้
 เองขึ้นหน้าหมโคมน้อยลอยคมของพี่งามวิไล
 ท่านก็ทายฉลาด ๆ แต่ก็จริงใจ
 ตีกรับรั้วจริงเอย (เอชา)

ละมุน

เพลงนอย

สำนวนที่ ๕

วิทยากร : นางทองอยู่
นางทองหลอ
นางอุไร
นายเพชร
นายพะยอม
งานวันเกิด ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

บทเกริ่น

เพชร เอ...เรามาเที่ยวโตงเตงต้องแต่ง เรามาเที่ยวต้องแต่ง โตงเตง
ถ้าแน่นได้เสียมาเป็นเมียฉัน ก็จะให้คุณหัวตาลห้องได้เอ๋ย - ไป
เอชะ...

พะยอม เขาว่าทำนาทุ่งก็ตองคอยน้ำท่า ถ้าแน่นทำนาป่าตองคอยน้ำฝน
ไอ้ท่าเหลืออก ๆ หรือลน อีกหังมรรคยลมันได้นอย
แม่ผู้หญิงเสียลับ เหมือนคังคนเสียรู้ นี่แม่เพลงเสียรู้ เหมือนไถนาเสียรอยไป
ว่าพี่เที่ยวตามต่อนว่าทุกวันนี้พี่วอนตามเกี่ยว อีกหังตาช้ายน้องก็ไม่เหลือวเลย
แม่ยกะลิ่งน้องหลวง อีกหังความซู้ก็ไม่ได้ติดตัวแม่เอ๋ย ไป

เพชร แต่ว่าเกริ่นไปนักมันก็ชักซ่า ฉันก็เลยจะว่ากันต่อไป
ถ้าเราอยากกินของไม่มีของดี นาก็กินกะหล่ำปีที่ดี ๆ ถมไป
บอกว่าไอ้กะหล่ำ กะหล่ำปลี กินไม่มีดีหรือยังง
แต่กล่าวอยากกิน บรรันดี ไอ้ที่นี่เขามีดี เหลือใจ
พอเพลงก็มากันไม่กี่คน มันไม่มีมรรคมีลกันเท่าไร
ก็ยังขาดพอเพลงคอตัน นับว่าเป็นคน ผู้ใหญ่
ขอเชิญคุณชาย ขอเชิญให้คุณชายมาร้องนอย ให้มาร้องสักหนอย เถิกคุณชายคุณชาย เอชะ

- ว่ามาแสดงน้ำใจให้ชาวไทยเขาฟัง
 คึงเพชรมาจากสิ่งหุ้บุรี
 รีบยกมือสืบทิศ วิชามักทวมหัว
 ทั้งคุณหญิงฝ่ายซ้าย คุณชายฝ่ายขวา
 เพชรไม่ใช่คนตรีที่มีออกแทน
 แน่นไม่ชอบรัก ผมเองยังไม่คิด
 ฉันทมาดีใจเป็นพิเศษ
 คุณชายที่ได้เป็นผู้แทน
 วันนี้จะมาช่วย ตั้งใจมาช่วย
 ผมไม่ได้มาไม่ได้ไปหาคุณชายบ่อยบ่อย
 อันนั้นก็ลง ลงเสียที
 ขอให้แม่คุณมาเถียงกันให้เหนียงหย่อน
- พยอม ขอให้แม่เปิดเต้าหอมเข้ามารับคอกเห็ด
 เพชร แม่เขียนนกกระดิ่งเข้ามาหึงโยนโหนด
 ข้าเจ้าเอ๋ย ส่วยเอ๋ย ผมน่ารักเอ๋ย
- ทองหล่อ เอ๋ย- รักชายพี่เอ๋ยร้อยเล่ห์
 ฉันทอุทิศสำหรับระครองคอย
 จะมาแต่งหล่อให้แม่ทองหล่อหลง
- ลูกคู่ ข้า โอละนะ...ข้า ข้า น้า ข้า น้า ข้า น้า ข้า นะ นอระนอด...
- ทองอยู่(พรา)
 นี้เรื่องไม่กั้วสิ้นวงศ์สิ้นแวง
 ลำไย เอ๋ย ว่าใครหนอใครแทน
 ทำให้น้องหลงงามตามระแง
 ทำจะให้น้องหลงมีที่เอียงวงเง้า
- มันจะได้โคงกะกั้ว เรื่อยไป
 ฟังเสียงร้องเสียดที่ คุณชาย เอ้อชา-
 ผู้คนมากันทั่ว หญิงชาย
 คุณยายคุณย่า พร้อมคุณตา คุณยาย
 ซดขลุ่ยซอเป่าแซม พร้อมไซ้คั้วเครื่องสาย
 ยังไม่รู้หนิด ไม่เมื่อหน่าย
 มาในกรุงเทพฉันทก็ดีใจ
 มาเล่นจะเหมือนแน่น อยู่ในใจ
 ไม่หวังรวยเงินทอง หรือข้าวของดี โค
 ที่นี้ขอท้าวร้อย ก็พอใจ
 ไม่เลือกเลยกลอนดีกลอนโล เอ๋ย
 ว่าแต่พอนึกอ่อนเท่าใน เอ้อชา
- จะมานั่งอมเมื่อกอยู่ทำไม เอ๋ย
 ให้แม่เปิดพอให้อีโหนดโดยไว
 ทองหล่อไม่รู้ จะเชื่อใจ
 ไม่ควรจะให้ถอดรัก เขารำคาญ
 รักน้องก็มั่นคงพี่เอ๋ยจะไม่นานเอ๋ย ไป
- ไม่กลัวเสียแนวศักดิ์กานาเอ๋ย ไป
 ใครหนอเอารูปเข้ามาเหย้า
 นี้จะพอนอนเงื่อน งุนงาน
 ความรักแต่เงาของพองาม เอ๋ย...ไป

ลูกคู่ ฉา....
 จะน้องมาเหยียบเค็ม (....)
 ที่ได้เป็นผิวเลยไม่สวยสะ
 ฉันทเยี่ยมมารอบขอบชะนี

ทอกลอ จะขอขมบั้งคึก
 ข้าไม่มีทางจะได้เที่ยวนั่งนอน
 ถ้าน้องมีลาจะวางให้เสีย

ลูกคู่

ทอกลอ เออ...ว่าเพลงประจะชักช้า
 เอ๊ะ จะเป็นผู้ใหญ่คุณนายบ้านนอก
 จักแจงแคงตัว ฉันทไม้มัวช้า

ทอกลอ วันนีแคงตัว ใคหลายพัก
 เลยหยิบกระจุกยกคันฉ่อง
 ผมหงอกก็ไม่คำเสน่ห์
 คุณมกระเค็นเสียยังไม่คำ
 หยิบเอาหัวน้อย เข้ามาสอยเสย

ทอกลอ เอ๊ะ แม่ทอกลอเขาแคง แม่ทอกลอจะแคง นุงคำห่มแคง สวยใหญ่
 แล้วยหยิบผ้าแคงเอาใส่นอก หยิบเอาเสื้อคำคอกใส่ใน
 หยิบเอาแฉ่งเจ็ดเม็ดมาตบเกตุคปลากระถึ ทาหุ ภู (หัว) กูจะไป เอชา__

ทอกลอ แหมแม่ทอกลอแคง แม่ทอกลอหลออีกแคง นุงคำห่มแคง ใคสบาย
 ฉันทก็เค็นกรึคกราย ขยายนอน จะตอสุนทร คำชាយ
 มือหนึ่งข้างซ้าย มือหนึ่งข้างขวา ไม่เห็นใครมา ใครไป
 ใครหนอเรียกกันมาหาเพลง จะให้แม่หลอเขาเป็น ใใจ

ทอกลอ ฉันทล้มตอยหลังออกไปนั่งคึก
 นึกว่าไวนัญญา แหมตัวของข้าล้มไป

ตัวน้องไม่อาจ มานะ
 มาเจอพ่ออีเหมะ ในรนวน
 มาเจอพ่อเพชรหน้าผี ชนวนเอ๋ยเออเออเอ๋ยเออเอ๋ยไป
 มาเทียบชนิกมานอน
 คุณที่สวยเทียบนางฟ้า
 ไม่ให้พ่อเพชรแกเสียที่มาเออ....ได้
 ว่ามันจวนเวลาลงไป เอชา (ลูกคู่ รับ)
 สำคัญมาเรียกมาชาน จะว่าไร
 หัวผมแคงหน้า แม่จะไป
 คุณชายเห็นไม่รัก ไม่จิ้นใจ
 นิ่งแล้วก็นอง สบาย
 คุณหาจะไม่คื ฐูใหม่
 เลยหยิบเอาน้ำมันใส่ เอชา__
 แล้วยผมเฝ้าฉันทก็เลย กระจาย

	<p>นึกถึงคุณชาย คู่หมั้น ที่ไว้ใจให้คุณชาย พ่อเนื้อแน่น หนอได้เป็นผู้แทน</p>	<p>ถ้ามากกว่ากับฉัน สกุกใหญ่ แก่ได้เป็นผู้แทน เอ็งจะรู้ไหม * ลอยยั้งยังเป็นแฟนก็สบาย เอ้ชา__</p>
ทองหลอด	<p>ได้เป็นผู้แทน ฉันกลัวมืออยู่หยอหยอ ฉันไป เป็นแฟนอยู่กับท่าน ก็ต้องนั่งท้าวแขนแอนแค้น</p>	<p>ฉันเป็นแฟนก็สบาย มาหาแม่หลอสลักหน้อยจะได้ไหม ฝ่ายว่าตัวของฉัน ก็จะบอกให้ คนเขาเรียกคุณแม่เป็นนาย เอ้ชา__</p>
ทองอยู่	<p>แม่ทองหลอดกลัวมืออยู่หยอหยอ กลัวมืออยู่หยอหยอ แหมแฟนฉันมาคอย หันหน้ามาทางโน้น โยนก้นมาทางนี้</p>	<p>นั่งอยู่นั้นหรือน้อย ใจไหม มาหาแม่หลอเหลิน ขึ้นใจ ขอบคุณรับหน้อย ไปเสียเมื่อไร ลูกมาจูบกันเสียทีนะคุณชาย</p>
ทองอยู่	<p>เอ้อ...พอมารู้ว่าคุณหม่อม หรือว่ามาเจอลูกจันทร์หอม</p>	<p>เอ็งจะจูบเขาหอมจริงไหม ถึงว่าไม่จูบก็หอม คุณชาย</p>
ทองหลอด	<p>อยู่เอ๋ยมาเจอลูกจันทร์หอม ขึ้นใจฉันยังไม่หน้า พุทโธเอ๋ย มันขึ้นเหลือจะขึ้น กลืนได้เหมือนข้าวหนมข้าวต้ม คุณชายเขาเป็นเนื่อนายชั้น</p>	<p>ถึงไม่จูบก็หอม ออกจะตาย แม่อยู่เอ๋ยยังมาว่า ขึ้นใจ จนใจฉันกลืนไว้ไม่ได้ ใส่ปากฉันอมเอาเข้าไว้ กลืนไม่ได้ฉันกลืนน้ำใจ เอ้ชา</p>
เพชร	<p>คุณชายแก่ที่มาที่นี่ อยากได้คุณชายเขามาเป็นคู่ แม่หลอดก็ดี แม่อยู่ก็ดีสองคน เราเป็นเมียคุณชายต้องตั้งใจปฏิบัติ เวลาจะนอนกันนะละหรือ เราเป็นเมียคุณชายต้องเข้าใจแจ่ม</p>	<p>ผมจะแนะนำความดี ให้แม่สองหนาย บอกหาแม่หนู ให้แล้วขึ้นใจ ฉันจะบอกแต่ต้นจนปลาย การวีการพักมันต้อง พอใจ ต้องจับไม้จับมือมันนอกมันใน ไม่ชอบใจก็อย่าพอลงเสาให้ เอ้ชา</p>

- พยอม ถึงแกเป็นเมียอยู่แก่ใจลาเมียว่า
งานอดไม่ได้ แก่ก็ใส่เข้ามั่ง
แก่ก็เมียให้ชยาล ก็พลากไปทางขวา
ไม่เคียด เมียร้ายเงือกร้อนแกจะเด่าอะไร
แก่ก็เมียก็ที่ยัง ไม่ต้ง่าย ๆ
แก่เป็นเมียก็ไม่มาน้อยใจ เออรา _
- ทองหลอก ขอได้ยืมไปล้างล้างว่า
ใจจดละหอยหอย
ขอได้เสียมาเป็นเมียเป็นตัว
การไรการมาเรื่องของตัว
แม้จะปรนนิบัติพิศว
ฉันจะเอาเข้ามั่งกางหมอน
เวลาจะรมมิได้คุณชายซ้ำ
คุณชายบนเมื่อยหรือบนแปลก
พอดัวบนแปลก เมียชวาคเสียเนอย
ผสมไมโหวโกรธารูใหม่
จะต้งน้อย ๆ ฉันก็ไม่พอใจ เออรา _
แม่ทองหลอกร่วมหัว จมท้าย
การเรือนของตัว ก็ไม่เป็นไร
ยอมเอยสามี่ไม่ให้น้อยใหม่
ไปเอาไว้กินห้อง ฉันใน
จะคอยคุมค้อยคลำ เรื่อยไป
เป็นเมียกินเวล ให้สมาย
รักเกี่ยวตัวนอน สมาย
- เพชร การปรนนิบัติพิศว
ผูกถึงความรักของคุณชาย
ว่าท่านรักน้อง ท่านไม่รักทั้ง ๆ
คือว่ากลัวแก่เด็กความรักจะหลวม
นอนแม่หลอกทำดี พอใช้ได้
สิ่งตัวของพี่ จะบอกให้
รักน้องจริงจริง เข้าไปอยู่ในรอกได้
ความรักจะไม่ทวนหัวใจ
- พยอม ได้การปรนนิบัติพิศว
ท่านไปยืมไปเกาที่ไผ่ไม่มา
ข้าวทองในส่ารม ไปหามไปถั่ว
ไม่ให้บุษชากเต่า ไม่ให้สาวชากแก้ว
ถึงตัวน้องก็กลัว พอใช้ได้
ถึงตัวไผ่มา ท่านก็จะไป
ไปถึงทองร้องหัว จะไปนั่งร้องไห้
ก็แก่เกี่ยวคอ ท่านจึงตาย
- ทองอ้อย เาจะปรนนิบัติพิศว
เวลาจะกินก็จะป้อน
ร้อนหนาวจะห่อหือ
งานการไม่ให้ท่านทำ
จะปรนนิบัติพิศว
ก็เอาเป็นสามี่ไม่เมื่อหน่าย
เวลาจะนอนก็ตองโกว
เอาหัดกระพือไม้ให้
จะกินข้าวกินน้ำก็หาให้
ก็ขอเป็นสามี่ ไม่เมื่อหน่าย

พอตัวกระตักแล้วนางเมียงระคค
แกเป็นตัวรัก ให้นอน (___)

ไม่ให้ตัวหนักอก หนักใจ
เมียจะทำงานเอง เพลินใจ เอฮา___

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช : โองโงย....

พี่ขอขบใจก็แน่วลุดระออ
ขบใจแม่ทองอยู่คนรู้จัก
แต่ขุคนของพี่ ไว้ทำหน้าที่ทุกอย่าง
แต่โก่งของพี่ ตัวนั้นมันโก่งแก
เป็นโก่งแกงหมคแรงหมคเรียว
แต่พอรุ่งแจ้งแสงตะวัน

ขบใจแม่ทองหล่อ ยังรักยังใคร
ที่แม่ฆาสมัคร ก็จะมีรับใช้
ยังขาดแต่คนล้าง หน้าโก่ง
จะเป็นอุหรือเป็นแจ้ มันก็ไม่ไ้
เนื้อหนังมันก็เหี่ยว ร้อนใจ
มันยังโก่งคอขันยังได้ เอฮา___

ทองอยู่
วันนี้มีไอแจ้และหมอง
ครั้นว่าจะดีเป็นพัก ๆ
เปิดกระเป่าเอาสตางค์
เคิมพันรักขยี้
อี่แจ้หมอง
เปิดกระเป่าเอาสตางค์
ใครเป็นเสมอนอก
ถ้าไม่มีเคิมพัน

จะนาศึกกับไออู โกงไซ้
มันจะทนไม่ซักเมื่อไร
เอาเคิมพันเข้ามาวางกันชะเท้าไร
ใครเอยจะดีกว่าใคร
หรือว่าเจอกันแต่อู โกงไซ้
เอาเคิมพันเข้ามาวาง กันไว้
มีสตางค์ก็ออกมาไวไว
เราจะนี่กัน ยังไง

ทองหลอ
ช้า ๆ ไว้ก่อน
เพชรเอยเพชรพี่
แหม เขามีไออูตัวนี้
แต่ฉันมีอี่แจ้
งัดเอาอี่แจ้ใส่สู่ม
สั่งอี่แจ้ของเรา
ยกปีกขึ้นกาง ยกหางขึ้นป้อง

เธอจะทำใจร้อน ก็ไม่ได้
มีโก่งมาตี ไม่เป็นไร
เขาวัวเกือยมันก็ ก็พอไซ้
แหมละ ตัวใหญ่
ยกเอาผ้าคลุม โดยไว
แจ้เอยสู้เขาให้ได้
เอาเคือยกคขมอง เข้าไว้

ทองอยู่	พอกัดดิฉันนั่งซักก็โกนหนวด เห็นว่าไอ้ดูมันโก่งแก เห็นว่าอันหนึ่งโก่งเร้าเคี้ยว	รู้ว่าไอ้ดู ก็สนใจ ก็ยลแล้วจะแพ้ จะทลายไป เห็นไอ้ดูตัวโตแล้ว ใจหาย
เพชร	เราก็กินอะไรจะติดกัน วันนี้ไอ้ดู แข็งจน ถ้ามันว่าที่เอ็ง เต้าแมลงยาว เค้าฆ่าหอย ก็เคี้ยวขยำน้อย ๆ จะบอกได้ เวลาจะกินมันก็ปลกโฮก ๆ	นี่เอ็งจะเริ่มเก็บมัน เหาไร ที่ตั้งใจจะชน เอาชัย ก็เคี้ยวขยำน้อย ๆ จะบอกได้ เคี้ยวยาวเท่า _____
พยอม	เอาไก่เข้าหาเปรี๊ยะ เอามาเก็บมันกินดู อีแจ้กับไอ้ดู ก็กรจะเล็กเหลือใจ ไอ้ดูไล่สูง อีแจ้ไล่ต่ำ อีแจ้ไล่แม่บ ไอ้ดูไล่ยาว	ไอ้ดูไล่ต่ำ อีแจ้ไล่ใหญ่ ดูมันจะห่อเอา กันใหม่
ทองหล่อ	แม่ทองหล่อคิดถึงหงคความ คุณชายทานว่ามาเมื่อตะกี ยาม ๑ ยาม ๒ เมื่อตามถึง เมื่อยาม ๓ ฉันก็จะมา แม่ขามสง่า ยามหนึ่งยามสอง เอาขี้หอยมาใส่ล้าง ล้างหน้าไก่ฉันก็ไม่ว่า ให้แม่ตอนกลางวัน	แม่จะร้องง่าม ออกไป แม่ทองหล่อใจดี ฉันรักได้ คุณชายตามถึงน้อง ภูใหม่ ไปทะเลเยแม่ขามเธอ จะจำได้ คุณชายจะล้างหน้า ภูใหม่ นี่เรียกทาน้อง ไม่เป็นไร เรียกทองหล่อ สิบล้างหน้าไก่ ตัวของข้า ก็เดินไป ยกให้ดิฉันและคุณนาย
ทองอยู่	ให้แม่ตอนกลางวัน	ยกให้ดิฉันและคุณนาย
ทองหล่อ	เมื่อยามฟ้าสว่าง แม่พอจะทำได้เมื่อตอนหัวค่ำ	แม่ทองหล่อจะล้างหน้าไก่ ตอนนั้นก็กลัวจะจำ ไม่ได้
ทองอยู่	เคี้ยวมันก็แค้นเป็นนักแค้น	เฮ้ ๆ แอ ๆ ไม่สบาย
ทองหล่อ	ฉันกลัวจะอดนึ่งกับบวมต้ม	มันไม่ช่วยขยมน ไม่สบาย เอ้อรา

เพชร แมกฉิวจะอ่อนนึ่งกะบวมต้ม
 ใต้กัณเฑาะ้งน้ำ ใต้กัณเฑาะ้งน้ำ
 ใต้กัณเฑาะ้งน้ำ ใต้กัณเฑาะ้งน้ำ
 ถ้าแก่ก็อ่อนแก่ทาน ขึ้นสวรรค์โดยตรง
 กังวาลจะแก้งกับบวมต้ม
 จะประมาทแก่ ๆ
 จะสนุกกับสักหนอยตรงอ่าวชวาจาม

เขย่นย่นม ไปกันแต่ไหน
 หนักก็กระดองกระแตก เป็นไซ้
 ก็จะมีถนอมน้ำปลาใจ
 ถ้าแก่แตกยกถนอ ก็เอาก็ไม่ได้
 จะปลิวไปก็จวม เจยไว้
 ระวัง เจยตัวแก่จะบอกให้
 เวลาดี ก็จะมี จำ ถึงใจ

พยอม ก็พอ เชื้อแม่ไม่เกี่ยว
 มันจะอ่อน เผลอเมอญเภา

แก่จะถนอมน้ำปลาใจ
 จะถนอมน้ำปลาใจ

อุไร แต่เขาทองกายเรายังไม่เก่าไม่แก่
 ก็มันจะจอยคอบอยู่ในหม้อกระดอง
 หองห่อ ใต้น้ำมันเห็นเตี้ยมากคั่ง
 ก็คือมันพอรูกระดอง

จะถนอมน้ำปลาใจ
 ร่างกายปรวนแปร เสียคอบปลาย
 ทนทางมีทำไมไม่มองกันไป
 จนมันมีขึ้นรัง ไม่ไหว
 เบื่อคอบมันจะรูหรือไม

เพชร ก็มันหองจอยคอบอยู่ในหม้อกระดอง
 เรื่องพระเจ้าเพชรยังห่างยังไม่ติดคอบรัง
 ใว้ใสยจิตข้ายังคิดไม่ขาด
 คนอย่างเพชรนะจะ คิดสระยังไม่สำเร็จ ใจคอบจะเกิด จะตัดได้

ทนทางมีทำไมไม่มอง กันไป
 ยังมีคอบขุ่นนึ่ง จะตัดได้ที่ไหน
 ที่ไหนคอบขาด ข้ายังไม่มีเท่าไร

อุไร ถ้าคิดตัดขาด ป่านนี้ขาดฟาดพระครู
 จะไม่จริงหรือคอบแก่ จะไม่แ่หรือคอบสี
 ทางไปบ่ออบาย มันร้ายเหลือ
 แก่จะกายโง่ ยังมาหลงคอบตา

จะบวมเรื่บแต่ญูเรไร
 หองคอบคำสำคัญ หนักก็เรือใจ
 ทำไมไม่คิดตัดเยื่อ หรือตัดใจ
 จะกายหับเต้านาอี่แก้วไหน

ทองอยู่ ก็รู เขามันคนเป็อระมะ
 ถ้ามันคิดคอบหม้ากาม

..... เรื่อยไป
 จะตัดที่สำบาม ไนใส่

เพชร พยอมเอ๋ย ถัดสี่ใสยามกัฉิวจะฮ่า
 บึงเอ๋ยอย่านิ่งอยู่นาน

กูจะว่า ใสของชาย
 บึงไปหาเอากันมาสักสี่ห้าใบ

กูจะไปดักปลาไหลที่ชายหนองรี
 หนองอยู่ กูดกเขมรเตนกา
 มึงไปเอาไหลไรกัน
 จะไปดักปลาไหลเอามาไซดี
 นายีนรักผ้าปิดไอ้ที่ตรงหมอบเปิด
 ว่ากูดักพอได้ จะมาพัฒนาล่อ
 อูไร เอกกิเลสอาสาจะมาปะทะทางธรรม
 แก่ได้ถือศีลห้า เขามาเสียบ้าง
 จะไปหลงหนทางง่างเตชา
 มัวมาหลงกระดองมูกูแต่ตูด
 เพชร เวลาเป็นเลนได้เวลาตายมันอด
 หลงทางหลงบ้านหลงป่าหลงคง
 อะไรอะไรมันไม่ว่าเหมือนกิเลส
 ถึงพระโพธิญาณยังมีมารมัว
 กว่าจะตัดสำเร็จไปจวนได้หกพรรษา
 จนร่างกายหละหลวมขี้โครงรวมพุงไร
 พระโคตมขันธ์เอาลัทธิเดินทาง
 สามัญชนคนอย่างเรา ใครจะไปเอาอย่างท่าน เหน้กระดองอยากคันเสียคมตาย
 อูไร ก็มันแก่กันเสียเก็น หลงเพลินสะเพร่า
 ไม่มุ่งหวังไปวิมาน มัวแต่วิ่งลงนรก
 ไอ้กายก็กายยัง ให้หยุดยั้งยั่วเย้า
 ไปฟังพระท่านเทศน์
 ให้แก่ทำบุญเสียหันตาเห็น
 จะมาหลงกระดองโตเท่ากลองไม้ซัด
 พยอม กนอย่างนี้มันหลงมันคงไม่คิดคืนหลัง
 จะตัดอะไรก็ตัดได้แต่ไม่ไร เหล็กแระ
 ใหญ่ปลาไหลไรที่จนตาย
 อูไร เออไรร้องฮา อยู่โย
 มันจะไปหารันส์หาใบ
 เอามาไปสี กูกูไม่ได้
 ไอ้เย็ดกะพอ มันเห็นเมื่อไร
 เอาดีไปฝากแม่มันให้ได้
 คีลนมีตักง่าเสี่ยงมงาย
 จะได้เห็นหนทางว่าแกจะตาย
 แกริบไปหา หนทางไกล
 เวลาตายแกจะคุกของดีไปไม่ได้
 เวลาเป็นตองเล่นประชด กันเสียเมื่อตาย
 ชื่นช้อว่าหลง กูจะตัดได้
 รอยคนที่สำเริงไปได้สักgray
 จะสำเร็จจนกริ้ว ท่านเปลื้องเวลาไปนานหลาย
 ท่านใดทรมามีได้เมื่อหน่าย
 ตาลึกตาโบ จะเอาดีให้ได้
 เอาอารมณ์เป็นที่ตั้ง พอให้รอดตาย
 เห็นคนสวยเป็นสาวกกระสับกระส่าย
 นิสันตานรกโลก ไม่รู้สึกคนล้มตาย
 เพราะ เป็นของทอนเสา ไม่วาเจกว่าไทย
 ให้แก่ตัดกิเลสที่มันรุนแรงร้าย
 เมื่อแกหมดเวร จะไค้คักัวไป
 เวลาตายจะไม่คิดตัวไป
 มันเป็นห่วงnungงัน จะคิดไค้อย่างไร
 ถึงจะยกกไม่แน มันต้องขาดกันไป

ไอ้กามคุณเข้มน้ำมันไปทั่วทุกตัวทุกคน
มันก็คลุกกลมหลออยากมกลองแต่หลัก
ถึงนอนหลับก็ฝันเห็น อยู่ไม่เวณวันว่าง

ถ้าขึ้นใคร เป็นชน สุกที่จะแก้ไข
มันนั่งนึกนอนนึก ไบรจะไตไบน
เห็นอืหวอคอยที่หวางปลายไหว

ทองอยู่ เออวาพลาจ
ไซ่ชวักพุกหนา
นึกความก็ถามทอ
ไซ่จะมาอะไรที่นั่น
พจะวาพจา

จักเลยมา ทนใจ
พอเพชร เอยเข้ามาไกลๆ
แม่ทองอยู่ยังคองสงสัย
หรือจะเลยไปที่ตรงไหน
ถามวาอะไรอะไร

พอเพชรนานหนึ่งเจอนี่ วานานปีเจอน
จะมาฟังข่าวฟังของ

เจอแล้วมันคองสน อะไร
ฟังเงินฟังทองฟังอะไร

เพชร ว่ามีอะไรเพชรจึงไคมา
มันวันนั้นมาถึงอยากมาฟังพันชนัก
ว่าตัวของมัน เรื่องการทำกิจ
เม็คแดง โม่แดงไทยเมมีไหมกันละจา

อะไรไม่มีจะมาไปค้าย เรื่องอะไร
ไหนไหนมันมาพบพัคคร แม่ของอำไพ
ฟังจะออกหัวคึกปลอกผักเอาไปขาย
ให้มาขายให้ชากันละไฟสองไฟ

อุไร จะมาหาพันชนัก ที่แม่ของอำไพเม็คผักมันดี
ก็มีบ้างก็ไม่มาก ใส่ปากมันหมด

เสียแรงที่ไคมา ตั้งใจมาหา นองก็ยังไม่ให้
มีเท่าเม็คไข่มก ชื่อไปกันทำไม

เพชร เอาละมีเท่าเม็คไข่มก
เสียขายบ้านเขาคันมาเจอเจ้าของ
จามาเียงไม่ขาย มันไม่ซัด คองลาลัดไปทางอื่น

ฉันอยากไคทั้งหมดเขี้ยวนะแม่ของอำไพ
ถามจริงๆเถอะนอง ถ้าไม่ขาย
คองลาลัดกลับคืนเพราะมันไม่มีเม็คใคร

อุไร พี่มาสบถันวารูจัก
รัฐบาลเขาสั่งให้เราทำสวนครัว
แกไปหลงน้ำเหล้า หรือแกไปเมาน้ำโรง

จะมาหาพันชนัก เรากฟังรูจักกันใหม่
แกไปมุกหัว อยู่ที่ไหน
เขาไม่ซาคก็ไมรูกันหรือยังใจ

เพชร มัน เป็นลูกสุพรรณที่รัฐบาลประกาศ
ปลอกหอมกระเทียมกระเทียมให้เสร็จ
แต่ว่าสวนครัวมัน เริ่มการทำกิจ
หรือว่าเรามีไม้ตาลไว้ลงหนึ่งต้น

ให้ทำสวนครัวอย่าให้ชาคว่าใครเป็นใคร
ให้พวกเราเลี้ยงเป็ดเลี้ยงไก่
มันจะออกหัวคึกปลอกผักขาย
ถ้าเอาหญ้าปลอกโคนไมรู ะถอนไปให้ใคร

ดูไร * ออแก้วว่าวันนี้จะมาหาพันธุ์เด็กหรือพันธุ์ ส้มโอ เม็กเล็กเม็กโกมีชายดมไป
 จะเอาเม็กค่าเม็กขาวเม็กยางเม็กสั้น อยู่คามหน้าร้าน เจ้าของเขาชอบมาขาย
 มีลังกันเท่าไร ซื่อไปใส่ให้พอ ต่อไปนี้ไม่คงไปขอเม็กโก

เพชร เขาวางไว้หน้าร้านให้เราไปหา เขาซื้อเอามาฉันจะบอกให้
 ว่าแดง โมแดง ไทยดมไปคามถื่นท่า ชั้นร้านคงว่า ฉันเคยผ่านมาหลายราย
 ฉันเคยไล่มาหาบานานจะเห็น้อย หาเม็กจนเมื่อย หาพันธุ์ก็ไม่ได้
 ฉันเดินจนหน้าค่าน ไม่เจอพันธุ์แดงดี พูดังเม็กของ เอ็งมีจะหวงไว้ทำไม
 ช่วยมันขายให้พี่สักบาทแม่แดงกลาดเม็กลาน เพชร เกรียมมีกมาจากบ้านอยากจะเฉาะ
 -ของเอ็งสักใบ

ທ່ວງເລວ ແບບໄອ ເຣື່ອງພັນຮຸ້ມັກຈັມຂອລັກຂອມອນ ຂອໃສ່ພ້ອນເຮືຍານະຄັບໄປໄກ່
 ປີນີ່ຜ່ນແດ້ງ ໂບແຕ້ງ ເຄາເຫຼ້ຍ ອຸ່ຍູ່ຕ່າ່ເມັກເຕີຍຍັງໃຫ້ໂຄຣກໍ່ໄດ້

เพชร ให้ขอแถมมาดูไรแดงถั่วแดงหัวารก ถึงแดงคั้นก็ไม่วอกขึ้นมาได้
 แดกดูพันธุ์หรือกักคอน ปลูกแดงทำไมไม่คก ไม่นั่นแถมวนกก ใส่ปุ๋ยหัวไก่
 ไม่นั่นกันเขี่ยหมันกุ่ม หมันเอาปุ๋ยเข้าแปะ รกน้ำให้มันแฉะ เอ็งมีมีอน้ำใช้
 ประณิมิตีเข้าทุกวันกลายเป็นพันธุ์แดงโม สามเดือนลูกโคฉันรับรองว่ามันไม่ตาย

ມ.ຣ.ວ.ກິຄຸທຣີ ໄດ້ຍິນເພດງຊ່ອຍເຂາວ່າກັນດີ ຟັງແລ້ວຈິກຈີ່ຫົວໃຈ
 ຄຳໜຶ່ງກໍ່ສີ່ສອງຄຳກໍ່ສີ່ ແມ່ທອງຫລອກ້ວ່າສີ່ ພອເພັຣກໍ່ວ່າສີ່ ໄມ່ຮຸ້ວ່າມັນກໍ່ຍັງໃຈ
 ເກີດມາຈນແຕ່ເລຍກໍ່ປານີ່ ໄມ່ຮຸ້ວ່າໄອສີ່ມັນກໍ່ອະໄວ
 ຈະເປັນສີ່ຂ້າງຫລືອສີ່ຂ້າງ ຫລືວ່າມັນເປັນລູກເຕ້າຂອງໂຄຣ
 ຫລືວ່າເປັນພັກເປັນປລາທີ່ເຂາຫາເອາໄວ້ກິນ ຫລືວ່າມັນມີປີກບິນ ຮ່ວນໄດ້
 ຫລືວ່າເປັນເກ້າອີ່ມີສິ່ງກຳກັບ ໂຄນເຂ້າຈັມສອງຈັມມັນກໍ່ກະເດັນໄປ
 ວ່າໄອຄຳວ່າສີ່ສະຄັກວ່າຍັງ ສ ຈະເປັນຄົນເປັນຕົວ ທ ມັນຈະເໝືອນກັນໄພ
 ຄຸນຍາຍຈະຄຸນຍາຍຈານອງຈະວ່າວອນ ຂອທີ່ຫລ່ອງສອນໄຫ້ນອງແຈ້ງໃຈ
 ຫລືວ່າຈະໃຫ້ຄືຂອໄພ່ທອງອຸ່ ແກເປັດເອາສີ່ອອກມາຄູ ເຄວວ່າເປັນຍັງໃຈ

เพชร เปิดให้ดูหน่อยว่าสี มันจะมีปีกอย่างนี้หรือยัง
 เขาก็อยากจะทำว่าไอ้ตรงสี ว่ามันจะมีของก็อยู่ที่ตรงไหน

มีหางมีหัวมีตัวมีขา

เปิดให้ถนนเขาคูม้างกันก็ได้

ม.ร.ว.ลี้กฤษณี จะดูช่างก็โคกดูใกล้ก็คี่
ถ้าได้อาจารย์การต่อเน้นคี่

จะไ้รู้กันสักที่ว่ามันแคไหน
ไอ้ลูกกิมย่นกันเน้นเรียนไว

ทองอยู่ กนเขาจะดูกันว่าสี่
เวาว่าสี่ละก็สี่ข้าง
ไอ้ที่สี่จะจริงจริง
ถ้าให้ดูที่นี้ใกล้กับเมืจะเต็ม

แต่เม่อยู่มันไม่มีแล้วก็มากมาย
จะตัวของเราจริงใจ
มันอยู่ที่ร่างบุ๋ญหญิงไม่ไ้โดยบุ๋ญชาย
กล้มไปบ้านจะไ้ให้เล่นเพลินใจ

เพชร แม่อยู่เขาไม่ให้แล้วปะแม่ทงนอ
แม่หลอจะแม่หลอจาไ้บยาเกตัวสี่

ไปตามแม่ทองหลอกันคี่ใหม่
เปิดไ้ดูกันเสียที่ไ้ไ้ใหม่

ทองอยู่ แม่หลอเอ๋ยของน้องมันสิ่งงมันไม่เปลืองขมัน เข้าใกล้ไ้ใกล้หอมไกล
แมงวันหัวเขียวไม่เลี้ยวมากอม

ถึงไม่คมก็หอมเหมือนดอกไม้
เขยิบเข้ามาอีกหน่อยจะบอกไ้

ทองหลอ แม่ทองหลอวกมืออยู่หยอหยอ
โบราณท่านว่าเป็นเสถาปัก

มันไมกระดากกระดิกขลุไป
ล้วนแต่คี่คี่อยู่ที่ปากชาย

คำหนึ่งก็สี่สองคำก็สี่
เพชร เว่ยขอขุของคี่

จะไ้ดูที่เน้นมันก็ไม่ได้
ข้าหอพทมกษาเอาเข้าไว้

ของคี่มีราคา
เมื่อยามมุกคลอออกจากกระดอง

เอ็งทำไมไม่มองชาวชาย
มันยังซุกขมองของมึงประไร

เมื่อยามมุกคลอออกจากกระดอง
ไ้หนักกูม้างแต่หลังหน้า

ของคี่มีมาแต่กระไร
มึงนี้กว่าของมึงมีไว้ทำไม

ถ้ามึงไม่เ้กกูณกันคุณสี่

สำนวนที่ ๑๖

ตำนานพระปฐมเจดีย์

เมื่อพระนางสแกไตครอบครองกรุง
นางเมียดังครรภเืองเอ๋ยขึ้นมา
โหราลงเลขยกเมษขึ้นดู
ฝ่ายลูกในครรภ์นั้นหน้าหน้า
ทั้งโหร เจ้า เจ้าแก
ว่าลูกในครรภ์นั้นเอ๋ยนั้นหน้า
น่านไปข้างหน้าจะคึกคักพร้อม
แต่พอตก ฟากตกถึงพาน
ฝ่ายนางแม่แกกอดอกแหวนระ่มรงค์
ก็ลอยไปเจ็ดคืนแต่เจ็ดวัน
ลอยไปตามโลกไปติดอยู่โคกยายหอม
แต่ฝ่ายยายหอมแกกเลี้ยง เปิดอยู่ที่คืนท่า
เอะฝ่ายว่าตา เจ้า แกก เล่าบอกมา
แกก เห็นพานทองแฉวาลอยมา
ก็ยกเอาพานทองขึ้นออกมา
ก็เห็นกุมารทอง เอ๋ยนั้นหน้า
แกกดูกุมารขึ้นออกมา
แกกเลยตั้งชื่อในสนาม
แต่พออายุได้เจ็ดปีก็ว่า
พอไปฝากวัดแม่คุณเอ๋ยฝากวา

วิทยากร : นายสี
บ้านสระกระเทียม อ.เมือง นครปฐม
๔ สิงหาคม ๒๕๒๒

มีเมียร่วมบึงพิศมัย
จึงได้ไปหาโหราเข้ามาทำนาย
ก็โหราเขากูแมนใจ
เก็คออกมาก เป็นผู้ชาย
ก็ตายกันแน่นพากัน เหลวไหล
แมน เก็คออกมา เป็นผู้ชาย
ก็ให้เอาลูกลอยแพขับลอยไป
ให้เอาพานทองรองเอาไว้
ใส่ให้ลูกตรงมือซ้าย
แต่ว่าฝ่ายกุมารนั้นไม่ตักขัย
เจ้า ชะแร แกกทองมงมงาย
เห็นพานนอยลอยมา แกกตกใจ
ยายหอมชราบ้ออะไร
แกกเดินนำหน้าลงจากเคหาเรือนให้
ขึ้นไว้บนเคหาทันใด
วิ่งไปวิ่งมากันอยู่ชวักไปชวัก
ก็อานนำอาบพานทองใส่
ชื่อว่าพญาพานแกจว่าไว้
แกกฝากวัดฝากวาตามชอกกฎหมาย
เรียนทางวิชาทั้ง ขอม ไท

หึงอิติปิโ สนะโมแปดบท
 แต่พอหัดกระปี่ไป นะระตีกระบอง
 พ้ออายุยี่สิบ เอ็ดปีกว่าๆ โคนเกณฑ์ทหาร
 แต่ราชบุรีที่สำนักนักหนา
 เมื่อพระปฐมสามปีกว่า ๆ
 จึงไปยกพล เรียกพลโยธา
 แด่พญาangk เป็นวงศ์
 ไม่ยอมทุกคนยกพลออกมา
 ฝ่ายพญาพานสันดานออกชั่วหมกที่ออกคี่นั้นหนอ
 แลยกยกพล เรียกพลสมัคร
 แต่พอถึงกำหนดเอ็งเอยออกโคคแต่เขาก็ให้ให้สามลา พรอมญาติกาพวกเราทั้งหลาย
 ก็ไปไซโยให้สามลา
 แต่พอไปถึงโคคโพ
 เอาดอกเขาไปพิงคาบเขาไปพิง
 กิ่งให้เรีย กิ่งประจักษ์
 แลยกยกพลโยธา เขามาประชิด
 แต่พอมาดึงแหลมมือเปื้อ
 ตัวเป็นตัวขาง หัวเป็นหัวเสือ
 แด่พญาพานเลยลัดคักพง เขาตรงมา
 แม่มคุณจำไวเอ็งเอยเสียไม้เปื้อ
 แลวกยกพลโยธา
 พอไปถึงเตรียมพลทหารล้อมรอบเคหา
 ฝ่ายว่าพญาangk เป็นวงศ์
 แลยกยกพลโยธา
 จึงเอาดอกเขาไปกรายคาบเขาไปกรุย
 ตั้งแต่นั้นว่าชาติหน้า

เรียนไปก็จับมากมาย
 วิชาแกกคล้องเข้าใจ
 จะตองลาจาก บ้านเมืองไกล
 มีคนบูชาขึ้นไว
 หึงรูปเทียนบูชาแต่หาขึ้นไม้
 โทเกณฑ์ทัพ เขามาถึงเวียงชัย
 ถือคนว่าเป็นเอกราชอธิปไตย
 ร่องวาร์องทาพวกชาวไทย
 โมรุจักวาพอร่วมใจ
 เจ็ดเสมียนโพธิ์ก เกณฑ์เอาไป
 ยกธงนำหน้าออกมาก้อออกมา
 พวกพวกโรเข้าไปหักทวย
 โพนันหักกิ่ง เบื่อเรือตาโท
 เรียกว่าขานโพธิ์หักแต่มืดไป
 จวนต้อจะตึกเมืองไทย
 เห็นขางหัวเสือตัวใหญ่
 เหตุไฉนตีหน้าเปื้อ
 เอาขางเขามาค้ำเขาเอาไว
 ก็อวาบางขางเห็นอบางขางโต
 แต่กเลยเข้าชีในเวียงชัย
 ม่าพ้อค้อค้อยามารำโร
 เอกร ชชาติหน้าไม่กลัวตาย
 เขามาเคียงกาย
 บดทัพหมกพลาค เรียกว่าตะหนนชาดจำไว
 เรียกว่าสนนชาดติดตอกันไปกันไป

แคมุบายซบซางเซาถน
 แศพญากงเสี่ยทา
 แศพอชาเสร์จมายชวยกันวิธี
 รองเรือกพวกพลของเรามา
 กจะนั่งในวังนั่งแท่นองคศาสดา
 นกเบือเป็นวงศ์เจ้าพระองค์เทศา
 แศพอดิ่งในเมืองรุงเรื่องหนักหนา
 ไหวทั้งคนใหญ่คนนอย
 ลงไปในวังนั่งอยู่เป็นคู่
 เกลือบไปเห็นพระมารดา
 แกก่าล้งหนามี่คตามัว
 แศกเห็นพญาพานเห็นไชนี่
 บัดโลกบัคถั่งอนิจจังอนิจจา
 เณอญีเทวคาแปลงเป็นเพศ
 จิงรองบอกลูกแคงเออยยาเอคไปให้แซ
 เอะวาพญาพานกัณจน
 เอะจะไปถายหอมไปคุชะที
 เคินออกซากวงไม่มีซักซา
 แศพอดิ่งหนามายหอมเคินค้อมรองมา
 แศแม่คณยายหอมกไม่ปักบัง
 เมื่อแรกเริ่มเคิมทีนะเป็นลูกพญากง
 แศพอบอกพญาพานเลยชอกวา
 เมื่อแรกเมื่อเริ่มกไม่บอกซาหนอ
 เลยให้ยายหอมไปยื่นเตนแรง
 เลยเอาคอบพันขอเสี่ยจเมรณัง
 เลยพอพันยายหอมเสร์จแล้วคอกหนา
 กลับไปหาพระอาจารย์รองถามคุลัทธิ

ซบซางเซาซนเสี่ยถักใจ
 พญาพานถกลงไปบรลย์
 ยกมือชลิกกรวยไหว
 แม่จะนั่งอยู่ซากันทุกคนไป
 ตั่งแคอยู่กเมวตั่งแคเล็กจไนใหญ่
 พญากงมรณาชังความชวย
 ยกมือวันทาซนออกไหว
 มีทั้งบอยที่ไซออกมากออกมาย
 พิศแลคชวาชาย
 แกไม่รูวาเป็นใคร
 แกไม่นึกกลัวอะไร
 กกลงไปเกี้ยวแม่ถักใจ
 นองจะนองจาร์รักพิบางไหม
 เป็นพมาแมลูกอนนอนอยู่ใกล้ไกล
 พังลูกเกี้ยวแม่บางก็เป็นไร
 นพมาพคเหมือนคนพคได้
 วาตัวชานูลูกใคร
 เคินลัดคักมาในคงไพร
 รองวายายจางันลูกใคร
 แศคคอครั้งคตอนปลาย
 นะให้เอ็งจำไว้
 แม่ฮอมนมมันกาลี่ใหญ่
 กให้ชามาพอเสี่ยจถักนัย
 ให้มันไปเตนว่าเหยงๆให้ว่าถาย
 ยายหอมกพิงเสร์จลงไป
 ก็เคินตรงเข้ามาหาพระอาจารย์ใหญ่
 วามันเป็นสิ่งนี้บาปะอะไร

ว่าจะได้เห็นคุณเขาขึ้นมา
 แต่ฝ่ายอาจารย์ลงเลขทานยกเมฆขึ้นดู
 สร้างพระปฐมสูงเดี่ยวเรียวรีเทานตเขาเห็น
 สร้างพระปฐมสร้างไว้เป็นจอม
 พอถึงปีมากมายวันพุกก็แปลงวันเพ็งปกป้อง
 เพชรนิลจินดาไฟฟ้าประดับ
 ถึงเดือนสิบสองคุดทองสนาม
 มีทั้งรถแท็กซี่วิ่งกันขี้นมค
 จุกตปุกเทียนชูเดี่ยวเกศ
 แต่พอถึงกระโถนาคหน้าปากจิว
 ขางเอราวัณหงชายขวา
 นี้มีรูปพญากงพญาพาน
 รูปพญาพานเขาก็สร้างใส่กรอบ
 ขึ้นไปขึ้นบนพระสวคมนตรีสวคพร
 มีเครื่องละครบ่อนการละเล่น
 มีทั้งเครื่องรถไฟขยายลูกเสียง
 แวะไปเข้าโบสถ์อารา
 มีทั้งขอทานแม่คุณเอยขอทาน
 เดินวนๆเวียนๆงๆเงินๆไปรีบควน
 เดินขึ้นพระปฐมเจดีย์
 ไฉนว่าเขมรลาวมอญไม่ว่าชาวมอญพม่า
 อมลกแต่วาจุงหลาน
 แต่พอมัสการเสร็จแล้วนั่ง
 เมื่อพระปฐมน้องเอยละลายไปเป็นหน้ากลอง

ทั้งบิครมารคที่ไคลวงเกินเข้าไว้
 ฝ่ายอาจารย์ก็ไม่เหลวไหล
 ผู้คนนั้นเดินมากมาย
 สร้างให้ยายหมที่แก่เลี้ยงไว้
 พอถึงเดือนสิบสองทุกปีไป
 คุณแล้ววิบวิบวิบวิบวิบไรไร
 ผู้คนเดินคานมหลากหลาย
 รถเจกรถไทยมากมาย
 ยกมือวันทาขึ้นถวาย
 นมมีอยู่สองตัวขวาซ้าย
 สร้างให้คอบิคาเขาไว้
 ทั้งรูปเหลนโหลนหลานมากมาย
 มีแกวคั้งหมอบเรียงราย
 มีทั้งพระลาวพระมอญพระไทย
 กายกรรมมันก็เด่นอ่อนใจ
 เสียงกลมเสียงเกลี้ยงถนัตุลใจ
 ยกมือวันทาขึ้นถวาย
 นมัสการกราบไหว้
 เชอจิ้งนิกชวนเพื่อนชาย
 ยกมือชูลีขึ้นถวาย
 ทั้งกะเหรี่ยงลวะวอยู่ไปมากหลาย
 ขึ้นไปมัสการมากมาย
 หมคแล้วก็ไปเคาะระฆังแห่งแห่งหึ่งหึ่ง
 พญาพานถึงจะต้องเกิดได้

สำนวนที่ ๑๑

วิทยากร . นายลือ

บ้านสระกระเทียม นครปฐม

๔ สิงหาคม ๒๕๒๒

เพลงนอยสงครามโลกครั้งที่ ๒

ที่แปดชั้นวามันนาฬิกาตั้งตรง
 ทุพวงอุปั้มนันทหารณเลนเหลือ
 ทหารไทยก็ร้องว่าไอเกลอ
 แดทหารอุปั้มนันทหารณักหนา
 ทหารไทยรอนวามานาไอเกลอ
 ยกปืน ป.ค.อ. เข้าไปรอกทาเรือ
 ยิงไปตั้งปั้งแต่ไปถึงบางปู
 ว่างกันอลวน
 แมคชายาของ
 มีราชทศมาทูลสาสน์
 ฌม่ใครรบฌม่ใครรับจะฝากกายเป็นมิตร
 ทหารไทยยังยั้งฟังกอน
 นึกมุ่งไปถึงแม่ทัพ
 นี้เขาไม่ใครรบเขาไม่ใครรับจะฝากกายเป็นมิตร
 เมื่อยังพิชอทาน
 ฌม่ป็นอง เอยชอทางเหมือนอยางชอทาน

ไม่รู้ก็ไมงฌมยังจำมันไม่ได้
 ปรีแลนเรือมาในประเทศเมืองไทย
 ซีนเข้ามาจะเยอเสียให้ออนใจ
 เคินตรงก้เข้ามาซิไมกล้วใคร
 ซีนเข้ามาจะเยอเสียให้เย็นใจ
 เหนคางชาติทานไมเช็ดถ้เย็นใจ
 ก้ฌคนไม่รู้ันกว่า เกิดภัย
 ชลุมฌมากมาย มากมาย
 ชายแหวนเงินทองคคเรียรายแมคฌเสียหาย
 หลวงพิบูลสาบานยกมือซันไหว
 จะชอคืออังกฤฌานประเทศไทย
 แตกมีบทกลอนมากลาวไซ
 ใให้หุคบางยงชยบั้นแม่ทัพเม็ องไทย
 จะชอคืออังกฤฌานประเทศไทย
 ฌม่สการทุกคนไป
 ชอนฌสการทุกคนไป

สัปดาห์ที่ ๑๒

วิทยากร : นางทองอยู่ รักษาพล

ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒

เพลงน้อย เรื่องญวนอพยพ

เอ๋ย... เคี้ยวฉันจะชอกลาว
 ที่เรามา ยืนกมามัน
 เราคนไทย เราต้องรักชาติ
 ถึงใครจะมาขัดแย้ง
 เคี้ยวฉันขายแดนของเรา
 เขาว่าเจ้าฟ้ามวันคง
 ไ้คนไทยก็ของเรา
 น้มน้ำมันส่ง เขามา
 ไ้หนาม้ เนื้อไขมัน เสื่อ
 คอเรือหงั้น
 ที่มันักพ. วันแดน
 ขบเท้าไร มันก็ไม่ไปหงั้น
 เขาว่าเจ้าฟ้าม วันคง
 เราต้องรักกษัตริย์รัฐธรรมนูญ
 เราเป็นชาวไทยใจต้องหนักแน่น
 เราไม่ใช่หัวไม้ให้หมอง
 คนไทยเอ๋ย มากทั้งนั้น
 คูลีพระรามนี่
 คิวแม่ทองอยู่
 ฉันเป็นลูกเสื่อชาวบ้าน
 เป็นไทยม้ ต้องหนาแน่น

ไปถึงเรื่องราวเมืองไทย
 ไ้ที่มายืนฟังหญิงชาย
 รักเอกราชเมืองไทย
 เพราะว่ากินแดนของเราอยู่ไกล
 เขาว่าพวกญวนมันเข้ามามากมาย
 มี กิ่งคนมามากมาย
 ข้าจะถามว่า เจ้าแกจะโกรธไหม
 หรือว่ามันอิจฉา คนไทย
 ฉันเป็นไทยฉันจะเชื่อมั่นจะทำไม เอชา
 คอเอามาด้วยกัน ก็มากมาย
 เขามาถึงอวยรายแดน ของไทย
 มันจะมาทำหั้นจริงไหม
 มันเชื่อมั่นตรงไปเมื่อไร
 ไ้ที่ค้ำที่คนอยู่ในเมืองไทย
 เราต้องรักดินแดนของเราไว้
 ไ้ที่ตรงขวานทองเมืองไทย
 มันต้องนี้กส่งสาร เข้าไปไว้
 ใจคอท่านดี จริงใจ
 ใจออกก็สู ออกจะตาย
 ฉันก็มาส่งสาร เมืองไทย
 ต้องรักขายแดน เข้าไว้

เอาประเทศบ้านเอาทหารทำร้าย

คนไทยเราที่นั่นะพอโหมยง

ไอคนหนึ่งก็มี ไอคนหนึ่งก็จน

ไอที่เขาว่าทำได้ไปเสีย

นั่นแนปกครองเราต้องป้องกัน

ก็ตัวก็ตัว

ฉันไปทำนาตั้งแต่วันยังค้ำ

คนไทยเราต้องชาติเชื้อ

กินน้ำพริกกินน้ำปลาร้า

เดี๋ยวนี้ไอพวกศัตรู

ฉันมีแนวความเขามาถามต่อ

ว่าไอพวกภูวนเขามาโจมตี

(พูด - นี่ไอเลควน แลวกไอฝามวันคง ที่จริงนะพวกเราที่นั่งอยู่ที่นั่น ถ้ามันมาเราจะสู้

มันไหม นี่มันมากอกวนเมืองไทย ไอนี้ก็เจ็บใจเหมือนกัน ฉันอยากจะไปสู้ เสียใจ

ที่ฉันแก่แล้วอดของเอานะพวกเรา)

เออฝ่ายตัวหรือแม่ทองอยู่

หากินนะแม่โถมครุ

เดี๋ยวนี้จะสู้กับพวกเหล่านี้

อันตัวของฉันเองแม่สวยสม

แม่คละบุดทองคำแม่ตะกล้าทองแดง

เอาไม้ทำพระปะหมอง

ไอปืนเขานึง

ไอปืนของมันก็เล็งมา

ก็เลยมาป้อมมาป้อม

ไอปืนตะกั่วเขานึง

ถ้ามา นั่นปืนไปอย่างเก่า

ฉันจึงได้ครองตัวคุมได้ เอชา

นี่นะปลงอนิจหาให้

จะมีเงินไปตกคนเมื่อไร

ไอที่เขาเป็นอาสาเมืองไทย

ไม่ให้มันอันตราย

มันต้องป้องกันทำนาทำไร่

เล่นเอาหน้าฉันคำออกจะตาย

มีเงินช่วยเหลือ คนจนเข้าไว้

อันที่จริงเรตักหาเอามาได้

มันจะมาโจมตี จริงใจ

แม่ทองอยู่มีข้อสงสัย

เราเป็นไทยเราจะสู้มันไหม เอชา

ฉันก็อยากจะสู้ มันให้ได้

มันจะมาโจมตี เมืองไทย

ต้องมีของดี กันตาย

ฉันมีลูกอม แก้วใหม่

แม่กล้าโรงแอบแฝงอยู่ข้างใน

เอาไว้กันกระบอกตีได้

ไอมันก็ยิงเราไม่ได้

ตัวของข้าหากกลัวไม่

มันจะถูกตัวน้องไปเมื่อไร

มันจะมายิงฉันละหากกลัวไม่

ฉันจะยิง ให้มันเข้าฉันก็ได้ เอชา

เออ ถามว่าลูกแม่เนื่อเย็น
 ไช้เอ๋ย พิโรพิถัง
 ฉันทูกเขาไปชะแ
 ฉันทจะแกตไม่วา
 ใ้เวียมันไปจันทบุรี
 ใ้ใจมันชื้อมันคค
 เมืองไทยเนื่อะ เมืองพระ
 ทรพิยออยู่ในคินสินอยู่ในน้ำ
 อุตสาห์ปกครองป้องกัน
 ศัศกรุนักร้ายให้แพภัยแพแ
 เมอรชกรก่อนชอย
 ฉันทฉิดฉันทปลั่งละวาจา
 กเป็นคนไทยใจรักชาติ
 นี้เนื่อจะบอกแมงามสง่า
 แต่ตัวคินมันนักเพ่ากัแ
 เพาชะแแรกชรา
 มาแสดงทนต์แมเกลสร
 นี้เนื่อแม่เนื่อ อทพิย
 ขอใ้แมภิญโญก็ยั้งๆ
 คิคอะไรใ้สมคค
 หรือจะไปทำอะไรไกลนา
 ใ้ศัศกรูญคิน
 เขาวา เมืองไทยนี้เป็นเมืองพระ
 เออยใ้โลกธรรมเหมือนไม้ค้ำคอกุ
 นี้มาคนเคียวดีเปลี่ยวเปลา
 ฉันทจะ ไม่วาไม่วาได้ทามาสักค้ว

ถามว่าแกจะเห็นใจไหม
 วาอนิจจัง หนานาย
 แม่ทองอญกแก มากมาย
 แต่ตัวของข้าสู้จนได้
 ใ้ฉันทหายมันหนีไปเมื่อไร
 จะกินข้าวเราเสียมคคหญิงชาย
 ถึงยังงใจชนะเรื่อไป
 ใ้คอกหมันท่าเราตองหมันได้
 ไ้คนไทยไม่มีอันตราย
 คนไทยมีเคไชชย เอชา
 ฟังเสียงสักหนอยใ้ใหม่
 ฉันทขอสมากภย
 รักเอกราชของเราคนไทย
 วันนีแมมาฟังข้า เณลยไซ
 มันเพาชะแระละลงไป
 ฉันทก็แกลงบามากมาย
 เพราะฉันทชื้อค้อนวอนไม่ได้ เอชา
 ใจคอกก็มิไชชย
 หมคไปทั้งผู้หญิงผู้ชาย
 เหมือนอยางควงจิตคองใจ
 ทำแล้วก็หาเอาไว
 อยาใ้หมันมาคินของเราได้
 ถึงยังงใจตองชนะคนไทย เอชา
 ไม่มีโลกกอยไม่วาได้
 กัตัวข้าเจ้าก็จะบอกใ้
 ถึงใ้คามากก็ฉวยการไป

ขอประทานโทษ
 นึกว่าคหฬานฉันให้แน
 ไอพวกญวนปลอยเรือก็มาพันปี
 ทะเลฝั่งขวางอยู่กลางน้ำ
 กูไลออกไปนะแม่โยพิน
 ที่นี้พวกไทยเขาก็สมมุติ
 อुकเรือแล้วแมงงามซ้ำ

พอจาย่าโกรธไปทำไม
 สักหน่อยจะไม่แลเห็นใคร เอชา
 มันก็เล่นหนีมาในทะเลใหญ่
 ไอญวนก็เล่นหนีก็มาได้
 มันทำเรือโค่นหินทะเลใหญ่
 เลยเอาปูนเข้าไปอุดเรือให้
 ไอเย่กะพอวายนำมาหาไทย เอชา

เพลงส่งเครื่อง

วิทยากร : นางเหม อินทรสวาคี
 ต.เนินพระปรางค์ อุบลราชธานี
 สองพี่น้อง สุพรรณบุรี
 ๑๐ มิถุนายน ๒๕๒๑

สำนวนที่ ๑
 คอนต์เชียงใหม่

(ท่านองลาว)

เอ็งเอยจะกล่าวถึงเจ้าเมือง เออ เอย เจ้าเชียงใหม่
 ตงแตครองเวียงชัยมานานชาเอย (รับ ชาเอย ชาเอย ชะละชาเอย ชาเอย ชาเอย
 ชะละชาเอย เอ็งเอย ขอคอกรัก หัวอกจะหักเสียแล้วหลอนจา เอยขอคอกรัก หัวอกจะหัก
 เสียแล้วหลอนจา เออ เออ เออ เอ็ง เอย)
 ครองเมืองมานาน เออ จนปานนี้ มีพระราชบุตรแล้วโตใหญ่เอย (รับ)
 เออ... ลูกสาวชื่อ อสาวน้อย เจ้าสร้อยฟ้า อายุได้สิบหางามเลิศใจ เอย (รับ)
 เออ เอ็ง เอย ไอละหนอเอย คุณเอยขอยลึงเงยเข้าอยู่ใ
 กล่าวถึงเจ้าเมืองเชียงใหม่ ทานครอบครองธานีสบาย
 (รับ - ฉากชา ชา ชา ชะชา ชะ ละ ละ ฉาก ชา นอยแม่)
 ครองเมืองมานานจนปานนี้ ฉันทมีราชบุตรโตใหญ่

เจรจา — อ้าเราสมนามเจ้าเมืองเชียงใหม่ ไครครอบครองเมืองเชียงใหม่มานาน
หลายปีแล้ว ป่าวันนี้ขอยจะออกไปท่องพระโทรง

เจ้าเชียงใหม่จักแจงเอยแต่งกายา แต่งกายา จะออกไปคบว้าเป็นสันใด
เราซั้มเอาทหารไทยเอยแล้วเอามา แล้วเอามาใส่คุกคาในเวียงชัยเอย
เอยนองเอย หนัันไคเวลาเราสามโมง แล้วสามโมงจะออกไปท่องพระโทรงเหมือน
อย่างใจ จะสืบหาทหารไทยไครจ่างมา มันจะถูกล้ามันจะเข้ามาในเวียงชัยเอย
เอย โอละหนาย หนอยเอย

ส่วนที่ ๒

วิทยากร . คณะศิษย์พรรัตน์
งานทำบุญเนื่องในงานศพสามี่
นางเหม อินทรสวัสดิ์
๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๒

พระอภัยมณี

คอนต์คานเมืองรมจักร

ฉากในเรือกำปั่น

สุวรรณมาลี . เอย โฉมนางสุวรรณมาลี . เมื่อนางนั่งอยู่ที่ท้ายเกศราใหญ่
วาสน์สมุทรรูถกฉันเขานายเรือ . ทั้งผู้คนลนเหลือมากมาย
(รับ — ฉาชา ฉา ชา ฉาชา ชะละ ช๊ะ ฉา ชา)

เจรจา — (ท้าวความถึงความหลังครั้งพลัดพรากจากพระอภัยมณี สิ้นสมุทรรื่นเข้ามา)

สุวรรณมาลี . นางจิ่งเรียกลูกเลี้ยงออกมาเคียงข้าง . พดกับแม่บาง ก็ไค
อีกทงเรื่องเสบียงอาหาร . นี้จะเลี้ยงกัน หมคไป
ถามอังกุหลาเขานายเรือ . มิงไคชาวไคเกลือมาแต่ไหน (รับ)
สิ้นสมุทรร . จิ่งรองศรีเรียกอังกุหลา . นี้กระเถิบเข้ามา ไกลไกล
ครั้งโจรสูทหังเขานายเรือ . เขาไคชาวไคเกลือ มาแต่ไหน
จิ่งไคเป็นเสบียงมาเลี้ยงกัน . ผู้คนในกำปั่นจิ่งรอดตาย

เจรจา - อังกุลาชวนสินสมุทรไปปล้น

สินสมุทร หนอนรินทร์สินสมุทรบุตรยักษ์
หนูยังเขาวัวยังไม่เท่าคน
ถามว่าเป็นโจรปล้นดีหรือ อफी
ยิงกันพันหรือกันเอง

จึงสั่งอังกุลาว่า... ชวนไป
แต่พอเขาชวนไปปล้น ดีใจ
จะได้เรื่องดีดี เท่าไร
คูหรือว่ามือหนูจะเก่งเท่าไร (รับ)

ฉากภายในห้องศรีสุวรรณ

ศรีสุวรรณ แด่พอนี้ก็คิดลงกำคัก
เสียงไก่แจ้ขันเจ้านกคูเหว้าร้อง
..... จะเลยจวน
แล้วพอลิงหลังฟังเขนย
แต่พอหลับไปหม่อมย่อยไปนิค
พระฝันว่ามีไฟมาไหม้ป่า
ตัวของเราไล่เสด็จไปคัมภีร์
ทอดทิ้งหลัง เชมฐาพระอภิรมณี

ทั้งนำคางหยดหยาดไปรยปราย
เสียงอีกทีกก็ก้อง ในไพร
ในพระทัยเลื่องวงหลับไป
ศรีสุวรรณก็เลยหลับไป
พระก็ทรงนิมิต แปลกใจ
จะมาถึงพารา เวียงชัย
ไฟยังติดกายี่ มาได้
เสด็จมาคัมภีร์คี่ จึงได้หาย (รับ)

เจรจา -

ศรีสุวรรณ เจ้าศรีสุวรรณจักแฉงแฉงกายา
หยิบเอาผ้าผืนนี้เข้ามานุ่ง
พอแฉงเสรีจุลกเลื่อนเคลื่อนถายา

แล้วจึงมานุ่งผ้า ผืนใหม่
หยิบเข็มขัดรัดผูก แต่งตัวใหม่
ไปห้องพระโรงข้างหน้า หันโค (รับ)

เจรจา - ศรีสุวรรณกับโหร มีบทกลกแทรก

โหร ฝ่ายว่าโหรเฝ้าเจ้าคำรา
แล้วจึงหยิบกระดานชนวน
ลงเลขก็กักหยักครึ่งตัว
ไม่ยากเป็นขงเบ้งกระดั่งหางแดง

พอได้รับบัญชา เจ้านาย
เอาเข้ามาชี้คชวัน ชั่งว่าคูไป
เหนือไค่ทอนหัวมันแดงหาย
ทางเลขกุมันแดนตอนปลาย (รับ)

ศรีสุวรรณ แด่พอไค่ฟังวาจา
บอกว่าสุริวงศพิงศัพพันธุพี

ไค่ฟังท่านโหรฯ บอกให้
จะยกทัพมาตีเวียงชัย

ถาอย่างนั้นโหรอาษาชาติ
แต่พอส่งเสด็จพระเสด็จกลับ

ฉากหนาคานเมืองมจกักร

นายคานรองตะโกนคนในหามออก คนนอกหามเขา

สิ้นสมุทร มาถึงคานมจกักรนครา
เฮยพวกเรานี้เข้าที่มัน

ฉากห้องพระโรงเมืองมจกักร

นายคาน หนาคานแตกแล้วพะยะคะ

ศรีสุวรรณ เอยศรีสุวรรณไต้พังซังวาจา
พระศรีสุวรรณตรวจทัฬหะคัมบัง
แล้วทรงออกเดินกันก่อนกลับ
พอได้ฤกษ์เวลาโยธาไป

ฉากหนาคานเมืองมจกักร

ศรีสุวรรณ ศรีสุวรรณจักรภทจร
แต่พอลถึงหนาคาน
คูโกรธเคื่องหรือไรไฉนนั้น
หรือบ้านเมืองของมึงจนเต็มที
หรือไม่มีข้าวสุกข้าวสาร

สิ้นสมุทร สิ้นสมุทรบุครยักษา
ขึ้นมาถือกลกมียศถา
สิ้นสมุทรพิพิเพงเล็งคู
แลคูขนงวงพักตร์
แลคแขงกษาคหนาหลัง
กุดะมายคล้ายเหมือนพระบิศา

ศรีสุวรรณ พอมองเห็นละเมอเฉลอกายา
ศรีสุวรรณเลยกระทุ้งมันที่อก

จงไปจุกคักคึกหน้าเวียงชัย
ขึ้นที่ประทับข้างใน

จึงร้องสั่งอังกุหลา ทันใด
คานนักรักพลันหักกระจาย (รับ)

เขาบอกวาพลโยธา นั้นพร้อมไว้
คูทัฬหะทัฬหัง อยู่เรียงราย
ทหารปืนยืนชัยอยู่เรียงราย
จะซาโยยกทัฬหะ (พิมพ์าทยรับ)

ออกมาหน้าพลนิกร ทั้งหลาย (รับ)

ใครเป็นแม่สงคราม อยู่ที่ไหน

ยกพลตีคาน เรืองไร

หรืออัฐพลมิงไม่มี กูจะให้

มะมานังขอทานเราจะให้ (รับ)

มองเห็นแม่โยธาเป็นผู้ใหญ่ (รับ)

ถจะเจ้าพารา ไม่ใช่ใคร

คุดคุด เป็นครุใหญ่

เจ้าเอยนารัก จริงให้ตาย

คูควูกางคูอกใจ

สิ้นสมุทรลิมตาเฉลอกายา (รับ)

ก็ตั้งใจหมายฆาตมันให้ตาย

สิ้นสมุทรก็ตกล้ำไป (รับ)

(สินสมุทรหลง ทุกคนเข้าโรงยกเว้นสินสมุทรนอนพักอยู่)

สินสมุทร	สินสมุทรบุศย์กษัตริย์กษัตริย์	เมื่อเจ้าตากำบัน	เจียนตาย
	แต่พอหนูกถึงสี่คือทะเล	ดยโห่งคึกเห	เจียนตาย
	แม่ผีเสื้อเขามาช่วยจึงไม่มายมอด	สามวันจึงรอด	ไม่ตาย
	ตกใจตื่นล้มตา	ไม่เห็นอังกฤษตกใจ (รับ)	

เจรจา —

สินสมุทร	บุตรหญิงโจนถลา	มาถูกทางเกศรา	เรือใหญ่
	แน่แล้วเรือเราอังกฤษ	คงจะคอยท่า	แน่ใจ
	คำพูดคำว่ายในคงคา	หาอังกฤษโดยไว	(พิณพาทย์รับ)

นางบนเรือสินสมุทร

สินสมุทร	หนอรินทร์สินสมุทรบุศย์กษัตริย์	แต่พอดีเกศรา	ตกใจ
	มือจับปลายสมอเอาไวรอก	เรียกอังกฤษมิ่งไปไหน	

เจรจา — มีบทตลกระหว่างสินสมุทรกับอังกฤษ

สินสมุทร	หนอรินทร์สินสมุทรบุศย์กษัตริย์	จึงร้องสั่งอังกฤษ	เตรียมไป
	ว่าเฮนพวกเราจงรีบยก	ยกทัพขึ้นบกเอยรีบไป	(เชิด)

ฉากหน้าคานเมืองรมจักร

ศรีสุวรรณ	ศรีสุวรรณนั่งอยู่แต่ฝ่ายหน้า	เหลียวมองโยธา	มากมาย
	จาตะเฮยพวกเราอย่าไคชา	ไปสะกิดทัพหน้าทันใด	
สินสมุทร	แหมยั้งคึกยิ่งแคนแนนอุรา	กูจะคูหน้าไปโย	
	สินสมุทรหักโหมเข้าโรมรัน	จะพันศรีสุวรรณทันใด	

เจรจา — ศรีสุวรรณถามชื่อพ่อสินสมุทร

สินสมุทร	หะเฮยแม่ทัพฉันยังไม่รู	มายอนถามชื่อกู	จะบอกให้
	บอตว่าชื่อสินสมุทร	เอยวากูเป็นบุตรพระอภัย	

ศรีสุวรรณ	จะมาทำสงคราม	กับผู้ใหญ่
	ไอเค็กยังไม่สิ้นกลิ่นน่านม	มันผูกจากูข่ม	เราผู้ใหญ่
	ไปไอเค็กกลับไปบ้านมึงเสียดอน	ไปกินนมมารคร	กอนเอะไป

ไปบอกพอมึงมาช่วยมาช่วยกัน
 สิ้นสมุทร เฮ้ยไม่ต้องบอกพอมาคอด้
 เมื่อกวานนั้นกุนั้นวันนั้นกุนมา
 ศรีสุวรรณ สกคโคจรธกัเหลือที่จะอ๊กถลัน
 พ้อศรีสุวรรณ โกรธหนัก
 เราจะเอามันไว้อย่างไร
 ศรีสุวรรณ กวักแกวงแตกระบอง
 แต่พ้อคี่ถูกสามทีไปเหมือนตีกลอง

จะได้มารบอย่างทัพใหญ่ (รับ)
 ตัวกูเล็กเท่านี้สู้ได้ (รับ)
 จะจับมึงเป็นข้าเอาไว (รับ)
 ให้โมโหหนั้น ชักหมันไล่
 จึงเข้าคอคี่ชิงชัย (รับ)
 คองประหารชีวี มันให้ตาย
 คี่ไปจะให้รอง ถูกขวาซ้าย
 สิ้นสมุทร - จะสยของโลมากี่หาไม

ศรีสุวรรณถูกสิ้นสมุทรจับได้
 ศรีสุวรรณ ศรีสุวรรณเพงพินิจพิศุ
 ข้ามรงค์ทรงครุฑบมรา
 อ๊กทั้งเจียรระบาททศาคมา
 ไอ้เค็กมองโจรมันปล้นพี
 คึกขึ้นไปน้ำตาไหลนอง

กคคคค อยู่เป็นใหญ่
 กของพระเชษฐา พระอภัย
 กของพระเชษฐา เราจำได้
 พระอภัยมณี คงตาย
 คิดคิงพี่น้องแต่ให้ (รับ)

เจรจา - ทั้งสองคนถามเรื่องราวความเป็นมา ในที่สุดก็รู้ว่า เป็นอาหลาดกัน

สิ้นสมุทร รุแทแนวาเขาเป็นอา
 ฉันไมรูเลยว่าเป็นอา
 นึกว้ายกโทษไปรดเกศา

ผมขอสมา อภัย
 นินุญที่หนูไม่ซา อาตาย
 ทว่าให้พระเจ้าอาคองอายุ (รับ)

สิ้นสมุทรพาศรีสุวรรณไปหานางสุวรรณมาลีที่เรือ

ฉากบนเรืออศเรน
 (อศเรนร้องเพลงทำนองโยสลัม แต่เบามาก ไม่สามารถถอกได้)
 อศเรน (ร้องทำนองฝรั่งว่าเท่า มีการยกเท้าข้างหนึ่งประกอบ)

ยันกะฮมสะมอระนิง (๓ ครั้ง)
 ยี่แสมปรีปรัม สุ่มชุม วิงกัม
 ยี่แสมปรีปรัม ยันสะมาย
 วอระมิด ม่ายอายุปราย (ซ้ำ)

อาไฮยวักสะนิง ฮิบฮิบ ฮูเร
 แอนออยหญุนยุน ยันสะมายยี่
 ยอฮิม ยอแสมแกมทุรี อี้ อี้ (ซ้ำ)
 ยอฮิมยอแสม วอระมิดมาย

ฉากบนยอดเขา

พระอภัยมณี เออ...พระอภัยเจ้าวิโยคโศกเศร้า
 ป่านะนี่มีเสื่อ อ้าว เหลือซาก
 พระอภัยวิโยคสนโศกเศร้า
 คัสแต่หนีมีเสื่ออีก เหลือซาก
 ทนทุกข์อยู่กับเจ้ามาได้เท่าปี
 เจ้ามีเสื่อกวักคึกคักจะทัน
 ได้จำศีลภาวนารักษาองค์
 ฉันทอาศัยอยู่ที่เกาะจำเพาะเมศตรา
 บังเอิญเจ้าเมื่ ้องผลึกกับสุวรรณมาลี
 ฉันทอาศัยอยู่ที่เกาะจำเพาะเมศตรา
 แต่พอสุริเยะพล พลพลบค่ำ
 ฉันทวยไคกระคานบานประตู
 ไคร้อยยี่สิบหาพากันมา

พระอภัยบนยอดเขาสูงใหญ่
 มาตกระกำลำบากเพราะความเขลา
 ฉันทนั่งอยู่บนยอดเขา หมองไหม
 ตองคกระกำลำบากยากหลาย (รับ)
 จนลุคโศกจึงไคหนี มาไค
 รอคไคเพราะอาจารย์ชิ่งชัย
 ศวัฉันทจึงไคทน ความตาย
 จึงไคโดยสารมา รอคตาย
 ออกมาชมหนี เรือใหญ่
 จึงไคโดยสารมา รอคตาย
 เรือกลมจนน้ำ ลงไป
 มากับพวกหมู ลงไป
 อาศียอดคบรรพตจึ่งรอคตาย (รับ)

ฉากบนเกาะ

อุศเรน จอคเรือเก็บล่าไม้หินช้า
 พระอภัยมณี พระอภัยนั่งอยู่ไครมพฤษชา
 พระจิงลนลานอ้อกไปหา
 อุศเรน อุศเรนสงสัยเลยไคถาม
 คุกรว่า เป็นฝานกษัตริย์
 หรือเมศตรา ไคมาลมตรงทา
 ขอจิงชิ่งแจ่มแจ่ม

ขึ้นจากนาวาโดยไว
 พอเห็นคนเดินมา แต่ไกล
 ร้องว่า เรือชิ่งจางจะไปไหน
 อยากรจะไคใจความ ตองการ
 หรือท้าวเชอเป็นกษัตริย์ เมืองไทย
 จมอยู่ในน้ำ ทะเลใหญ่
 บอกกับฉันทให้แจ่มน้ำใจ (รับ)

เจรจา - อุศเรนถามความเป็นมา พอรู้เรื่องนางสุวรรณมาลีเรือแตกก็เป็นลม มีอพื้นขึ้นมาจึงเล่า
 ให้พระอภัยรู้ว่าตนเป็นคู่หมั้นนาง

พระอภัยมณี พระอภัยไคฟังอุศเรนเล่า
 เหมือนหนามแหลมแหลมเห็นเข้ามาเจ็บทรวง

แต่พอรู้เรื่องราว ใจหาย
 ที่อุศเรนจะมาล้าง ดวงใจ

เขาว่าเป็นคู่ชู้ชอมมากอน
โอว่าสุวรรณมาลี
เขาว่าแผ่นดินไม่วไรเท่าใบพุทรา
ตองนับกันเป็นญาติไมให้ขาดเหลือ อ

อุศเรน เรามาให้สัจย์ปฏิญาณ
ถ้านั้นคิดกตกรยศ

ฉันจะไปทะเลทางเรือ

พระอภัยมณี เรามาสัญญาว่ากัน
ตัวฉันที่นั่งอยู่บนยอดเขา

มีบทกลกแทรกโดยเจกเห็นยว ตัวตลกฝ่ายพระอภัยมณี

ฉากบนเรืออุศเรน

อุศเรนให้ถอนสมอแต่เรือไม่ขยับ พระอภัยจึงจุกุศรูปบนบานนางผีเสื้อ

พระอภัยมณี จุกุศรูปช้าช้าไว้ให้ฟัง
พระอภัยใจอนดอนสะอั้น

พี่จากน้องสองชนกปกเกศ

พี่จากเมืองมาชานาน

เจ้าจงตายไปเถิดตายไปเถิด

ถ้าเกิดเป็นมนุษย์ให้เป็นเมียฉัน

เจ้าจงกลับไปค้นหา

เจ้าจงเลิกมาส์ตัวที่ชีวิต

พินเป็นมนุษย์ สุกสวาทเจ้าเป็นชาติยักษ

พอตรัสสั่งฟังวานำการวาง

อุศเรน จึงคำรัสตรัสสั่งบ่าวข้า

สั่งให้ชักใบถอนสมอ

ตนหนคนกลางให้ข้างเข้ม

ทั้งบิดามารดา ยกให้
ด้วยว่าชาตินี้ คงแคลวไป

เมียคนหนึ่งคงหา เอาได้

จะไ้โดยสารเรือเขาไป (รับ)

มาสบถสาบาน กันไว้

ถ้านั้นคิดขบถ ให้ฉันตาย

ขอให้เสียกินตาย (รับ)

มาสบถสาบาน กันไว้

ขอให้ปักเป้ากั้ตาย (รับ)

ชาตินี้มีกรรมกำบังกาย เออ เออ

เจ้าผีเสื้อเจ้าไม่เชื่อฟังเลย

โศกเกร่าโศกานาสงสาร

ไม่รูการว่าข้างหลังเป็นอย่างไร

ตายแล้งจงไปเกิดมาใหม่

ถ้าแมนว่าเกิดเป็นมารกลับไป

ไปจำศีลภาวนาเสียเถิดไป

ตัวของเจ้าอย่าไปคิดอะไร

จะรวมเรียงเคียงรักกันไม่ได้

เสียใจกรองแต่ให้ เออ เออ เออ ...

ให้ชักใบเกรธา โดยไว

สั่งให้ตีมาล่อ ตามไป

ปล่อยให้เรือให้เต็มสตี

ฉากบนเรืออุศเรน

พระอภัยมณีเห็นว่าเรือสินสมุทรแล่นสวนมา จึงเป่าปี่เรียกสินสมุทรให้มาหา

พระอภัยมณี เป่าปี่เปิดเสียงเออเอยสำเนียงเอก เสนาะแฉวงเอยวังเวก วิเอยเวกไหว

เออ เออ เอย พี่เอยน้องเอยแหบเสียงโหยให้อาลัยวรณ์ เจ้านั่งรอรออยู่หนอยไทน

(เสียงปี่ประกอบ, ทำนองเพลงลาวแพน)

สินสมุทร พ่อเขาเป่าปี่เรียกแม่ พ่อหนุ่ยยังอยู่ เป่าปี่เรียกแม่ รัไทม
วาออยอ้อออกเขาจะกอกแม่ รongวาออยอ้อแม่ไม่ไ

สินสมุทรกระโดดน้ำไปค้ำหาพ่อ เมื่อพบแล้วก็หาพ่อและอุศเรนมาหานางสุวรรณมาลี

ฉากบนเรือศรีสุวรรณ

อุศเรน อุศเรนไม่ทันช้า ไปหากัลยาโดยไว

เกินพลางชมพลางไปกลางเรือ แหมมันใหญ่เหมือนเรือใหญ่ใหญ่

ปลุกหมากกะพร้าวยาวกว่าสวน ท่าที่กระบวนมากมาย (รับ)

สุวรรณมาลี โฉมนางสุวรรณมาลี นั่งอยู่ท่ายบาทลี ลำใหญ่

แต่พอเหลือ อบชะม้ายชายทางคา เห็นพระอภัยเกินมา จำได้

นางจึงเข้าห้องหับเสียให้ลับคา อับอายขามหน้าพระอภัย (รับ)

ศรีสุวรรณ แต่พอเหลืออบชะม้ายชายทางคา มองเห็นพระเมษสุธา จำได้

พอทวนนึกคิดถึงแต่ความหลัง ชลนัยน์ไหลหลัง พริ้งพราย

ตรงเข้ากอดฝาเหากาวกิน กอดฝาตื่นร้องไห้ (พิศพาทยรับ)

อุศเรน อุศเรนนั่งนั่งฟังไค้อยู่ แสนจะรำคาญหุระคาญใจ

ไอ้เรื่องของมันละจะพี่ เรื่องแม่สุวรรณมาลีว่ายังใจ (รับ)

สินสมุทร สินสมุทรร้องไห้อะไรนี่ ฝาแต่ฝาเข้าซี่ หมันไส้

เฮยพี่น้องเขาประสมมาพบกัน เขาจะกันแสงโศกศัลย์ แสนหมันไส้

นี่มาเข้าเรารบพบผู้หญิง ถามจริงจริงพวกฝรั่งนี้จับไไร (รับ)

พระอภัยกลัวจะมากเรื่องจึงให้สินสมุทรไปคานนางสุวรรณมาลีมาพบอุศเรน สุวรรณมาลี

ไม่ยอมมาพบ

อุศเรน + อุศเรนไค้พังสินสมุทร
 ออว่าแม่เขาสั่งมากับลูกรัก
 อานนารอนก่อนเจ้าเขาใจทำ

ศรีสุวรรณ ศรีสุวรรณงั้นเชิง : ลาดแหลม
 นี้จะพออุศเรน
 ถานางเขาไม่ยอมพบพัศตร์
 จะชนชาวชนของลงกำป็น
 นางเขาไม่รู้จักพระพัศตรา

อุศเรนพยายามเอาใจสินสมุทร แล้วทวงบุญคุณที่ช่วยพระอภิชา

สินสมุทร สินสมุทรไม่ชอบแล้วจึงตอบคำ
 เอยแม่สุวรรณมาดี
 สินสมุทรไม่ช่วยนางคงมวยมอด
 พอของกูดยที่ขอกก็รี
 ใครเขาใจเจ้าไปเอามา
 ตามคติบิคุรงค์เปี้ยคงพบ

พระอภิชา พระอภิชาใจอ่อนก่อนสะอื้น
 มีอยู่แต่เลือกกับเนื้อ

อุศเรน (ร้องทำนองเพลงฝรั่ง)

ลาลาลาลาลา บุมมาลา ยี่ (ซ้ำ)
 ลาลาลาลาลา บุมมาลา ยี่
 ลาลาลาลาลา บุมมาลา ยี่
 เรารู้ใจทรอกเจ้าไอทรชน

แหมถอยความันพูด เจ็บใจ
 เขาว่าไม่รู้จัก ไม่อยากไป
 ไม่ให้กันบอกมาเข้าใจ

กูดยคอดคอดแถม ให้หลานชาย
 ันจะว่าให้เห็น บ้างก็ได้
 ถานางเขาปลงใจรัก ใจใคร
 จะส่งพี่สุวรรณ คืนไป
 จะมาโกรธหลานอย่างนั้นไม่ได้ (รับ)

ทุกคน.... พังได้

แม่ อจมนที เจียนตาย

ที่ไหนเลยจะรอด ความตาย

แต่ยังไม่ถึงที่ บรรลัย

จะตามคติบิคุรงค์ ชำก้ได้

ไม่ขอพบฝรั่งนี้จิงไร

พระไ้หนัก อยากร้าย

เมื่ออยากได้จิงมาถือเอาไป (รับ)

ไอ้มีส เตอ แอ็บแอ็บมาลา ยี่

ไอ้มีส เตอ ก้อคอดแถมมาลา ยี่

สั่งพลกลับไปเร็วใหญ่

เพลงโคราช

วิทยากร นายอ่อน เจริญรัมย์
บ้านสิงห์ อ.สองพี่น้อง
สุพรรณบุรี

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เพลงโคราชเรื่องทิศนี้หลวง

คนธรวิพเนรมิต	มาแฉงฤทธิรอรับ
ไปอยู่ข้างทิศพายัพ	หมยอกยวดยิ่ง
แปลงเพศอำไพ	มากลับกลายเป็นมิ่ง เอย มาร
รุ่งขึ้นวันจันทร์	สีสันหมอกมัว
กลายเพศเป็นงัว	เซางอนเหงะหงะ
ไปเที่ยวแฉงฤทธิ	อยู่ที่ศบุรี เอย พา
รุ่งขึ้นวันอังคาร	นี้หลวงเป็นราชสีห์
อยู่ข้างทิศอีสาน	ทรงโคสำเนียง
ส่งเสียงทุกวันวาร เอย วัน	
รุ่งขึ้นวันพุธ	สีสุคจ่านง
นี้หลวงเป็นเสื่อโครง	ไปอยู่ข้างทิศอุดร
มันแยกเขี้ยวขึงพัน	เมื่อตะวันจะรอน เอย นาน
รุ่งขึ้นวันพฤหัสบดี	นี้หลวงเป็นควาย
สีสันสคไส	ไปอยู่ข้างทิศทักษิณ
ตัวเกี่ยวสันโคข	สิงโลกทมิฬ เอย ไพ
รุ่งขึ้นวันศุกร์	กลายเป็นสุกร
แจกจ่ายจำจร	ไปอยู่ข้างทิศประจิม
ก็เลยพิโรธ	อยู่ในถ้ำทับทิม เอย ทอง

รุ่งตะวันเสาร์
 งามสาธารณ
 เบียงบายหันเห

กลายเป็นครุสาร
 กลายเป็นครุสิทธิ์
 อากเนยอยู่ที่ เอ ย ฐา

ศูนย์วิทยทรัพยากร

ผีหลวง คือ ทิศที่เป็นอัมภคณ โคจรอยู่ตรงข้ามกับทิศหลาวเหล็ก คนโบราณเชื่อกันว่ามีผีประจำ
 ทิศต่างๆในวันหนึ่งๆ ทิศใดเป็นทิศผีหลวงหรือหลาวเหล็กถือว่าเป็นกาเสกเครื่องหลักหน้ทิศนั้น

ภาคผนวก ข.

รายชื่อวิทยากร

๑. กุหลาบ เครืออยู่, นาง. อายุ ๕๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๖ หมู่ ๘ ตำบลสระกระเทียม อำเภอเมือง นครปฐม ครูชื่อแม่สุ่มและแม่นั้น
๒. ขวัญใจ ศรีประจันต์, นางสาว. อายุประมาณ ๒๖ - ๓๐ ปี อยู่ข้างวัดพังม่วง อำเภอศรีประจันต์ สุพรรณบุรี เป็นน้องสาวของขวัญจิต ศรีประจันต์ ปัจจุบันเป็นแม่เพลง เพลงอีแซว โดยฝึกมาจากนางบัวผัน วงษ์งาม
๓. จาก จุงกลาง, นาย. หัวหน้าสมาคมหมอลำเมืองโคราช เป็นเจ้าของคณะเพลงโคราช มีชื่อ ตำแหน่งส่วนตัวเป็นครูใหญ่โท โรงเรียนบ้านมิ่ง (สุประชา จุงกลางนุสสรณ์) มีภรรยาชื่อนางลำไย คอนยาง แม่เพลงเพลงโคราช
๔. จำรัส เงินคำรงค์, นาง. อายุราว ๆ ๖๐ ปี อยู่ที่ตำบลเนินพระปรารักษ์ อำเภอสองพี่น้อง สุพรรณบุรี เคยเป็นชาวอำเภอปากท่อ (อุเรื่อ) ราชบุรี มีสามีเป็นชาวอำเภอสองพี่น้อง นางจำรัสเป็นลูกคู่เสียงคี่ของคณะศิษย์นพรัตน์ ร้องเพลงไ้หลายเพลง ไม่ว่าจะเป็นเพลงอีแซว เพลงฉ่อย เพลงปรบไก่
๕. ช้อย มุลศรี, นาง. อายุ ๕๕ ปี ชาวบ้านนางลูกเสือ อำเภอองครักษ์ นครนายก เป็นแม่เพลงระบำบ้านนา
๖. ชัน แดงทองคำ, นาย. ฉายา "ชัน มือแม่" เนื่องจากมือข้างหนึ่งถูกสะเก็ดกระเบิดมา จากสงครามโลกครั้งที่ ๒ อายุ ๖๑ ปี เป็นชาวตำบลบางคาเถร อำเภอสองพี่น้อง สุพรรณบุรี นายชันเรียนจากครูแผนชาวลานหมกตะนอย จึงมีความสามารถร้องเพลงอีแซวและเพลงฉ่อยได้ก็แต่ไม่ได้ฝึกเป็นอาชีพ
๗. ชำ, นาย. เป็นชาวตำบลสระกระเทียม อำเภอเมือง นครปฐม เป็นลูกคู่ฝ่ายชาย ในคณะของนางสนธิ อรชร

๘. ต่อม มั่นคง, นาย. อายุ ๖๕ ปี เป็นชาวบ้านบางลูกเสือ อำเภอองครักษ์ นครนายก สามารถร้องเพลงหน้าไม้ได้
๙. คิม พุฒนง, นางสาว. อายุ ๖๔ ปี เป็นหลานสาวของนางถ้วน บุญล้น ราชินีเพลงน้อย คิมชอบตามย่าไปฟังเพลงจึงทำให้ร้องเพลงน้อยได้
๑๐. ทองซุบ กิริสุพรรณ, นาง. อายุ ๖๒ ปี บ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ ๑ ตำบลเนินพระปรารักษ์ อำเภอสองพี่น้อง สุพรรณบุรี พ่อชื่อทองคำเป็นครูเพลงส่งเครื่องมีชื่อ แม่ชื่อนางเป็ดชื่อเป็นแม่เพลงเพลงส่งเครื่องอีกเช่นกัน ย่าแม่ทองซุบคือแม่ทองดี แม่เพลงคนดังในอดีต พี่เขยของแม่ทองซุบเป็นชาวบางหวาย ราชบุรี แต่มาแต่งงานกับนายจำลองคนสองพี่น้อง สุพรรณบุรี มีลูก ๑๑ คน ครูแม่ทองซุบคือพ่อทองคำนั่นเอง แม่ทองซุบเป็นแม่เพลงอาชีพ เล่นเพลงส่งเครื่องเป็นคัวคู่คี่ เรมประจำ
๑๑. ทองใบ, นาง. บ้านวัดท่า หมู่ ๑๐ ตำบลห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี สิงห์บุรี ร้องเพลงเรือเพลงน้อยได้
๑๒. ทองหล่อ ท่าเลทอง, นาง. อายุ ๕๑ ปี เป็นชาวอำเภออุทัย อยุธยา ปัจจุบันอยู่บ้านข้างวัดสุวรรณาราม ธนบุรี นางทองหล่อเป็นแม่เพลงอาชีพที่มีชื่ออยู่คณะเดียวกันกับนางถ้วน บุญล้น ร้องเพลงได้หลายชนิด และร้องได้ถูกแบบแผนด้วย
๑๓. ทองอยู่ รักษาพล, นาง. อายุ ๕๗ ปี เป็นชาวอำเภอบ้านนา นครนายก ปัจจุบันอยู่บ้านแถววัดเกาะ สะพานใหม่ กรุงเทพฯ เล่นเพลงเป็นอาชีพมาตั้งแต่ยังสาว นางทองอยู่เป็นแม่เพลงที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่ง
๑๔. เทพ ฉัตรทอง, นาย. เป็นผู้ใหญ่ในวัฒนธรรมพื้นบ้านของจังหวัดสุรินทร์ เป็นชาวสุรินทร์โดยกำเนิด มีอาชีพเป็นครูจึงมีความรู้ถึง ๔ ภาษาได้แก่ ภาษาไทย ภาษาเขมร ภาษาลาว และภาษาอังกฤษ ตำแหน่งสุดท้ายในชีวิตราชการ คือ ครูใหญ่โรงเรียนเมืองสุรินทร์
๑๕. บัว รุ่งเรือง, นาง. อายุ ๖๔ ปี เป็นชาวบ้านบางลูกเสือ อำเภอองครักษ์ นครนายก เป็นแม่เพลงเพลงไซ้

๑๖. บัวฉันทน์ วงษ์งาม, นาง. อายุ ๖๐ ปี เคยเป็นชาวบ้านห้วยโรง อำเภอวิเศษไชยชาญ อ่างทอง พ่อชื่อนายคิน เป็นพ่อเพลงเพลงเรือ เพลงเกี่ยวข้าว และเพลงฉ่อย แม่เป็นแม่เพลงเรือ ชาวอยุธยา นางบัวฉันทน์แต่งงานกับนายไสว วงษ์งาม ชาวศรีประจันต์ สุพรรณบุรี ปัจจุบันเล่นเพลงเป็นอาชีพ มีความสามารถร้องเพลงพื้นบ้าน เก่า ๆ ได้หลายชนิด
๑๗. บัวเดือน โพธิภักดิ์, นาย. อายุ ๖๔ ปี เป็นพี่ชายของนางบัวฉันทน์ วงษ์งาม อยู่ที่ตำบลห้วยคันแหลน อำเภอวิเศษไชยชาญ อ่างทอง นายบัวเดือนร้องเพลงมาแต่เด็ก มีความรู้เรื่องเพลงต่าง ๆ มากมาย ปัจจุบันยังยึดการเล่นเพลงเป็นอาชีพ
๑๘. เปราะ อรรถ, นาย. อายุ ๖๔ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๒๕ ตำบลสระกระเทียม อำเภอเมืองนครปฐม เคยมีนายเปราะร้องเพลงไม่เป็น มาเริ่มหัดที่หลังเมื่อแต่งงานกับนางสนธิ อรรถ แม่เพลงมีชื่อ ปัจจุบันมีอาชีพทำนา
๑๙. พยอม ไชยสถิตย์, นาย. อายุ ๖๗ ปี บ้านเลขที่ ๖๔ หมู่ ๑ ตำบลโพธิ์สิงโต อำเภอ บางระจัน สิงห์บุรี เล่นเพลงตั้งแต่หนุ่ม ปัจจุบันทำไร่และเล่นเพลงไปค่าย
๒๐. พร่อม, ภิกษุ. อายุ ๗๖ พรรษา อยู่ที่วัดปากน้ำภาษีเจริญ หลวงพ่อเป็นชาวบ้านจำปาหล่อ อำเภอป่าโมก อ่างทอง มารดาเป็นชาวเพลงแก้วท่านจึงเล่นเพลงมาแต่อายุ ๗ ขวบ เป็นศิษย์ครูทวน ครูทอง ในอดีตเป็นพ่อเพลงเพลงเรือมีชื่อ
๒๑. เพชร กฤษณะพันธุ์, นาย. อายุ ๗๒ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๕๕ หมู่ ๑ ตำบลสิงห์ อำเภอบางระจัน สิงห์บุรี นายเพชรเล่นเพลงอยู่ในคณะแม่ควน เป็นพ่อเพลงที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่ง ปัจจุบันมีอาชีพทำไร่และเล่นเพลงเมื่อยามว่าง
๒๒. พัน แก้วมีศรี, นาย. อายุ ๘๔ ปี หมู่ ๘ ลาดพลี ตำบลบางเลน อำเภอสองพี่น้อง สุพรรณบุรี นายพันหรือผู้ใหญ่พันเป็นเจ้าของคณะเพลงส่งเครื่องและคณะ "ทองเขื่อนน้อย" พ่อของผู้ใหญ่เป็นพ่อเพลงอีแซว เพลงฉ่อย ส่วนยายเป็นแม่เพลง เพลงเรือและเพลงอีแซว ผู้ใหญ่พันนี้ครั้งร้องเพลงส่งเครื่องโดยหักจากครูหลุม (น้ำสาว) นางเหม อินทรสวาท และนางเจือ

๒๓. กู๋ ขำปลั่ง, นาย. อายุ ๖๔ ปี อยู่ที่วัดคอนกลาง ตำบลเนินพระปรางค์ อำเภอ
สองพี่น้อง สุพรรณบุรี บ้านเดิมอยู่ที่ตำบลคูเรือ ราชบุรี พ่อชื่อปลอด
แม่ชื่ออ้วน เป็นแม่เพลงเพลงพวงมาลัย มีพี่น้อง ๕ คน ครูชื่อนางฉ้วน
นายทองคำ และนางเพม แต่งงานกับนางมะระ คนบ้านหวายสอ
นายกู๋เป็นพ่อเพลงคนสำคัญของคณะศิษย์นพรัตน์ ปัจจุบันยังเล่นเพลงอยู่บ้าง
๒๔. นนัส ศิริสุวรรณ, นาย. อายุ ๓๕ ปี บ้านเลขที่ ๓๘ หมู่ ๑ ตำบลเนินพระปรางค์
อำเภอสองพี่น้อง สุพรรณบุรี เป็นลูกชายของนางทองสุข ศิริสุวรรณ
เดิมทำไร่อยู่ที่บ้านคูยา ราชบุรี เมื่ออายุ ๑๗ - ๒๕ ปี ไปเล่นละคร
ชาตรีกับคณะขันเงิน ขันทอง, คณะนารีศรีไส ชาวเพชรบุรี ย้ายมาอยู่
สุพรรณบุรีเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ และมาเล่นเป็นตัวตลกในคณะเพลงทรงเครื่อง
"ศิษย์นพรัตน์"
๒๕. ม้อย สิมสุพรหม, นาง. อายุ ๕๖ ปี ชาวบ้านตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี
นครสวรรค์
๒๖. มาลัย สรหงส์, นาง. อายุ ๕๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑/๒ หมู่ ๑ ตำบลงทราย
อำเภอบางระจัน สิงห์บุรี เป็นแม่เพลงอาชีพคณะเดียวกับนายเพชร
กฤษณะพันธุ์
๒๗. โมรา, นาย. อายุ ๖๐ ปี ชาวบ้านวัดท่า หมู่ ๑๐ ตำบลห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี
สิงห์บุรี ไม่เคยเรียนกับครูไหนนอกจากใช้การ "ลักจำ" เล่นเพลง
แต่อายุ ๑๔ - ๑๕ ปี ร้องได้หลายชนิด ปัจจุบันประกอบอาชีพเลี้ยงไก่
๒๘. รำพึง คณาวาส, น. อายุ ๖๐ ปี อยู่บ้านวัดศาลาลอย อำเภอท่าเรือ อัญญา
ไม่ได้เป็นแม่เพลงอาชีพ แต่ร้องเพลงเก่า ๆ ได้เก่ง ทั้งเพลงกล่อมเด็ก
และเพลงปฏิพากย์สั้น
๒๙. ละม่อม, นาง. อายุประมาณ ๕๕ - ๖๐ ปี เป็นแม่เพลงชาวเพชรบูรณ์
๓๐. ละม้าย แสนสุข, นาง. อายุ ๕๕ ปี ชาวบ้านตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี นครสวรรค์

๓๑. ละมุน พันธุ์ม่วง, นาย. อายุ ๓๔ ปี เป็นชาวบ้านสระกระเทียม อำเภอเมือง นครปฐม ครูช่อดวง คนทุ่งพระพรหม เล่นเพลงมาตั้งแต่ยังหนุ่ม ปัจจุบัน เลิกเล่นแล้ว
๓๒. ลือ, นาย. อายุ ๓๐ ปี เป็นชาวบ้านสระกระเทียม อำเภอเมือง นครปฐม เคยเป็นพ่อเพลงเพลงน้อยมีชื่อ
๓๓. สนิท (นิก) อรชร, นาง. อายุ ๖๖ ปี ๕ หมู่ ๘ บ้านสระกระเทียม อำเภอเมือง นครปฐม เป็นแม่เพลงมีชื่อของนครปฐม เริ่มเล่นเพลงตั้งแต่อายุ ๒๒ ปี มีครูช่อดวง สามีนามนายเปราะ อรชร นางสนิทเล็กเล่นเพลงมาหลายปีแล้ว
๓๔. สมหวัง, นาง. ชาวอินทบุรี สิงห์บุรี พ่อแม่เป็นชาวเพลง ตัวนางสมหวังจึงสามารถ ร้องเพลงเรือได้อย่างดี
๓๕. ไสว วงษ์งาม, นาย. อายุ ๕๔ ปี อยู่บ้านข้างวัดพิงม่วง อำเภอศรีประจันต์ สุพรรณบุรี เป็นพ่อเพลงชาวสุพรรณบุรีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดและเป็น เจ้าของคณะนายไสว วงษ์งาม มีภรรยาชื่อนางบัวผัน นายไสวร้องเพลง เก่งโดยเฉพาะเพลงอีแซว
๓๖. แสง คอกบัว, นาย. อายุ ๖๒ ปี ชาวบ้านบางลูกเสือ อำเภอองครักษ์ นครนายก เป็นพ่อเพลงเพลงระบำบ้านนา
๓๗. เหม อินทรสาท, นาง. อายุ ๓๐ ปี ๓ หมู่ ๑ ตำบลเนินพระปรารักษ์ อำเภอ สองพี่น้อง สุพรรณบุรี เคยเป็นชาวเรือ ราชบุรี เป็นหลานของนางทองคำ ศรีสุวรรณ จึงเล่นเพลงมาตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อนางทองคำย้ายมาอยู่ที่อำเภอ สองพี่น้อง นางเหมติดตามมาด้วยและได้สามีนี่นี้ ต่อมาจึงตั้งคณะเพลง ส่งเครื่องขึ้นชื่อว่า คณะศิษย์พรศน์ นางเหมเป็นครูเพลงรุ่นเก่าที่ยัง หลงเหลืออยู่ สามารถร้องเพลงเก่า ๆ เช่น เพลงปรบไก่ เพลงร้อยชั่ง ได้
๓๘. ใหญ่ บุชา, นาง. อายุ ๖๒ ปี ชาวบ้านตำบลบางสาม อำเภอสองพี่น้อง สุพรรณบุรี เป็นชาวบ้านที่สนใจร้องเพลงพื้นบ้านต่าง ๆ

๔๘. อ้น เจริญรัตน์, นาย. อายุ ๗๖ ปี บ้านเลขที่ ๑๗๕ บ้านสิงห์ ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง สุพรรณบุรี เล่นเพลงมาตั้งแต่อายุ ๒๐ ปี ถนัดร้องเพลงอีแซว โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนิทานธรรม
๔๙. อาม ใจงาม, นาย. อายุ ๖๐ ปี ๓๓ ตำบลสระกระเทียม อำเภอเมือง นครปฐม เป็นชาวบ้านที่ร้องเพลงชักกระดานได้
๕๐. อิก เขียวเกษม, นาง. อายุ ๕๕ ปี ชาวบ้านตำบลเททอง อำเภอพยุหะคีรี นครสวรรค์
๕๑. ส้อ กิ่งจันทร์, นาย. อายุ ๗๖ ปี เป็นชาวเขมร เกิดที่จังหวัดมณฑลบุรี อพยพเข้ามาอยู่ที่สุรินทร์ก่อนสงครามอินโดจีนเมื่ออายุ ๑๕ ปี และมาเป็นพ่อเพลงอาชีพ ที่มีชื่อเสียงมาก.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

นางสาวสุกัญญา สุจฉายา เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่กรุงเทพมหานคร
ได้รับพระราชทานปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐ และเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย